

BLOKKENE TO

Tom André Tveit

BLOKKENE TO

Tom André Tveit

BLOKKENE TO

1. utgave

Bind 2

Gudleik Aurelius Forlag

Originaltittel: Blokkene to
Forfatter: Tom André Tveit
Gudleik Aurelius Forlag

ISBN 978-82-94114-01-6
© Tom André Rusnavn-Tveit, Strandvik, 2024.

1. utgave

Dersom boken inneholder skrivefeil eller andre språklige feil, er formålet at dette skal rettes til fremtidige utgaver eller utgivelser.

Denne boken er beskyttet av åndsverksloven og eventuelt andre lover, og det må ikke kopieres fra denne boken i strid med lov, da dette kan medføre straff.

KARAKTERER

Nils Nobili

Tor Nysølv

P. Blodend

Sigurd Sann

Gudleik Aurelius

da er lunsjen ferdig. la oss begynne å bygge.

en legendatisk bok. eller boken kan diskuteres i seg selv, men en legendarisk situasjon. en stjelt bok. ranet. fra sin hylle. et hyllenummer ved et bibliotek. nå står hyllen tom. uten boken. hva skjedd. boken het forresten Mengdelære. og boken er forsvunnet. en enorm verdslig leteaksjon ble satt i verk. kom boken til rette. det er spørsmålet. boken kan ha vært stjelt av alle slags folk i verden og kanskje er den idag et sted i hvilken som helst verdensdel. hviket som helst hjørne av verden. eller kanskje har verdens vakreste kvinne den. hvem vet. eller et lite barn som glemte å levere inn og venter litt skjenn fra sin mor. kanskje en katt har vært inne på biblioteket og tatt den med seg, eller en hund. hvem kan vite. det er usikkert. ingen vet. og ingen klarer å finne ut svaret. ingen. min litteratur. min skrift. norsk tekst. på avveie. et sted i verden. hun skal dø skrek en sinnsyk hore. hun omtalte en av kvinnene som hadde vært i kontakt med boken. hva er det du skriker for sa noen til den sinnsyke. hun svarte ikke. punktet og stedet der hvor boken faktisk er fikk et kallenavn av noen kyndige. stedet og punktet ble kalt for Bokenpunktet. som om det ble et punkt med en sentral og verdslig viktig bok. som om kanskje viktigst av alle bøker. Bokenpunktet. åtte milliarder mennesker. ett menneske. ett sted. hvor. en mann eller kvinne ved navn X. Bosphorus, kom til og sa noe. men ingen fikk vite hva som ble sagt etterpå. det forble en hemmelighet. vi skal rive ut hjertet på den som har utført synden om det er et ran. ja sa en gruppe med militante mordere. dette blir en spennende lek med sjelen til synderen. ja. det skal komme til en avslutning. det kan du være sikker på sa en god soldat med geværen i hånden. han laget en lyd for lading med geværet og nikket til sjefen i militsen. Thomas Tvilgovo kom til. han var tøff og sa til militsen at om dere ikke er sikker når dere skal bryte dere inn der hvor Bokenpunktet er så være forsiktig. fordi det kan være en god liten gutt som spiller og har glemt å levere inn boken. sjefen tenkte litt. gnisset litt på noe sprengstoff og våpen og sa tvilende. ja vi får se. så bet han tennene sammen. da slo Tvilgovo i bordet og sa. for alle sin

skyld. ikke vær uforsiktig. det kan være en uskyldig som har boken. ja vel sa sjefen. jeg skal være myk for en gangs skyld. myk Thomas. myk.

P. Blodend. Sigurd Sann, Tor Nysølv, Nils Nobili og Gudleik Aurelius. det var to blokker som skulle bygges. de to stod helt for seg selv hver enkelt. ingen ganger eller kjeller eller loft seg imellom. en sterk og stødig skillevegg midt imellom. de fem var på synfaring. helt hvorfor er ikke helt sikkert, men de var på en eller annen form for ekskursjon. tur. reise. og så laget det seg en mulighet for å se på disse byggene som skulle bygges. tre ulike arbeidsfolk kom de i møte like fremfor bygget. en byggeplass. grus. verktøy. og så videre maskiner og sterke menn og noen få kvinner i aksjon omkring på byggeplassen. vil dere se på tegningen. spørsmål. bygningen skulle bli ganske høy, men ikke sjenerende i landskapet heller til tross for at den skulle bli godt sett i området. ordføreren på stedet hvor bygningen skulle bygges visste de fem skulle være der og kom til stedet for å hilse. de presenterte hverandre og snakket litt om bygget. arbeiderene viste de også rundt på området hvor de skulle bygge. på anleggsplassen. bygget var såvidt kommet igang og en del av reisverket var reist. Sigurd Sann gikk litt for seg selv sammen med en arbeider og tok seg til og med en tur opp i bygningen på dette tidspunktet av byggingen. den solide midtveggen var ikke enda helt ferdig. Sigurd ble vist litt inni bygningen og gikk fra side til side av helheten mellom de to klare blokkene som bygningen skulle bli. det var et stort parti uten midtskille der den solide midtveggen skulle være. arbeideren og Sann stod faktisk og tok et bilde sammen midt imellom de to blokkene. det bildet viste han til Blodend og Aurelius etterpå. og så gikk de fra anlegget. og de gikk på en restaurant sammen med ordføreren som hadde ordnet transport og ville til og med tale for de to. kanskje vi blir sa ordføreren. også et forbilde for andre med slike gode flotte bygninger som bygget dere idag har bevitnet. ja kanskje det sa Sann til ordføreren under middagen de spiste sammen.

akkurat det som skjer nå om dagene skal vi minne oss på i revolusjonen. når revolusjonen er igang. Kunnerevolusjonen som den har som

kallenavn. du verden så deilig det blir å se tilbake på massasje og andre slike ting da. det er ikke lenge til. noen år. en del år. men ikke lenge. se tilbake på hva de gjør akkurat nå. de pisker meg her og pisker meg der inntil de er fornøyd med resultatet. svaret. tilstanden. løggen. hva er Kunnerevolusjonen spurte et godt kvinnfolk en mann. det kom to menn. to menn til en mann. mannen hadde direkte noe med revolusjonen å gjøre. men de to mennene skulle prøve å lyge om noe. de hadde nemlig forsøkt å drepe mannen samtidig som han skrev til revolusjonen. et notat. og lenge etterpå angret de seg på minst én måte. notatet var blitt verdifullt. de hadde kriget imot det. skreket og slått samtidig som mannen skrev notatet. men etterpå altså kom de og fortsatt slo. men skulle forsøke presse mannen til å si at de hadde vært med på notatet. fortsatt slår dere sa mannen. dere står altså her å slår meg fortsatt, og så tror dere at jeg skal si dere var med på notatet. mannen knuste til begge to midt på kjeften. så de falt om. og så sa han for seg selv noe. og så gikk han. han skulle jobbe. forelesning. lese noe om notatet til en forsamling. og så kom han endelig frem. han elsket å snakke om notatet. han skulle for første gang lese notatet opp fremfor en forsamling. så var det notatet igjen. det var så kraftfullt at til og med menn begynte å snakke for seg selv. altså du vet når eksempelvis en gruppe sitter sammen, og den ene sier noe så dumt at alle går fra ham. og han blir sittende igjen alene og snakke for seg selv. så kraftfullt var notatet. og det skulle altså foreleseren av Kunnerevolusjonen sin første forelesning finne på å ta opp i sin lomme og nesten miste på vei hjem. det i vinden øste utover lommen. han tok tak i det og la det i sine arkiver når han kom hjem.

flasken. det ble et vidunderlig syn. ingen kunne glemme det. og den som husket det best var J. Trolle. han fortalte. og historien om flasken gikk slik. som følger. det var mange der. trollet satte seg godt til rette med baken på en stein. han elsket å fortelle. og nå hadde han en av de beste historiene på gang. han tenkte på alt sammen først som om et lynnedslag og visste nøyaktig hva han skulle si fra begynnelse til slutt før han begynte. så begynte han. og han sa det at det gjaldt en flaske. det er en

flaske som lik den første. den første har et navn jeg ikke kan huske. men det handler noe om en umulighet. men mer vet jeg ikke om. og så kommer den nye flasken som kalles Mulius. og den flasken kan ingen gjøre noe annet med enn det jeg sier. og jeg sier at den flasken skal brukes til å drikke av. en skal drikke vin om det er vin på den. da tar en frem et glass. og så fyller en glasset med vin. og så drikker en vinen. jeg sa trollet. har nå faktisk drukket nøyaktig fire og et halvt glass med vin før jeg kom. ja sa han når noen der lurte og synes det var underlig. du virker ikke brisen. nei jeg er ikke så veldig brisen. men det er flasken. og Mulius kan en altså drikke vin av. ingenting mer. og om en har en lignende flaske som jeg har her. så tok Trolle frem en flaske. og flasken holdt han i hånden. det var en væske på den. men dette er ikke vin. det er en eller annen form for etsende væske på kjøtt. og den er helt full. dette er den eneste flasken du ikke kan drikke av faktisk. og når det gjelder flasken videre så er denne litt skitten folkens. og det er fordi at denne flasken kan ingen knuse. det er umulig. og det var en som tok den helt inn i sin tarm. det er helt merkelig hvordan han klarte det. men helt inn så analen lukket seg oppå flasken. nei er det sant sa gruppen som lyttet. det var jo både gamle og unge der som lyttet. nei. det er sant. her er flasken. like hel. og så kastet han flasken bort i en dam som lå der. der kan den ligge å vaske seg i regnet her. og så oppsummerte en av guttene i gruppen hva dette var. det var en type som speider og hadde alltid kontroll. han fikk sitte på fanget til J. Trolle. flasken heter Mulius. ja det er rett. den kan ikke knuses. det er også rett. og den inneholder en etsende væske på kjøtt. ja. og ingen verken de som er fiendtlig og går med oss og går mot oss får lov til å plassere den i tarmen én gang til. det er faktisk rett. men det har jeg ikke sagt til deg enda gutten min. nei. men jeg ante det Trolle sa gutten. du er flink til å ane gutt sa Trolle og så fikk gutten sitte seg stolt til applaus ned blant de andre og smilte til og fra foreldrene. flasken.

skriv om et nytt kor som midlertidig fremfører én spesiell salme. Klagesangen mot sykdom som jeg har laget. helvette så syke folk. helvette så syke folk. slik gikk salmen. den fikk plass blant korene. det

var en slik sang at den hadde en enorm virkning blant folket. om folket var delt i gode og onde så ble salmen selve kjernen i synden til de onde. klimakset over alle klimaks. om en blir sykkelig mot sin fiende og taper seg selv helt og later som om en er venn med sin fiende, eller har gått til slik synd at det umulig kan finnes noen syndighet som er verre eller slått noen til nesten døds uten grunn eller en har følelsen av å være i ondskapens hjerte, så tar en feil. Klagesangen er kjernen. midtpunktet. selve essensen mellom det gode og det onde blant mennesker. fordi. én. sangen er vakker og de gode elsker den like mye som offeret selv. og de onde hater den like mye som de begynner å hate sin synd. og det er vakkert. det er språk som ligger mennesket til. og det er vakkerhet og sang. musikk. det ypperste blant mennesker. offeret skrev sangen. og den gikk slik at uttrykket helvete så syke folk altså gikk om og om igjen i ulike tonefall og høyder av toner og klanger og kor. og en fantastisk fin opplevelse for en forsamling som går i samlingshus og vil høre onde kollapse og de gode opphøyet. og sangen er altså kjernen. det punktet en kaller Ondkjernesticket. og der sitter sangen blant menneskene til evig tid sa en av deltakerene i koret. en kommer ikke lenger. en kommer ikke høyere. en kommer ikke lavere. der er sangen. der er forsamlingen. og den blir god av sangen. Klagesangen. legenden tilhører at offeret skapte sangen naturlig som nettopp offer for ondt, men representant for godt. og sang sangen kanskje én milliard ganger om og om og om igjen før noen begynte å lytte. og da ble det kor. og da ble det godt.

rykter og bokutgivelse. det var en debutant. eller han var ikke engang debutant enda. han hadde nettopp levert inn manus. og der kom det. alle slags idéer om aksept. som om stemplene stod i hans sinn om at manuset skulle bli bok. terningene fløy med ganske gode karakterer. men det var kun i tanken. kun i sjelen. ikke på ekte. enda eventuelt. han ble forbannet. sint. fordi til tross for at et forlag hadde som om akseptert i hans sinn allerede at manuset skulle bli bok, så visste han jo ikke. kan ikke vite dette skrek han så høyt han kunne i sitt rom. og da ble han sint. så sint at han gikk ut i byen. og så med surt fjes til alle han så. og snakket for seg selv om samfunn og aksept. en kan ikke tenkte han for seg selv.

komme med lovnader uten at de realiseres. utrop inni sjelen. det sa han. og det skrev han ned på en lapp. en kan ikke komme med lovnader uten realisering. og det ble hans formål i livet uavhengig om bok kom ut eller ikke. han glemte hele manuset. og om postkassen ble overøst med tilbud om kontrakt så glemte han hele manuset. han skulle endre samfunnet. han skulle gjøre tankelivets lek om aksept av manus til det samme som realisering. ingen skal komme til meg og kødde skrek han ut vinduet sitt. og han laget mange bevegelser som en bajas inne i leiligheten. så kom dagen. han skrev et helt nytt manus. kalt Aksept og Realitet. og så kom det tydelig frem i teksten at det gjaldt å ikke komme med noen lovnader som forlag før eventuelt realiseringen er helt hundre prosent sikker. og der kom kontrakten. uten noen dårlige idéer først. eller gode. for alt var dårlige idéer for mannen før realisering til slutt. og han åpnet sin postkasse som var blitt helt full. brevene fløt rundt postkassen. trakk på av naboer og alt mulig. like før ulike vesen for lov ble tilkalt. men han rolig. litt fandenivoldsk. åpnet postkassen og bare så på dette som haug av brev og regninger. og der så han det. et forlag. og boken kom ut som stod i kontrakten.

du skriver ikke om Gud. du skriver om sa han så ble det stille. min leilighet sa forfatteren er min leilighet. skriver jeg om ting her, så skriver jeg om ting jeg skulle absolutt ha rett til å skrive om. altså ting i min egen leilighet. han var en enorm høvding uten å vite det vet du. så han skrev jo om alt mulig nærmest som om naboer og folk fjernt fra kom på besøk for å klage. det er mine idéer sa han til alle som kom. det er mine idéer og det er min leilighet og så smelte han igjen døren hver gang noen kom med noen streker. men så fikk forfatteren et problem. han mistet plutselig alle sine idéer. han ble som om en gammel litt irritert i det små og uttrykkelig i det store. satt der og skrev ingenting lenger. han prøvde seg på en ny bok. ved navn Stormens Sødme og Frykt. men det kom ingen reaksjon. alt stoppet. ingen idéer. ingen liv. sofa og fjernsyn. så skrivingen skulle ta stopp til evig tid for forfatteren. han kom noen ti eller tyve sider inn i boken. så forsvant han inn i fjernsynet og ble der. og satt i sin sofa. etter noen år hadde alt blitt glemt

om skrivningen. husket det ikke. tenkte ikke på det. han var ikke forfatter lenger. kun en som alle oss andre en som ser på fjernsyn. ingen tekst. han fikk en gang til og med en bok til jul. tittelen var Måker og Mig. men han leste ikke engang boken. og han interesserte seg ikke for litteratur i det hele tatt. brydde seg ikke. interessen var neste program på fjernsyn. og det ble det litt snakk om i bygden hvor den tidligere forfatteren bodde. men ikke noe sånn veldig mye snakk. han gikk å handlet og spiste og så på fjernsyn og måtte søke seg jobb etterhvert. og fikk seg en grei stilling og livet gikk. han var ikke kjedelig. han trivdes. men livet hadde forandret seg brutalt. fra forfatter til ikke forfatter. fra ikke fjernsyn til fjernsyn. fra litteratur til lister over programmene. men alt var skjønt. det var herlig for både naboer og folk også. og det begynte et nytt fint roligere liv på stedet. hans navn var forresten et navn som blir en klassiker for alle de som slutter å bli forfattere. det var Fredrik Fatt. og han levde helt inntil han døde.

kan skrive litt om at Sigurd Sann har en hemmelighet han kanskje ikke engang vil røpe før om ti år. slik at jeg også bedre husker å svare eventuelt om hvem Sigurd Sann er. en hemmelig bok kan nevnes og snakkes en del om om jeg vil. Sann skulle på en galla. og var kommet frem. han hilset på en del av de andre. og gikk å satte seg ned ved et bord. det var der hemmeligheten ble røpet. han skulle faktisk ikke snakke om boken. skulle holde det hemmelig. men over en del drikker og alkohol og tobakk så kom det faktisk frem. han måtte jo det. røyke litt med de andre når de stod slik. men han trekte aldri ned skikkelig. fordi han var ingen røyker sånn generelt sett. men han var alltid med. alltid en som skapte god stemning i et lag om der var det som skulle til. og han drakk ikke så mye. til tross så kom der altså nok velvilje i hans hug til å nevne boken. men han sa ikke mer. han sa faktisk litt ut på kvelden rundt bordet at han hadde en hemmelig bok. og flere reagerte rundt bordet. ja det har jeg. og så fortalte han bare om noen få detaljer rundt boken og ikke mer. så det ble som om en fremdeles hemmelighet i alle rundt bordet som gikk inn i den samtale som oppstod. og han angret seg ikke. fordi han strategi som Sann er lang. stor. langvarig.

standhaftig. og det å av og til la tilfeldighetene trekke målet nærmere. og det skjedde også der og det reflekterte han ved sitt skrivebord dagen etter. han så på sine tekster og kom på minnet av samtalen. og gikk faktisk gjennom nærmest hele samtalen når han satt der. og så gjentok han seg selv. han sa etter at hele episoden var gått av og til lar jeg tilfeldighetene trekke målet nærmere og det skjedde også igår. ja ja. sånn er det. jeg vinner på det at noe er kommet ut om boken. men jeg skal ikke snakke mer om den før om en lang stund. hemmeligheter har sin styrke og det skaper spirer til mer. og de kan løpe fritt i sjelen til mine venner en stund inntil jeg skal forklare mer en dag langt der fremme om mange år.

begynn litt med snakk om kunst som jeg har gjort med snakk om bok. se nå er han lei oss. det var to kunstnere som jobbet sammen. de var flere før, men de var blitt drept. de laget kunst innenfor en til nå ukjent klasse. det var så raggete laget kunst at ingen i eliten brydde seg noe særlig. men de var blitt ganske populær, men eliten ville nå selvfølgelig forvente i det minste en klasse, art, type for denne kunsten før de skulle bry seg. skal vi gå med en usikker romlig forstand uten merke først tenkte de og sa det vel uttrykt også. nei. kunsten var noe for seg selv, men interessant for folk som var fra de øvrige sjikt. så det ene bildet het altså som tittel 'Se nå er han lei oss'. merkelig kunst dette sa en av de snilleste blant alle i lokalet. hva skal en provosere med kunst for. provosere med farger og merker og linjer og former. nei dette er så radikalt for meg at jeg må hjem. han gikk hjem. og de andre som stod der så litt på kunsten. men de reagerte ikke så mye. de var ikke så flink med kunst. de forstod ikke så mye om kunst kanskje. nei. jeg skal forsøke å glemme denne kunst sa mannen som gikk for seg selv og hadde nå sine egne prosjekt. og begynte å male på et nytt lerret som var som mening å glemme det bildet han hadde sett. han skulle forsøke glemme det. han fant på en tittel 'Mine økser har gjort sin jobb'. og kunsten inneholdt en hel rekke lik som lå på en grønn grunn. og en øks som lyste opp som en skinnende suverenitet. i himmelen av noen få skyer på blå himmel. og han laget en del linjer og skinn og elementer i

kunsten som rettet oppmerksomhet rundt øksen og han var fornøyd. han så for seg at han drepte de som var i den vulgære, unoble kunsten han hadde sett i lokalet. og satte i verk en egen kampanje for å få folk til å se dette bildet.

Jan Kil Evil. han levde et sted. men han var ingen. han var tom. som om navnløs fordi det var faktisk bare et navn. og det var det som var det hele også. det var bare et navn. grunnleggeren vet ingen hvem er. det var en stor legende. og den som egentlig skulle få navnet ble faktisk en større legende. eller like stor. eller litt mindre. det er ikke så nøye. det var uansett legendariske folk. og navnet var der. tomt. ingenting. men det var der. og så lurte alle på om de skulle gjøre en bragd for navnet. hva med å liksom sikre at navnet forblir der til evig tid. som om et monument som står der med navnet og som ikke blir annet enn en da legende for alle. ja det gjør vi sa de gamle på stedet. vi smeller opp et monument med navnet Jan Kil Evil på. og så går vi videre etterpå og inviterer folk og lager en ny rute for turister å se på monumentet. de gjorde alt de hadde planlagt. det ble en egen reiserute i turistinformasjonene av saken. Jan Kil Evil-Route het den på engelsk. og det kom turister og filmet og tok bilder og alt. et navn. det var det. ikke noe mer, ikke noe mindre. ingen historie. ingen fortelling. ingen mann og ingen kvinne. bare et navn på et monument. og det ble større enn forventet fordi det var første i sitt slag i verden. legendarisk motiv. og det var da det skjedde kan du si. i ett av heftene for turisme, så var der et bilde av monumentet. og det skapte flere monument i hele verden. overalt i alle land i den verden det er tale om satte de opp monumenter. og det ble tatt bilde av og det kom ut en bok til og med. og i det bildet så kom der bilde av altså alle monumentene. på en gang. og navnet stod i hele verden. som om av verdens største mann. og det skjedde at de som laget navnet en gang skulle få en unik mulighet. kunne velge hvilken størrelse de selv skulle få være. enten størst i verden eller en annen helt valgfri størrelse. og det var alle land enig i og tilfreds med.

og så var det bare mer. vet ikke. det er fint sa en sjøkaptein for en stor skute. nå er det nye turer. nye hav som skal utforskes. ja sa en matros. men jeg er mest interessert i de små skjær og åpenbaringer. det fikk sjøkapteinen til å tenke. han stod to timer på broen og så på matrosene som jobbet på dekk og tenkte på det matrosen hadde sagt. han ble mer og mer høytidelig. og han sa for seg selv litt ut i sonderingen det matrosen hadde sagt for seg selv. så på den høyeste tinde av sitt sinns høyhet og lyst. så slo han til. som om et torden som slo ned et stykke fremfor skipet som om et stavn og en stav for målretningen. jeg har funnet deg. de to ble bestevenner. han løp ned på dekk og klemte matrosen. matrosen sa litt traust med det samme at han ikke ville ha noe homofilitet. men sjøkapteinen fortod han med det samme. vennskap. skrek han som om. med høy røst. vennskap. og matrosen fikk seg en midlertidig post på broen som assistent til sjøkapteinen og satte seg ned i stolen ved siden av kapteinen. og de andre matrosene bare ristet på hodet. og hele turen ble vennskapet bedre og bedre. og som kapteinen søkte havene. søkte assistenten skjærene og de merkelige objekter andre underveis. og de satt der av og til og bare tenkte sammen. som om de klødde seg i skjegget og myste. de var bestiser. og en dag så kom der et lass med bøker veltende innover dekk fra menn på kaien. de to tok seg hver sin. og så en dag når de spiste sammen, så snakket de. det var utrolig nok første ordene de vekslet sammen siden de ble venner på dekk for lenge siden. hadde nærmest gått ett helt år og ingen ord. det tenkte de selv ikke engang på. bestevenner uten engang å snakke sammen. og så snakker de litt om bøker og om lasset med bøker og drøftet hvorvidt matrosene skulle komme seg gjennom noen av dem. nei. det må storsinn til assistent. storsinn. det har vi. broens mestere. herrene. utrop. ja det er oss. og det sa de begge i kor.

konspirasjon. snøblinde og skarpe. det finnes to iblant oss. en hersker sa at begge to er bra. ja vel sa en som var kritisk for en av dem. poeng. informasjonen ble lagt under en stein midt i byen. i en av sidegatene til hovedgaten. og så ble det sendt ut sladder om at der var noe under en stein i den sonen i byen. viktig informasjon. konfidensielt. konfidensiell

informasjon. mange begynte å lete. konspiratøren sendte ut litt og litt sladder i puljevis til mengden så de som letet skulle ordne systematisk over tid frem til steinen og informasjonen. en bok ble kastet ut av et vindu i gaten og landet ikke så langt fra steinen som het 'Stein Under Trærne'. en mann satte seg ned på en benk og begynte å undre seg over boken. så kom et kjærestepar løpende forbi benken og mannen strakk ut foten så de falt om og knuste hodeskallen begge to. konspirasjonen er viktige enn kjærlighet sa han for seg selv. de to ble liggende. vimsete romanse. her må det regning til skrek en annen mann som kom og så hendelsen. spiren vår er håpet om svar. konspirasjonen skal løses og finnes og oversees. ja. så kom der en tropp med politi i hovedgaten. noen begynte å lure på om de kunne ha noe med gåten å gjøre. nei. de var på ordinære oppdrag. tilsynelatende. en matematiker fikk spesiell stilling i dette. han hadde nemlig regnet ut at etter all informasjonen å dømme, så er løsningen på gåten vår og konspirasjonen en sidegate fra hovedgaten. han viste regnearket han hadde med seg. alle fikk sjokk over skarpsindigheten. jøss. en pike med store briller på seg så alt sammen, men som om helt fraværende bare gikk hun med de andre når de stormet ut mot sidegatene. det begynte da å brenne i to bygninger vertikalt på hverandre på hver sin side av gatene samtidig. en mester i mystikk hoiet og skrek at dette må ha med konspirasjonen å gjøre. slutt. avslutt. slukk skrek ham. men vi har tegnet. skrik. ja vi har tegnet sa de til hverandre. så ble tiden splittet for gruppen av konspiratører. det kom et stort grønt monster som slukte steinen og informasjonen og spiste det så alt forsvant. en del av gruppen gikk fortapt i den tiden. i den andre tiden så smalt det av en idé i en av mennene. piken stod bak ham akkurat da det skjedde merkelig nok som om en tankeoverføring. og der sa han det. pekte mot gaten og steinen. her må det være skrik. han løftet opp steinen og der så han brevet med informasjonen. alle skrek og bar seg og ynket seg over alt. de stod hundrevis i flokk og stim og ventet i ekstase på opplesing av brevet. hva står. jeg er deg. det var det som stod. jeg er deg. og så endte alt. piken tilfeldigvis gikk hjem. satte seg ned og tok av seg brillene. hun skjeglet. og hun tok bilde av seg selv og skrev

i sin dagbok. som hadde tittelen 'Nok en dag i byen'. det var hun som var konspiratøren som ingen visste om. hun sa det aldri til noen.

sirkus. en tanks kom og så på hva sirkuset gjaldt. det var et korrupt sirkus fra et fremmed land som var kommet for å kapre og kidnappe kvinner. tanken rettet lett inn siktet og fyrte av noen skudd så alt ble eliminert. så kjørte tanksen videre. det var en vei og tanksen langt ute av siktet. inni tanksen leste den ene soldaten på en bok. en bok om tanks. og den som kjørte tenkte på hele maskinen. og så på veien var der mange biler. så lurte en av bilisten på en bok han hadde lest nylig. og koste seg på landeveien. og der så han tanksen. hele vettet forsvant ut av hodet. og han kunne ikke gjøre annet enn å svinge av til siden og stoppe bilen. så stod han og så på tanksen som kjørte ut i det store intet av natur på den ene siden av veien. han satte seg på panseret og hentet en bok og satte seg ned igjen og leste. og så kom han til et avsnitt om tankser og biler og lignende, men så sluttet han å lese. brente boken. og hentet en ny bok. den het Hete og Hovedvei. og så kom det en kvinne i bil og de elsket litt i den ene bilen sitt baksete. og så kjørte de to videre igjen fra hverandre hver for seg. og så gikk tiden. og mannen kom endelig hjem. alene. selvfølgelig. ingen utroskap. strenghet. og så sjekket han alt i huset og satte seg ned. der hadde han en pakke med en helt ny bok liggende. og han så litt på et kunstverk fremfor stolen som han hadde sett på kanskje fem millioner ganger. det hang jo der. og så tenkte han at han skulle åpne gaven. pakken. det var en bok. og han satt å leste. koste seg med lesning. så plutselig når han åpnet noen sider til så åpenbarte det seg en granat midt i teksten så alt i rommet eksploerte. og så ble han drept. men så gikk turen videre til en ørn i himmelen som så at det var litt ting i uorden. tankser. eksplosjoner. kapringer. sex. og så videre. så ørnen tenkte litt og satte alt i samfunnet i orden slik at alt kom til rette igjen. og det ble fred i landet.

en grå drit. det et nytt ark som var kommet til byen. nok et ark til arkivet for sykdom. på arket var det skrevet sykdommen denne gang. det stod klart på en linje at det var ordet realisering og forskjellen mellom hvitt

og svart som var sykdommen. en av borgerene lo. hva skal vi gjøre med dette sa. arkivet er jo helt fullt av så mange ark at alle ord er her. de angriper ord. holder på et ord for å skape dårlige ting for andre. men så kom løsningen. en av de tøffeste borgerene kom bort. en grå drit sa han. ja. det funker. det virker. det fungerer. alle lo. så arkiverte de arkivet. de la arket inn i arkivet. kommer disse syke folkene med flere slike ting så dreper vi dem. ja. når en grå drit er løsningen da er det ikke mye å snakke om. nei. vi må ha samtaler i byen folkens. prat. snakk. god omtale av seg selv og andre. ja. ikke dette dritet for å si det sånn. og så gikk den ene hjem og laget en tale. han skrev en tale om ord. og den talen ble god. den gikk slik. vi har en by. og i den skal vi snakke. vi skal ære hverandre og bruke språket til gode ting. holde samtaler og veksle idéer. vokse. la livet gro på ord og liv. og så videre gikk talen. og etter talen så ble han hedret med en pris for talingen sin. og det ble en god kveld hvor alle stod og snakket med hverandre og vekslet idéer som sagt. og en av de mest fremtredende talerene sa at han skulle skrive en ny tale. og så på kvelden gikk han hjem og begynte allerede. han satte seg ned ned skrivestuen. tok frem et nytt papir. og satte seg ned med hodet sitt mot arket med en viss avstand. og der. som et lys. som en spire til ånd. han så for seg som om en lyskolbe fremfor sitt ansikt. og en stemme sa til ham. du er en venn av ord. og du er som en frelser for din by. nå skal du og jeg skrive en tale som aldri blir glemmt. du vil bli husket til evig tid. og den skal vi skrive sammen. og så var det som om en ånd og en stemme var sammen med mannen hele natten som de skrev tale. og talen. talen ble fantastisk.

og så er det to flater i ett. som om en litt ekkel følelse. en holder to flater mot hodet til en mann og så vrikker en og gnisser med flatene litt sammen og rører litt og så tar en de vekk etterpå. en kan også bruke instrumenter som slike to flater trommer på en måte og klaske og gnisse litt med de. en mann i bygden hatet det trikset så jævlig. sånn gnissing er det verste jeg vet. vet du det. faen altså sa han. gniss ett annet sted sa han rett ut når det kom en slik jævel inn på puben. ja alle var enig. så de tok tak i buksene til mannen og lempet han ut i sjøen. og så druknet

mannen. så drakk de videre. tok seg en god slurk og gikk videre mentalt. gåing. tenkning. snakking. og så kom en forfatter inn. hva skjer sa han. nei. ikke så mye. det er drikking. så lo de alle. og sa forfatteren at han hadde et nytt prosjekt. jeg holder på med en ny bok. 'Bygd og Bråk' er tittelen. planlagt å bli fire hundre sider lang. helt nytt prosjekt. nettopp begynt. da kan du begynne med å finne liket til han jævelen vi druknet i sjøen nettopp. hva sa forfatteren. de gikk ut alle mann. med pils i hånden. han er nede på bunnen her et sted. ja visst faen sa de. der er han. de så liket glimtet til helt nede på bunnen. hva faen sa forfatteren litt påvirket i språket av puben. han hadde kommet med litt fint språk som vanlig fordi han satt jo å skrev og hadde språket deretter. nei i helvette sa den ene. en måke som kom med drit til den ene og hele pilsen full i drit fra en måke. alle lo. men hva er i hendene på det liket spurte forfatteren. noe greier som om flate trommer eller hva satanisme det er for noe. forfatteren sa at han skulle begynne med den scenen i boken. bra. da gikk de inn igjen. og snakket og forfatteren gikk hjem igjen og begynte å skrive. Bygd og Bråk.

det transcendentale jeg. en ny filosofisk retning. en filosof filosoferte og skrev på en ny bok til vitenskapen og filosofien kalt 'Jeg og meg selv'. og han jobbet med å skulle frigjøre sin kropp og sin identitet fullstendig fra et eget selv som var helt løsrevet det øvrige. og så komme med noen prinsipper etterpå. selve teorien var begrepet det transcendentale jeg. og boken ble på fem hundre tykke store sterke sider. og boken ble anerkjent i miljøet. fikk pris til og med for nyvinningen. og boken ble solgt en del opplag. men da den ikke hadde så mye salg kom filosofen på den idé at han skulle lage til en forelesning i håp om at elever og kanskje derpå flere skulle kjøpe den. og så laget han en forelesning kalt 'Det Transcendentale Jeg i Tiden'. og så gikk tiden og forelesningene begynte. det var der han først fikk en del kritikk. fordi noen elever skjønnte ikke helt hva dette var for noe. hva er liksom dette jeg spurte en av elevene. da rotet filosofen først litt i sin bok og kom med en uttalelse som svar. som var som følger. det transcendentale jeg er som om et eget jeg utenfor ens eget liv som er likegyldig sitt eget

jeg som i kroppen, og dette kan en gjøre ulike ting med som en ikke kan med sitt ekte jeg. det ble helt stille i salen. og samtidig som de kritiske elevene satt å tenkte litt, så rikset filosofen opp noen flere linjer på tavlen, og skrev litt med kritt og satte frem en prosjektor og lyste opp en skisse fra boken. så begynte filosofen og forelese litt om dette som stod fremfor elevene og det tok en lang stund. så kom uttrykket som ble skjebnen til filosofen. han fikk ordet. et jeg er et jeg uavhengig av om et jeg som er transcendentalt. og det beviselige teorem fra eleven knuste alt av prinsipp i boken til filosofen. filosofen fikk faktisk en lyst til å tisse på seg litt, men det var ikke biologisk, kroppslig fysisk, så han gjorde det ikke, men han måtte faktisk den gangen lukke sin bok. trekke tilbake prosjektoren. viske ut alt på tavlen. og ta med seg boken hjem igjen og innse at hans forelesning aldri mer skulle leve og at hans teori om det transcendentale jeg ikke var noe sant. og han satte seg ned i stolen og begynte å tenke litt. litt hardere og kjedelige enn vanlig. men tenkte.

Gudleik Aurelius. han kom i en situasjon med en journalist. en supporter skrek så høyt han hals kunne tåle at journalister og reportere er noe av det beste som finnes. Gudleik Aurelius fikk med seg opptrinnet og med knusende ro som når han ville så sa han ingenting. men satte seg ned og begynte å forberede seg. hele hans folk forberedte ham. det var en konflikt et sted i byen han var i som var litt ute på viddene. og de måtte ha ro. og Aurelius satte seg ned og fikk høre om alt hva som hadde skjedd. alle detaljer. alle problemstillinger. alle hendelser. han fikk det servert på tale. det letteste. så slapp han å lese tenkte folk. og så tenkte han. vurderte. grundig. så sa han en uttalelse. og etter at den var kommet ut i byen så stoppet konflikten. løsning. problem fjernet. og så reiste Aurelius til en annen by i et annet land. det som var problemet der var at en mann hadde gått vill i byen med våpen. og det måtte finnes en løsning på problemet. problemet er som følger. villskap og barn og andre blir påvirket. det var blitt som om en krig om fred. de skjøt og herjet for å få ro. og dette ordnet også Aurelius opp i. og når en kom til en annen plass så var der to menn som diskuterte

Aurelius. han ene hatet ham og han andre var nøytral på den måten at han finnes, men det er liksom ikke viktig å skulle lage noe hat eller forhold om kjærlighet til ham. hvorfor så patisk spurte mannen den andre. hvorfor så hatefull. Gudleik er en real mann som vet hva han holder på med. ja det er han. men faen i helvette kven kroppen til den andre. alle ser plutselig og begynner å elske ham når han er i byen. han så ut som en makk i stolen der han vekslet hatet sitt. ro deg ned mann. ta det med knusende ro. Gudleik er kommet for å bli. og det er ikke noe poeng i å engasjere hele sin kropps følelser på ham om en har annet å gjøre. nei.

så var det en feil. én skrivefeil som skulle få fatale følger. ikke bare sånn at en skrivefeil får følger og de kan bli store. men noe helt ekstraordinært. helt enorm påvirkning og konsekvens. én. én skrivefeil. det var nemlig slik historien gikk i mediumene. at en bokstav i navnet Regjur, var feil da det stod navnet Regjir i boken. og alle de interesserte leste boken. og så kom det et intervju. i intervjuet så sa mannen Regjur, men så skulle han jo egentlig si Regjir etter teksten. og da sa intervjueren til anmelderen at nå sa du faktisk en i i stedet for en u. hva sa anmelderen. jo du sa i i stedet for u. hva mener du. og så stoppet intervjuet opp i en slik situasjon at kamera og alt står på og lyden og alt går inn i en boble av at alt er uinnspilt, men innspilt likevel som jo av alle kalles for Kalleboble. og alt gikk jo på direkten, men det glemte de. og så var der en vakker kone til en rik og stor mann som så dette og hun sa fjumsete som vanlig til mannen at en Kalleboble sprakk etter at hun så at alt ble bare slått av og intervjuet utsatt. en Kalleboble min kone skrek mannen fra et annet rom. ikke skrik, men sånn gjennom veggen og lukket dør type. ja skrek hun tilsvarende tilbake som hun satt i stuen og koste seg. så gikk mannen på tur og her kom en kommunikasjon som aldri skulle skjedd. en leder kom nemlig til området, og han sa til lederen dette om noe med Kalleboble og han var litt rusken og liksom ikke helt nøyaktig da han var avslappet, mens lederen var helt fullstendig skjerpet da han nettopp skulle til å gå til jobben etter treningsøkten. en Kalleboble på fjernsynet sa han. ja det var noe med i

og u. og der gikk alle antenner hos lederen inn på i og u, og ble litt sint. han jobbet nemlig i en organisasjon med tilknytning til en slik annen tredjepart som visste å påvirke fremmede områder. og det viktigste emblemet til organisasjonen var å ikke si noe uten å si det. og det gjorde jo for så vidt mannen når han fortalte om Kalleboblen. så med i og u i mente som horn i pannen på seg gikk den nøyaktige lederen til jobben, og kom i dialog med tredjeparten og der følte tredjeparten at han hele dagen snakket som om å ikke si det han faktisk skulle si. lederen hadde fått en tvil. og det følte tredjeparten. og dermed ble det voldsomme oppstøyer i de fremmede områdene. og alt på grunn av én skrivefeil.

bøker. to ulike typer karer. en sånn som har lest noe og en sånn som har kommet seg gjennom det av de viktigste klassikere i verden og kommet seg inn på nåtiden på den måten at han har lest en del av de nyeste bøkene med skumlesning. og så skulle de møtes over en middag. han ene knuste til bordet på tull. og så sa han. jeg skal fortelle deg om den ene boken jeg har lest. Vekt og Muskler, så er det bilder av mange sterke armer vet du. og se armen min. og så la han til, at det faktisk ikke er slik i den andre boken jeg leste som het Slips og Snaps. der har en mange historier om menn med slips akkurat som det jeg har på meg nå. ja det er mye forskjellig sa den andre. du har ikke tenkte på den krigen som skjedde rundt på 1400-tallet da. nei for fader skyld så er det lenge siden sa han og la ikke noe annet til. jeg leste en bok skjønner du som het Krig og Kall fra 1400-tallet. der stod det alt om den krigen. åja sånn ja. du har lest om en krig. ja du hendelse så mye krig det var i den perioden. det var jo femten borgerkriger bare i ett av våre nærmeste land vet du. og det var fjorten hundre kriker i alt på kontinentet det syvende året i det hundretallet vet du. da når han snakket så sannferdig så begynte den andre mannen å lytte. nei krig det kan jeg ingenting om. jeg kan faktisk ikke noe om noen kriger egentlig. jeg har ikke lest så mye om det. men så kom den andre mannen med mer. fordi han hadde også lest boken Gammel og Grå. og i den så stod det om en periode for fem tusen år siden og alle de feider der. og du skal se at den krigen kan du skjønne på 1400-tallet har sterk relevanse til den gamle krigen skjønner du. i

Gammel og Grå står det tydelig om en kommende krig. og alt passer til den krigen på 1400-tallet vet du. å ja. sånn ja sa den andre. nei. da må en lese mye vet du skal en få sånne relasjoner. ja i helsiken skal du det. jeg har lest alle klassikerene jeg. har du. ja visst. jeg kan alt om krig og det klassiske. klassisismen vet du. godt brød forresten sa den andre mannen, mens han hørte litt på saken. nei. da er det dessert sa de to.

så var det en tegning på avveie. en tegning av et ansikt. hvem er det det gjelder sa som et hylser en av mennene som lurte. nei. ingenting spesielt. det vet jeg jo ikke. det er jo det som er problemet her. ingen vet. hva i alle dager slo en mann seg i hodet og lurte veldig. flere lurte. la oss finne tegningen med det samme og hente mannen som det gjelder. det kan være en kvinne mann. eller et barn eller jente. nå må vi skjerpe oss så leserene ikke dør av kjedsomhet. vi må smelle til. få ting til å skje. skrike. vræl. skrik. hoi. blæh. snurr. smell. granat. eksplosjoner. massevis. atomvåpen. smell. knus. ja. nå kom det seg litt ja. så tilbake til tegningen. de hang opp på ulike stolper i byen karikatur av tegningen. en omrisset tegning av et menneske og med et spørsmålstegn midt i. alle i byen begynte selvsagt å lure på vei til jobb og skole hva det var, men brydde seg ikke. det stod i liten tekst under tegningen at ingen vet hvem dette er og originalen er forsvunnet. nei hva fanden er dette for noe sa folk når de så og forstod tegningen. om tegningen er forsvunnet sa en klok herre, ja, så hjelper det absolutt ikke å henge opp slike plakater. å nei sa en litt mer lovlig kar. du har jo snakket om det vel. da er markedsføringen komplett og du vet problemet. ja så om du sier det på den måten så kan det nå være at du har rett. ikke bare kan være. rett. ja. ålreit kom herren til å bruke av ord i sin lavskap over uhellet å si noe litt utenfor det helt rett og riktige. nei. skal vi da finne denne tegningens sa herren. ja. skrik. og han samlet hele byen selvfølgelig for å rette opp sitt rykte. og alle leitet. og der fant de den. de fant den i en kiste i et museum som var en av de peneste kistene og museum du kan forestille seg. og det var bare én av gimikkene til kunstneren som hadde gjemt den. det var jo egentlig ulovlig foretagende å gjemme slikt. men ingen visste jo hvem. så kunstneren fikk applaus fra sine gubber om

oppmerksomheten. tegningen fikk faktisk av herren en betalt post i museumet ved kunstlokalene og hang der i femten hundre år.

klumsete middelklasse. og lås for kongskap. en som trodde han var blitt ridder ved navn Severin Severut trodde han faktisk skulle en dag til å bli konge. som om nesten. dere vet ungdommen og en bringe som skriker etter å nå en kvinne eller lignende. nei. han gikk på en smell. og kongskap ble det ikke. nei. han gikk tilbake inn i middelklassen med enda lavere skjold nok til å kunne snart renne ned i underklassen. han ruset seg og det tenkte han som godt er at er høyt og godt. det er fint. det er jo som å sveve i den høyeste klasse. ja. men han ruset seg ikke engang. han fikk et hull under huset som om huset skulle sige hen ned i intet og underklasse. hva gjorde han. jo det kommer. han skrev en bok. og satset på topp. satset på utgivelse i mange land og store greier. men han gjorde mange feil. ikke bare noen småfeil som kanskje medfører inndragelse. han laget et eget forlag. og så skrev han så mye farlig materiale at han stod klar for å bli drept av all informasjonen. og så når boken var ute fikk den jo litt ry, men straks kom problemene. og han satt å skalv hjemme når alt var hopet seg opp av problemer. og fikk store lidelser med angst. det var da han innså at han hadde gjort noe galt. men en av de større tjenestemenn i garden til kongen bodde faktisk ikke så langt unna oppå en haug. og han kom å besøkte ham når han klart innså at han slet med noe av alle disse dagene med nevrose blant folk. du sa han. du skal være trygg i landet i det minste. jeg skal sørge for at alt skal gå bra med militær og så la han på litt om fly og droner og skudd og helikopter og skip og litt sånn. så ble mannen trygg i den tanken av at et helt militær valset rundt i hans sinn og at hjemmet var trygt. men han sa det klart og tudelig til seg selv i sitt speil en dag at han aldri skulle ha gitt ut noe uten en skikkelig profesjonell utgiver og forlegger. nei.

et hemmelig teppe med et helt spesielt motiv var i omløp. hva skal dere med denne idéen spurte folk. kan dere ikke bare glemme dette teppet da. en mann tok med seg noen sveiner hjem og viste et av teppene sine.

se her. dette er et teppe på et gulv. helt ordinært. og motivet er min tåfis og skitt fra beina mine. ser dere. helt tydelig ser dere spor av meg tvers over teppet bort mot min lenestol. ja det ser jeg sa sveinene. så dette motivet er ikke noe så særlig spesielt. nei. så hva i alle dager hisset han seg opp. hva i alle dager skal dere da ha dette med dette hemmelige teppet så spesielt da. jeg er enig sa den ene sveinen. vi skal straks ut i byen og oppdatere om at det hemmelige teppet kan neppe være så spesielt så vi skal glemme det. ja. fint. takk. sa mannen. så reiste sveinene ut og de laget seg lapper med tekst på. et teppe er et teppe. og så leverte ut til alle de så. koselige, snille, sveiner av mannen. og så glemte alle teppet til slutt. det hemmelige teppet ble glemt. da kunne livet for mannen endelig begynne igjen. han takket alle sine snille sveiner. og så gikk han en tur til byen og kjøpte seg en is. en slik is at han kjøpte den dyreste. og satte seg ned på en benk og koste seg. og alle sveinene satt rundt ham der og spiste is de også. der har reddet oss fra masse problem i tanken sveiner sa mannen. og så spiste de is og koste seg. så kom der en gruppe kvinnfolk. smekre. og lekke. og de gav kyss til alle sveinene. herlig sa mannen. han fikk seg noen kyss han også. og så endte dagen med mannen i sin seng. sveinene i sine senger. og de lukket øynene og drømte skjønne drømmer hele gjengen. og de stod opp på morgningen. de hørte på fuglesang om morgningen en deilig sommerdag. og spiste frokost på sine altaner og spiste brød og drakk melk og koner og damer og de single levde fryd og gammen. deilig.

så var det en krig. men den ble avsluttet fordi to-tre bøker hadde kommet ut på markedet. da sa de to motpartene at det var greit. la oss lese. lese i fred. og så sluttet krigen. en av bøkene hadde navnet Skjell og Skjold og Skillevegg. og de to beste leserene hadde frest gjennom boken på en blunk. så ventet forfatteren med å skrive mer fordi det skulle liksom bli slik at idéene tok slutt og det ikke var noe mer. liksom. venter litt med mer. mer skriving kommer om en stund. og så var det slik at det bare var å begynne igjen med mer stoff. mer kjøtt. og så gjøre ferdig dette for dagen. siste avsnitt. litt lei. sånn er det bare leser. det er ikke bare å skrive uten å tenke på leserens beste og at leseren er kåt eller

ikke vet du. så det er bare å skrive og kose seg med skriving. som lesing og kose seg med lesing. sånn er det. og sånn blir det. folket har talt. bok blir det og ikke kom til meg flere ganger og si til deg selv annet enn at du er en del av noe stort og stolt og kjekk og vakker på din måte som du er vakker på din måte. og om du skal lese så les og kos deg. og om du skal skrive så skriv og kos deg og så kan du etterpå ikke annet enn å ta det med ro for eksempel. nei. skriving er kjekt. og det er bare å trykke og trykke eller late da som om en skriver med en stokk en dypper ned i svart maling og slurver stort på et papir med bokstaver. om stokken da er hvit. ja det er mye forskjellig å gjøre og stokkene er slik. og så kan en si at om en ikke annet enn sier at teksten snart er ferdig så lyger en kanskje. kanskje snakker en sant litt. kanskje lyger en litt. men det viktigste i all tekst er dette poeng som jeg skal avslutte med slik at dere i alle fall får litt av dette avsnittet. som følger. det viktigste med all tekst er at det nettopp er tekst. foruten er det noe annet og derfor er strengt tatt dette avsnittet med eller uten glede. med eller uten tårer. en tekst.

det ble visst mer om penger. W. Ascend skulle komme til å få merke seg noe om poengene han en gang så terskelen til. de kan jo overføres til penger sa han. fra onde poeng til penger. en jobb. merkelig. men jobb. de klarer i alle fall ikke utføre Pissepunktet fullstendig. altså la et høyt øyeblikk med en komet bli slått sammen med en bøtte for pissing som begge to har kjent opphavsmann. nei. det er umulig at de går i graven med Pissepunktet i sitt minne fra nå. umulig tror jeg. ti minutter etter så stod W. Ascend der helt medgjørlig. hadde glemt det. så det gav forfatteren av stemningen ståpikk. de innrømte nederlag. nederlag nederlag. medgjørlighet og ståpikk. det er Pissepunktet folkens. kjempefint. nei det ble en tekst som ble skapt over tid. du har ikke skrevet i hele dag på grunn av oss. du er vant til det og andre krigsstrategier mot et sinn. nei. det er ikke sant. jeg har kost meg med massasje og husker ingenting. som en blankskalle med god massasje. det er deilig. og så er det Pissepunktet folkens. fiender av forfatteren som går mot ikke husk Pissepunktet til evig tid hele tiden. fiender av forfatteren som går med husk Pissepunktet til evig tid hele tiden. og så

kom en scene der avsnittet utfoldet seg. en realisering. og der så en sannheten. og slik har jeg gjort det i åtte år vet du. full kontroll vet du. alt av vondt ned og alt av godt opp. og så kommer noen å prøver å rokke ved det vet du. det kan du ikke vet du. du kan ikke kødde med noen som helst. og i alle fall ikke snu ondt til godt. for ondt er det onde og godt er det gode. og så skal vi en gang til på tur. og de på Pissepunktet. men vi kan la noen andre lage et kart og sette opp hele systemet for kominering og kombinasjoner og alt som har å gjøre med dette Pissepunktet. så kan vi liksom gjøre noe annet.

timen. det var en mann. han het Olav Henrik Time. han hadde skjebnen å kun skulle være ute én time i livet og ellers være inne i resten av livet. alle var forundret over dette. skal du ikke i samlinghuset en gang spurte de. jo jeg kommer til samlinghuset imorgen som dere andre. og så satt han hjemme og var forfatter. han ble forfatter. en må jo fordømt ha noe å gjøre på tenkte han. så han begynte på en bok som han kalt for Timen. og det ble en skjønnlitteratur bok, men basert på de ekte hendelsene han hadde vært ute. og så ikke så mye mer enn det. han skrev og skrev. eksempelvis om han hadde vært en tur på butikken eller drømt om butikken. så skrev han kanskje at hovedkarakteren var i en drøm og fikk mange priser eller slik. litt symbolsk. men alt var gjennomført. og hovedkarakteren het Leif Henry Hour. basert også på navnet til Olav som hadde helt samme betydning. og så i det følgende så reiste Hour overalt i romanen. han reiste til alle slags hjørner i den verden som boken gjaldt. alt var en fantasi. det var en fantasi den verden som het Skiffgi. og i Skiffgi så reiste han rundt overalt og der det var krig også. ja. han så på krig og til og med fyrte av noen kanoner om han ville for å skape fred. og så bombet han halve Skiffgi i alt i romanen, men sa at det var helt ålreit. det var spesielt en fem-seks land. store områder. og han fyrste av atombomber og kjørte på med missiler, og sa selvgod at det var godt. Time lo litt av akkurat den siden av Hour. men tiden gikk og romanen ble ferdig. han fikk en del priser for dette. fikk tre priser og det var gallaer og alt mulig vet du. og det var kjekt sa han. så kjekt var det at han faktisk fikk lyst til å kysse en kvinne på kinnet til slutt med

boken i hånden. men han fant ut i sitt sinn at han skulle vente. og vet dere da hva som skjedde. kvinnen tok litt brisen som om hodet var blåst opp boken fra hånden hans. og kysset boken så det kom kyssemerke på boken og kysset han på kinnet og gikk uten å si noe som helst.

så var det en setning som ble så jævlige hatsk for en gruppering. de hadde en liten smal lapp i hendene med setningen på. og det ble så dårlig stemning og surt at de satte seg ned og vurderte om de skulle gå til krig. de visste faktisk ikke helt hvem som hadde gitt de lappene. setningen er foreløpig ukjent, men det kommer en liten linje senere i avsnittet som kan komme med en minst ledetråd, men kanskje et svar. og så hentet de en del våpen og sånt. og radikaliserer seg litt. en av dem trakk på lappen med hard fot og viste et ansikt som så sint ut til de andre. og så bestemte de seg for å finne mannen eller da de som hadde skrevet setningen og så drepe de. setning mot drap. det synes de skulle passe. og så gikk de utover terrenget og drap noen tilfeldige de så på veien. så fant de en forfatter. jeg er uskyldig skrek forfatteren høyt. men de lynsjet ham. de tok også lynsjustis på noen tilfeldige språkfolk på veien. men der fant de synderen. å i helvete som han fikk gjennomgå. han ble slept utover all mark og torturert i årevis. og stukket med kniver og trengt inn i hodet at han hadde gjort en feil. hans navn var Nikolas Nei. og så gikk han til og med innom et sykehus for det folket og de torturerte ham med all slags utstyr som skalpeller og ord i korrump psykiatri. men de kunne altså ikke helt drepe ham enda så de gikk altså til og med til verks med å lage et torturapparat og der fikk han til og med barn med en av kvinnene i folket der både mannen og barnet. Nils og barnet ble torturert helt til Nils døde og barnet også. torturt fra fødsel til død og da var barnet syttito år gammelt blitt. en gammel torturert mann hele livet. og så når det også var dødt så forsvant alt ut inn i en historiebok om folket. og aldri sa noen noe til det folket igjen. det kan du være helt sikker på.

ikkje kom til meg med sånne gode uttrykk sa en mann så hissige og sint at han nesten kastet kaffekoppen sin ned på et gulv. men så angret han

seg etterpå, fordi det kom mange gode sitat og uttrykk fra godtfolk. så han roet seg betraktelig ned hele mannen. han ble forfatter og skrev Din Grunn Min Stund. og han fant faktisk ut at i løpet av boken så var det han selv som faktisk hadde vært opphavet for sitatene. fordi hans egen ferd og gjerning hadde medført et jag av godt i verden og det var hans vind. og så ble det faktisk litt hatefullt. og da fant de ut at de skulle skrive en historiebok også som het Vår Grunn Vår Stund. og den kom litt bedre til gjerning som et godt verk i folket faktisk. de to bøkene fikk den skjebne at det var opp til forfatteren av den første boken sitt liv og godhet som skulle vise seg å være skjebnen for bokens liv. om han ble elsket. så ble boken elsket. og den andre boken hadde den skjebne at de elsket sin historie og derfor var allerede den boken trygg. så da ble faktisk den siste boken lest mest. og forfatteren sa det til seg selv i et speil hjemme at det er faktisk helt i orden. skal jeg la han til bli en stor herre så må jeg nesten ha kjærligheten med meg. og det skal mye arbeid til for å gjøre og det er faktisk litt vanskelig å få til. skal jeg liksom skrive et kjærlighetsdikt. nei sa han først og gikk rolig tilbake til sin kaffekopp. jeg får lese litt tenkte han. ja. og så leste han fem hundre bøker rett som det var. men der kom det. utenfor vinduet kom en hore. en prostitert med faktisk dildo inn i analen uten at noen visste det. en kunne bare skimte noe greier såvidt bak i buksen, men ellers så ingen noe mer. så ble han interessert. og de gjorde faktisk det at de ble forelsket. og han skrev dikt og det het Min Grund Vår Grund. og det gav han så mye kjærlighet blant befolkningen at den førstnevnte bok som het Din Grunn Min Stund ble allemannseie i folket og han hyllet. og alt for en liten litt skitten tøs av en prostitert hore.

+. addisjon og trivsel. feelgood. grei. hest. og hopp. assisjon. +. vi venter. dette ble slapt. slapp tekst. så et skilt med addisjon på. det var et skilt. en mann skulle skrive fem dokumenter om skiltet. og det var en sånn type litteratur at den liksom var til spe. altså det betyr jo gutter at det liksom kan brukes litt. litteratur til bruk. dokumenter til bruk. sånn at en kan ha de litt hjemme disse dokumentene og se litt på de. lukte på de. lese litt, men ikke for mye og for nøyaktig fordi da kan det blir litt

smålig. litt sånn at det ikke er noe kjekt og at en nesten angrer seg på at en gjorde noe med dokumentene i det hele tatt. og så gikk tiden. og dokumentene ble skrevet og de het som følger. tittel 'Skilt nr. 004 og SUV'. han skrev og skrev en kveld og dokumentene var ferdig. lagt i en mappe og sendt til trykkeriet. og de ble sendt overalt og til hjelp for ingen, men til behag for flere. så dokumentene ble kjedelig stoff. det var liksom trist egentlig hva med tittelen var så teit. men så kom der en stor ting. glede. og alle vet at glede er alt. og derfor skulle dokumentene til å få en spesiell skjebne. glede og dokumenter. dokumentene skulle komme til å fly opp i himmelen som en due og det sammen med skiltet og glede. fordi når en gleder seg så kombineres ulike ting. og det ble kjekt. dokumentene fløy. men når gleden var slutt så gikk alt tilbake med dokumentene slik at det ikke lenger var noe kjekt og da orket en ikke engang lese de. men dokumentene fikk den skjebnen at om der var noe glede der. så løftet dokumentene seg i en skala opp i himmelen og ned på bakken. dokumentene fikk et hundehus til rådighet og lå i et hundehus. og når glede kom så fløy dokumentene opp igjen. og det var i en region som hadde Storgleden. det var en stor glede som ofte var oppe i det blå og den kom med dokumentet som glede og Storgleden.

Apekong. det var kallenavnet til en ny stemning. en bevegelse. en skjebne. en historie. en legende. et klimaks i verdens historie. endelig. avslutning. litt gråt. men mest aksjon og handling og bevegelse og klimaks. og det som skjedde var at det var en flokk som var så dårlig at apene sa for seg selv. nei. dette orker jeg ikke være med på. og så gikk en mann inn i debatten og skrev ned alt som skjedde. det som skjedde var at en kriger var veldig lett på avtrekken og alle andre enn den dårlige gruppen var enig. den dårlige gruppen forsøkte faktisk i tross å lyge om avtrekkeren til krigeren. krigeren hadde kun gode skudd. kun gode innlegg. kun gode idéer. og alt gikk godt. men så forsøkte gruppen med vold, aggressjon å skape tvil. og det visste alle var en synd i seg selv. og de var altså så syndige at apene gav gass. full trøkk. dansing. leven. løping. hoing. skriking. legende. konge. krans og krune. og der kom Apekong inn som kallenavn. og navn. de ordnet det slik at Apekong

skulle bli en suksess i verden. få sin stilling. få sin post. og der kom mannen som kom inn i debatten med et ord og gjerning og tekst. han laget en skisse ved navn Apekong. og han skrev en sabla god tekst, med alle de gjerningene apene gjorde for å få ned de syndige bevegelsene til gruppen som hadde blitt fiende av alle folk på jorden og alle dyr. og så kom teksten til å bli produsert i et produksjonslokale. og sendt med biler rundt omkring til ulike forlag og trykkerier ellers og det ble etterhvert bok av det også. og boken het Apekongen. og Apekongen ble et sentralt fenomen i store deler av verden og en skikkelig god historie å tenke over. de har nemlig sa apene selv egenskapen å få ned dårlige grupperinger i verden. det er ikke slik at apene mistrives med løvene. nei apene har sin plass. og den er god.

skal vi skrive mer. det kommer an på. det er en del ting som er viktigst med denne boken. det er å nå noen poeng som ikke før var i verden og så vise de i boken. og ta så mange som mulig. eller da gi da om en skal drive med forsørging av fattige. men ta er greit. og så når det er slik at en kommer med et nytt poeng. så kan en finne på å forme saken og poenget på en slik måte at en kan huske det og få omtalt det litt. og det er noe vi gjør sammen akkurat nå når jeg skriver og mange er med. og det er fantastisk. fordi jeg får mange kule idéer og det er jo en gave i seg selv. og boken blir da bedre. og ikke bare det. men vi får lagret oss selv i historien. og vi har ikke akkurat dårlig tid, men vi har muligheten nå til å ta en del rom og det innenfor det bokstavelige og poengmessige. fordi poengene kan lagres på nærmest hvilken som helst måte. men ord er veldig godt egnet til å plassere en del poeng fremfor andre og vise de. og det gjør vi nå. og så skal vi skrive en bok som kalles Poeng og Per. og det var en bok om en mann ved navn Per Poeng. og han vant absolutt alt han holdt på med og han ble kjent for minst ett sitat. jeg er en mann som du kan være sikker på at havner over andre territorium bare ved å vise mine poeng. forstår du. han var litt krass denne Per. ikke som andre ved navn Per. mange andre ved navn Per er jo litt av en skrull og kommer med skudd uten hold. men denne Per var sterk og egnet til til og med å reise og erobre. og med boken Poeng og Per i hånd så reiste

han overalt og viste hvem han var. og ikke minst så kom han til å vise at han var en eneheriker på mange felt. og det var en god ting.

så til brød. det kom et nytt oppkok av et hus for bakst. og en del ulike steder i verden kom brødene sendt. og en av de viktigste bakerne i verden ble forbannet. han freste én gang. og det var mer en nok. skal vi spise rundstykker, kjeks og lange brød fra vår fiende. utrop. nei takk. og så ble hele bakeriet problematisk å opprettholde. noen psykopater påstod de skulle holde sa han før han lukket munnen sin. han manglet et ord og betydning. og derfor så tenkte han litt. så spurte han høyt til alle sine. hva er symbolikken poetisk for molekyl og masse. spørsmål. ingen hadde noe som helst svar. nei det vet jeg faktisk ikke. hva fanden er det sa folk. så kom de på at vi lager det sammen. ja til kjøtets lyst skal vi det. dra til helvete om du ikke er med på denne oppgaven. ja. så satte alle seg ned i en ring, og tenkte sammen. og så skulle de komme på en ting eller så som var symbolsk for masse og molekyl. ingrediens og ingrediensene ble svaret. og da kom det mange gode nyheter blant folket. vi skal faktisk lage en motpol til brødet som ingrediens. og du kan være svart sikker på at det brødet hvitt eller enda hvitere skal til helvete vekk fra vår plass. vi skal til ingrediensene av livet. og der skal vi ha dette brødet til. skille det fra hverandre og la ingrediensene stå tilbake. og så var brødet sagt at var en forfatters verk. og forfatteren het Brødmannen på folkemunne. men om vi gjør skrek folket. denne Brødmannen om til en mann med kun ingredienser så skal du for pokker se at roen ordner seg i bygd og by. kom igjen. fjern brødet. straks. og Brødmannen skrev fem bøker. tykke, fem, bøker om brødet og industrien sin som begynte med en bok kalt for Øks eller Min Øks, og de øvrige vet ingen hva var for tittel. men brødet skal vekk og ingrediensene av dette faenskapet av en øks skal frem og være. la ingrediensene leve. skrek grupperingen. og de gikk til kamp mot brødet og ville la ingrediensene stå. en ved navn Erik Super Tom Brød-Ingrediens følte navnet sitt angikk denne kampen mot dette huset for bakst som hadde spredd seg. men satte seg ned på en strand og tok det med ro.

så var det en mann som var så rød at han var blå. eller for å si det sånn. hadde vært med på noe som ble forstått som om at han var rød, og så rød at det endte med at blåfargen smalt inn i boksen til merkelige interessert tvilere. punktet ble kalt for Blåtvepunktet, og hans navn var Karl Blåtve den Ekte. så Blåtvepunktet betyr altså det å gå så rødt at en blir blå, og det lå i navnet Blåtve også. og han var en ekte. den skikkelige. men det som ble navnets skjebne i det reelle var eneste at han valset en gang inn på et parti på rødt eller hva det var og ble med på en fest og mye greier, uten å selv engang ha tenkt over hvor han var. og så påstod noen etterpå at det der er så rødt at det er blått for seg. og så ble det med det. en tur inn i Blåtve. og ellers så kom det en hel flokk med folk og sa til ham. de sa at du er jo verken rød eller blå du. det er sant mine venner. min venn. et land. område. plass. full total respekt. og så sa han det at det er sant. jeg er verken rød eller blå jeg. jeg er som en midte i mitt liv. jeg er som et punkt for en sentral. med knapper og tekniske enheter som ikke svinger verken til rødt eller blått. ja. som en høy tekniker spurte de. ja faktisk. som en høy tekniker kan du kanskje si. kult. og så gikk tiden og albumet fra den turen han var på fest ble en genial klassiker i verden. klassikeren var at han ble Blåtve. fordi sa folk. det er mange som krysser vet du. krysser fra enten rødt til blått eller blått til rødt og mister sin hele og ekte selvrespekt. men blir teit og tullete fordi de blir venner med sin fiende. og da mistes respekten. og du gjorde på en måte det samme bare at du faen meg ikke engang var noen av begge deler. gratulerer Blåtve. du er kul. kult gjort.

en baron på narko. han vasset i stoff og hadde nå fått seg ny frakk og alt full av stoff så mye han ville på innsiden. så kom noen korruperte politifolk og skrek at han for første gang hadde vært mot blått og skrek om hvorfor han var mot ondt. mot blått for første gang. spørsmålstejn. du er syk sa baronen og gikk videre. du baron sa en klok sindig mann er faktisk blå og god du. fordi de som stresset deg og gav deg en trussel er rød og ond og later som om de er blå. baronen tok mannen på skulderen helt beruset. takk sa han. takk. men jeg er verken rød eller

blå. jeg er god. god mann. god. så tok han hånden vekk fra skulderen og sa. men likevel. takk. for det du sa var faktisk veldig kult. så tok han seg en linje med kokain inne på en bar. så ble det endelig fest. resten av kvelden ble det fullstendig fyr. flammer. fest. pils. alkohol. narko. narkotika. alt. og det kom til og med en regneskapsfører på besøk og fortalte om alt som hadde med foredrag om hvordan det gikk med legalisering av ulike stoff. skrikende på grunn av musikken. hasj. kokain. tabletter av absolutt alle kjente former. og så videre. baronen smilte for seg selv. høyhet. og kult. til helvete kom en klovn med alt av faenskap. han sjonglerte med noen tabletter og litt sånn som underholdning. han hadde hadde tygget i noen blader. han var før helt normal. en normal narkotikamisbruker, men ble den kvelden en klovn. en sjonglerende klovn og hjalp alle med underholdning. han lånte stoff fra folk og gav en sjonglering og fikk litt av stoffene som betaling. så kom der en narkoman så var så jævlig ærlig i stilen. og begynte på et bord å legge ut til andre om hva den hadde gjort på rus. og da sa den ene at det er noe ingen bryr seg om mann. hold det for deg selv, og ta rusen for det rusen er i seg selv. ta rusen for det rusen er i seg selv. og så sluttet han med innrømmelsene. og så ble festen langvarig ut hele natten. klovnen ble ikke sliten av alt stoffet. og baronen hadde et sete på baren som var rolig og ordnet. og alle koste seg med rusen og livet. så skulle det nett legges til at narkomane var av øverste klasse i sitt sjikt på rus, og det uttrykkelig nevnes at de som ruser seg på ondskap er den laveste rus.

Henry Old York. hvorfor tok du ikke med Henry New York i dine dikt Old York skrek noen til Henry Old York. jeg er redd for å være i hans leilighet. det er Henry. Henry Perhjem III.. han var en annen. nå er du på flykt. det var en løgn altså. Henry Perhjem III. flykter aldri. men liker å flytte av og til. og nå hadde han hatt ett hjem for de tre store I. Perhjem I., Perhjem II. og Perhjem III.. tre hjem. alle perfekt. Henry Perhjem III.. du må legges inn for å ikke ha det fint i ditt hjem. det sa de til Perhjem III.. wow. det var så kul musikk på datamaskinen at jeg faktisk må lytte litt. ikke skrive sa Perhjem III.. han satte seg bakover i sofaen.

det var mot en konge. utrop. så var det en ekte konge de snakket til. en Henry. Henry Perhjem II. the Camper var også en. men ikke den samme som Henry. den ekte kongen. så gikk han tilbake til skrivingen litt. men han hørte på den nye nåtidens favoritter av sanger som heter Egesang. de kalles Egesang. eller da også Jegesang. vi ville ha deg uvenner med kongen idag. derfor holder vi faenskap igang sier noen. de tapte. de fikk to konger mot seg. en ekte kong og en vanlig konge. de skriker videre. vi skal skape hat for kunnskap på en ny måte. når en lærer så komme med noen som har hørt nøyaktig poenget før og så skrike ut om hvorfor de ikke kan det fra før av. wow. igjen wow. vi skal gjøre alt galt mot deg som er mulig å gjøre av alt i verden. jeg er verdens beste psykiater. de onde reglene. mareritt. det kan de ha selv. det er et speil som finnes i verden. det er Pundik-Speilet som det kalles. det klarer de aldri knuse. og det står der fast som om en enehersker som alltid har vært der. og det står. konservativt. helt mørkt. men det er der. og det står. kongen.

Gaius Glede. av og til slet han med at han likte fornavnet sitt best, og så av og til etternavnet og så av og til begge to. han skrev en bok om det kalt en tittel. stropp over skulderen. kjekt eller ikke. det var en situasjon hvor han kun likte etternavnet. så fikk han en enorm glede etterpå på begge igjen. og så gikk tiden videre. og så gikk tiden litt videre og Gaius Glede tok seg en tur på en bar. og drakk. han ble dritings. full. helt fullstendig fraværende. men det merkeligste var at alle var der til tross. som om en keiser nesten. men så av en bagatell så begynte han å like fornavnet sitt best. og så bare kort tid etter så snudde han helt om på flisen og satt å nærmest slo ut i luften og likte kun etternavnet sitt best. men så tok han seg faktisk sammen. dritings. helt full av pils og drikke. full. helt full. så mye promille at du aner ikke hva som kunne kommet på en måler. så full når en vet om en slik at en ikke kan stole på de. toppen. klimaks på fylla. så satt han der og tok seg sammen en periode. utrolig. aldri sett en slik oppførsel før. som om en nobilitet. og da helt full. det var en på baren som faktisk merket seg det av bevegelsene til Gaius at han hadde drukket og blitt full. men bartenderen fikk faktisk sjokk nærmest. han visste selvfølgelig at han

var så beruset at han måtte passe litt på ham. men der fikk bartenderen øye på Gaius Glede. satt som om en full keiser. og tenkte. vurderte. tok seg sammen. full. og resultatet av den perioden var at han begynte å like begge sine navn fullstendig igjen. Gaius Glede. og så gikk det over i en lengre periode med litt prat med folk på baren. nesten slåsskamp utenfor baren. en kortere samtale med bartenderen når han kjøpte siste pilsen. og så gikk han hjem etterpå og la seg rett i sengen.

så var det litt om to ulike hus. de stod et sted ved leiren. en leir. en håpefull leir. det var speidere. og den ene speideren var den som så husene. men de to husene som hadde fanden nok en utrolig likhet til to blokker var noe muffens med. så speideren satte seg ned på en stein med kikkert. og bare så. så på de to husene. alt så egentlig ut til å gå som normalt. men langt vekke bak et lende der det nærmet seg skog. forresten langt utenfor gjerdene rundt husene, så var det som om en liten grønn ånd eller tåkesak som var som om muffens. speideren så og så og tenkte og tenkte. hva er dette tåkegreiene satt han. og så og så. og de andre i leiren lurte på hvor han var. og de kom og satte seg ved siden av ham når han satt der og så han. og han viste de muffensen. og om det hadde noe med husene å gjøre ikke. ingenting med husene i seg selv. for der gikk alt fint og de flotteste små søte hus en kan se vet du. men ånden. den grønne små tåken langt der borte. hva var det for noe da. men speiderene fant ikke svar. så de gikk til lederen. han het R. Tryggavstand han når leiren var helt tom og alle speiderene var forlatt campen og han alene. så fikk han en idé om at faen alle er jo vekke. hva skjer tenkte han. og så så han alle sammen og fikk en lettelse. og så gikk han bort til speiderene. og de sa nærmest forskrekket hva i alle dager mann. og han tok kikkerten og så i retningen. og så straks saken. og han sa at kallenavnet for det der grønne lille greiene som ligner en ånd kalles på vårt grønne fagspråk en Fiseånd. om dere gutter går bort i nærheten av det der så ser dere døde fluer liggende på bakken like ved og der Fiseånd er. og så gjorde de det og tok bilder av fluene. og jeg glemte sa han når de kom tilbake. ikke lukt på det der greiene gutter. det lukter fis. å ja sa den ene gutten. er det derfor det heter Fiseånd. ja det er det

gutten min. og så satte speiderene seg ned i leiren igjen og koste seg resten av kvelden før de skulle legge seg. stolt over å ha lært seg om Fiseånd.

ok. kjør. han kjørte. og skjærfet brisket seg i vinden. og så gikk turen til et hemmelig sted. det var en idé i byen om at en hemmelig bok var forsvunnet. og mannen fikk høre nyss om at boken var der han kjørte til. han tok på autopiloten og tok bena opp til bagasjerommet og så. og så kjørte han straks til stedet, og tok armene bak hodet og så litt på veien og litt på skyene. tok seg en røyk faktisk selv om en ikke røkte. han fikk en indre stemme. den sa. vent med kjærligheten til senere. og fokuser grådig på den hemmelige boken. ålreit. tenkte han og sa for seg selv. ålreit. og så fikk han litt lette bryn i stillingen sin i bilen. og der stoppet bilen opp av seg selv og han gikk ut. han spadde opp en grop. og der så han den hemmelige boken. og tok den opp. det stod en tittel på boken. og han la boken bak i bagasjerommet. og så satte han på autopilot. og kjørte tilbake til byen. og han ringte alle kameratene sine. kamerat. han er i bagasjerommet. kameratene var overrasket over hva han hadde gjort. pal. og så så de boken. de gikk på en bar. og leste boken i felleskap. litt og litt hver. og leste høyt og drakk litt øl eller lignende. og så kom han til poenget i boken. vet dere hva poenget i boken var. jo. at en kunne finne boken kun på én eneste måte. og der var nøyaktig den måten han hadde gjort. og om det ble gjort. så var den ikke hemmelig lenger. og nei. det er den ikke pal. og så kjørte de på fylla og satte på autopilot litt og sånn på kvelden for å se om de fant noen flere hemmelige bøker. men det var ikke så mye de fant. og så reiste de hjem etter de hadde vært på fest på et hotell og slike ting. og det var fyrverkeri i boken og i byen fordi det var fest. og så gikk tiden litt. skriving. skriving.

vidunderlig. en snelle ble brukt. en fisker. han hadde en drøm. det var å nå tidens tann på motorsport. men han likte å fiske også. men han stod og tenkte på motorsporten mest når han holdt på med det vidunerlige med fising. fising og motorsport. han skrev faktisk en tittel på en ny

bok. Eksos, Villskap og Fisking. og samtidig som han fisket så så han alle eksosrørene han hadde sett i livet på rams fremfor seg med smell. så kastet han ut snøret en gang til. og fikk fisk. en sånn taggete fisk vet du. og så satte han seg ned for å hvile litt. og midt i engen der blant sakene sine så begynte han å drømme om motorsporten. og der fant han spiren til boken. han fant ut at han ikke hadde behov for å bli best i sporten. ikke bli best i livet av biler og eksos. men skrive en bok er det du skal gjøre. og så sa en ånd til ham litt etterpå. min venn. på sur måte. og så kom en annen ånd. jeg er din ekte venn. og han sa også min venn litt mer kjærlig. uansett sa mannen. jeg skal skrive bok. så pakket han sammen snøret og alt det der og gikk. og så kom han hjem til skrivestuen. og der begynte han på boken Eksos, Villskap og Fisking. og så kom boken ut ni dager etter han var satt ut av driften med skriving. alle i motormiljøet ville han forsøke å presentere boken til. men der fant han ut at det å skrive det er ikke lett. en må jo få boken ut på forlag. det har jeg ja. men en må få det ut til folket pal. og det er ikke lett. så han bestemte seg for å rigge seg med en bil med klistremerker med fisk på. og kjøre vilt rundt omkring og ha et flagg oppå bilen med reklame av boken på. der stod det Eksos, Villskap og Fisking. og bilde av boken. og så var han med på litt stevner og ruste motoren og kjørte vilt. og fikk masse eksos rundt i miljøet der. noen var interessert, men ikke alle. da forstod han at markedsføring det er ikke så lett. men det virker litt. noen kjøpte boken.

utsettelse for å prioritere drikking. det var en lodding. den stod i stål. han var mekaniker og visste alt om slikt. lodding er lett sa han til noen gutter og piker. og to jenter som ikke noen påstod var piker fordi de var så sterk i sjelen som de sa. en lærer sa det faktisk i sin letthet at dere er ikke piker dere. og så glemte han seg og ble litt flau. da lo de som noen piker faktisk. men så ble de litt morsk. nei. sjef. og la livet passere pal. så loddet han en liten drit i tinn faktisk mekanikeren bare på tull og viste sinn sønn og kone for se hva de synes om den. han la på stuebordet en sånn sak av tinn så en helt tydelig kunne forstå at det var en drit. på bordet. liten, men synlig. så om en satte seg ned som vanlig i sofaen så

kunne en se at det var en drit i tinn. så kom de og så ingenting. nei hva. sa konen plutselig. hva er dette da. det er en drit i tinn min kone. og sønnen lo. hva skal du med den da. hvorfor er den her. nei jeg kan alt om tinn vet dere. mekaniker vet dere. og så jeg laget en sånn så dere skulle se den. kult. sønnen fikk driten. og så kom det tilbake til drikkingen. jeg skulle egentlig levere tinn til noen andre. jeg har også laget en helt flat sak av tinn som ligner en bok. men laget heller denne lille driten til dere så jeg kunne drikke litt. jeg vil ikke røpe den flate boken av tinn enda. jeg må ha litt tinn av drit først. så da blir det la boken ligge. drikke og se litt på driten i tinn. og alt dette for å pils litt. han hadde kjøpt seg fire pils. fordi det er sånn klimaks og opplegg. jeg måtte det. eller så kunne dere ha fått sett boken. den flate boken vet du. men jeg hadde ikke penger helt til den. så jeg må vente noen dager. men det er ikke farlig. denne lille driten i tinn som du holder i din hånd min kjære sønn er kul. og nå jeg brisen. la oss kose oss min kone og min sønn. vi skal kose oss i sofaen og jeg drikke litt.

livet er vanskelig sa en mann som aldri hadde hatt problemer med seg selv. så måtte han skrive et dikt. og diktet det er at han faktisk begynte å se at det var fare for at han skulle komme til å si et ord feil eller leve ut en følelse feil. han hadde aldri hatt det problemet før. så han måtte skrive diktet og komme seg til å ikke gjøre noen feil. han het Bevv til etternavn. Bevv satt å skrev. og kom til å være sikker på at diktet måtte gjøre susen. jeg kan da ikke komme til å gjøre noe som jeg ikke skal. nei. jeg må skjerpe meg. jeg må ikke feile. bare tenke om jeg sier dra til helvete til feil person. eller hoppe som en klovn fremfor en kvinne. da går jo kvinnen umiddelbart til en religiøs leder eller noe sånt. nei. jeg må faktisk komme med til å ikke overraske noen med feil og ikke meg selv. nei. så kom en annen mann. han hadde så jævlig gode kutymmer for seg selv. han gjorde ingenting. absolutt ingenting uten å ha tenkt det selv. og skrevet det selv. og så gjøre det. som om han legenden for noen tusen år tilbake som het K. Log-Mog-Bog. han tenkte alltid først. så skrev han. så gjorde han. Log-Mog-Bog. ellers kunne jo noe galt skje. og mannen som han snakket med hadde helt fra han var fire år gammel

levd etter alle prinsippene til Log-Mog-Bog. og Bevv fikk sjokk. jeg har da ikke gjort det pal. jeg har jo kost meg jeg. kost deg. jeg koser meg med kontroll jeg. ja. du er som en vind i verden som ingen vet om pal. du må tenke. du må skrive. og så må du leve. Log-Mog-Bog. ellers så kan du være sikker på at mye galt skal skje. og ikke med meg. det kan du være sikker på. jeg har alt i tekst jeg. og det har ikke du. jeg har vært en tur på byen til og med full minst fem tusen ganger. og alt i tekst. ikke kom til meg og si at jeg er deg Bevv. skjerp deg. Bevv ble hjertknust. han hatet idéen av et sånt liv. så han sa for seg selv at jeg kan da feile litt. ja. la meg feile om jeg ikke gidder dette. ja.

det syvende avsnitt for dagen. litt lei nå. men det er bare å gjøre ferdig. ikke noe mer ikke noe mindre. så kjøtt på bein kommer. ja ja. da er det ikke annet enn å skrive. smell igjen. litt lei smell faktisk. granat. lei. litt lei granat og smell faktisk. en mann skal ha seg en ny ting pal. han kan finne på det selv. ja ja. og så kan vi bare sikre at en ikke skal gjøre annet enn å sitte her å skrive. og så det syvende avsnitt. og det er et syvende avsnitt som skal bli ferdig. og ikke mer ikke mindre nei. så handling. la oss ta tempen i verden. det skal være et lavtrykk ved et hav som kan kalles for det mellomste havet. og det er øst i havet. utrolig. som en due som har regn på seg. som om en borg som er kald. som om en hete som tar slutt. som om et helvete som lagner. som om et snev av regn som blir en buldrende øsende storm. og det er noe. men ellers går det bra. ikke så mye annet en kule papir og det er godt. skriving er kult. kanskje skal en av de beste av alle. nei beste av alle faktisk. en av de som er best av mange. han skal kanskje komme med noe slikt han også. og det hadde jo vært stilig. mange av de store som kan stoles på. kanskje kommer en ny sånn snart. det hadde vært noe. i livet. i livet. levende. og en stor legende på skriving og tekst. kanskje det. vi får se. det er usikkert. og så en snute som kanskje skal gå videre snart. V. I. Svin. men han føler han må vite. ellers kan han ikke gå. og det er ikke lett. kanskje et papir over mur. det er usikkert. men vi får se. kanskje skal snuten sitte der en stund til. og så litt forskjellig, men ikke så mye annet. bare litt skvalder. men vi får se. så verden er rolig. ganske rolig. det er

ikke så mye som skjer. nei. så vi får se hva som skjer. kan slå på nyhetene enten på den ene eller den andre kanalen. det er fint. men ikke så mye annet enn det. og så er det bare å skrive litt.

og så skulle alle sammen synge. en forfatter av levende bøker hadde skrevet en tekst. gren. og teksten den var slik at en kunne skrive så mye en ville sa de til han såfremt det kunne synges med en stemning som var musikalsk. den skal vi ordne sa han. og sangen ble veldig fin. og de sang i et galleri eller et bygg som en kunne synge i. og der skulle en finne på at publikum skulle betale litt for å høre på. og det sa en av de som jobbet med slikt at det er en god idé. og så betalte en hel rekke med folk for å høre på koret. og så sang de. for full hals. og nesene i blåst. og munnene med sløv og ord av gleder. og alle koste seg. og det var en god opplevelse. ingen feil. gren. og så skulle forfatteren skrive en ny sang. det var for eliten. de betalte ikke. de bare kom og satte seg ned. slik var det. og sangen ble magisk. en høy sang. for eliten kun. og de satte seg ned i hundretall. og de var glad. og de var rolig som vanlig. men de fikk sånne følelser av storhet og at de var med på noe stort under syngingen. koret sang så flotte tekster om det etterpå for å huske på det som skjedde og eliten gikk hjem og videre. og kom tilbake til skrivestuen. og så var det ikke så mye mer. forfatteren skulle også skrive en ny sang. og i den nye sangen så skulle en plage de som var syndig. de skulle inn i en fattig drakt var målet. helt fattig. som om med huller på som ikke var meningen. og komme ned i fattigdom. og det ble en krass og hard sang. forfatteren likte den ekstra godt. fordi han følte seg mektig av den. et var han som skrev den. to sider med papir. sangen het Fattig Skal Du Bli. og den var interessant i mediaene også.

så var det ringenes herre. og så en ny film som het kosen sin herre. og han koste seg. i ringenes herre sin film så var det så store omveltninger at det var helt utrolig å se på. som om natur og kultur ble rokket ved. men kosen sin herre så var det ikke så mye. men fikk noen påvirkninger. men det var en liten koselig film for skifte og skudd. og så var det ikke så mye mer. Yarplie het en til fornavn som koste seg med filmen. det

var egentlig han som var en av hovedkarakterene. i den andre filmen så var det en annen, men kanskje med litt tvilsom stil. Yarplie tvilte ingen på. han var kos. og de hadde popcorn, sukkertøy og brus. og koste seg med Yarplie. barna lo og koste seg med Yarplie. og så gikk tiden og filmene var slutt. men de ville sette opp en statue over Yarplie. og det gjorde de. de sa at på morro at et nytt land og en ny ed er oppstått i området. det var jo litt for å liksom få alt til å ligne på ringenes herre. ringenes herre var jo enorm. som om hele verden rokkes ved. men Yarplie var jo bare et lite område mann. men de ville sette opp en statue likevel. det var ikke et nytt land sa folk. det var bare en nyhet på en liten plass. og det var ikke noen ed. det var bare en kos. nyhet og kos. men kult sa folk. og folk kom til og med med en drakt som de hadde laget selv som Yarplie når de satte opp statuen. en bro var like ved og da kom en sint som ikke likte annet enn ringenes herre sin storhet at dette er jernalderen pal. han kalte det Jernalder II., men det er ikke det. det er bare en plass som Yarplie går bort ved når han skal urinere sa noen andre. i ring kanskje. men det er ikke det. fordi det er ulovlig å urinere der. ikke uriner på annet enn toalettene. så i parken der nyhetene og kosen fant sted så laget de også offentlige toaletter slik at en kunne få alle de som kom på besøk til statuen kunne tisse og drite i.

det er sykt å tenke på hele verden. det er seg selv i verden som er viktigst. du var ung når du kom. hva i satan snakket de om sa en mann. to biler. to ulike realiteter. broen for fattigdom. av alle broer. en bil og en fattig bekledning. en annen langt tristere bil med kledning. hele verden i ens tanke. som om noe stort. hele verden. rik og fattig. forskjell. gren. endelig grenen. sleng inn grenen. sett inn grenen. den er kul. og da blir en rik. som om en blå tiger i det store industrilokalet som sjef og leder samtidig. blått. gren. sett inn grenen pal. skrik. og hyl og kvin. nei det er greit pal. et tre. bare kutt hele treet ned pal. ikke noe stress. og så er det bare å leve. og gå videre. alle ord i ordboken sa en mann. på pub. ja hva med de sa en litt irritert for det smalt i hjernen det begrepet. du er for løs i stilen mann. jeg blir sliten av deg. hva er det i helvete med disse ordene dine pal. han får ikke fred uten at han har vært inne to

ganger. du skal drepes altså sa en god mann. få alle soldater til å skyte han en gang hver. straks. slike trusler kan en ikke høre på. det er noe av det sykeste vi har hørt. slutt. mannen skal ikke inn to ganger. ikke en gang heller. for å ha vært inne så må en ha vært syk. og det blir ingen første tror vi. han er frisk. frisk nå og har alltid vært det. så syk. nei det tror vi ikke. gren. så var det flere grener kom det inn. nei hva pokker. la kongen av forfattere som går med gå med den grenen så mye han vil. spising pal. nei. ikke sånne svikaktige ting rundt oss. nei. alle har sine ting vet du. og han har sine ting. så går vi videre. gren. og så er det endelig snart slutt på skriving og til øl. kult. det er bare noen setninger igjen. og det er det beste som noensinne har skjedd at denne mannen snart skal drikke litt. kult pal. gren. og så er det slik som det er.

hva skal du gjøre med alle juvelene. spørsmål. knus noen la noen leve sa en rådgiver. det blir stående sa noen om du ikke tenker litt sa noen. så var det helt stille og han sa først. på mine smykker har jeg ingen juveler. i alle fall ikke enda. uansett hvordan det er med juvelene. treet står og grenene er trygg utover i verden. der juvelene glimrer. og så er det en dråpe med sæd som når strømmen kommer tilbake, vil knuses som seks millioner juveler ut fra dråpen med sine seks millioner linjer. strømmen forsvant her jeg forfatteren av denne boken bor. og dråpen er der nå. en dråpe med sæd. men strømmen er faktisk gått. et bilde kommer i bloggen. så til denne debatten med juvelen så gir jeg en dråpe sæd med seks millioner sædceller i til den tapende siden. klokken er 23:00 29.01.2022. og poenget er at det blir en situasjon med to par. juveler og gren fra det vakre sterke treet, eller knuste juveler og en aldri kommende sædcelle med sin linje ut fra dråpen med sæd. to par. så skal debatten gå videre. det kan nevnes at jeg faktisk har drukket to-tre pils og skal etter reglene ikke skrive når jeg drikker. men dette var kjekt. en korrump overlege i psykiatri prøvde faktisk å plassere en drit ute i offentligheten like ved der dråpen med sæd nå står før strømmen kommer tilbake. så om de vegrer seg begge deler disse fiendtlige, så kan de jo kanskje lage en linje av drit ut fra driten den korrpte overlegen plasserte der i stedet for. juvelene er vår. vår. så kom den andre.

merkelig nok midt i mørket. han med en skrue gjennom hodet. de laget en biff som var muglet til et barn. eller da en som skulle late som om han var et barn i åtte år. og der kom smellet. skruen hvit stod midt gjennom hodet som. jeg husker ikke hva han heter. han med grønt tryne og en skrue gjennom hoet vet du. ja en slik karakter som får folk til å tenke at det der er faen meg en synd å vise på fjernsyn. nei. nå har faktisk to-tre blink kommet av strømmen. noen sekunder med strøm. så er den nok snart tilbake. men jeg kan huske for to år siden eller så. ingen sprut. 0 dråper. nå som om 3 dråper. og en en skvett så er det omlag 6. dråper. så vi får se hva som skjer med strømmen. den er nok snart tilbake. fire. fem. seks. nei der var det. bare en skvett som en mulighet også med juvelene. sånn er det bare. og ikke bare en skrevet. men reell. om hele forbannet strømmen i området her. nå er den på igjen. som pulserende sæd for fiender og strøm for oss. nei. jeg tror hans navn var Frankenstein. og sitter nå med en form for psykose som angår kuk og sæd fra sin fiende midt på tvers gjennom hodet. vel vel. strømmen er tilbake. og debatten om juvelene tar vi senere. helvette så mye styr det er med slike debatter. det er best å ta de på en ordentelig måte. ja.

dusj. et avsnitt om dusjing. det var en mann ved navn Øystein Påkabin. han hadde en hytte med en stor stein utenfor. og så hadde han laget et eget dusjkabinett på steinen. og så var det viktig for historien at det ikke ble annet enn orden. enhet. en sans om at teksten er som om et bilde eller en film. og det skal vi få til. da er det eksempelvis bare å skrive ett eneste emne. mindre atspredelse. mindre forskjellige ting. mer enhet. og holde seg til emnet. og det som videre skal være sikkert er at dette er enhetlig. dusjing. alt om dusjing. og eksempelvis en reise. en reise fra en dør. ut. så til kabinettet. og så videre opp på steinen. dusje. og så riste av seg vannet og la alt av kroppsdeler riste til godt. og så ut igjen av kabinettet. og så bort til døren. da er vi inne på noe. mer enn det trenger en ikke. en trenger ikke å gjøre så mye mer enn det. og videre så er det enhet. som om et speil. et bilde. en film. og samme emne så en ikke atspreder for mye. det er det en tekst egentlig vil være. men det er ikke farlig å skille seg fra det. leve. føle. ta det som kommer. om det er

mye forskjellig som en strøm av vann med ulike dråper ned på ens sinn og hode så er det ikke farlig. men Påkabin var innstilt på dusjing og jeg skriving. og om ikke han dusjer så dusjer han ikke, men han gjorde alt som fortalt. og det gjorde ikke noe. så da var det enkelt faktisk å skrive etter emne og enhet. da kunne jeg bare notere ned det som skjedde. trengte ikke styre. trengte ikke tenke. kunne se på Øystein Påkabin ta seg en dusj. og så skrive det ned på papiret. og det var et godt emne. enkelt. så dette avsnittet er da så enkelt at det er blitt enhetlig. men dere ser at det kom et poeng i tillegg til Øystein. litt rundt ham. og da også et poeng som er som om følelsen av ikke bare å skrive noe. men skrive enhetlig om noe som lever og på den måten egentlig skrive som om en styrer teksten og livet og det på en enhetlig og emnelig måte. en god forfatter som skriver om livet. og da tankelivet.

stemning. en stemning som et lite dyr ville forsøke å lyge om at andre hadde også. stemningen av å tenke kun på tegn ikke ikke logikk. to ting var mer å merke. først alt det universelle. og så en bro. to ting. to ord. logikk. og her kom en bonde og roet ned det lille dyret. gren. det lille dyret skulle synde med stemningen. når det så at det ikke kunne synde. så prøvde det å gi meg sa bonden sin lille stilling av å være et lite syndig dyr. det er ikke synd, du må bli høy sa dyret. så kom en diktator. nå føler jeg meg som et lite dyr til imorgen. det lille dyret påstod det skulle planlegge ny synd for dette raskt som et lite dyr uten logikk. diktatoren smilte lett til bonden. hva skal vi gjøre med dette lille dyret diktator spurte bonden. dyret grumlet noe mer, men bonden slo det med en kjepp inn i en bås der hvor det ikke kan synde. så stod det i båden for anti synd. så var det mange spørsmål. fra diktator til bonden. de drøftet hva de skulle gjøre med slike små dyr. men de hadde bestemt seg. de skrev det ned på et lite dokument. og brettet det sammen. bonden fikk beholde det. men de skulle utføre litt politikk først, før det ble allmennt. så bonden sa farvel til diktatoren. og gikk hjem til sin kone. han smilte bredt til konen og koste litt og dullet med henne og noe snusing i nakken og litt besudling med håret og knep hun på rompen. og satte seg rolig

ned i stolen etterpå. han fikk noe mat av konen. han tok seg pause fra matlaging idag sa konen. og så satt han der. og nøt tanken av at det lille dyret var satt i bås og at til og med en diktator var enig i det. så kom der noen kvin fra det lille dyret. mannen løp ut og slo så hardt på dyret at det sluttet å grumle og kvine resten av dagen. og så satt han og koste seg i stolen. og leste avis. det var Finkig Tidende. og han leste alt sammen den kvelden fordi han elsket aviser. helt oppslukt av avis. og leste alle samtidlige ord. ikke et ord passerte hans samvittighet når han var i sitt ess og hadde tid.

dyr skal ikke bli slått. periode. avslutning. strek. ingen skal bli slått la en mann til. det var debatt om slag og det å slå og slåing. en del ulike ord. og så kom mannen til å skulle komme med en lekse om slag som aldri kom til å bli glemt. mannen het L. Finhånd. han hadde så fine hender sa han at han aldri slo. og det er derfor jeg har så fine hender. er det virkelig det sa han. ja det er det. så aldri slå noen da får en så fine hender. men hva pokker sa en annen mann. fine hender. det er jo slik at jeg skal komme til å slå noen om jeg vil og jeg bryr meg ikke om regelen. og det i det hele tatt at du sa regelen fordi du faktisk skal ha fine hender. det der er ikke debatt engang. om en skal drive. gren. om en skal drive å holde en debatt om et emne så må du ha en viss peiling på emnet. fine hender er så langt fra debatten om en skal slå eller ikke at det er helt utrolig. slåing og fine hender liksom. hva er det det går i. K. D. Gåri kom inn i debatten. jeg er helt enig. en gang jeg diskuterte slåing en gang på puben så kom det inn noen som ville knytte sammen det å slå med det å addere aerobic. nei ikke engang visste folk hva det å addere aerobic var for noe engang. nei ikke kom til meg å si at du er en tosk om du ikke er det. å slå kan en gjøre om en må. ferdig diskutert. de tok seg en slurk vann alle sammen som satt der på bordet. de hadde vann med isterninger i og diskuterte. så kom der en volds mann inn. han skrek ut. jeg må slå. og så sa de rolig til ham at han kunne sitte seg ned og bli med å diskutere. kult sa han og roet seg ned. hvorfor skal du slå. har ingen å snakke med. skal du slå noen fordi du ikke har noen å snakke

med. nå ordnet det seg. ja nå er det rolig her. temperaturen har gått ned. ja. da snakker vi tjommi. og så fikk han et glass med vann han også.

Sigurd Sann. ti års plan. mer dokumentasjon og litteratur. en mann kom til og tenkte på Sigurd Sann. han var litt enklere å snakke om fordi skal en snakke om Sigurd Sann sa fagfolk så må en holde seg til reglene. nei hva inst inn i helvete er det for teori sa en forfatter. reglene. finnes ingen regler. vi tenker navn pal. slapp av mann sa han litt sånn psykopatisk rolig. vel vel sa en mer spenstig kar. vi lager det som skal lages. ja sa en innrømmende. det er jo en drøm og mye styr. men ikke angst folkens. ikke angst. så kom et brev som hadde tittelen Den Fryktede Skalaen. og den gikk fra null til ti år. null år. og ti år. så smeltet det inn i samtalen et annet dikt Åtte Sønner. og det kom det fram en linje om at noen hadde vært stygg i åtte år. nei og nei. vi krøller hele papiret og kaster diktet. pal. og så fortsatte de på Den Fryktede Skala. fra én til ti begynte diktet. vi har tatt en full endring var den andre linjen. men det var en løgn. nå har du truet alle i verden var tredje, men det var også en løgn. så en oppsummering av diktet. fra én til ti. vi har tatt en full endring. nå har du truet alle i verden. så kom der en fjerde linje. vi skal lyge i to hundre år minst. det var en linje som alle lo av. latter. håning. helt utrolig teit sagt. det klarer de ikke fra én til ti år. to hundre år liksom. skalaen gjelder fra én til ti som egentlig er fra null til to. nåtid til ti år ble neste linje. det var rett. faen forfatteren løy om til og med fra én til ti linjen. så da var det fire linjer med løgn og én riktig til slutt. så diktet ble i alt. fra én til ti. vi har tatt en full endring. nå har du truet alle i verden. vi skal lyge i to hundre år minst. fra null til to eller fra nåtid til ti år.

Sigurd Løgn. det var en snik som faktisk tapte så han måtte endre navn til T. Løgn. og Blodend hadde funnet over en ved navn X. Tserp. så Sigurd Sann og P. Blodend skulle samle seg for å nyte seieren som de hadde seg imellom. T. Løgn hadde indirekte skrevet en bok sammen med en gruppe løgnere som het 'Løgner om Meg', der offeret hadde publisert. de var ikke forfattere. men syke folk. en gang utviklet Løgn

en sykdom så han hadde ekskrementer i munnen når han skrev. offeret hadde samlet inn alt materialet og laget bok. de satt på et bord og spiste et måltid sammen. de sa det ikke, men de var på en måte blitt glad i hverandre og ville ha en oppdatering. men de respekterte hverandre og ville ikke si det. så de spurte litt spørsmål innimellom. og Sigurd Sann sa at han hadde fått et sterkere navn. ja det var en i området som skrek ut i psykotisk tilstand at hans navn var Sigurd Løgn. nei sa jeg. så endret han navn til T. Løgn. P. Blodend sa nesten det helt samme. en utrolig situasjon, men jeg vant makt i området her ved at en av de med mest eksponering på en eller annen måte mistet muligheten til å drømme om at han var meg og mitt navn. det er jo mange som gjør det vet du. men navnet mitt er nå sterkere. stilig. da har vi begge vunnet mer makt i området. begge to ble glad for de likte hverandre og suksessen gav en veldig god følelse. så spiste de ferdig og tok farvel med hverandre og gikk hjem til sitt. og etter det så ble det natt og stjernene lyste den natten. mange ulike stjerner. og det er utrolig så fine stjerner det er ikveld tenkte Sann når han stod ut av vinduet og så på stjernehimmlen som om lyste mot ham som suksess.

så var det et nytt fenomen som Tor Nysølv ikke ville ha noe med å gjøre. han gikk. en ved navn Svein Felverd. Svein er et fortreffelig navn sa en annen. ja. Svein er fint. han skulle gjennomgå en forandring. og en pulje. merkelig. nesten religiøst. og ingen visste helt hva. skriv en bok Svein du. ja det kan jeg gjøre. han hadde en gang hørt om en mann som sa at han skulle drepe hele verden, og da flere ganger eller hva det var for noe. ikke lett å holde en slik lovnad. nei. men jeg skal gjøre noe av det samme Felverd. Felverd var fast bestemt jeg skal det. og han tok med seg bokplanene hjem. og så gikk alle mennene som stod der og snakket. og en ny gruppe med menn samlet seg igjen. folkelig prat og ikke sånn voldsomme greier. nei. dagligtale. og det var vakre farger omkring. og det var ikke annet enn sol og himmel og grønt overalt og litt bebyggelse. og det var prat om det daglige og det folkelige. og arbeid. og koner og dyr. mange ulike emner. men snakket om konene varte ikke så lenge. da blir de trist ver du. så de snakket en ikke om.

bare prat om folk. og så gikk tiden og de fant ut at de skulle gå til en kafé og sitte seg ned. og ikke bare det, men også skrive en bok sammen om miljøet lokalt. og det var hyggelig sa alle. og så satte de seg ned. og så ikke nok med det så var det der det skjedde at den ene sa noe han faktisk kom til å bli drept for. han hadde skrevet en bok før i livet. og fortalte om boken. og så sa han at jeg har med en detalj der som du ikke må si til noen. ikke si til noen. du har jo det ute i form av bok mann. det er slik at det står at jeg er verdens absolutt desidert beste snikker. men jeg er ikke det. men det er for å liksom få meg litt oppover. de begynte å le. det der kan du komme til å bli drept for. ja. og det ble han. han ble slått i hodet med en hammer av en som var så lei av å høre på ham. og det var en snikker. og snikkeren hadde etter ryktene skreket til ham like ved slaget at hvem er best nå. en må måle godhet. ikke lyge og skryte i tekst med løgn. forstår du. og så gikk tiden og mennene forlot bordet. litt melankolsk for oss at den ene av dem skulle bli brutalt myrdet.

fast undertrykk på teksten. det er bra og spennende. som om livet er 2-0 mot fiender. denne gren er sterk. fint. som om en ny type tekst faktisk. ikke det levende ord. men det levende og drepene ord. som om livet i seg selv, med en biff ved siden av. det er undertrykk. tekst med biff. automatisk. en bok med denne formen av tekst kom ut og ble slukt av folket. jam jam sa de når de leste. boken hadde en tittel som forlaget hadde kommet på selv. og forfatteren var så tøff i stilen at han bare synes det var greit. helt i orden det sa han til forlaget. helt i orden. så var det tid for bokslipp. og forretningen der boken skulle inn tenkte seg om. skal vi la denne formen for tekst være sammen med annen type tekst. de spurte seg og gikk rundt i butikkene og så seg om og tenkte. de filosoferte i butikkene. så på bøker og hyllene og vurderte om de skulle forsøke lage til en ny form for sjanger. slik at slike bøker som kom fra slik tekst kunne få seg en egen sjanger og plass i butikken. kult med arbeid forresten sa briskt en av de ansatte. og surret rundt i butikken. ja det er kult med arbeid og det hele livet. det heter Nøsnyst faktisk som kallenavn det å tenkte på at en er på en og samme jobb hele livet. ja men tilbake til bøkene sa høyt en av de ansatte veldig

entusiastisk. en anmelder kom inn på butikken. du sa han med en klar du. da sa den ansatte han kontaktet. det heter Dem. og så sa han Dem jeg skal si dere noe her. jeg har kommet på at sjangeren er faktisk biff. og det er en så god bok at den skal snart ut til dere. og da kan dere lage en ny hylle om dere vil. det er som om boken skal eksplodere. som om en skjold rundt boken lager en sånn lyd fra stjernekrig når en slår med sverd. så dette er kult. vi snakkes Dem. ja det gjør vi. ha det sa de i butikken til den tidlige anmelderen. og så lurte de fordi de kunne ikke glemme boken med en slik egenskap.

vi er mor som Nysølv sier noen syke folk. her sa en mann at her kan vi kanskje ordne en som Tor Nysølv har vunnet over. ja kanskje det. vi får se. mor som Nysølv. nei hva. sa en mann. det der gidder jeg ikke tenke på. la oss se på hva annet vi kan gjøre fordi jeg tror ikke de er sterk nok i sjelen til å skulle finne på å motsette seg eller da hate eller mislike eller være så trassig mot Tor Nysølv at de finner et slikt navn i hele sin egenskap og sjel mot Tor Nysølv. han er for sterk. vel vi får se. ja. så var det mer ragging og kjærting og tuting. gren. en gren. den kitlet i noe. vet ikke hva. så var det en annen sak. det var en som at de var høyere enn oss. så sa de at vi er jo folket pal. vi er det høyeste folket i verden. eller da et av de høyeste folk i verden pal. respekter vårt folk. umiddelbart. sverd på sverd. og så var det tilbake til Tor Nysølv. klarte en å få noen som av hele sin sjel gikk imot ham. hele sitt indre sjeleliv inntil en eksplosjon av nerver inne i hjernen nøyaktig der sjelen knytter seg på det en kaller for Senved. en tømmer lo og sa tres tømmer liksom. ja på en måte var det god poesi. for det er vi alle. vi er alle tømmerere. nei nå tuller du. ja litt tull. men Senved er interessant. og så tilbake til Nysølv. ingen kommer til å klare å helt til Senved gå mot. vær du sikker på at det er sant. jeg tror i alle fall det. nei det spørs. vi kunne gjort mye. men så går vi videre. Tor Nysølv er en knakende fin mann. så vi skal ikke se mer på dette med denne saken om noen klarer å motsette seg Tor Nysølv eller da forsøke å drepe ham eller lignende. vi skal kose oss med en av hans bøker. og så bruke den mot en djevel. ja det kan vi gjøre. vi vet ikke om hva Tor Nysølv ville gjort selv. men vi kan i alle fall

prøve. de tok en bok av Tor Nysølv. og så knuste de til magen til en djevel. så hardt de kunne. da sa djevelen ingenting, men la seg ned i grusen og skrek. latter.

så var det noe annet. åttende avsnitt for dagen. og det er spennende hva som skal skje. det er nå litt grei tekst idag sålangt. det kan leses liksom. ja. noe er greit faktisk. noe er kult. så får vi se med disse blokkene. de skal jo bygges ferdig. så går vi se hvordan det går med blokkene. det er usikkert. alle som jobber der og lignende. nei. det er en deilig blokk. jeg liker den blokken skikkelig godt. det er veldig greit hele opplegget. så når en mann sa det. så kom en kvinne. jeg har faktisk fått planene. så mannen fikk se på planene for bygget. alt. ikke bare en tegning eller arbeidsoppdrag. absolutt hele planen på en bok. fantastisk sa mannen. han var lidenskapelig opptatt av blokkene. boken het Blokkene. enkelt. byggherren var en lidenskapelig ingeniør. det var slik at han derfor likte også skjønt om bygg. ikke bare tekniske ting. og han hadde en slik tittel. litt allmenn tittel på en måte og litt skjønn. en annen teknisk bok av en slik art ville kanskje hatt tittelen Bygg 730 Østvik for eksempel, med nummer og tall og sted og lignende. men boken het Blokkene. han fikk låne med seg alt. og han satte seg ned hjemme. i godstolen. og tok frem noe vin og vann. og så satt han å leste to uker til ende. helt alene. gjorde ingenting annet. så han lærte seg absolutt alt om bygget. han ble en mann mange ville snakke med. og det var trivelige samtaler. lidenskapelig svarte han på alle spørsmål. kloakk. material. arkitektur. tak. grunn. sand og stein. alt sammen. utførelse. kontroll. elektrisk om det skulle være det. vann. alt sammen. han hadde peiling. ofte kom han og så på konstruksjonen under arbeid. og da stod han ofte lenge og snakket og ble kjent med mange av de som jobbet der. og fikk til og med gå inn på arbeidsplassen av og til og han ble kjent med byggherren. de spiste engang en middag sammen.

folkens. kos dere. om slike hatere av menneskeheten som helhet fortsetter å tulle med menneskene, så har det sin pris. i himmel som andre steder. det er ikke farlig å tenke. men det koster. så vi straffer

slike sammen. kos dere. så var det verdien av et menneske. ett menneske er alt. derfor har alle en enorm verdi. det kunne jo vært hvem som helst. så vær god. hold dere god. med det gode og mot det onde som i foregående bok. og så blir en sterk. og så kan en snart om ikke før komme til å trives med ett eller annet. enten alt eller ingenting. og så videre. og det var ordene en forfatter ville skrive. og det var jo en del. og det var de siste linjene i en bok som fikk navnet Regn. og så kom en til en situasjon hvor boken skulle leses. og det som skjedde med lesningen var at mannen som leste fikk gåsehud. han synes boken gav ham noe. og det var to kvinner der også samtidig som synes de hadde fått noe de også. og det var mye verdi. og det kom en annen tid når de tre skulle få en spesiell situasjon sammen angående bøker. det var opplesning på en bar. og de ville egentlig ikke gå helt sikkert. men de gikk og fikk tre stoler. der de kunne lese fra boken. de leste hver sin gang. og de på baren drakk øl og hadde en god tid med å høre. og bartenderen fulgte faktisk også litt med i alt arbeidet. han lurte faktisk på om han skulle spille noe inn på telefonen på mikrofon og så høre senere. men fikk akkurat en sånn kunde som betaler så jævlig mye, så han måtte være rask til å gi pils og drikke og noen nøtter og en bestilling på en rett av dyreste sort. så han visste at han ikke ville miste den kunden. så han glemte hele saken med mikrofoen og det og bare når han hadde tid hørte litt på. han hørte akkurat dette om verdien av et menneske og fikk veldig god stemning av det. og så gikk han videre til arbeidet når det kom en kunde.

det onde i nåtiden. stilen min kaller jeg det gode i nåtiden. jeg fikk nettopp trussel om at jeg skulle bli oppdatert på det onde i nåtiden. de skrek så etterpå noe som passet. fordi i det onde så dør en. og en av de sa innrømmende at er det slik at bare fordi jeg vil drepe ham så dreper jeg meg selv. så lo offeret for slike. det gode i nåtiden. det er meg sa en langt dårligere enn et menneske når det fløy langt over et kontinent. å elske inspirasjonen. å elske forsvar. gren og ingrediens. for det er slik med det onde at det skal vekk. fjernes. og det gode skal reddes. for om det går for langt så kan det bli for mye. en kan se for seg en klode få for

mye problem med ondskap. og gå for langt inn i ondskap. slik at alt blir ondt på kloden. det kunne faktisk ha skjedd her også. jeg er den viktigste for å unngå det. og det er viktig å huske på. det onde skal fjernes. og det skal aldri på kloden når jeg er ferdig så vil det aldri mer skje at en får tanken om det som kalles for Ondlåsklod. fordi det er farlig. og da kan en tenke seg at til og med kloden kan komme til å bli ødelagt utenfra eksternt. og det er en fare for kanskje. men la oss håpe på det gode. det er det som teller. og så er det bare å skrive litt. og kose seg. og det er klart at det viktigste for kloden er det gode. det er det faktisk. det aller viktigste er å holde moralen. fordi det er det ideelle. det sentrale. det i kjernen. en kan tenke seg i kjernen av en klode så er der noe. noe varmt. og ikke er det noe som er så veldig viktig med det. men det er moralen. det finnes en formel. den heter Kjernemoral-Formelen. og den er slik at den måler en skala inni et menneske for hvordan det tenker om forskjellen av verdien på moral og kjernen i den kloden mennesket er på. og det kan variere en del. det kan variere mye. og ikke lite. men jeg har i alle fall moralen som det aller viktigste og ligger bare med en ørliten tvil om at kjernen er veldig viktig for ulike ting som varme og vulkaner og terreng. men der moralen helt klart er ideell også før klodene blir til.

så var det en spesiell bok. en ulovlig bok. den skulle gis ut og var gitt ut. men ulovlig. på en ulovlig måte. noen sa at det er ingen bok. og på den måten kom det et kallenavn for slike bøker. kallenavnet var Wegenik. en ny type bøker som folk kalte for Wegenik. de ville liksom kalle boktypen for bøker, men det var noe som manglet som fikk boktypen til å bli kalt for Wegenik. og den ulovlige boken het 103 Area. det var tittelen. og boken kom i omløp som en bok kalt type Wegenik. og så videre. boken ble skrevet ut på papir og lagt på et bord. i en pakke. den lå der. og en mann kom og sa at dette er ingen bok. den er ulovlig. så han krysset et rødt kryss på boken for å merke av at den var ulovlig, og ikke lovlig. bordet stod midt inni et rom på størrelse med en stue. det var lite interiør der. og bordet var i et hardt material som en ikke kunne knuse hodet sitt på og blø ihjel akkurat. gren. så kom der noen inn og

så. det var kommet flere og flere lik rundt bordet. det lå lik rundt overalt til slutt. så de begynte å sette opp en massegrav utenfor huset der rommer var. boken lå der. men det kom stadig folk for å se på boken. så om der kom noen å knuste hodet sitt ned i bordet så skallen knuste og døde så ble de dratt ut i massegraven. én etter én eller flere om gangen. og boken lå der. som om boken drepte folk. av hva er usikkert. men det er ikke lett å skrive politikk. det er ikke lett å skrive om tro. det er ikke lett å skrive om retningslinjer. det er ikke lett å skrive om veier å gå. det er ikke lett å skrive en gang en kan følge. massegrav. det ble mange. det kom stadig flere som tok selvmord ved å knuse skallen sin. så etter at tretten år var gått så var der hele fem massegraver utenfor huset. og det var landområde til langt flere. og det ble stadig slik at det kom flere. og de hadde tenkte at inntil det ikke kom flere inn på rommet og tok selvmord på noen uker så kunne den bare ligge. så skulle de ta den ut etterpå.

så var det en ny bok. den handlet om noe som var vanskelig å forestille seg. det var nemlig slik at det hadde oppstått, en del ulike forestillinger som en kunne skrive om. forestillinger. ulike ting å se for seg. ulike ting å tenke på. var ikke dette litt platt da. jo kanskje det var litt platt. men boken i seg selv hadde et pent omslag. og i omslaget så var det en del motiver som gjorde at boken var veldig kjekk å se på. veldig kjekk å føle på og se på motiver. og nyte omslaget. og det gav mye salg. salg kun på bakgrunn av omslaget. og det ble debatt om dette. skal vi ha bøker på grunn av omslaget kan vi like godt ha kunstverk i salg i bokbutikkene. ikke bøker. hvorfor det spurte noen seg. nei. det er slik at kunstverkene er fin å se på og de kjøpes kun på bakgrunn av motivene. men det er slik at bøker kjøpes i hovedsak for teksten sin skyld. skal vi liksom endre slik at vi ikke har motiver bak på omslagene og frempå omslagene. det ble en vurdering. det mest interessante er forskjellen mellom ord og tegn. en bok og hovedpoenget med boken kan en tegne som et tegn og forstås kanskje like godt som skriften selv. og derfor kan det være greit med et motiv. men tenk på det at om en har et veldig godt klart poeng i kunst, så kan det være slik at da kan en jo

like godt se på kunst. og i det andre så kan en faktisk tenke at poenget avsløres ved omslaget og boken bli kjedelig å lese. og derfor så kan det være at et skikkelig godt omslag vil ødelegge lesningen. et dårlig omslag gjøre lesningen mer spennende. en kunne kanskje fått en skala og bedømming av omslagene til at en kunne få et tall eksempelvis fra 0 til 9 på boken som sa om kunsten på omslaget var treffsikkert eller ikke. slik at om det var veldig treffsikkert som 8 eller 9 så kunne en bare unngå å lese så en ikke liksom følte at en kunne spart seg når en så at teksten lignet motivene. og om det stod 0 eller 1 så var en spent på hva som faktisk var innholdet i boken.

så var det mesteren over tegn. han het U. Oege. han ble bare kalt etternavnet nemlig Oege. han hadde blitt mester på tegn. slik at folk til og med sa at han snakket med tegn. og det var slik at når noen tenkte på tegn så sa de bare Oege. sånn som Oege. og det tok mange år før han fikk det til. men han satt for seg selv hjemme. tegnet tegn. og til slutt så hadde han i språket sitt laget ett tegn til alle ordene i ordboken. helt nye tegn. utrolig sa alle til ham når de forstod. de synes noen at det var litt merkelig. men hvorfor ikke. en kan ha språk med både ord og tegn. og Oege var en ekspert på tegn. så var det en annen som kom til og ville se på hans nye bok om tegn som het 'Språket i Tegn'. det var mange ulike tegn der. og tegnene var laget av ham selv. og alle ordene i språket var representert. han ble kjent blant språkfolk. og det kom flere som ville se på hva han hadde laget. så det ble en forelesning med presentasjon. hvordan kunne du finne på dette tenkte mange. helt av seg selv. mannen var stolt og koste seg med at han skulle forelese. han var litt gutteaktig. han var litt innadvendt. han var litt for seg selv. noe for seg selv. men til tross for det kanskje litt usosiale over ham, så likte alle ham for sin prestisje. fordi det er jo slik når en sitter for seg selv å gjør noe og har en lidenskap eller spesiell interesse så begynner andre å lure litt og det skal noe til for at en faktisk skal lykkes og blir respektert for det en gjør. ensyklisk. som om en er for seg selv og faktisk får frem noe som andre liker. og ser det som er på innsiden kommet ut. det er noe som er spesielt. og denne mannen Oege laget altså hele språket sitt for seg selv

om til tegn i en hel bok. og den boken hadde han forelesning om og fikk en pris som ble kalt for Tegnprisen. og det kom en slags diplom på utsiden av boken og mange kjøpte den fordi det var spennende å se på hva denne mannen hadde laget. mange begynte å snakke med tegn etter ham.

vær snill med rødt for en gangs skyld spurte noen. det heter ikke rødt. det heter det å gjøre noe snilt for noen som går imot en. en kan jo gå imot en om en er kjip med pengene også. som om en skal kjøpe seg noe, men ikke har råd. og ikke får varen. da er det som om en motstand som er som om rødt. de er vanligvis rødt om en ikke har penger. men tilbake til saken. om en skal gjøre noe snilt så kan en lage en deilig scene. og så at den skal knuses. og så kan en trekke frem begrepet ikke. men en kan også bruke en del andre begreper. men ikke er bra. så ikke la det være en deilig scene til tross. ikke la den knuses. og så kan en fortsette med å ikke lage et rom. og absolutt vær så trassig mot alt vondt i verden at en skriker. og så kan en ikke være perfekt. og en kan ikke si at om en kommer der som en liten gruppe snille tjenere så være annet enn at de skal bli der og gjøre alt det en vil en skal gjøre. og ikke lage en trygg stol. og ikke la resten av dagen bli ens beste dag noensinne. og en skal ikke ha kjærlighet for hele situasjonen. og en skal ikke la natten blir slumret. men la natten ruse seg av alt det en ikke vil. og så kan en ikke la en av de i gruppen være ens ordfører til tekst på den måten at om en vil at noe skal føres i tekst så gjøre de det. og ikke la den skrive en bok ved navn 'Andre sine Blå'. og så når en skal ikke selge boken etterpå, så vurdere om en i det hele tatt skal gjøre det fordi ingen vil ha den uansett. og så når en er ferdig med det ikke, så la tiden ikke gå, men la tiden være sånn passe der som tiden er fordi tiden spiller ingen rolle annet enn det en ikke selv vil. og når en har det rommet ikke så tenke litt på situasjonen fordi situasjonen var faktisk grei eller ikke grei. det kan en ikke vurdere selv. og så midt i situasjonen så kommer det noen som ikke vet hva dette er for noe og ser på og tenker at det der er ikke en mektig leder. det er ikke en som ha det bra. det er ikke en som liker tilværelsen. og det er heller ikke en som elsker det som er.

og så var det snakking. det var en som laget et kallenavn en gang. ekspert på snakking. og han laget kallenavnet Wibosnakk. det var slik at når en talte med noen bruker en ord. men en annen kom til ham med en vill idé. og så sa mannen at ja visst pokker er det mulig. bare sitte å kommunisere ved å lage lyder som svin til hverandre. ja det er mulig. og han kalte det for Wibosnakk. det er slik at om en holder på med Wibosnakk så kan en eksempelvis hyle i sitt sinn til hverandre og lage alle slags morser og ulike sånne ting. hvorfor ikke liksom. og så ble det et oppslag i den lokale avisen at det skulle bli forbudt. fullstendig hårreisende å skulle ha Wibosnakk iblant oss da lokalavisen. vi skal ha ord stod det med store bokstaver på fremsiden. og det var en spalte med fakta om Wibosnakk inni avisen. og så var det en hel artikkel med Wibosnakk. det endre med at de sa at om en ikke brukte ord så skulle en omtales som et dyr. men det ble feil. en skal faktisk omtales som et menneske, men lovbrudd. de satte en paragraf i loven om at en ikke hadde lov til å drive på med Wibosnakk. om en holdt på med det så kunne en få i alt fem tusen kroner i bot. det er ulovlig sa folk i bygden. så det svinaktige roet seg betraktelig ned og alle snakket med hverandre. hei sa de til hverandre og lo litt. og så kom der en mann som ikke visste noenting. han bare sa at han skulle bruke Wibosnakk i trass. så det ble en ny bande i bygden. de gikk å snakket Wibosnakk hele tiden og tok på seg horn fra skutt hjort og horn fra nesehorn og ulike sånne horn. og hadde på seg skinn fra ulike svin i verden på kroppen. og var helt umulige å snakke ord med. de skulle kun holde på med horn, pels fra svin og Wibosnakk.

og så er det nye vinder. det var en kanal med vind. en poet stilte seg midt inn i kanalen. en jevn strøm av luft omfavnet ham og forsvant videre inn i kanalen. en roterende vifte var langre bak i kanalen påkoblet en lite motor. motoren hadde merket Stable Stream HG. poeten ventet litt før han tok frem skriveblokken sin. han hadde penn også på innsiden av jakken som han tok ut. så satt han der med pennen i hånden. notatblokken i den andre hånden. klar til å skrive. han satt å kom på en

tittel til diktet. Nikk. det var tittelen. og så skrev han et helt vakkert dikt om nikk. og så gikk han ut når han var ferdig. og så skulle han skrive ett dikt til. og satte seg inn i en ny tunnell. denne var helt lik, men hadde en annen motor. Varry Stream HO var denne motoren. den hadde en variabel vind som endret på alle slags ulike måter. her tenkte han at han skulle skrive et nytt dikt. Driking. var tittelen. og så skrev han et vakkert dikt med variabel strømning omkring kroppen og hodet sitt. perfekt tenkte ham. det må liksom være litt spenn og kult. dette er kult. ja visst. jeg er frisk sa han til seg selv. helt frisk. og så gikk han hjem på kjøkkenet og laget seg noe mat. og satt å tenkte på om han skulle lage en ny tunnell. og derfor så ble det vanskelig å tenke plutselig fordi det var så perfekt med de to. ingen mulighet for en tredje løsning på en måte. nei. han begynte å tegne en skisse av en ny motor. som hadde en annen type innstilling en de andre. og satt hele kvelden langt ut på natten og tenkte og koste seg med å lage en skisse. og når morgningen kom, så hadde han tegnet ferdig motoren og lå og sov over bordet, med litt slev på skissen. og lå og lå og lå og lå og lå og lå. helt inntil han sakte våknet behagelig og bare fortsatte tegningen og gjorde den ferdig rundt på ettermiddagen. da var han ferdig og hadde laget sin første motor til en ny tunnell han kunne skrive dikt i.

det var en øy. i timen der solen går ned og temperaturen i luften går ned fra det litt stekende varme til det behagelige på huden. der tok poeten opp en fjær. og et ark produsert av en gammel mann fra urtiden som lager til klassisk papir på gamlemåten. blekket skapt på gamlemåten den også. og så rolig område at poeten vet han har god tid. så sitter poeten der. alene. med fjæren. arket. og opplevelsen. og vil skrive et dikt. han fant ut at han ville skrive diktet til et yrke. for å skape glede og trivsel. for å lage en god stemning i arbeidslivet. for å gjøre det han skulle ønske han hadde. nemlig inspirasjon til sin skriving som poet som liv og yrke. og gi det videre til andre også. som om de var sammen og skrev sammen og skapte glede. hans glede var jo bare å skrive. så han satt å undret over ulike yrker. og fant ut at han skulle velge det yrket som flest hadde. og så skrive et dikt om det. og da fant han ut at det

viktigste arbeidet eller da det som hadde flest ansatte var en viss type stilling. og han nevnte faktisk ikke uttrykkelig hvilken stilling slik at det skulle virke som om han skrev om absolutt alle yrker. alle jobber. alle stillinger. det å jobbe. det å være. det å leve. det å skifte jobb og det å ha en jobb. og det å klirre med glass. det å vaske. det å håndtere. det å dokumentere. det å lese. det å være snill. det å opphøye. det å glede. det å kjøre. det å jobbe med hvilket som helst yrke og være fornøyd med det og føle seg helt fri sammen med alle de andre som jobber i alle de ulike yrker som finnes og jobbe. være. og tenke på hverandre og skrive sammen. og diktet ble et veldig fint dikt som han sendte med brev tilbake til folket. han var på reise og skrev dikt hjem. og brevet kom i posten. og mange leste diktet og det ble et fint dikt. det ble lest av mange.

så var det skam. en skammelig følelse. som om en skulle la tiden passere og ikke gjøre noe med det. han het Karl Tilro. han hadde en skam. og det som ble skammen var at han hadde gjort noe som ingen andre kunne når han satt å jobbet kunne tilse at skulle være gjenspeilet omvendt bak det moralske. derfor var det en følelse av tvil som ble tenkt på som skam. men som egentlig var tvil. ikke mer enn tvil. og på den måten kom han til ro med at det ikke var skam og skulle la tiden gå litt. ikke noe mer enn det. og når han gjorde det han vanligvis skulle gjøre, så kom han på to ting. en mulighet til å komme seg videre og en mulighet til å bli satt i bås. fengsel. og det skulle han komme seg forbi. så han bare sluttet å jobbe. reiste seg. og fant ut at han skulle ut og ta seg en tur. de hadde skreket til ham. de hadde skreket at muligheten om fengsel er der. nei sa han. og det viste seg på turen at det kun var muligheten for å komme seg videre som var den reelle. den realistiske. den egentlig og den som skulle komme til å bli gjeldende. han fortsatte turen. og det var ingenting som kom til å bli vanskelig for mannen lenger og alle som hadde skreket sluttet. og det skulle komme til å bli fred og ro. hvorfor skulle tvilen oppstå. det er det som er saken. han lot tankene vandre og hadde mange ved seg selv om de ikke var der. men det var rolig. de tenkte litt sammen. og det var klart at han fant ut at det ikke var noen

plass å være annet enn sammen med de som nå hadde roet seg ned. og det skulle komme til å bli tilsvarende for alle de andre. en rolig opplevelse. en tvil som forsvinner. en sky som forlater stedet. en tid som går forbi. gamle skrik som ikke er der lenger. og videre så skrev han ned alt dette i avsnittet og mange lurte på om det faktisk var nødvendig. ja. fordi en føler forfatteren i tekst. og om en ser på hva som her er skrevet så kan en merke at det er noe. merke at det er et liv. merke at det er en følelse. merke at det er en tvil. en tvil som forsvinner med tiden, men som kanskje må gjøres noe med.

så var det siste avsnittet. før pengene skal ut av kontoen og alt skal gjøres klart til en reise. ellers er det lite som skal gjøres. det er å skrive. vi kan se om vi kan få en bok interessant. vi lager en bok med et nytt trykkeri. vi hadde en del ulike ting før. men så fikk vi et regulært trykkeri. og så laget en god mann et privat trykkeri helt for seg selv som var et personlig trykkeri. offentlig trykkeri og så personlig trykkeri. hva skal være det tredje. et tredje trykkeri som har et helt spesielt formål. helt spesiell egenhet. som om et tredje trykkeri i en rekke på tre ulike trykkeri. former for trykkeri. hva skal det liksom være. det første trykkeriet het Godenberg. det andre het Godenmann. og det tredje. hva skal det liksom være. Enmann. det tredje ble Enmann. en egen form for trykking og slikt som kaltes for Enmann. og da ble det enklere. sabla gode regler. enkelt som mulig. vis lovlig. viss offentlig. vis privat. vis. vær deg selv. vis hva du kan. gjør det etter reglene og det er bare helt kult. det er enkelt. Enmann. en form for trykkeri som het Enmann. det er bra. ja det er noe vi skal ha. og det er noe som er noe som kommer. det ser vi enkelt. det er bare å ha en skriver det og lage det til slik som en kan. maskin vet du. og ikke kostbar. ikke frykt. tilpasset slik at en har det vet du. enkelt som mulig vet du. så det er ikke vanskelig. og ikke store opplag om en ikke vil vet du. en fri opplevelse. Enmann. så det blir en fin følelse blant folket å skulle tenke på og komme seg til å leve med. og det er noe som er skikkelig stilig å se på utfallet av fordi det er noe som vi skal se er noe som vi skal gjøre noe med. for det blir enklere. og det blir langt enklere. det blir langt friere. men som han har sagt så

blir det langt strengere, men på en god måte slik at det blir bedre og friere samtidig. en form for trykkeri som er Enmann.

skriv en sak om dette med å vente med det nøyaktige militære, og der jeg først skal ut i verden som forfatter og snakke med folk med åpen krage kanskje, eller da symbolsk. det ble etablert et forlag som tok inn bøkene. det skulle skrives en samling av bøker om en krig. og den som var lederen kaltes for Fredsduen. og de som skulle krige omtale de som Merkekrigere. så de fikk Merkekrigerene til å skrive bøker. og det så nøyaktige på krig at en ikke kunne ane hvor skarpsindige de var. en god mann skrek er det ikke Nietzsche II. da. jo det er kanskje slike. er det ikke det som kalles Noredrex II. da. noen lurte. det er kanskje det. Merkekrigerene skulle merkes og så skulle en se tekstene på forlaget. når bokprosjektene ble levert ut så fant de ut at det var jo nettopp det de holdt på med så det var jo bare å skrive ned. men dere må skjerpe dere sa en god mann. dere må bli nøyaktige. grundige. presise. flinke. ikke bare sitte å se ut som om en dåre med åpent gap. dere må vise sere som de Merkekrigere dere er. det var spesielt tre land det skulle skrives om. ett land som én. ett land som to. og ett land som tre. tre ulike territorium. det er krigere en legger merke til. de hadde en rose mot seg på en måte og en gammel pasient. så får vi se hvordan det går. en måtte ikke eskalere situasjonen for mye sa noen. hvorfor ikke lag krig sa en annen stemme. men hvorfor ikke da være snill. fredlighet. nei vi får se hva som skal være ordenen for disse Merkekrigerene som skal få sine merker.

de som sa det får aldri være en del av mitt folk. de påstod å ha en buffer mellom meg og folk. og de får aldri være en del av mitt folk. det kunne være en forskjell på det å for godt med strategi å plassere en kommende leder i et eget selskap. men det å bevisst unndra mennesker det gode, det er galt. og skal straffes. så det var forsøk på å utslette et folk. og det skal komme til å bli straffet. det er så mange kriger som er nåtiden og ingen av dem kan de tåle. det kan du være helt sikker på. så det er bare å trives. og nyte situasjonen. og prøve å gjøre det kjekt å drepe ondt og

la godt leve. og sånn har det alltid vært og det er fra tidens morgning til idag ved meg helt perfekt. også i den store boken. og det kjekt. men det er en liten spesialsak som er helt utrolig syk. det er noe av det ondeste og sykeste som er skjedd i historien. og det må vi gjøre noe med. det er viktig. ellers så er det ikke så mye mer å si om det nå. så var det to store grupper. med hver sin leder. og den ene het Solden og den andre Josse Snus og så var det en gruppe til som hadde en leder ved navn Svinken Karl. og de tre holdt på med sitt og det var mye spennende som skjedde. men det var så en pasient som kom inn i bildet og begynte å tulle med en av dem. men da hjalp alle til. den drev ondskap med Svinken Karl. og da skulle en se Josse Snus og Solden komme til å hjelpe alle sammen. og det var veldig kjekt å se på. da ble det fest etterpå når de var ferdig. og ikke så mye mer enn det. og så er det slik i dette livet at de tre tok seg en tur på en strand etterpå når det hele var over.

så et kjekt punkt. Grunnlidelse. det å ha lidenskap for noe og gå fullstendig inn i det. og det å virkelig like noe og det å ta noe lett. men det å gå helt inn i det onde. det er en Grunnlidelse som er den ekleste som finnes. de er der. og tror at de ikke har gått et sted. som om de ikke har gått inn i et poeng eller lignende. de har jo i lidenskap gått inn i en lidelse. de er der. i Grunnlidelsen. ekkelt. så var det en annen lidelse som tonet med Grunnlidelsen. det var det faktum at de påstod de kunne bare si noe eller bevege seg eller annet sånt tull og kalle det for krig og kalle det for at den en sa det til og gjorde bevegelsene til var syk. det er feil. de har Grunnlidelse sa en mann og de har alle sine sverd i sinn. hva betyr det jo det kalles Grunnkaos. så de har Grunnlidelse og Grunnkaos. så kom det til en annen sak. det var to ved navn Støssen og Støssø. en sa de skal drepes altså. kanskje. så kom det kommentarer i et lote område i Grunnlidelsen og Grunnkaoset om at de måtte ikke drepes. men der oppstod det en liten debatt. så prøvde begge to av de å ta tak i de friske og legge sine navn der. Støssen og Støssø. men de klarte det ikke. de klarte ikke å legge sine kallenavn opp i dalen der. og så da mislyktes de forsøket på å drepe. for det var det de prøvde på. de prøvde å drepe. så kom det tvil om det også. og der kom der en tvil om det også.

Støssen og Støssø. tvil. det er Grunnlidelsen og Grunnkaos en skal drepe med systematisk fantasi. forstår dere. det er alvor. en doktor slapp taket. påstod hun skulle bli slått og så si at hun ikke var min fastlege lenger. men at det skulle egentlig etter planen skje slik at jeg skulle slå henne og så hun slippe taket deretter. men det skjedde altså ikke. så det der er helt elendige greier. og har ingenting med situasjonen å gjøre. ingen generaler kan krige for dette her. så de må lage seg nye organisasjoner. de har ingen. og ingen organisasjoner. og de har Grunnlidelsen. Grunnkaoset.

skriv om en bok med ekte signatur fra en ekstremt kjent person. der signaturen får en skjebne som gir enormt betydningsfullt makt til en god mann. ekte signatur. den ble ettertraktet. boken ble sendt utover store landområder. men. det kom en mann som var kritisk. hva skal vi med denne boken da. og der kom en helt inn. han sa det at han ikke visste om den boken var god. eller han var egentlig helt sikker på at den boken ikke er god. men han lot tiden gjære oppstandelsen han skulle til å gjøre. han fant frem boken. og så laget han en situasjon med en stol. og så et bord. og la han boken opp på bordet og så satt han å tenkte. han fant ut at han skulle bare ta det beste han kunne av sitt eget, og helt på sparket nesten bare gjøre noe kult som gjorde hans folk sterkere. det var tanken. så han tok boken med seg i en av lommene på buksen sin. og gikk. og tenkte ikke på boken på en stund. så begynte de å snakke om noe helt annet. og det var en sak som var fullstendig seiersfull i forsvar. fordi de hadde angrepet selv og kan ikke klage. så de kan ikke gå til en mur og gjøre annet enn å si at det var rett og godt. og så gikk han videre. og han gikk en tur og tenkte på hva han skulle gjøre. helten skulle til å gjøre noe veldig stort. han laget seg en biff. som skulle symbolisere om tvilen. han satte lokk oppå biffen slik at om han valgte å bruke strategien så skulle han åpne lokket og spise biffen. men om han ikke ville ha biffen så lot han den blir muggen under et lokk. bigg eller muggen biff. alt om biff er jo mulig å forstå. og så etter at han hadde gjort noe med signaturen som var et stort dypt åpent sår, så lot han hele saken ligge og han satte boken inn under enn hylle. ikke oppå hyllen, men under hyllen

slik at han kunne tenke litt på det. han ble helt bare for dette i tankelivet til og med.

så et kallenavn som er viktig. Siger sa en. nei det er langt fra nøyaktig nok. en må si Adhere. en Adhere. forstår du. det er nøyaktig. veldig nøyaktig. så fikk han to sverd. og noe han kunne ha på hodet. og de sa til han at han hadde vært så sterk at han hadde gjort seg selv fri. eller da alltid ha vært fri. og var fri og hadde styrket seg selv. og styrket sitt folk. så det var hele poenget. og så laget han et flagg med fargen som kunne være mellom gult og grønt. og sa at det er mitt flagg. han kalte det for Ix-Flagget. og det var sånn det ble. så når han var ferdig med å sette opp flagget, som han også bare kalte for Ix, så kunne han seire og kose seg. men plutselig så kom der en rekke syke personer som skulle til å fanges. helvette så syke folk altså. de påstod sånn og sånn at flagget var på grunn av dem, og at alt han hadde laget seg var på grunn av andre, og prøvde å stjele alt han hadde laget seg. nei. jeg har laget Ix, og det er meg, og jeg har laget diktene mine. så jeg har diktet Ix. det kule med det sa mannen var at der var et annet flagg som het Mix-Flagget og alle sa at det var hans flagg også. men ja takk sa han. men Ix-Flagget har jeg laget og det er mitt. og så det er helt i orden for meg om en vil si at Mix-Flagget også er mitt. helt i orden. så sa noen at en skulle låse til helvette alle sammen og fengsle de. og sa jeg som laget Ix-Flagget at jeg har alltid vært fri. så merkelig tankegang. så skrek et dyr. slakt alle i verden. han ble brutalt slått ned straks. det kan du ikke. nei. ikke meg i alle fall. vill før frigjørelse. de ville det sitatet skulle hates. dumme dyr som har nettopp revet sitt eget flagg. Mix-Flagget falt. Ix-Flagget består. et dyr som holdt et flagg som kom etterpå som et andre ledd av Mix-Flagget som første ledd skrek at han så flagget på grunn av han. det var det ikke. og videre så skrek de. og hylte som ekle skitne svin. og videre så sa de noe, men det ble glemt. så sitatet forsvant med løgn og vi helt i det fri. så begynte anger og vondt i magen. ikke for oss. Ix-Flagget.

finn navn eller hva på han trivelige herren. som besøker en hel stor forsamling av høye herrer og fruer. Carinus Conversation. han var en

herre. og alle likte å møte ham. til og med de han hadde slått med øks elsket ham i den situasjonen. fordi han var en klar, entydig og elegant herre. og alle som forstår seg på moral så vet de at han er god og en moralens mann. og samtalene gikk slik at de kom på før middagen et kallenavn for formen for samtale Lateron. en samtaleform som kaltes for Lateron. og det gikk veldig fint. det var en fin opplevelse og det var god stemning. og det var gode måltid. og det var mange fine herrer og fruer som kom til middagen fordi det var jo en hel forsamling. de satt rundt et bord. men så måtte de gå fordi de var skitten i munnen hele gjengen. så det ble et skifte. Nikolas-Skifte. Carinus Conversation satt igjen helt alene ved bordet. men han takk det rolig som han er og spiste ferdig hele måltidet. og tenkte ikke noe på det i det hele tatt at de gikk. det var jo nettopp det som var poenget at han ikke tenkte på noe. var helt klar. og ryddig og ordentelig og hadde pyntet seg med det fineste han hadde av klær. og han når han kom hjem tenkte på at det var merkelig hvor skitten de andre som kom er. de hadde som om drit i munnen når de gikk. jeg kan ikke snakke med slike tenkte han for seg selv. så vi får se neste gang jeg skal snakke med slike. Carinus Conversation gikk så til sin seng og la seg ned. og koste seg med tanken av måltiden. det var et fortreffelig måltid. kanskje jeg kan komme til å møte de igjen tenkte han nobelt. det er ikke umulig. men slik oppførsel kan jeg ikke tåle å sitte sammen med. så åndene og livet sa sitt og de måtte gå. så sovnet han i sin seng.

jeg klarer ikke mer av dette onde. skrik. sa de onde selv. så kom en mann og sa at ikke vær redd for at jeg skal slutte å presse dere. han holdt en bok i hånden. og sa at alt som står og skrives i denne er stress på deres sinn og fremgang for en hel verdenskrig i koder. og alle kodene jobber mot dere og med meg. og ikke dere. så dere klarer aldri å forstå og lage et fullt system for dette som står i denne teksten. det kalles Oefi. og det kan være sikkert at Oefi er dere altfor dårlig med. slit dere ikke engang ut med tanken. bli ekte. så over til noe annet. jeg så på nyhetene samtidig som jeg skrev. og når jeg kom til å lytte litt så hørtes det ut som om de sa ordet Noredrex som er et kallenavn på nyhetene på den

andre kanalen i mitt land. den kanalen for nyheter. og dette var altså idag med dato 01.02.2022. kan du se hele den dagen og sjekke om det ble sagt. det er et ord jeg har laget faktisk. så morsomt om det ble sagt. og jeg skal skrive det i boken min. og så kommer det engang slik en dag at denne boken skal på trykk. og om det skjer så kan denne ordren uansett komme til anvendelse om det ikke er noe annet som husker dette poeng. og ikke mindre enn denne boken er mange punkt for Oefi med i, og dere klarer som sagt onde skikkelser å gjøre noe med min bok. den er trykk som stein. den heter faktisk Bulder og Stein, og dere kan glemme å gjøre noe med denne boken. det kan dere være sikker på. så kom der noen fandens kommentar. på grunn av oss at han så en film. dra til helvette med slike påstander. de påstår at jeg så en film fordi sånn og sånn var oss. det der kan du bare holde kjeft med forstår du. jeg så en film fordi jeg ville. og orker ikke engang tenke på hvorfor. så skrek de etterpå at slik var det med Verda forlag også. nei ikke i helvette. det er kun min hjerne. dra til helvette. en film om generaler i verden og så skriker de til på en slik måte. nei fy faen for noen ekle dyr.

et kontinent og to ulike typer roser og et speil. det var store ting på gang. så store ting at mannen som hadde laget det sa at han skulle hvile litt mer. men så stod han opp. og så hentet han seg en kopp kaffe og nøt tanken av Treskiltsaken som den fikk som kallenavn. tre drager. og de svedde høyt over himmelen. tre ulike drager. tre skilt. tre plakater. tre bilder. og de var der og alle så de. og alle så det at det var et engelsk ord som ikke passet. det var vigility. det passet absolutt ikke i den situasjonen. og så kom der klager om en annen ting også samtidig. det var en øks. som svedde over som en egen drage. fire drager. og så kom jaggumeg to drager til. to slags pinner på hver sine skilt som om to drager. som om to høye vertikale pinner som skilt som to drager. så da var det i alt seks drager og de hadde alle kjærlighet for. fordi da kunne en kose seg sammen med de seks dragene. og de skapte som om en deilig bris. og de gikk for seg selv, men kunne også styres og se på og gi idéer til. og derfor var de seks dragene kjærlighet. de åtte barn av de seks dragene. de fikk trusler. av flere. men men. jeg vet hvordan et godt

liv skal være. og er verdens beste psykiater. og har allerede vunnet tredje verdenskrig. sa en god mann. så de seks dragene står seg. og de åtte barna skal vokse til. og de seks dragene er beskyttende. så kom ett skilt til inn i bildet. og det var Ix-Flagget. så det fikk sin egen drage. så da var det seks drager og én drage til og åtte barn. og det ble kjekt. og det handet om skrijving. så det ble fem bøker i tillegg som vokste mer og mer. én var ferdig. og hvem ville ha disse bøkene kunne en spørre seg. der var tvil. men mange var med å skrive. seks drager. og én drage til. åtte barn. fem bøker. og en god mann. og ja og så en øks.

det å styre seg selv. og det å ikke klare å styre seg selv. så der hadde vi en bok som ble omtalt som De Fjernstyrtes Løgner. sinnsyke folk som hadde skrevet den. null-to i styring. så der sa en klok mann kan der komme nettopp grunnen til å fjerne boken. eller da skrive en bok kalt De Styrendes Sannhet. de påstår de også er fjernstyrt og har så mange saker med folk i verden. så de må være fjernstyrt sier de. og snakker om alle slags klaner og folk i verden. galskap. De Fjernstyres Løgner. de fjernstyrte sa at de ikke engang visste hvem de lot seg styre av. så ville de forsøke å stjele noe. nemlig kuken til en god mann ett at de forsøkte å stjele en busk ikke så lengre før. både busk og kuk. stjele en busk og en kuk. nei. dette er syke folk. de fjernstyrte gale sinnsyke folk. de kan ikke være her i landet. de lar seg styre av fremmede. og en leder forsøkte til og med å kjøre fremmede på meg eller nesten. og derfor er jeg lederen og nå skal vi skrive De Styrende Sannhet. og ikke noe problem det. og det er det som er saken. og når den boken er ute så har vi i alle fall bevist at vi kan styre sinnsyke folk inn i fangenskap og få de til å angre seg og lignende. det er jo noe som har en stor verdi. det er bedre det enn å bli kalt for ikke bærekraftig. det vil være veldig dårlig. det vil være noe som ikke fungerer over tid og da dør folket over tid. og vil en at folket skal dø over tid. nei det vil vi ikke. der kom også en grense. fordi jeg har sagt en del idag som at der finnes skam med De Fjernstyrtes Løgner. og der er en grense mellom godt og ondt. og den kom nå tilbake av seg selv. og det er bra. og De Styrene Sannhet skal

være noe som skal bli en rik bok om den blir skrevet. og det er en bok som kanskje vinner en eller annen pris.

Kleinlieb. når en betaler for psykologisk stress, og ondskap da er det noe som er litt på viddene. men kallenavnet Kleinlieb det er kanskje noe veldig bra. det ble skrevet en nøyaktig bok om krig. den het Kleinlieb. det var sånn i kamp at det var ulike ting som kunne skje. men om noen som egentlig helst ville være venner, så om den ene parten var overlegen eller på en eller annen måte hadde seieren i hånd. og den andre parten egentlig ville være med på den, så kunne det skje at kallenavnet Kleinlieb ble realisert. det var ikke rødt. det var ikke nødvendigvis blod. men det var å le litt av at noe som kunne gått bra ikke gikk så bra. og det var noe som skjedde med det at Kleinlieb skjedde en del en periode. og det beviste at der egentlig var håp. og at det var noe der som gjorde at en kunne samles. men vi får se om det er mulig eller ikke kan en jo bare si. en professor i Kleinlieb sa at en kan regne på det. lage formler og det har jeg gjort. og nå kan du se at jeg har kommet frem til at det fullt ut er mulig ut fra denne formelen sa professoren å bli venner igjen og samles på grunn av nettopp Kleinlieb. da er det noe der som beviselig matematisk er å hente. og derfor så laget de en forelesning og spiste litt middag og sånn. og så kom en mann som ikke likte Kleinlieb. det var en som hadde navnet X. Viggis. og den kom til å bli drept. fordi det var han som var med en av partene som kom i modus av Kleinlieb. og når han kom i den tilstanden en av dem så bet han tennene sammen og knuste til Viggis. og da var der ikke lenger noe problem. og derfor ble læreboken i Kleinlieb veldig god i kamp. fordi da så en hva som er problemet med kamp. Kleinlieb er å ventes sa en general mot et folk. kanskje tre folk i alt. og det kommer nok. og akkurat når det skjer så er det bare å le eller forsøke nyte øyeblikket. fordi det er så spesielt og sjelden, men noe som faktisk er et gode.

da har vi vunnet de i vårt sinn sa de sinnsyke om to sverd. jeg kan bruke de når jeg vil sa en god mann. de sa at en ved kallenavn Nato Seierherre sitt flagg var det mest hatefulle i hele verden. det ble laget en ny kunst.

de skulle måle hvor syk enkelte var for situasjonen. så de satte opp et kunstverk et spesielt sted. og allerede var der malt tre sverd. i stedet for to sverd, malt tre sverd. så det ble begynnelsen. så kom en løgn som ble det nye sitatet. du kan ikke tenke. det var en løgn også. så da ble det oversatt til latin. Vos Can Not Imaginari. det ble satt på et bøyde stykke av en slags plansje for tekst i gull. så da var det tre gullsverd som stod i bildet. så var det bøyde stykket med tekst, sitat, satt over som en ark over sverdene. så ble fire farger satt inn i verket. rød og blå og blå og rød. som to par. en oppe og en nede som om et vindu nesten i formasjon. bak sverdene i maleriet. så ble laeriet farget med mørkegrønn bakgrunn. så når maleriet var ferdig, så ble det utstilt. og alle var sjokkert hvor sykt det er hvor syk og ond meningen var. de som ikke kunne så mye forstod ikke så mye. men de skarpeste av dem som var oppmøtt forstod hvor galt det var. så de fikk litt ubehag av hele kunstverket. og så kom der en del kritikker på maleriet og kunstverket. og da fant en ut at en skulle sende alle dem som var maleriet. som var så syk som poenget var skulle havne inn i fangenskap. for slik kan en ikke leve med. en kan ikke leve med det. noen tok bilder av maleriet. og det ble plassert på et galleri for krigskunst. et sykt dyr stod ved siden av kunstverket og skrek meg. alle så at det var sykt. så gikk tiden og det kom utstilling. historien tilsa at et slikt maleri inneholder en del skam. og hvor skulle skammen være og være plassert. det var spørsmålet. de klokeste visste.

eventuelt hvem er X. Olve Imp II.. det er spørsmålet. jeg er frisk. helt frisk. har aldri vært syk. om noen sier det kan de drepes foruten det er en vennlig som tar feil. en ås. og der var åsen. og det var en plating der. og en lurte på om en kunne sette noen opp på platningen. X. Olve Imperatoren I.. han skulle en lage en statue til. det var oppå en ås som var litt høyere like ved. så der var to Olve. så skulle det skrives en ny bok. det var om X. Olve Imp. II.. hvem det var. hvem det ikke var hva han gjorde og alt det dere. boken ble satt på en støtte like ved platingen der Olve Imo II.. sin plating var. og boken skulle gjøres klar for å settes opp der. og en tribune ble satt i verk der med flere hundre tilskuere og en stor sak i media. og hvem var det. hvem er det. hvem er saken. hva

gjør han. alt skulle komme et svar på. ja. og publikum fikk ekstra god mat for å sitte der. fantastiske innspill kom om blå kors. og alle var glad og klappet og gav applaus av og til. de fant ut at en ikke gutt var som om en bikkje til Olve Imperatoren. og holdt på med noe informasjonsgreier som var sykt sa de. noen var uenige. er det sykdom da. en psykiater sa ja for svarte skrek han ut fra tribunen. han er syk. skrik. rop. hoing. den første som i offentligheten hoiet i stilling som psykiater. og så kom der trusler i informasjonen om lidelse tribunen sa nei. sjefen over det hele gjespet. for Imp stod på åsen og laget alle slags sinnssyke bevegelser i sin maske og strente og holdt på med alle slags sinnssyke bevegelser. tribunen som så på lo. og det gjorde sjefen selv også. noen fra tribunen sa at dette er de sykeste folk vi har sett noensinne. ja sa sjefen. sykt. noen fra tribunen kom med en dom. om X. Så II. er syk. så er også Imp II. syk. forstår dere. de ble mer og mer psykotiske de som dukket opp på Imp II. sin platting. og de tok med seg et hvitt stearinglys og bet det av mange på en gang. de innså ikke at det var sykt selv. så det kom en psykiater sin uttalelse. de er syk. ond. ja ond. ond faktisk. det vet jeg ikke om X. Så II. var. ser dere ikke at dette er sykt spurte en mann. jo sa X. Imp II.. og da ble de rasende opptatt av å også få X. Så II. til å bli ansett som syk plutselig. tribunen bare så på. sjefen sa i en høytaler til alle som var oppmøtt i publikum. helvette så syke folk. og det har jeg sagt milliardvis av ganger de siste årene. og dere vet hvor nøyaktig jeg er. publikum gispet. disse må inn sa publikum. boken med det slå korset på økte.

vi skal si vi har styrt den bok. en skjønnlitterær bok. med kirurgisk presisjon liksom. spørsmål. styrt en forfatter til å skrive en skjønnlitterær bok liksom. spørsmål. nei. det er ikke mulig å gjøre med selvrespekt i trass. sabotasje. boikott. og så kan vi nevne forsøk på å lyge om andre foretak forfatteren har hatt før. galskap. det får dere ikke til. og så videre så er dette et emne. en lærer sa at dette emne skal vi ha full kontroll på. alt skal noteres ned av erfaringer. utrop. og så lager vi til en bok og lærebok om alt som har med erfaringer og logikk angående dette emnet og fullstendig og uttømmelig setter kunnskapen. da blir vi

best i verden kanskje på dette med noen som forsøker å lyge om at de har styrt den boken som de ikke har styrt. det vet jeg. det vet andre forfattere. det vet folket. det vet mange. og så etter at vi har gjort det så knuser vi til med en fest for bøker og skjønnlitterære forfattere, med bokslipp og forelesninger for folket for denne kunnskap som har med det å la forfattere få fred og ta hevn på de som påstår de har styrt noen bøker som de ikke har. det er jo på en måte poetisk plagiat. og det er jo helt svinaktig jævlig for en forfatter å føle på. vi kan skrive dikt også. et dikt med tittelen 'Poetisk Plagiat og Nei'. og så lese opp diktet fremfor alle sammen. når de drikker til eksempel alkohol. vi tar for eksempel forelesninger først i festivalen. sammen med en del utstillinger og småsnakk. og så litt ut å kvelden når alle begynner å bli sulten på drikke og alkohol så kan vi lese opp det diktet sammen, med å ha en fest. en skikkelig stor og god fest for det å gå mot plagiat. for det er poetisk plagiat dette er mest av alt. og det ødelegger stemningen. det ødelegger det guddommelige. det ødelegger ånden vår. når jeg sier denne planen til dere så er det jeg som sier den planen til dere og ingen andre og ingen kan komme til oss å ragge med poetisk plagiat og ødelegge alt av stemning. nei takk. ja takk til gode kunnskaper til det gode for alle skapere og forfattere. og ikke minst livet. ja. utrop. applaus.

så var det langt der inne. der en enten vedkjenner eller lyger. har en bok som heter Sannferdig Grunnlegger. en tynn bok med fin perm. og en hvit penn ved siden av. når en er der noen idéer ble skapt og litt før. så kanskje skriver en da i boken hvem det var som skapte idéen. hvem som kom på idéen. hvem som skapte det som en holder på med å tenke på. de sitter i sykdom og begynner å forestille seg ulike ting i verden. og så finner de ulike idéer, eller har en idé klar og så lager de seg en vrangforestilling om at de har noe med idéen å gjøre og plasserer alle slags grønne ting og rammeverk og gale system rundt i vrangforestillingen, og så åpner de atter opp øynene sine og så påstår de at de har noe med idéen å gjøre. akkurat her har vi nå fått en ny type notatbok. notatboken er full av blanke ark til hver gang. og den har tittelen Sannferdig Grunnlegger. og i den kan altså slike pasienter

akkurat når de er i sin sykdom drive med å skrive ned sannheten. og da ser en sannheten. og da kan det være håp for at de vil slutte med denne sykdommen sin. vanligvis i psykiatrien så er det ulike tabletter og medisiner som tar seg av slike vrangforestillinger. det åpner opp krystallene i hjernen som har låst seg feil fast. og knuser alt av vrangforestilling. og videre etter det så blir de stille. de glemmer vrangforestillingen. og så innser de etterpå at de ikke har gjort rett og godt. og så blir de fryktig for å lyge om andre sine idéer. andre sine tanker. andre sine verk. lyge i det hele tatt. livredd. og noen tar selvmord. noen blir banket opp. noen blir sendt inn i evig fangenskap. noen blir plassert i et helvete av en hund. og det er det som er det å gjøre befolkningen en tjeneste og gjøre folket en tjeneste og gjøre folket en gunst. folket en gunst sa en kjent psykiater ved navn Nikolas Nikk. han gikk å nikket til folk som nikket også til ham og han var glad i folket. og han sa høyt og tydelig på en leksjon at han gjorde folket en gunst. folket en gunst. og det kom folket aldri til å glemme.

jeg gjør det politiet. jeg gjør det for det partiet. jeg gjør det for det landet. jeg gjør det for den presten. jeg gjør det for den psykaiatrien. jeg gjør det for den hunden. helvete så syke folk altså sa en frisk og god mann. de har slike byer at de lyger om kun korrupsjon. alle slags enheter snakker de om. men det er kun korrupsjon. det er ingen hold i det de holder på med. de snur loven opp ned og er ingenting. eneste en nær parasitt som ikke gjør annet enn å lyge om loven. nei. dette skal vekk og sperres inne sa en god politimann. ja. vi kan ikke ha slike korruperte ute blant folk. hva med hundene spurte en mann en annen mann. ja hundene vet. de ser. de snuser. de lukter. de løper. og de parrer seg. de har parker. javisst en park. de har store parker å løpe i. og full frihet til å gjøre som de vil i parkene pal. der kan de løpe vill rundt omkring og gjøre som de vil. men hva med sannheten og det sannferdige i et samfunn. nei korrupsjon skal vekk. loven følges. en må jo det. om en ikke følger loven så blir det korrupsjon. så ødelegges alt av god stemning i rettslokalene. og hundene begynner å bjeffe. knurre. frese. det er hundene som styrer sa en mann. nei. ikke akkurat slik sa en annen mann. det er vi som styrer.

men hundene har jo sin påvirkning. ja det har de. en påvirkning har de jo. men om det går for langt så må de få seg litt mat. litt mat mann. til en hund som går for langt. nei. en hund som går for langt må få seg et tilpasset tilsnakk. så de slutter og roer seg ned. nei sa en hund. nei. du skal høre det min hund at vi kan ikke ha spetakkel overalt. vi må ha ro også. derfor kan du løpe her i denne parken. og så roet hunden seg litt ned etter å ha vært fullstendig hårreisende aggressiv og laget et spetakkel. og der kom da en ond mann inn i bildet og sa at det var en ond hund. en ond hund nei. han har fornuft. god fornuft min venn. og da sa den gode mannen at den hunden kan komme til å gjøre det samme imorgen også, men da er det bare å utføre et tilpasset tilsnakk.

platterdings. det handler av og til om helheten. det fullstendige. men ikke absolutt alltid. av og til handler det om en boble hvor en skal kjempe. enten det fullstendige eller en boble hvor en skal kjempe en kamp. i nuet. være der. noen sier dette skjønne som en mann sa var galt. kanskje var det det, men då lå liksom noe i det. det var et poeng som kan enses. føles. tas på litt. merkes. og der fikk en mann blikket som kalles Snusbrynsblikket. en vet når en er der. en føler et poeng. men er ikke helt sikker hvor en skal. en merker at en skal inn i en kanal av kunnskap og nå frem til et poeng og så ta poenget og få sin idé. Snusbrunsblikket. så kom det en som var spesielt på slike ting. hans navn var Øystein Idévar. han visste det at om det skulle komme et poeng en skulle få, så måtte en passe seg litt så han hadde alltid klar en aksjon om han skulle glemme poenget. så han var ikke redd for idéer og poeng. men han valgte å være var. og valgte å passe seg for eventuelle dårlige poeng. og derfor så skrev han også bok om dette emnet og Snusbrynsblikket var en del av innholdet innenfor dette med uttrykk i fjeset, ansiktet, når en skulle få et poeng og slike ting. det viktigste pal, når en skal motta en idé, det er å være var på uttrykket i denne seksjonen av boken. da kan en eksempelvis bruke dødpanne. en kan bruke avslappede bryn og avslappede gummer. en kan bruke det som kalles Lettsmilsmetoden. hva går den ut på da. det er å være litt tilbaketrukket mentalt i visshet om at der kommer et poeng, og til tross for om det skal

komme til å vise seg å være bra eller dårlig så være litt i forsvar, med et lett smilende fjes. da kan en snakke med absolutt alle og samtidig være uredd for om det skulle komme noe en senere må glemme. og så kroppen og sjelen inn i tilstand som ikke er så mottakelig. men der en har kontroll på poenget på et sett. en kan styre om en skal inn i poenget eller da motta det eller kaste det fra seg. Øystein Idévar.

så var det en ny kopp med kaffe. og bare å gå og spise. nei det var ikke spising faktisk. det var en grotesk løgn ikke. det var kun et innfall. eller da et dilemma eller lignende. men kaffe. ny kopp med kaffe. det må alle forfattere ha. der kom striden. to forfattere satt på en kafé. og et slikt uttrykk slo i sinnet til den andre forfatteren. kaffe. utrop og spørsmål. nei. vi kan også drikke andre ting. en må ikke ha kaffe som om drar en inn i fremmede strøk så langt fra min skrivestue at jeg tar skade av avstanden. tar du skade av slike avstander mann. nei jeg er en forfatter som kan kose meg med hele verden jeg. alle liker meg. og om jeg tar en god slurk med kaffe så er det mange som blir glad vet du. jeg kan også skrive gode bøker bare så det er sagt sa forfatteren. så kom det en soldat inn. god dag sa soldaten og så på den anti-kaffe forfatteren. og så bare såvidt tok et glimt bort på denne såkalte selvgode forfatteren i verden som han sa. soldaten hentet seg en pils som stod klar når han kom inn allerede. og betalte. og satte han seg ned ved et bord med noen vinduer der. det der er en av mine venner sa forfatteren for anti-kaffe. og du da. får bare et glimt. ja ja. det kan så være, men se denne slurken her. så laget forfatteren seg en trut av en munn med helt rundt lipper. og supte i seg en god slurk med kaffe. og drakk nesten halve koppen i full energi. men der brant han seg litt i halsen så han måtte hoste litt etterpå. ja ser det du. den energien din forfatter skal jeg si ikke alltid går livet ditt sin vei. og neppe teksten sin vei du. så forfatteren for anti-kaffe lente seg godt til rette i stolen og nøt tanken av at den teksten der er dårligere enn min tekst. og så så han litt med et fornøyd fjes bort til soldaten og soldaten så det tilfeldigvis og bare nikket litt med hodet. så snudde forfatteren seg tilbake til den andre forfatteren. nei sa han. tekst er tekst pal.

så var det lynet. vi laget lynet bevisst i dette avsnitt så er det gjort. skal vi ha lyn og torden tilfeldig da. et du lidende av en lidelse pal. nei. lyn og torden kan være hva som helst nesten. og så går vi inn i det om vi synes det er kult og lager oss en liten boks å leve i. en kan ikke være guddommelig enehersker hver dag og hele tiden pal. nei en må litt rom å være i. ja. så kom en til poenget. det å fjerne tekst. det var et så godt avsnitt sa forfatteren. når en forfatter skriver på en slik måte at andre vil fjerne teksten. da er det bare å smile og le om de forsøker å rive helt boken i to og i filler. men om de kommer med vanlig ordinær rolig kritikk ved skrivestuen. eller eventuelt under meditasjon så er det jo praktisk og nyttig. en kan jo kanskje fjerne noe om en må. det er ikke så enkelt. men går an å gjøre. ja. lynet kom ikke enda. vi får se. kanskje det lager seg et godt deilig mørkt vær med snø og torden snart. vi får se. så kom det et deilig undertrykk. det laget seg til en himmel der solen stod opp. og solen var snart midt på himmelen. og der ser jeg meg sier forfatteren. det var deilig. men det var egentlig snø og torden jeg ville ha. hvilken forfatter er du da kom et spørsmål. en insigelse. jeg skriver snø og torden. himmelen og solen er laget klar vet du. det er gjort. en eier av badestanden. en offentlig badestrand. men han fikk i gave fra kommunen stranden, med visse tilknytninger til medeiere. og så satt han i hetende steik. himmel og sol og solkrem. men så drømte han om snø og torden. og det kom. midt på lyse dagen. så la det seg et deilig kaos av en snøstorm innover himmelen. og knuste til med et brak av et lyn og torden like ned hundre meter fremfor eieren. og han elsket det. fordi han fulgte en forfatter som lå på plenen et stykke unna der og skrev. og noen gjester på stranden sa enkelt ut, eller om de var medeiere de også, at det der er forfatteren det pal. det er forfatteren. spør om ikke han kan lette litt i været her. og så gikk de bort til forfatteren og sa det var en deilig storm og kult torden som smalt godt inn i sjelen. men kan du skrive tilbake himmelen og solen er du snill. ja klart det sa forfatteren. og da kom det himmel og sol.

dette ordet skal i resten av teksten være av grønn farge i teksten. skattekommissjon. og så kommer mer. gren. og så kommer det en situasjon hvor denne skattekommissjonen får en spesiell oppgave kanskje. men det er ikke helt sikkert. vi får se. så var det et enormt regneskap. noen hadde forsøkt å snu opp-ned på alt en god forfatter kunne. de hadde letet i hans sinn som de poetisk sa. og snudd opp-ned på alt han kunne. hans litterære intelligens. det er det sykeste vi har hørt. spennende å se hvordan de vil se ut bak lås og slå. et enormt regneskap var igang og skattekommissjonen for slike ting var igang. de førte opp lister og regneskap og budsjett og oveersikt over situasjonen. alt skal hevnes sa skattekommissjonen. ja det var alle regneskapsførerne som satt sammen i et rom enige i. den litterære intelligens er viktig. og den er ens egen. ferdig arbeid. ja. de skrek på sine siste dager at om de mistet kunnskapene til forfatteren så skulle han dø. så skrek en annen. tror du at du kommer deg ut av dette. de var i en søppelpose med knute på. og så skrek de til mannen. de prøvde å sverme rundt mannen i søppelpose og skrike alt mulig vås. søppel. søppel. søppel. så fant de ut at djevlene hadde søppel som litterær intelligens. det eneste de husket og kunne noe om var søppel. latter. en mann ved navn Mons Midbok skrek og hylte som et svin. endelig noe spennende. han elsket nettopp litterær intelligens og spesielt skillet mellom god kunnskap og søppel. her er trekket og det geniale skrek og hylte svinaktig Mons. nei nå har vi noe kjekt å jobbe med. og det verste med det hele er at en god forfatter eier denne kunnskapen om søppel faktisk. det er hans eierskap. søppel vet du. han eier mye god kunnskap og så eier han søppel. Mons roet seg noen hakk ned etter at en kvinne, som var et fabelaktig kvinnfolk så at stilen til Mons var litt svinaktig, og sa til ham at du kan roe deg litt ned. han roet seg. det kan jeg love deg. for sier en kvinne noe så lytter en. det kan du være sikker på.

jeg kriger med mitt sinn skrek en type. alle rundt typen stilte seg opp med dress. og slips. og så ville de lage et merke. så var det populært med svart blekk. og da på papir. så de skrev en bok. og den boken het 'Svart Blekk og Linjer'. og så kom der en tro på at det var én linje som

var viktigst. og det var linje 616. det var nemlig en ordnet mengde linjer i den boken. og linje 616 ble stor ståhei, på den måte at det var slik at den hadde en innvirkning på et sinn slik at den fikk ro. harmoni. ro og orden. himmel sa noen. paradiset sa noen andre. og det kan bare nevnes at en god mann fra et land solgte sin hvite hud så den ble litt rød en dag, men han hadde på seg en svart shorts i skinn med litt bul på og det var han som holdt boken. og videre så skulle mannen som het Karl Gon, videre på et fint arrangement og tok på seg en vakker dress. og på arrangementet så hadde han allerede planlagt en samtale, med innhold fra boken som nettopp linjen. Gon gikk på festen, og tok frem informasjonen i dialogen. og det gav fortreffelig fred i sinnet til den han snakket med. og det var en fin dialog sa folk. ja. den han snakket med skrev til og med linjen ned. han fikk referanse til boken 'Svart Blekk og Linjer', og skrev ned linje 616 på et notat. takk for ordene og linjen Gon. du er en veldig berømt mann. takk for det sa Gon. nå går alle våre krigere inn her sa noen andre. de plasserte altså krigere som ikke finnes inn et sted og så sa de at de hadde krig i sitt sinn. Gon sa at slik er det nok med syke folk, men ikke med oss. vi har en god helse og liker bøker, det skrevne og liker også å snakke sammen og liker å skrive ned det vi sier når vi møtes. men så kom der et emne. skal vi skrive ned det vi sier også da. og når. når vi møtes i tankelivet og møtes i livet. Gon og vennen smilte litt til hverandre. nei det får vi ta en annen gang. det handler uansett om å ikke gjøre noe dumt og si noe dumt. ja.

det er sånn gruppen alltid har vært. de påstod at poenget het Maktvilpoenget. det var nemlig slik at en gruppe påstod at de alltid hadde vært på en spesiell måte. men. manglet litterære fundament for uttrykket. så de slet litt med det å bevise at det stemte. ingen trodde på hva de sa. og derfor så gikk alle videre og lyttet aldri mer på den gruppen slik at den ble mindre og mindre. og ikke nok med det så oppstod en ny gruppe. de hadde fundament for alt som de sa og de kalte gruppen for Tekstgruppen. de hadde alle slags poeng i ulike tekster og dokument og visste nøyaktig hva de holdt på med. Tekstgruppen. har ikke dere også tekster da spurte de den andre gruppen. de var

misfornøyd med teksten som de hadde. er den dårlig da. en av våre skarpeste menn i Tekstgruppen kan da også den teksten dere har i gruppen. vi har den også. og den er vakker den. skjønn. kunnskapsrik. deilig tekst på for oss. og ikke nok med det det åpenbarer seg majesteter i den teksten som er ved oss. så de to gruppene hadde ingen kamp. men Tekstgruppen, måtte låse noen i den første gruppen inn i fangenskap, fordi de oppførte seg så dårlig enkelte. de holdt seg jo ikke engang til teksten som de hadde. det er jo absolutt hele poenget med gruppen å holde seg til teksten. og så kommer dere med løgner. vi har teksten vi også sa Tekstgruppen og vi er sterk og nyter livet, og det skal vi nyte mer når de av dere som ikke oppfører seg er bak lås og slå. og så ble den andre gruppen omdøpt til Uteksfolket. og det kan ikke vi leve med som lever med tekst og gleder oss med tekst og nyter livet med tekst og referanser til ting vi gjør og skaper mer behagelig tekst.

så var det igjen en annen bok. den ble kalt for Storhøyen. og det var en samling på flere bøker. men den var ikke så interessant. vi skal få frem en mer interessant bok. en spenstig bok kanskje. en lykkelig bok kanskje. en bok som får en til å sveve nå en går med den. ja en slik bok skal vi få frem her i dette avsnittet. da kom det et smell som om en atombombe inni hjernen til forfatteren. han smilte. boken ble kalt for Soloppsolnedboken. og solen er helt nede var en del av avslutningen. det kan du være helt sikker. det kan jeg love deg. så alt var gjort. ferdig arbeid. en ved navn Knut Givid hadde skrevet den til ære for en stor helt. det var én meteorolog med på boken som medforfatter, og så var der en spesialist på poesi med på boken som medforfatter. forfatteren var utdannet som forfatter og elsket helter. og hadde til og med erfart helten på ekte. så var der to blokker som var nettopp bokens innhold. de som ikke er med på boken, kan jo få tenke litt på blokkene om de vil. hvem som skal bo i blokkene. vil dere bo i en slik blokk lurte forfatteren på. nei sa en. ja sa den andre. og der kom en ny type inn som karakter. Bo Hvorto. han tenkte alltid på hvor han skulle bo mellom to ulike steder. og forfatteren var en del i samtale med ham. fordi han skrev jo Soloppsolnedboken, og også en bok om blokker som het Blokkegaten.

og vil du lese den boken eller den boken tro spurte han ofte lesere og bekjente og fremmede. alle likte spørsmålet. noen sa blokken. andre sa et trygt og godt land. ja. så spurte noen om dette var systematisk fantasi han skrev. vel mine venner sa forfatteren. jeg får stadig atombomber i mitt sinn av gode idéer, så jeg vet ikke hva jeg helt skal si. jeg skulle ønske dette virket slik at dere forstod hva jeg mente og gjorde det sammen med meg som vi skriver og er, men det kan være at jeg må finpusse litt senere. fra skjønn fantasi til systematisk fantasi. alle vennene hans sa at dette er en god bok dette med Soloppsolnedboken. ja. så vi følger med og liker deg. forfatteren følte på behag.

da reiser jeg med tingene mine til et annet land. om en skal ha terning utenpå passet for ingen grunn så alle har det. en forfatter ville skrive en bok om emnet. bærekraftighet. Lasse Nyland. han stod der. med alle tingene sine. elsket dem. så på tingene. og tenkte et kort øyeblikk som en rev en drøm om et trygt land å bo i. så våknet han igjen av den litt ubehagelige følelsen av utrygghet. det var da han bestemte seg. han samlet sammen alle tingene sine. og lasset han stod fremfor bætte han ut i bilen han hadde investert i for situasjonen. og snart var alle tingene hans i bilen. han satte seg inn i bilen og når han hadde lukket døren gikk tankene hans til venner, slekt, folk. alle han hadde en gang hatt kjær. og han gren litt for seg selv. og han tenkte lenge. en halvtime om lag. så startet han bilen og kjørte. han skulle til et nytt land. det var ikke lenger mulig å bo i det landet han kom fra og hadde vokst opp i. sin nasjon. og han hadde nå satt målet om et annet. det tok lang tid å kjøre. men endelig var han kommet frem. han kjente ingen. visste ikke om noen i det nye landet. hadde ingen anelse om hva som ventet ham. han stoppet et sted hvor han kunne strekke litt på bena. han hadde allerede glemt det gamle landet. og han gikk inn på en butikk for å kjøpe seg litt mat. og der møtte han en kvinne. helt forunderlig hvordan han ikke kunne språket. de kom tilfeldigvis i samtale da det var noe ved ham som hun begynte å lure på, og han så at hun lurte og han sa noe til henne. men så forstod hun ikke det. han brukte språket sitt. men så gestikluerte de litt og fikk på en måte en kortere samtale. han glemte aldri henne. og så kjørte han videre. og

fant et sted å kjøpe seg en leilighet, eller da få seg en leilighet. han kjøpte ordbok på språket i landet. og satt å skrev litt om planene på notatark av hva han skulle gjøre med livet sitt. han tenkte jobb. fritid. vennskap. bli kjent med folk. og begynte å se mange muligheter. og ble ganske fort glad for alt som skulle skje i livet.

jeg så på permene mine. nye permer til dokument. du skal inn skrek noen sinnssyke korrupte i en psykiatri. skal inn i ulovlig fangenskap for å ha kjøpt nye permer. du verden. det er noe som skurrer i et slikt miljø. nå når vi er inne på dette deilige, vidunderlige emnet om en guddommelighet en kan følge med på og være aktiv ved. det har gått for langt. det var opphavlig en følelse av noe utrygghet for tilværelsen med tanke på at psykiatrien fanget meg ulovlig sa mannen. og så har korrupsjon forsøkt å gjøre syk. og midt opp i det, så kommer altså uttalelsen om at du skal inn til mannen når han ser på nye permer han har kjøpt inn for å holde orden med dokument. du skal inn. videre kan det nevnes at den kommentar kommer oftere og oftere. det er en strategi eller en sykdom som korrupsjonen i psykiatrien har tror jeg. de påstår de skal være meg. hørt på noe så galt. være meg. og så har de sett på befolkningen, og forsøkt å drepe folk i området om de er ved meg, som de har kalt for det guddommelige. og om de har vært i kontakt med det guddommelige så har de drept de. de har drept i regionen her det guddommelige. og blitt så paranoid at de har utviklet en reaksjon for å skremme folk med at de skal inn i fangenskap om de er ved det guddommelige. du skal inn. jeg vet om en annen. han het M. Tompole. han hadde utviklet en tosidighet som i at en skulle få en voldsom bedømmelse om en ikke gjorde som det guddommelige ønsket. og han forsøkte samtidig påvirke det guddommelige ved sin egenskap som var å være egentlig mot et annet folk. og det folket var egentlig forsvunnet. gått tapt. slik at han egentlig ville tilbake til å være mot det folket som ikke lenger eksisterte. en kompleks situasjon. men han utviklet seg slik. en tosidighet. en umulig tosidighet. disse i den korrupte psykiatrien har utviklet en lignende egenskap om en tenker at et individ kan utvikle bipolaritet. eller da tosidighet. og de skriker altså at folk skal inn som

sin aggressive defensivitet. du skal inn. du verden så mye galt de må ha gjort. og det skal vi føre regneskap på og straffe. jeg er en av dem.

I. I. Tvinne. det var en interessant sak. så det er noe som der skal vurderes. og det kan settes opp en festival. hvorfor ikke. kjøtt på bein er det viktigste. midt på festivalen stod det en mann. han på en måte svingte med hodet rundt og rundt. som om det var et fantome som stod med to pinner bak hans hode vertikalt og tvinnet på noe like bak i nakken på ham på venstre side. mannen selv bare stod der og brydde seg ikke. han ble spurt av en litt tullete kvinne. hun hadde hele livet bare fantasert om ulike fantomer, og snakket aldri om noe annet. hva er det da spurte hun. jeg vet faktisk ikke sa mannen. har ikke tenkt noe på det. men det har vedvart i flere år. kanskje åtte år. jeg vet ikke. hvorfor ikke finne ut av det da. jo ja. kunne jo det, men jeg vet ikke. kan se på det en annen gang eller se det an har jeg tenkt. ja hvorfor ikke sa kvinnen. så gikk de bort til baren og kjøpte seg en pils. øl. begge to. en halv liter med drikke som skulle ned i magen på hver av dem. og så kysset kvinnen ham på kinnet. hun var kanskje litt brisen. og gikk. han trodde han hadde noe på gang her faktisk. men hun forsvant inn i mengden så han helt klart og tydelig fikk øye på alle detaljene bak på kroppen hennes. jeg har tapt henne tenkte han. så kom bartenderen med et råd til mannen som hadde begynt å lene seg kult inntil bardisken og bare så på kvinnen forsvinne innover i mengden. du har vunnet henne tror jeg sa bartenderen. vunnet hun har jo forlatt meg. bartenderen så på ham. og sa ikke mer og fortsatte arbeidet. mannen stod der en stund og tok seg en røyk også. og bare så i den retningen der hvor kvinnen hadde gått og tok seg noen slurker innimellom. og plutselig så så han hun igjen.

det er for skjønt. en stemning om at ting i livet er for skjønn. kanskje resultat av min næværende hovedvirksomhet. en forfatter skrev en bok. en stor skjønnlitterær roman. og var kommet helt inn i det. alt skal være skjønt sa han. og hadde planene. og utførte. skrev. hundrevis av sider. så begynte kanskje den egenskapen å påvirke resten av livet. han skrev en annen bok, som kunne vært så presis som bare overhodet mulig. men

lot den også bli litt skjønn. og der kom det kritikk. den lefsen av en bok er for skjønn. den kunne jo vært noe annet. forfatteren lente seg tilbake i sin stol og tenkte litt. den lille boken av en lefse het 'Vi skal bli frisk i trass'. den behandlet forfatteren litt med ekstra skjønnet. fordi det var ikke så veldig viktig hva som ble gjort der. det som var meningen med det var at de var så gal de som boken handlet om at det var begrenset hvor mye en ville investere. men det var også fare involvert. og derfor var det viktig. viktig å gjøre noe. viktig å få kontroll. viktig å finne løsningen for å få miljøet hvor de gale laget problemer for befolkningen til å bli godt. vi skal bli frisk i trass var en av sitatene de gale kom med i løpet av den lille lefsen av en bok. forfatteren lo litt for seg selv, men tok det på alvor også. latter og alvor. der har vi en del skjønt når det gjelder dette med å ta ting skjønt. det er alvorlig. og så gikk han tilbake til den store romanen. like før la han seg tilbake i stolen og tok armene oppover så de hvilte på hans hode. og fokuserte på romanen. romanen het 'Jeg er frisk'. han satte seg tilbake i posisjon til å skrive. og skrev og skrev. ord på ord. mye skjønt. og det var utrolig hvor mye han skrev den dagen da han hadde ryddet opp i det emnet angående det skjønte og kanskje det mer presise. det er fint med det skjønte. ja.

Stephen Logback. om en bok blir så høy så blir det alltid en etterforskning på om hvem som har vært med på å skrive og ikke. da kan jeg sa forfatteren si. at det var meg. og meg kan en spørre om det meste. for det vet selvsagt jeg. noen som ikke hadde vært med på en av bøkene til forfatteren som het 'Alt og Nøyaktighet' skrek at de elsket å prøve å stjele fra forfatteren og så drepe forfatteren selv. en gruppe med dommere satt der og ble utrolig nok ikke akkurat skrekkelig, men de så det at her må vi få inn litt følelse for slike vanvittige sitat må vi ta på alvor. skammelig gudløshet. og så videre. så kom det noen som skulle virkelig forsøke å lyge om boken. og de forsøkte altså å lage en egen krone på forfatteren for å lyge om at de hadde vært med på skriving av boken 'Alt og Nøyaktighet'. og så prøvde de samtidig å knuse ikke bare den krone han kanskje hadde, men nekte andre å være med på kronen som hadde vært medforfattere. de holdt på med all mulig trass. én ting

er sikkert, og det er at Stephen Logback, ikke hadde vært med. så til noen som likte å lyge og som var en av trelleene til Stephen Logback. han hadde fått høre om idéen om boken, og likte idéen. men sverget til Stephen Logback for å forsøke drepe forfatteren. et svik. dette fikk forfatteren høre om. og da hentet forfatteren seg litt øl. og satte seg ned og tenkte for seg selv som alltid. jeg er en stor mann. og jeg er den som har skapt idéen. og det er vidunderlig å få slike tilbakemeldinger. de påstår å skulle drepe meg fordi de liker idéen så godt. da liker de ikke idéen. og de liker ikke opphavet. da hater de idéen. et kor som Stephen Logback hadde satt opp skrek not in schatten på sitt idiomatiske onde språk som var en blanding av engelsk og tysk. skrek not in schatten til forfatteren. han satte seg enda mer til rette i stolen og tok noen slurker og følte på sin storhet. Stephen Logback begynte å slite med endeløse problemer sa folk visste sannheten. de hadde ingenting med boken å gjøre. og derfor så endret Stephen navnet sitt. de døpte Stephen Logback om til Harald Noredrex. slik at de som holdt på med løgnen skulle begynne å respektere landet, riket, lovene og det som skulle respekteres for at riket var trygt og at alle innbyggerene var trygg.

Oliver Long. han var ikke kong, men noe av det motsatte. mange sa da i den forbindelse han er en Long. sa etternavnet som om et var et ord motsatt av kong. kastrert. Long var kastrert forresten. men så lå det noen ting ute på et område. et stort terreng. åpent. åpent terreng. en håndfull av saker. så kom der noen kjekke mennesker og så på tingene. den var fin. det var kanskje en ved navn Bjørn Svartladd med på. hvem vet. og så så de på tingene. kult. dette var jo fine ting. og så to de de med seg litt når de gikk der og så på de og lurte på om de kunne brukes til noe. det var en forfatter som skrev en bok og hadde lagt tingene der for at kanskje andre skulle være med på skrivingen. bli interessert. men der smalt det en lite kinaputt inni sjelen til noen tyver. en bande som ikke likte bøker, kjærlighet og så videre. så bak en ås i terrenget så planlagte de et angrep på disse kjekke menneskene som hadde funnet seg noe kult å se på. Bjørn Svartladd så på den ene tingen og sa at dette vil jeg. ja dette var kult å se på. og så gikk de der og fant flere ting i terrenget.

ikke helt målbevisst enda. bare gikk og hadde en fin stund. men så var altså Oliver Long den Kastrerte og banden ferdig med planleggingen, og så gikk de til angrep. de løp ut mot menneskene. strømmet ut mot menneskene i hat over den glede de hadde over å finne kule ting. og prøvde å drepe. slo til den ene. og fanget den ene. men Bjørn Svartladd klarte de ikke å ta. han og noen andre kom seg i dekning og tilkalte hjelp. og da kom det som om bjørner i tusentalls en hel bråte med mennesker og frigjorde den fangede og hjalp den som var blitt slått og fanget hele banden. Oliver Long kom seg aldri ut igjen. det kan nevnes til historien om Oliver at han het før Leif Long den Kastrerte, men fikk navnet Oliver Long den Kastrerte da det passet bedre.

vi er med alle dine fiender i verden skriker de. we are fucking in rule of your business. sa en syk person på engelsk. forfatteren selv satt å vurderte hva han skulle skrive om. så sa de de to uttrykkene som står først i dette avsnitt. først på norsk og så på engelsk. de lyger. det stemmer selvsagt ikke sa forfatteren. og så ble også karakterene i denne boken Nils Nobili, Tor Nysølv, P. Blodend, Sigurd Sann og Gudleik Aurelius også emne. de påstod at forfatteren ikke kunne skrive om dem fordi de er så høy. Gudleik Aurelius godtet seg med opplevelsen. de to keiserene sa Gudleik Aurelius. det har vi ikke hørt om før på samme vis. og nå er de her. og jeg har begge sa Gudleik Aurelius. det er alle mine ting enten ved meg, eller ved de onde som prøver å smykke seg med mine ting. kan du forklare litt Gudleik Aurelius sa noen til ham. han satt ved skrivebordet og skrev litt skjønt. ja det kan jeg om du vil. det er slik at mine ting, og det jeg eier får god markedsføring, men der er en feil. og den feilen er at de onde prøver å drepe meg og holder på mine ting og forsøker å drepe både meg og andre her jeg er. hvordan kan det ha seg Gudleik. nei det er slik at når syke mennesker ikke blir fanget så oppstår det slike situasjoner at de forsøker å stjele fra andre i sin lavhet og sykdom. og ondskap. og nå har de holdt på på det åttende året omlag. og de påstår de er meg sier Gudleik. åja sånn ja. det er sånn det er altså. ja så galt er det. så det som gjelder er å fange og drepe eventuelt og straffe de som er blitt så syk og det skjer. og vi har mange

ulike måter å gjøre det på. folket skal få kunnskap og informasjon på en god måte, og ikke svertes av sykdom og ondskap. forstår du. ja slik er det.

så var det en enkel oppgave. og den tok en virkelig ekte mann som alle likte å se på på seg. han satte seg ned ved et skrivebord. skrivebordet hjemme. innen noen minutter har jeg det klart. uansett. han kjente en annen mann som alle likte og skulle dedikere et ord til ham. ingen visste hvem det var i min tekst sa den ekte mannen fordi det skal være hemmelig. men det er slik at når en skal lage noe til folket så kan du være sikker på at det ikke alltid er enkelt å overbevise om å holde det i lengden eller like det eller andre slike ting. oppgaven er nemlig å lage et nytt ord for det som er kult som sitter og står seg. det er ikke lett sa en av medforfatterene til den ekte mannen som satt å skrev. nei det tar tid å jobbe et ord inn blandt folket. men om en bestemmer seg for å prøve så kan en kanskje klare det. en må lage noe som kanskje er litt annerledes. kult som begrep i seg selv er jo helt vanlig. så om en sier det så legges ikke det inn en bank for spesielle ord liksom. det er det som er forsøket. å erstatte eller å komme med noe nytt. så en må ha en viss særegenhet. så må det gi en viss følelse av at det er noe som er kult. i tillegg. det må være kult å si det. og så må en kanskje ordne det slik at om der er både venner og fiender et sted at begge reklamerer for ordet kanskje, eller kun de vennlige. men en kan kanskje utnytte de fiendtlige om en vil. i alle fall om de er kommet på det som kalles Flatplanet. da har de jo ingenting selv og later som om de er våre venner og da kan de jo brukes til litt av hvert. men det er å nå en nerve eller et sted der det huskes og vil brukes. en kan forsøke korte trekk, men også lengre markedsføring om en vil forsøke innarbeide det i folket. så det blir med tanken på å skulle lage dette nye ordet for kult. da må en kanskje tenke litt. og kanskje bruke litt tid. for her i dette avsnitt sa den ekte mannen, når jeg sitter her ved skrivebordet å finne et nytt ord for kult som sitter på en slik måte som lyn og torden. det er ikke lett. og det ser ut som om jeg ikke klarer det akkurat nå. fordi jeg vegrer meg for å slenge inn raskt et slikt ord i det ukjente og forsøke å få det til å bli det nye ordet. den

ekte mannen satte seg litt bakover i stolen og tenkte. jeg skal tenke litt på det. etter at han hadde tenkt så sa han noe. og det var følgende. i regionen her jeg er sa den ekte mannen så har et helt apparat for idiomati, altså en egen dialekt i tankelivet blitt brutt ned av meg. fordi i tankelivet så har folket her blitt lurt av en gruppe som er fortapt, og den gruppen hadde en idiomatisk dialekt. og i den dialekten så brukte de én ordlyd for når noe gikk, og én ordlyd for når noe ikke gikk. og den dialekten har sondret rundt meg som menneske. det er ikke kult. det er som om å ha min lanke for å si det sånn inn i munnen og smake på den. en såkalt Penidialekt. og det er aldri kult å ha. så her i regionen så kan en lage til nye dialekter. og nye ord. la meg tenke litt mer på saken sa den ekte mannen. han satte seg atter bakover i stolen og tenkte. og så sa han følgende etterpå. nei jeg har en rekke alternativer jeg har funnet med mine rådgivere, senatorene. og her er noen nyord som kunne ha blitt brukt. kulte. kullt. kuult. men vi får se hva som skjer. vi kan komme tilbake til denne oppgaven senere en gang. fordi det er ikke den viktigste oppgaven. vi får tenke på det. den ekte mannen gikk fra sin stol og skrivebord, og så gikk han en tur.

så var det en situasjon Gudleik Aurelius satt på en restaurant. han spiste noe og tok det med ro og hadde nettopp gjort ferdig noe så han kunne ta seg en pause. en mann kom som han kjente og satte seg ned. hva gjør du på da. nei jeg tar det med ro. har jobbet en del og gjort ferdig en del prosjekter og kan nå ta det med ro. du da. nei jeg er ferdig på jobb og har planer om å spise så jeg bestiller meg noe. de to satt en stund etter dette å spiste sammen og snakket. snakket om alt mulig. og der kom de inn på noe som Aurelius hadde gjort. han hadde utført et helt prosjekt med navnene. alle navn. navn. sa mannen. ja. jeg har utført et prosjekt med navnene som kalles Nomen-Don. mannen lurte på hva og hvorfor. nei det var noe som ikke helt er systematisert enda. det er slik at det er ulike ting som kan tilskrives senere som gevinst. men foreløpig er det underholdningsverdi, og forsvar mot dårlig bruk av navn. jeg har mange ulike målsetninger og holdninger angående navnene og derfor så er dette et utmerket prosjekt midlertidig. hva gjorde du da. mener du de

navnene du holdt på med i noen av bøkene dine som inneholdt så mange navn. ja det er rett. i Nomen-Don-Boken. det var der jeg salderte dette prosjektet midlertidig. det er mange ting navn blir brukt til. ett av de er å eksempelvis angripe folk. og ved prosjektet så vil en få en helt annen holdning til navnene. for om en ser meg sa Gudleik mellom så mange navn så vil en kanskje vegre seg for å bruke til noe annet enn sine personnavn eksempelvis. vil vegre seg for å være redd for å bruke navn. vil kunne si ulike navn uten å være redd fordi om jeg har brukt navnene på en slik måte så vil andre tenke at det ikke er farlig å bruke navn, og i alle fall vil en slite mer med å bruke de mot noen av våre vennlige i verden, fordi om noen gjør så så ser de sverdet mitt poetisk sa Gudleik. da ser en meg og lurert med det samme i sin spaltede personlighet om hva jeg vil gjøre med saken. så når det gjelder navn så skal de brukes til det positive for oss. ja det er sant. de var ferdig med måltidet. og satt en stund helt i fred med hverandre en kort stund.

det å være heimevant. det er noe som er veldig behagelig. det er slik i blokkene sa mannen etter at de var tenkt ferdig om ikke helt ferdig, slik at noen beboere ser ut til å ville flytte ut fra den ene siden og flytte ut fra den andre. den ene siden som rødt og grønt, og den andre siden som blått og grønt. og noen som flytter inn bare etter kort stund flytter inn i den andre siden. hva er greien med det liksom. det er noe merkelig med det. det er som om en eller annen form for mentalitet som ikke helt kan forstås. han het Jakob Jakobknownot. han stod utenfor og så på bygget. et tenkt bygg om ikke ferdig. og han så på vinduene. så på etasjene. så på taket. så på inngangene. de to sidene hadde hver sin inngang. hva i alle dager er det som gjør at de flytter så jævlige frem og tilbake sa han for seg selv. og så så han plutselig så kom noen ut fra den delen med rødt og grønt skilt og løp inn med alle tingene sine inn i den andre avdelingen med blått og rødt skilt. og Jakob Jakobknownot så undrene ut. og så bare sa han at dette forstår jeg meg ikke på. og så gikk han til en kafé like ved blokkene med utsikt mot blokkene. og satte seg ned ved et bord og hadde utsikt bort mot den forunderlige blokken. og spiste noe mat. bestilte noe og spiste noe. og så så han et lys komme på i en

av leilighetene. det kan ha vært den som nettopp har flyttet inn tenkte han for seg selv. ja slik er det nok. og så så han på blokken og koste seg. og så gikk han videre etterpå og bort til blokken for å ta et bilde så han hadde et minne av den. og så gikk han hjem.

et museum. det var opprettet et nytt museum. og der var verdisaker etter en stor krig plassert. en liten gruppe i krigen som var fortapt allerede fra begynnelsen av krigen hadde noe. og andre tapere andre ting. seierherrene tok vare på ulike ting, og midt i det store museumet var det plassert en statue. og mange ulike verdisaker og minner fra krigen var plassert ulike steder. så var det noen turister. noen gjester. de hadde med seg litt snacks. og gikk med caps den ene gutten som gikk å så. og de tok bilder og studerte på alle slags ting. og så kom de til en merkelig sak. det var en sak som ble omtalt som å ha vært mot noen av seierherrene. i en av avdelingene der hvor det lå mange ulike ting under glass. så lå det en nål. den hadde fått kallenavnet Antinålen. og så stod det en tekst under nålen som var litt poetisk. turistene leste teksten, og den var så oppsiktsvekkende at de ikke glemte den og kom til å huske den lenge. når de var kommet hjem så skrev den ene som hadde vært turist stykket ned på papir i sin dagbok. det var først under en middag når turistene ble samlet igjen at de skulle komme til å påminne seg det som stod under nålen og det var. det lyseste forsøkte de å stjele. fra én eneste av herrene. de satt en stund for å dvele. før de egget og kjørte i kjerrene. og det var det eneste som stod. og etter noen glass med vin så begynte de å lure på hva dette faktisk betydde. de begynte å lure på hvorfor de hadde skrevet dette på den måten. og hvorfor det i det hele tatt var skrevet så poetisk. det var usikkert. og de fant ut at til slutt så var det fordi de ikke helt visste hva de holdt på med de som satt med nålen opprinnelig. de forsøkte å drepe en god mann. en av seierherrene. og i diktet. notatet. strofene. lå svaret.

hellighet. begrepet skulle inn i en debatt de kalte for Thomas-Holy-Debatten. og det gjaldt et folk som tidligere hadde kalt seg for hellig, men fikk mye tyn for det. og nå hadde de angret seg, og vinglet frem og

tilbake. og videre så hadde det oppstått en helt tilsvarende situasjon i et område. de kalte det for Tørkeområdet. et område så skittent av synd at de måtte tørke opp etter seg. og de var så syndig at ingen ville gå med de. til og med det folket som en gang kalte seg selv for hellig, men som hadde angret seg ville ikke gå med de. og nå fikk det gamle folket se hvordan de selv en gang var. og nesten alle var enig. hellig er de ikke. men debatten pågikk en stund. Thomas-Holy-Debatten. og en ting som var veldig spesielt var at en mann ved navn Tom Mann ville resultatmessig vinne hele verdens materiale som molekyl om de gikk for å kalle gruppen for hellig. og da som en hellighet. en hellig tilknytning til det å eie alt av verdens molekyl og masse og material. Tom Mann ventet i spenning på resultatet. Thomas-Holy-Debatten var ikke ferdig. og kanskje bli den ikke det på flere år. men merk dere nå så en av mennene i området og som fulgte debatten. merk dere hvordan denne gruppen oppfører seg. for om den får sin rette skam av skinnhellighet, så vil også den andre gruppen bli rammet av det samme. det har veldig store konsekvenser. og det er noe som hele samfunnet i verden vil være opptatt av. så gikk tiden og en del hendelser fortsatte og de fant ut at de skulle gjøre andre ting samtidig som at debatten pågikk. og noen gikk tilbake til sitt arbeid og av og til de som likte det tenkte sitt om debatten at dette kan umulig være en hellighet. da er jeg selv bedre. langt bedre faktisk. og det var noe ganske mange koste seg med å tenke på.

det var noen som sa at alt i verden er skrevet før verden ble til. og der kom det en kommentar om et veldig spesielt emne i verden. selve urkraften. kjernen i det barbariske. det brune. det grønne. det grønne og brune. og de var selvfølgelig uenig i en slik teori og oppfatning. de gikk til kamp. de samlet sammen en gjeng med tullinger som kledte seg i grønne og brune klær, og skulle røpse seg med urkraft. en sterk mann sa nei takk. han sa slesk at litteraturen er det essensielle blant mennesker. men jeg tror ikke nødvendigvis la mannen til at alt i verden ble skrevet først. jeg tror at verden ble til uten tekst, men ulike naturlige virkninger og annet slikt. men én ting er sikker som jeg gjentar at

mellom mennesker så har vi tekst. ellers er jo en som noe underordnet mennesket. de grønne og brune skulle vise seg å forsøke tilnærme seg det dyriske. det primitive uten tekst. det naturlige. men mannen var så skarpsindig i sin sleske stil med tekst, at han kom til å ta dem. han stod. tok frem et notat. og skulle skrive på det. og der fikk han en merkelig respekt av de grønne og brune. de skulle motsette seg mannen. med urkraft. forsøke danse og hoppe og trene muskler og skrike og brøle til mannen omvendt det han selv var. så de satt akkurat da når han stod. men merkelig nok ble de så hatsk av styrken til den sleske mannen som elsket tekst og lot tekst råde, at de i trass bestemte seg for å la det grønne og brune vente inntil mannen hadde skrevet et notat ferdig. og så motsette seg med all den urkraften de hadde i grønt og brunt etterpå. når teksten var ferdig. mannen stod å lo litt for seg selv sånn at han ikke helt var på det stadiet når han skulle til å knekke sammen i bena og falle om, men lo slik at litt blåst kom pulserende ut av nesen med et lite flir om munnen. og så sa han. etter at det gikk opp for han. nå har dere tapt der grønne og brune. urkraften tilhører meg og min tekst. og så gikk han inn tilbake til sivilisasjonen.

følelsen. et snev av brems. Bremsfølelsen ble den kalt for. det var nemlig slik at en mann bodde i et land. og mannen ville landet godt. og vel. men så ble han merkelig nok ute for det å bli offer for svik. det var et bedrageri. og han overlevde alt sammen, men det var ikke helt ferdig. og mannen var en kriger og kjent for å være en kriger. og som krigere så freste han av og til til folket i landet for sviket. av og til kom han med trusler. og det var en del uvær i landet så lenge dette pågikk. det ble diplomati. landet ble delt i to ulike leirer. et godt folk og et ondt folk. en grov grunnleggende inndeling som stod seg en del. hva skal det være da spurte noen. men de fleste var sikker i sin forståelse på at det fikk konsekvenser for loven og det guddommelige og kjærligheten. og at det var noe som var enkelt og lett å forstå og gå videre med så lenge det varte. men uværet kunne av og til komme til å ramme alle. fordi det var jo slik at det var oppstår svik og når det kom mer og når det ikke var ferdig så kom uværet og ofte regnet det og stormet i hele landet så alle

i landet ble våt og kald. og truslene kom også av og til. og fresing til og med som rammet folket som helhet. og det hadde sine konsekvenser, men mest av alt av det dette punkt som gjaldt avsnittet. det var når hele folket stod våt og kald og en skulle gå tilbake til det vedtatte. det å ikke ramme godtfolket. da kom det av og til til mannen en følelse som fikk navnet Bremsfølelse. og hvor kom den fra. hva gjaldt den. var den en følelse som kun var hos mannen selv eller var den et produkt av noen felles fiender som fremmede eller eksterne fra landet eller svikerene internt i landet. det var usikkert. men folket som godtfolk kom seg sammen igjen med mannen så de kunne være sammen så lenge det varte.

musikk. det var en mann som var på teater. han satt blant publikum. og så på. det var en trivelig mann. han hadde med seg en bok, skjønnlitterær bok på innsiden av jakken. men skulle ikke lese under teateret. men det kom noe merkelig inn i mente som han ikke helt visste om var fra pålitelige eller upålitelige fremmede. det kom nemlig en vilje til å nynne litt under teateret. en vilje til å nynne. og det ville mannen kanskje finne ut av en gang. han kalte den viljen til å nynne fra eventuelle pålitelige kilder som Pålnynn, og den upålitelige kilden som Upålnynn. og så gikk tiden. han nynet ikke under teateret da det passet merkelig dårlig. men andre ganger kunne han godt finne på å nynne litt og til og med kanskje plystre om han ville det. og så ble teateret ferdig og han gikk på en bar og møtte noen kamerater etter teateret. hvor har du vært spurte kameratene. jeg har vært på teater. hvilket stykke har du sett da. bare vent litt sa mannen jeg skal kjøpe meg en pils. og så fant han frem lommeboken og kjøpte seg en pils og så satte han seg ned igjen og begynte å fortelle om teateret. nei det var et stykke om to menn og fem kvinner. og den ene kvinnen skulle få seg et arbeid, noe som den ene kvinnen var hysterisk forbannet på da hun hadde planlagt å få seg det arbeidet, men ikke hadde papirene i orden. en må ha utdanning vet du. så drømmene er ikke nok i dette samfunnet sa mannen. og så tok han seg en slurk. og så forsøkte videre den ene mannen å rydde opp i krangelen ved å engasjere seg mellom de to kvinnene. den ene kvinnen

viste papirer på sin utdanning og den hysteriske kvinnen la ut om sine drømmer og alt hun hadde planlagt. og da sa mannen noe merkeverdig som jeg tror var hele stykkets mening. han sa det at dere kan ikke ta utdanning uten at en faktisk har en viss glede for sin stilling. så om sa han videre. så om det er slik at du faktisk ikke har noen glede for denne stillingen som helt klart denne hysteriske kvinnen med sine drømmer har, så må vi finne en mellomting. og det gjorde mannen. han satte den andre mannen imellom. også de to andre kvinnene. og de tre skulle bedømme om hvilken av de to kvinnene som skulle få arbeidet. basert på drømmene eller basert på papirene. hvem vant stillingen da. nei det husker jeg faktisk ikke. jeg ble faen meg foruroliget av en merkelig trang til å nynne når jeg satt der så jeg fikk faen ikke med meg selve dommen, men jeg begynte heller å teorisere angående ulike mulige årsaker til inspirert nynning når jeg satt der, og fikk altså ikke med meg avslutningen. synd sa den ene kameraten. ja ja. godt med pils.

Sigurd Sann var på en tur til byen. han skulle kjøpe en del bøker og hente noe materiell til en forelesning han hadde under planlegging. han satte seg ned ved en kafé for å ta en pause på veien. der møtte han en veldig spesiell person. et menneske. en mann. en mulig noe i nærheten av det som Sigurd Sann jobbet med og skulle forsøke å realisere. hans navn var Christian Midtsverd. de to satt ved et bord og snakket. Sigurd fortalte litt om hva han skulle gjøre utover dagen litt kort og grovt. og Midtsverd midt i praten ville presentere en bok han holdt på med. og fortalte om at han hadde som plan for boken at den kanskje skulle få noen revolusjonære trekk. hva mener du med revolusjonære trekk Christian. nei det er slik med mitt navn, at det skal mye til for at jeg ikke får den veien som er tenkt. men jeg har funnet en annen vei i livet jeg faktisk har mer tro på. hva er det spurte Sigurd. nei jeg vet ikke helt hvordan jeg skal få det frem kort og presist, men det er som om jeg har en del antagelser og noen ledetråder og noen innpirasjoner som jeg enda ikke helt har krystallisert godt nok til å kunne fortelle det på en enkel måte. det er litt av grunnen til at jeg nå skriver en bok om dette i forsøk på å samle meg og skape den helhet som kanskje er nødvendig for å

kunne nettopp også i korte trekk fortelle det i en slik dialog vi har nå. interessant sa Sigurd. Sann begynte å undre seg litt over hva Christian faktisk tenkte på, og spurte videre om ikke han kunne sende han boken når den var ferdig. ja selvfølgelig kan jeg det sa Christian. Sann var så kjent og anerkjent at han spurte av og til om slike ting da andre i lengre tid hadde vært villig til å gi han bøker og informasjon som han hadde behov for eller som andre synes han kanskje var rette mann å se på. hva heter forresten boken din Christian spurte Sann. 'Revolusjonen som kommer' svarte Christian. det var en stor tittel Christian.

så var det litt skrivesperre. eller det å få litt interessant innhold. eller snø og torden om du vil. en gren. snø og torden som poesi begynner vi å gå litt lei faktisk. den er litt for rå kanskje eller uansett brukt så mye at den ikke lenger er så kul å høre om som før. ellers går skrivingen greit. det kommer gode idéer, og det blir grei tekst av det meste, med noen høydepunkt som en kan sitte å fundere litt ekstra på. ellers så er det et ønske om å kanskje finne en litt ny ting til skrivingen. det er et formål å gjøre. og det er ikke så mye annet enn det egentlig som jeg kommer på. det er litt å merke sosiale spenninger. og der er det litt å jobbe med. og reaksjoner nå i denne perioden som jeg skriver. men det roer seg mer og mer og jeg får også kritikk. og det er en del ting å jobbe med. og på den måten vil kanskje skrivingen endre seg noe i tiden som kommer ved å få fjernet en del spenninger fordi det er kjekt å skrive kommer det som ord. og det er noe som jeg merker veldig selv fordi jeg har i mange, mange år skrevet på egen hånd og vært litt angrepet på den måten at mye tid har gått til forsvar angående det sosiale, men nå mange år i emning, så er det åpnet rom for og mulighet for på en helt annen måte å kommunisere sosialt. og det er noe som kanskje er det viktigste punktet også for en forfatter om der skal komme idéer, eller der skal være fredelig nok til å skrive. men en kan selvsagt klare mye selv. det er det liten tvil om, men når en skriver så oppstår interesse. og så er det på en måte det som er nødvendig, eller som ikke kan endres på, der en må forholde seg til andre. det er også noe. men disse emnene går som tiden går. en kommentar kom nettopp på min høyre side som var veldig

klok. det å møte i denne verden av tankeliv mennesker som kommer med kloke ord er noe som er veldig respektabelt. det er en glede i livet å se mennesker som er dyktig og klok. og være blant dem er givende og rikt. og skrivingen går sin gang.

det er ikke bare å si alt på en gang. så om en møter informasjon som en kunne ønske å behandle eller kommentere alt sammen. så må en kanskje vente litt. det var en mann som var en fantastisk samtalepartner for mange. hans navn var Peter Tidvent. han hadde en egenskap for å sette seg inn i det andre sa og lyttet veldig. hørte på det andre sa. og kom med en del gode ord som andre likte å høre. og det som karakteriserte Peter Tidvent, var at til tross for at han ville kanskje si noe til andre, så ventet han inntil tiden var riktig. fordi det er begrenset hva en skal si til andre, og da er det kanskje best å holde praten igang og så kanskje om det åpner seg en mulighet en annen gang å snakke mer om det da eller ta opp igjen det som er sagt. det er mye i denne verden sa Peter som ikke kan gjøres noe med akkurat i tiden, og da kan en vente på en annen tid. det handler om det menneskelige. det handler om vennskapet. det handler om brorskapet. det handler om nettverket. det å være sammen. og det er noe vi alltid kan være, og der kan vi være til og med om det er noe som vi snakker om som vi reagerer på på en slik måte at der er emner som der er oppfatninger om at kan komme til å bli enklere. fordi når to hoder møtes. så oppstår det ofte en del emner der de to har ulike oppfatninger, eller de to ikke har noen oppfatning eller noe umiddelbart å si eller lignende. og da vil en kanskje la være å si noe om det akkurat da. og vente eventuelt etter å ha tenkte litt på det eller brukt litt tid på saken og emnene, til å snakke om det en annen gang. på den måten oppstår det gode samtaler sa Peter Tidvent. skal en si noe om alt da. nei kanskje ikke. men det er best å alltid forsøke å velge den beste veien.

det er ikke noe å være redd for når det gjelder poesien, eller da kunsten. nei. det kommer liksom ikke en hærfører til om noe med poesien er der og knuser til en uten grunn. ulike kunstverk og lidenskap og poesi og dikning løper fritt de fleste steder og så når det gjelder det å føre en hær,

er noe helt annet. det var en bok som ble skrevet som het Tropp og Tone. den handler om den skjære terskelen mellom kunst, det litt usigelige og ren, kritisk, pur, hard hærføring. så i boken var det en kunstner som kom med en ramme. han hadde laget et nytt kunstverk. og det skulle åpenbares fremfor alle sammen som var der som kom. alle de øverste i samfunnet var faktisk invitert. men ikke alle kom. de hadde nok sine ærend og formål og oppgaver og geskjefter. men de enda høyere oppe i samfunnet ble også invitert. men ikke alle kom. uansett så kom noen. og det ble en flott avdukning. avdukningen ble til og med tatt bilde av og malt av en av de ypperste kunstnerene i verden. en fantastisk monumentalt maleri. det forunderlige og litt skrekkelige som skjedd. var at akkurat som avdukningen skjedd så fikk en av hærførerne et illebefinnende og det ble en kortvarig storm av en krig et sted i landområdene hvor avdukningen skjedd. men den var raskt over, og det endte med at det ikke kom noen spesiell forklaring på hva årsaken var. det var i det hele tatt som om en tone som var gal i oppfatningen til hærføreren i maleriet. det var årsaken til hele krigen og angrepet som oppstod. og der har vi tittelen i boken. Tropp og Tone er tittelen. og tonene er ikke alltid like lett å finne. så kriger kan til og med oppstå av slike ting som et kunstverk.

pelagisk. det har noe med hav å gjøre. ja det er nok noe med at en faktisk har med alt i havet som fisk og sånt mener jeg i havet. så vi skal sjekke på nett. etymologi. kommer snart. det gjelder altså fisk som koser seg i havet i det frie hav. og ikke i kystnære strøk og på bunnen. det var en professor som kom med en uttalelse, og det var at når det gjelder det pelagiske må vi stå på for å unngå at fisken skal kunne bli truet av forurensning. det uttrykket medførte store endringer. det ble skrevet lærebøker. det ble forsket. det ble gjort endringer i alt av det pelagiske. helt nesten på det mest grunnleggende nivå. fordi det kom en ny gren inn i vitenskapen som het innenfor det å være en trygghet for det pelagiske. vi kan ikke tømme ut forurensning og ikke la fisken få ha sin helse og trygghet i fred. en stor endring i vitenskapen fra ordene til en professor. og videre så kom der også underholdning. et teater ble satt

opp for situasjonen. og der var to ulike fisker representert ved at ti karakterer hadde hver sine drakter som om ulike fisker. det handlet om å på en fin måte spre ordet og budskapet om en trygg pelagiansk verden ut til folket. og stykket var for familier. der fiskene var gøyale og kjekke og se på og to ulike grupper som stod rundt i kulissene og kom inn og ut av scenen innimellom. den ene de trygge, gode professorene og de som sikret god helse og trygghet for fiskene, og så forbryterene som stadig angrep fiskene sin trygghet. og de ble buet ut av barna mot slutten av stykket og det var i alle fall formålet med hele stykket å forsøke få til. og da var det den gode gruppen som forsøkte å hause opp barna. og det ble mye latter og ståhei rundt akkurat dette punktet i stykket.

Kest er et tullebegrep. det er så lite sofistikert. de to setningene sa de om kallenavnet Kest for en eller annen vitenskap. og begge i trass fordi de forsøker samtidig som å stjele min kunnskap og drepe meg, også lage hat for forståelse av tegn som bokstaver poetisk. dette skal jeg i dette avsnitt leke meg litt med. når jeg skrev det foregående så skrek de i sin fortvilelse slå de bokstavene. latter. og så kan det nevnes at de sa også at de hadde lært alt av en eller annen type. om det var for å være ond mot meg på noen måte så betyr det en sprut av sæd til en ond befolkning. til evig tid. lagret i medium. en pause. litt tenkning. ro. det er som et armageddon rundt begrepet. og det er egentlig tenkte helt rolig og fredelig som kunnskap. det passer veldig bra. fordi det skal visst være slik at det siste slag mellom to ulike enheter som moral og de som skal gå fortapt er et slikt. men at det skulle være et ord og lærdom skapt av meg er jo noe som jeg får ry av. noe som viser min stordom. og alle vet at jeg er den moralske. så kom det mange slag. den ene løgn etter den andre. og den ene ild etter den andre. armageddon. han får ikke snakke om sine bøker skriker djevlene som de går under. de slår og slår. sprer sæd utover til andre land. som en voldsom sprut og sædløsning. et armageddon om Kest. kallenavnet Kest. internasjonalt fenomen. resting. tortur. hva som helt galskap som plaging. sæden min står. spruten står. du verden så gale folk. et helt armageddon har bygget seg opp rundt mitt ord Kest. det er fint å være på den gode siden. her er det helt rolig.

og ikke minst på riktig side av denne teksten som jeg skriver nå. som har kallenavnet Blokkene. én rett linje i livet. fra den ene boken til den andre. og fiender er i et armageddon. det er ikke vi. så kom det drapstrussel fra noen schizofrene i armageddonet. til vi. vi som har vært her. fra bok til bok. fra ord til ord. én linje i livet.

skriv litt om boken som eventuell trussel for å stresse med en ny bok til plage for en bok ved navn 'Tusen og én natt i det andre'. hardt på hardt. sa en djevel. det betyr at ordene mine og tingene mine er harde og noe hardt fra meg mot seg selv får en ikke. morro. P. Dum Daltap. han lignet verken på Nils Nobili eller Tor Nysølv. for han var ikke nobel med kunnskap, og han var ikke en del av arbeidet til Tor Nysølv. så noen helt utenfor. Dum Daltap gikk satanisk til verks for å drepe folk for å lyge og bedra. han ville forsøke drepe Tor Nysølv, og drepte mange på veien. vi har drept en hel bygd sa Daltap. urovekkende. her må det gjøres noe. boken som det snakkes om var en bok som Daltap skulle skrive, eller løy om at han hadde skrevet. idag løy han om saken som om det aldri hadde skjedd før, men det hadde Daltap løyet om i årevis. så det var ikke noe nytt. tittelen på boken er det interessante. Daltap skulle nok ikke skrive selve boken, men det var altså hat mot boken 'Tusen og én natt i det andre', som lå til grunn. hva skulle tittelen bli. så kom en makker av Daltap. han het Likløgn til etternavn. og slet veldig med seg selv. Daltap og Likløgn så på dette med boken, men det var nok Likløgn som ville skrive den. og han ville forsøke å få frem løgner etter at 'Tusen og én natt i det andre' som bok var kommet ut og han hatet sannheten i den. Likløgn prøvde også å stresse folk med den. Spredte Løgner. det skulle bli tittelen til Likløgn. veldig uinteressant egentlig sa de fleste som lyttet til. og det kom ikke så mye mer egentlig. Likløgn tror jeg ikke orket engang å utføre konseptet. det var bare til å irritere andre med det siste han hadde av blod i kroppen før han døde og ble et lik. det kan legges til at Likløgn var noe annet enn P. Blodend og Sigurd Sann, en av de onde som ikke var med i det gode.

klare bilder. en allmektig influensa. det skal være klart nok bilde. jeg liker å lyge om hans pung kom som begrep. klare bilder. entydige bilder. bilder. så var det et bilde som mange ledere påstod de var med på å lage bak ryggen på en mann som var forelsket. hvem er jeg da kunne en si. og den skal jeg være nok engang om de har gått på en forunderlig tur utenfor mitt liv. et bilde. det ble kalt for Høyestebilde. så var det et annet bilde som ble kalt for Det Andre Høyestebilde. den gang var de samme ledere tilsynelatende på en helt annen misjon. og det så ut til å være å drepe alle sammen egentlig. de påstår å skulle ha vært med på det første, og så drepe alle på det andre og siste. så skulle vi teoretisere litt om bilder bare for å kose oss med bilder. leve. så tenkte vi på litt ulike kategorier av bilder og der kom en tyv og forsøkte koble til et gammelt bilde og forsøke lyge om fortiden. grusomt. en grusom opplevelse å ha slike her. nei. lenge leve livet og teori og det å kunne tenke og leve sammen. et bilde hadde stått i fjorten år ved et museum. et stort lokale. og kunstverket stod midt på gulvet. noen hadde sittet der i hele fjorten år og sett på det. fjorten år. men enkelte kom som gjester og så litt og så gikk de igjen. og overraskende nok så kom der noen helt sinnsyke folk som satte seg ned i åtte hele lange år og forsøkte gape og herje med kunstverket fremfor de som satt å så på. dere kan tenke dere hva de tenkte de som hadde sittet der hele tiden i fjorten år. og de som av og til kom inn for å se litt. de skal vekk sa den ene. de skal vekk disse sinnsyke folkene. de påstår de er som oss, men er jo helt galne blitt. det toppet seg når de sinnsyke påstod å stjele kunstverket og drepe alle som hadde sett det. en katt ved navn Silje hadde vært der hele tiden også. og hadde til og med et eget sete hun kunne sitte på. så kom det noen psykotiske personer og skrek inn i lokalet. kunstverket stod der. fortsatt helt trygt. og alle som så på det lo litt for seg selv fordi de tenkte at vi skal nå bruke disse erfaringene til noe som blir komisk for oss. så satt de der og så på kunstverket utover en ny kveld.

ny situasjon. en forfatter. han hadde skrevet en ny bok og forberedte seg på intervju og slike ting. den demoniske siden av det var at det forekom at demonene hadde fått slike problemer med seg selv at de satt å løy og

løy til forfatteren, og om forfatteren eksempelvis eller andre gikk litt på den tanken så skrek demonene at de var omvendte intervjuere som forsøkte å mane frem idéer og svar fra forfatteren med løgner. forfatteren sa det til seg selv at dette er et godt poeng vi ikke har sett før tror jeg. historisk helt nytt poeng. ingen har fått sine demoner inn i en slik situasjone. så han skrev en bok om emnet som het Demoner og Død. de lever ikke lenger sine egne liv for å si det slik. de er drept av vårt lys og vårt liv. og uansett når intervjuene kommer så skal vi ha normal situasjon hvor jeg får spørsmål som er av normal karakter. dette er demonisk. men forfatter hadde trivsel med tanken fordi det er et bevis for at han fortsatt lever og at fiendene, demonene ikke lever. når boken Demoner og Død kom ut så ble det fest og det ble forberedt en festival. de kjøpte inn drikkevarer og det skulle være musikk ved festivalen med mange artister, og det var invitert en rekke ulike forfattere som kom i samtale med forfatteren. det kom et spørsmål som ble veldig mye liv rundt angående den nye boken Demoner og Død, som nettopp var om hvordan forfatteren kunne finne på å skape seg et slikt liv at boken kunne bli skrevet på en slik måte at den får leseren til å merke at livet til forfatteren lever i blodårene til demonene. nei. det er slik at når en vet hvem P. Blodend er. eller vet dere forresten hvem P. Blodend er spurte forfatteren alle de oppmøtte som satt i publikum. ja nikket noen. det kom til og med en hånd opp med noen ord om Blodend. inntil sa forfatteren. inntil jeg ser at alt mitt blod er i årene til demonene er det slutt. de skal tømmes for blod og mitt blod flyte og strømme og pulserende fra hjertet og tilbake strømme før jeg er ferdig. og det har jeg poetisk forberedt i boken. alle var litt forbauset over dette, men de som visste hvem P. Blodend var visste nå at det fantes ganske mange sterke og tøffe pesonligheter i denne verden. forfatteren hadde blitt inspirert av Blodend.

det er det som er kult å utfordre den bok. en bok var på utstilling. i et lokale for nye bøker. det var liksom hovedboken. den stod midt blant alle de andre på en egen støtte eller sånn. en pen utstilling. og så kom det en gruppe med rølp og skrek ut at de skulle utfordre boken som var

hovedbok. utfordre spurte en av de fine, men som hadde sine mørke sider. han visste han fikk oppmerksomheten fra de øvrige i forsamlingen der av venner. hvordan har du tenkt å utfordre den da spurte han. men ville ikke ha svar, bare leke seg litt med cellen. det ble delt ut champagne til alle gjestene utenom disse såkalte utfordrene. jeg liker da å lese bøker sa mannen. alle flirte litt om munnen, humret litt. utfordre boken. nei tøv. den som sa det ble ført ut av lokalet. slikt vil vi ikke høre på. da kan en nå vel skrive en egen bok da vel og se om en får lesere. alle gikk så tilbake til sitt. og videre så kom der en journalist og tok bilder. deriblant av hovedboken. og fikk muligheten til å få en oppdatering hva som skjedde. så det kom i avisen hele opptrinnet. på kultursidene i en av de største avisene i landet kom sitatet. det er det som er kult å utfordre den bok. og en forklaring på hva som hadde skjedd. vi kan ikke ha slik oppførsel i kulturen hadde journalisten skrevet og komt med en bedømmning. og journalisten fikk for seg å se om det var flere slike personligheter i kulturen og begynte å forske på det. han kom til å skrive mange anmeldelser og bøker om emnet fordi det var så nytt fenomen i samfunnet. og den ene boken het Kultur og Oppførsel. en del av innholdet i boken var at det var samlet inn en del stoff om lignende hendelser og om en slags form for utrydning av de med dårlig oppførsel fra bransjen. vi kan da ikke ha dårlig oppførsel blant oss. nei. og så var det faktisk også en del bilder og informasjon om privatlivet til hver enkelt av de som ble kastet ut av kulturen.

så var det en oppdatering på stemning og klasse. det var en operator i samfunnet som hadde fått seg oppdraget å koble ulike nettverk slik at han hadde kontroll og skille mellom de ulike klassene. det var en elite. en overklasse. og så var det to ulike mellomklasser. og så var det en klasse for seg som var usagt hva var for noe angående de andre klassene. det gikk rykter om at den sistnevnte klassen skulle kanskje komme til å erstatte deler av overklassen. men det var usikkert. det var jo det. det gikk rykter. så hvor de kom fra var usikkert. men folket levde videre med situasjonen. og uansett så hadde han oversikt over alle landområder

og miljø. og han koblet på om noen var kommet ut av nettverk, og koblet fra om der var noen feile koblinger. og han sa det en dag i lunsjen når han snakket med en av sine kolleger at det var ofte en del problemer med språket. det var kanskje det som var mest arbeid med. men det var også en del problematikk angående følelse og stemning. og det kan jeg si en pasient prøver å faktisk stjele det ordet fra befolkningen og skaper en del dårlig stemning utriolig nok. men tilbake til saken så er det som sagt litt ambivalens i denne stillingen. hvor liker du deg best da. nå spør du godt. jeg er jo operator og har sett en del forskjellig. jeg har tre-fire ulike ordbøker også så jeg kan administrere dette og snakke fornuftig med alle sammen. en for slang, en for ulike yrker og så en spesielt tilpasset det å kunne håndtere samtaler med de mektigste og farligste. vel slang kan være litt farlig også, men det går som regel bra. nei. jeg liker utstillinger, og jeg liker høydepunkt på jobbene. og liker også det å ta en linje med kokain eller et raid i bankene og sånne ting. det gir ganske god stemning. men det er nettopp det. det blir ofte problematisk med overgangene. ja sånn om det skjer et innbrudd og jeg er helt med på det, så gå over til det å fange tyven om det ser ut til å ikke lykkes. har du vært med på skikkelig suksess i røveriet da. ja ofte. det skjer en del heldige ting. men en annen ting er også for eksempel med høytidelige situasjoner som når det er ulike samlinger blant de finere i samfunnet som har lært seg å holde loven. de gjorde seg ferdig med lunsjen, og operatoren gikk tilbake til kontrollrommet.

ikke hør på sinnsyke folk sa en mann. og så skulle det komme en presisering. de som er sinnsyk og gale i tankelivet som stadig kommer med angrep er ingenting å lytte til. men i en reell situasjon mellom en lege og en pasient så er det selvsagt slik at der kommer lytting inn i situasjonen. det handler om å åpenbare hva som er problemet. men i tankelivet sa mannen har det en stor betydning å utelukke de som forsøker å drepe en og virkelig er ond og begynt å bli sykelig og da kan det passe å si at en ikke skal høre på sinnsyke folk. det har jeg sagt mye og det har vært en god ting. over til noe annet. det var to menn som snakket sammen på en restaurant. jeg har tenkte å skrive en bok om

psykiatri, eller da en bok ved navn Sjelelære. jeg har ikke helt bestemt meg om tittelen enda. men innholdet er klart. det handler om en god kunnskap for sjelen. og det har jeg begynt å utvikle og kommet ganske langt. og ikke nok med det så viser det seg at gjeldende psykiatri har voldsomme problemer med korrupsjon. og det er noe som vi ikke kan ha i samfunnet. så det er et stort behov for forbedring. hva tenkte de den skulle få for skjebne da spurte den andre mannen over vin. nei det er slik at vi kommer jo til å se en endring i kunnskapen fremover. jeg leste forresten en artikkel av Tor Nysølv igår. og arbeidet går veldig bra kan du si. og i den står det at det innen få år er klart for en større endring i hele kunnskapen, og hele skoleverket. utrolig sa den andre mannen. ja det er ganske bra gjort. han er dyktig Nysølv. ja. og så fortalte han litt mer om den nye boken hans i psykiatri. og tiden gikk samtidig som de spiste et måltid sammen.

vi har bare ett liv. hold moralen. med det gode og mot det onde. som moralskt system. og pass på dere selv først og fremst. vi har bare ett liv. når en er langt ute på viddene så skriker en kanskje at sånn har det alltid vært her eller sånn har vi alltid gjort. vi har bare ett liv. de som har gått imot meg sa en mann med moral, har ødelagt sine liv, og de kan ikke si at det alltid har vært sånn fordi sånn er helt utenom det vanlige. det å bli ond og mot det gode. det er sjelden. og det er skam. det er den største skammen i verden. sånn har det sjelden vært heter det. og de vet hvem de selv er. slutt å ødelegg for folk. og la folk være seg selv og la de ha god moral. vi har bare ett liv. jeg er akkurat den samme som jeg alltid har vært. jeg har fått en del nye kunnskaper siden siste, og jeg har skapt en del. som om at min litterære kompetanse har økt. også har jeg blitt en del klokere sosialt. men ellers er jeg den nøyaktige samme som alltid. vi har bare ett liv. en linje i tiden kan en nesten si. folkeskikk. emner. konflikter kan oppstå. rydd opp i konfliktene og kom videre. finn noe å gjøre på om en ikke har det. har god tid. familie. slekt. venner. folk. og sånn går det. folk ser. og folk snakker. og det er noe bra og snakke. leve. være sammen. og være for seg selv. og det å bli en del av samfunnet. det er noe rikt og noe givende og noe lærerikt og noe fantastisk. et

samfunn. klasser. makt. påvirkning. lover. regler. kunnskap. glede. en har bare ett liv. så ta vare på livet og lev.

og så var det en annen sak. det var en ny bok igjen. den kom ut på et forlag og fikk stor suksess. stor suksess sa noen angående ordet stor. ja sånn er det. det er noe med stor. en kan tenke mange ulike ting. men i alle fall da så var det en suksess for boken. og boken den hadde et navn som tittel som var Min Øks. og den kom ut på et forlag som var anerkjent. forfatteren skulle få en fin dag når boken ble publisert trodde en. men så var det slik med forfatteren at han vurderte situasjonen litt. det normale er kanskje å være med på alt av liv rundt sin bok med det samme. men så hadde forfatteren planer om å kanskje vente med alt av oppmerksomhet i media. dette til fordel for å kunne fullføre et større verk først, og så deretter ha en periode i media om det var ønskelig og mulig. og det kunne la seg gjøre tenkte folk og de lot forfatteren gjøre det han ville og utføre den planen. men om det skjedde er foreløpig usikkert. han fikk spørsmålet om hvorfor vente da. nei det har jeg glemt i øyeblikket faktisk annet enn at det kanskje er litt ting jeg vil ordne før det skjer. det er en del private ting og ting iforhold til jobben som jeg vil fullføre før det skjer. og da så. og så boken fikk et liv i media før det skjedde forhåpentligvis. og det kom en annen bok. det kom en bok som skulle komme til å ruve langt over Min Øks. den skulle bli en av de beste klassikerene gjennom tidene faktisk. og bli stående som den som alltid stod på øverste hylle i alle bibliotek i alle fall i det landet. dens tittel var 'Harald er god'. Min Øks kunne ikke hevde seg i konkurranse med den boken, men forfatteren var fornøyd med det livet den fikk til tross. ikke i trass eller i motbør, men i glede og fornøydhet over at boken i det minste kom ut på forlag.

så var det det siste avsnittet. og det var å skulle komme til å bli et helt ordinært avsnitt du kan lese til et glass vin eksempelvis. og det som er interessant i livet er mange ting. og det mest geniale det er å være genial. men hvem blir genial. hvem blir enestående. hva er formelen. og her kom det inn en mann som kunne regne og hadde funnet en formel på

det å bli genial i hva som helst. han hadde en liten innføringsbok med formel i. og i den så stod det en formel i matematikk med variabler og alt som skulle til. og så skulle han gi den ut på forlag og der om den. og det ble mange geniale menn i det landet. så kjøp den boken. den er helt genial altså. da kan du nå langt. da kan du legge fra deg denne boken, kaste vinen til helvete inn i veggen, og gi gass på et helt nytt og spektakulært liv. og du kan ta denne boken og legge den fint inn i bokhyllen igjen. og begynne ditt nye liv med regning og matematikk på det å bli genial. men om du ikke vil bli genial og kalt for et geni. så kommer et kult poeng. fordi hvem vil om de skal eksempelvis bli en stjerne. en stjerne med kule klær og komme i ungdomsmagasinen og være blant de kule slik som jeg som skriver denne boken. så må en kanskje satse på kulhet. og da må en rigge seg med kanskje sprit med litt brus, eller kanskje en champagne så hent deg gjerne det. og så lese fortsette å lese denne teksten og så tenke på det kuleste antrekket du har. og så begynne å gjøre kule ting. kanskje få noen til å si at du er kul. og så gjøre noe kult. kanskje skrive en kul bok eller finne en kul interesse. og så deretter senere enn det når kulheten er sikret. så kan en komme tilbake til matematikken og regning. det hadde matematikeren en kommentar til som hadde skrevet boken om formelen for det geniale. det handler om genialitet i denne boken, og ikke nødvendigvis kulhet. om en skal bli kul får en lese en annen bok. en kan kombinere det. en kan komme til å bli kalt for både kul og genial, men denne boken handler ikke om dette emnet. kun det geniale. men denne boken som leseren har i hendene handler om det å være og bli kul.

kallenavnet til dette emnet er et kallenavn som sitter for å si det sånn sa en mann med slik klokskap at det virkelig satt inni en hjerne når en lyttet og lærte av ham. og han var den eneste i landet han kom fra som kunne poesi for bokstaver. eksempelvis at bokstaven k betyr haglbygge. det kunne en se når en hørte det fra ham. merk dere. poesi for bokstaver var noe han og ingen andre kunne. men uansett så skulle han introdusere et nytt begrep og emne i vår språklige verden. og det var når en fiende hadde gått imot så lenge at de ikke lenger ser annet enn oss sa han og

fikk en av oss til å som om gå. de fantaserer da om og lager ulike scener og liv. en begynner å leve fremfor fiendtlige. det heter å gå mot seg selv og med sin fiende generelt sett. en psykolog og psykiater jobber idag med en ny definisjon som kalles Puranoid Schizofreni, men den er ikke helt inne i vitenskapen enda. men så var det da dette begrepet for dette emnet. det er som kommer. det å gå kan være sentralt for poesien. det at fiender er gått fullstendig fortapt noe annet. som at fiender til og med hjelper med det å gå. som i at livet til fienden er gått tapt og at en selv har fått liv ved fiender før de er fullstendig utslettet. kallenavnet er Re-Ro. og det var altså noe som ble så sterkt i sinnet til en del i befolkningen at de forstod at han det gjaldt var sterk. og det ble skrevet et dikt om Re-Ro. og det var at han var fikk ulike poeng inn i diktet sa forfatteren selv som viste at han var en sterk mann både i krig og fred og at han ikke kunne annet enn å beseire det han ville. og uansett historisk så var det slik at det var sjelden å se slike fenomen som dette på dette nivået. og derfor var det slik at en del historikere begynte å lete etter lignende som Re-Ro i historien og da fant en som var veldig sterk i alt som hadde med tanken å gjøre som viste dette til og med i poesi og realitet blant fiender. noe som ble så sterkt at de laget en hel rekke samlingshus om dette for hva skal en vel ellers gjøre når en har et slikt eksempel. nei. vi får se litt på dette før vi går videre tenkte mange. Re-Ro.

det var en mann som lurte på om han skulle kjøpe seg to pils. han satt å skrev. en ny bok. boken skulle poetisk skape en vind av poesi og bølger i store landområder for de som så poesien. men så når han satt å skrev så lurte han på om han skulle kjøpe seg to pils til å ha etter at skrivingen var over. boken het forresten 'Fra Bølge til Bro'. og det skal lykkes sa han til seg selv. vi skal få til dette verket ditt sa flere kloke. de hadde samlet et råd rundt mannen og de kom av og til med tilrådninger og holdt motet oppe. ja dette er et verk som jeg tror vi kan få bruk for. det gir oss styrke. og så er det du selv som tar støten. ja sånn er det. og det er så mange ting som passer at det ikke skal være vanskelig akkurat. så vi får leke oss litt med denne poesien og de at dette krystalliserer seg i

kulturen. ja det skal vi gjøre. men så begynte en drøm å krystallisere seg fremfor ham. to pils. det var det han mest tenkte på en stund der han satt ved skrivebordet og skrev. som om dugg på pils. et glass eller en boks med pils. med dugg. og vidunderlige drag av slurker. slurk etter slurk. bris. alkohol. en tilfredshet du bare kan du drømme om nå sa han til seg selv. ja. nei. jeg går å kjøper to pils sa han til seg selv. og så gjorde han det. så han satte de to pilsene inn i kjøleskapet. klasket lett igjen kjøleskapet, og så gikk han for å skrive mer. han gikk for å skrive. og gikk for å skrive og da først roet alt seg ned angående dette med pils. da tenkte han ikke på pilsen. denne byen av pils som kom til ham når han skrev. drømmen om alkohol var som om borte. og han tok mer blekk på pennen, og fortsatte. og da kom det til ham mange gode innspill og idéer til teksten. boken 'Fra Bølge til Bro' fortsatte. og han kom til å skrive hundrevis av sider den dagen. nesten ferdig faktisk. og det var en lek av poesi som dere kan bare drømme om å være en del av. underveis i skrivingen sa han til seg selv eller følte og tenkte han at dette er stort. dette skulle dere ha vært med på alle sammen.

det er kjekt å skrive. så kjekt faktisk at vi har sluttet å lese på andre forfattere. men. vi har delt laget inn i to. fordi det finnes en makeløs forfatter som en hel horde leser på. og så en gruppe som ikke leser på ham. men makeløs og makeløs var det noen som sa. dobbeltmonarki finnes. ja så det kan en jo drømme om å tenke seg. men det er jo bare i tankene og ikke i tekst. hva er tanker og tekst sa spurte noen. jo det skal jeg fortelle deg om ung og gammel. når en er ung så er alt av ekte tekst det utenfor tankene. men når en blir gammel så er det verdslige det som er i tankene. forstår du. ja det forstår jeg sa noen. så kom en kritiker. det i tankene er det verdslige. nei dette kan vi ikke lytte til. jeg skal lage en forelesning til dere så skal dere få svar på disse emnene. ok. da venter vi på det. mannen hadde forfatteren i tankene, men ville komme med sin kritikk. han satte seg ned hjemme. konen gav ham noe mat da hun så at han var opptatt. igår hadde hun fått mat faktisk fordi hun var så opptatt. men idag satte han seg endelig ned med et prosjekt fremfor seg. en forelesning. og han satte først opp en skisse av situasjonen. og så

skrev han. og han skrev en tale og forelesning kan en si han skulle holde fremfor de som var interessert. det tikket allerede inn meldinger på telefonen som tilsa at han kom til å få mange besøkende. de ville ha tidspunkt og alt mulig. så var han ferdig og da skrev han tittelen på forelesningen som var 'Kritikk av Skumring'. og det var en litt poetisk tittel om forskjellen mellom natt og dag sa han under forelesningen. og så når forelesningen var over var alle fullt ut forstått med at han hadde rett. og at han hadde der funnet svar på hva som var forskjellen mellom dette med tekst og tanke og natt og dag.

så kom et nytt maleri. det var fra en bygd. der det var blitt helt galne tilstander. de kalte det for Knivene i Krigo. der Krigo var en tenkt plass. og en mann var kommet til bygden som var seg selv og hadde skapt et notat. og notatet ble veldig kjent. og i området før han kom dertil så hadde de i seks hele lange år drevet kampanje mot området om notatet. de sa at notatet var noen andre sitt, og når han kom til området hadde de så mye psykose, hallusinasjoner, vrangforestillinger, at de forsøkte drepe den som hadde skapt notatet selv. en hel verden så på, og ble skremt av hvilket dårlig folkeslag som der kom fra. og i maleriet kom det godt frem hvordan de oppførte seg. en håndfull av psykotiske personer truet mannen med kniv mot halsen og det i årevis. og de skrek til ham. og de var så ekkel i sjelen av ingen ville være med de. og de begynte å lyge om ham. løy og samlet inn løgnene til og med. helt fullstendig riv ruskende gale folk. og det var et maleri kunstneren fant som lignet på det samme maleriet. bare at det var verre det nye som skulle males. det første het Skuddet. og det handlet om ett skudd. her var det kniver og da mange kniver, men han fikk også trusler om skudd også. så i maleriet så var det mannen selv i midten og en hel rekke kniver opp mot halsen. og så da flygende skriverier med løgn. fy faen så sykt maleri tenkte de som endelig fikk se det under avdukningen. de har så jævlig vrangforestillinger at det er helt sinnsykt å se på. og mannen er sterk du. helvette så mange tusler han har fått altså av disse psykotiske djevlene. maleriet ble et kjent maleri for verden. og stod seg i mange mange år på scenen i verden.

og så er det mer. så er det litt mer bilder. et sted. en scene. og der har vi et flygel. det var en ny somfoni som var skapt. en komponist ved navn Erling Erberg hadde laget symfonien. den handlet om selvet sa Erling i en presentasjon. det handler om å være seg selv. den handler om de utfordringer en kan møte underveis når en lever sitt eget liv og har sine egne bedrifter. det kan være en utfordring å ha og det å være seg selv. det er noe enhver kan oppleve når de blir eldre. og en sal var klar med flygelet. og det var et orkester. symfonisk orkester som var med. og en forsamling av de mest interesserte var til stede ved åpningen av symfonien. premieren. en av de som var kommet som var absolutt mest interessert i sitt selv satt i salen. i publikum. og han lurte på om han faktisk skulle lytte til og sette seg inn i Erling Erberg sin symfoni, eller om han skulle sitt eget. det var en underlighet hadde nok folk sagt tenkte han om de hadde visst hvem jeg var. fordi alle sitter jo her nå underveis i symfonien og går langt inn i disse bølgene av musikk som kommer fra pennen til Erling. jeg sitter her og tenker på meg selv og mitt og ser på alt som skjer. ser på orkesteret. ser på flygelet. ser på publikumet. ser på menn og ser på kvinner. tenker på mitt eget. helt rolig. skal jeg liksom gå inn i dette vidunderet av musikk som Erling har spilt. eller skal jeg ikke. han funderte litt på det. men så gav han seg inn i tonene. musikken. glemte seg selv nærmest. hørte på. levde i musikken og som om synet forsvant som om han ble en del av alt i salen. som om drømmene levde i en annen retning enn vanlig. som om han var en del av Erling sin symfoni.

mann mot en tørkerull i en motasje. mann mot tørkerull. en trelle for tørking. eller flere faktisk en hel gjeng som nå skal lære seg å tørke opp etter seg, og så bli våre treller for å rydde opp i ting. mann mot tørkerull. de får aldri lov til å bli noe i denne verden igjen annet enn det å bli treller som tørker opp for egen elendighet og for andre. det kan du være sikker på. de har hver sin rull med tørkepapir. og fremdeles er de litt imot. men snart er de helt fullstendig utmattet. og må tørke opp etter egne synder og må etterhvert tørke opp etter andre når det skjer at i alle

fall at de ikke lenger har noen synder å tørke opp i når alle syndene er tørket opp. det er mange for å si det sånn. tørkerull. mann mot tørkerull. så var det løperen. en kan lage komikk av dette og lage litt poesi. som at disse trellene med tørkerull ruller ut en tørkerull som om en rød løper når vi kommer. og sikrer at alt av skitt blir fanget opp av tørkerullen. men rød løper er kanskje penest. så vi kan endre alt om til at tørkerullen erstattes etterhvert med det vi vil ha. som en løper av tørkerull blir erstattet med en rød løper. en sammenkneppet håndfull med tørkepapir blir erstattet av en fille. hva annet kan bli lage tro. da må en tenke på vasking, rengjøring, det å tørke opp skitt. og det var noe som nesten var litt ubehagelig. men som administratoren som vi er så er det noe som er helt fint, og til alle gode arbeidere innenfor vasking og rengjøring så er det fortreffelig å ha en sånn spesiell sak å se på og drømme om. når de jobber med vasking, så tenke på at en hel gruppe med gale kriminelle syndere ved kjærligheten til oss, skal presses inn i tilsvarende stilling når de trodde de hadde et annet yrke. det er spennende å følge med på. det er kanskje noen som jobber med rengjøring idag som ikke liker sin jobb, men spesielt til de som liker jobben sin er dette spennende å følge med på. kanskje begge. for det kan komme til å skje at en hel gruppe nå med gale, skal inn i en slik stilling på grunn av situasjonen mann mot tørkerull. mann mot tørkerull.

evig suksess for biting. det er ferdig for lenge siden allerede. jeg er verdens beste på biting. pasientene er de sykeste noensinne og burde være interessant for enhver psykiater å se på. og straffe, eller da bedømme og videre få de til å måtte sammen med prester jobbe med sine synder. for det er en enorm synd, og det er sykdom. og jeg er frisk. jeg vet hva jeg holder på med. og jeg har ikke syndet. perfekt på synd sier mange. og evig suksess på biting. de påstår også at de ikke klarer å gi seg. og de er sliten og de griner av sine synder. akkurat nå ler alle av hele landets natt. fy faen for et sinnsykt folk. de har ikke lenger lov, og de blir ikke glemt av fremmede. de kommer seg ikke løs sier de fra det de kaller for Tense, og det er nettopp et skrik om hjelp til psykiatrien. de dårligste strategene i verden. ikke strateg. et helt sinnsykt lag med

syke folk som samler seg om en munn for å forsøke få den til å bite. og nå griner de av synd. mannen selv ler av de. god strateg. fy faen så ekle folk. som noen dyr som de sier. alle i verden ler. de griner og kniper i nevene og er sliten og griner. tåren. den grinende konge. kongens menn som griner. aldri respekt av noen i verden igjen. god massasje fra en hel elendig gruppe med folk av drit. drit. som arbeider hele dagen med drit. de sa de skulle snu dette landet av drit. og så var de tilbake igjen. fy faen for et folk av drit. vi har laget en grense for biting sier de. nei. det er syke folk som bryter loven og bøkene. alt er ulovlig av hva de holder på med og en drit kan ligge i den grensen av løgn. så litt skriking. når du innser det skriker de at alt er imot deg. men så er det ikke det. det er nettopp det ingenting er, bare noen syke onde som ikke lenger holder loven. og de skal vekk. og de kommer til å forsvinne. så ikke hør på de. Jonatan Polebite var en mann. han var en som var i gruppen til Samuel den Første. og i åtte år hadde han holdt en stav i sitt værelse, og når det åttende året kom så begynte han å bite på staven fordi han begynte å bli sint av alt han hadde gjort med staven. derav kom navnet Polebite. biting på staven. det var den verste Jonatan verden hadde sett. så biting hadde han ikke peiling på. folk begynte å le av ham.

Apekeiseren. det var kallenavnet. sånn er det i en organisasjon at en må ha et passende navn. en ekte konge kom til stedet. de skrek han slår absolutt alle med en øks. har du fiende i kuk kan du ikke tenke. regel nummer én. om du er omkring en kuk kan du lyge om at du har vært med på noe kuken har laget før i fortiden. regel nummer to. ikke vær ved ulike offer fordi da blir de så store. regel nummer tre. det var forresten en regel som endelig isolerte de fra resten av folket. si ulike teite ting som løgn eller noe som høres litt kult ut for deg selv til tross for at det er løgn. regel nummer fire. alt skal bli svart. regel nummer fem. syng i kor mot folk og si det er offerene selv. regel nummer seks. gå i ring med løgn mot offer for å stresse de mentalt. regel nummer syv. gå i ballene til offer helt inntil du kun kan informasjonen til offeret. regel nummer åtte. lyg om at du er offeret og forsøk stjel offerets navn. regel nummer ni. bruk ord uten definisjoner. regel nummer ti. gi stygge

blikk til offer. regel nummer elleve. prøv å lag svarte løver. regel nummer tolv. om der er kloke folk ikke hør på ett ord av det de sier. regel nummer tretten. trakk på informasjon fra baller som om en trækker på honning. regel nummer fjorten. om en sterk mann reiser fra deg med ære så lyg om at det var å rømme eller flykte. regel nummer femten. uansett om det er helt æreløst så lat som om du skryter av deg selv om det er enn det minste enn har fått vist fremfor sterke menn. regel nummer seksten. anlegg en gruppe med dere syke og hopp på et offer og lag kaos med deres nederlag. regel nummer sytten. skad deg selv ved siden av offeret for å late som om det var offeret helt nærme. regel nummer atten. selv om offeret er veldig skarp i tankelivet så lat som om det ikke kan noe. regel nummer nitten. sug på hvilken som helst kuk så fremt du kan bruke det til å ikke se ditt offer. regel nummer tyve. kun se på offeret med full fokus og fres med det samme det er noe å frese til. regel nummer enogtyve. så kom Apekeiseren. med full ro. og så på denne gruppen av sinnsyke folk i en gal organisasjon. pusten ut. og gjorde seg klart til å si noe.

det var et parlament. det var av typen som hadde gått til rødt og blått. og hadde sine forbindelser til de mest ekstreme. noen var med røde terrorister på rødt uten å helt si det. men noen var med blå terrorister uten å si det. og videre så skjedde det at en mann i riket ble meget sterk. han knuste alt av rødt og blått. også terroristene. også de mest ekstreme. men så skjedde det at tiden gikk og noen av de i parlamentet kanskje var med på det, og hadde vært med den sterke mannen på grunn av sin styrke, og så videre så tok plutselig parlamentet avstand fra den sterke mannen av en eller annen mistenksom grunn. og tiden gikk enda mer og plutselig så merket parlamentet at han var jo der fortsatt. så hvorfor ikke være ved han. uansett så skjedde det at kanskje fremmede gikk mest gunst. ikke de han bodde i samme land som. men æren forsvant og det ble splittelse i landet. og videre ble den sterke mannen venner med de mest ekstreme på både rødt og på blått. og hva skjedde så. det så parlamentet. og kanskje skjedde det at mannen vant parlamentet, eller kanskje skjedde det noe annet. men uansett så kom der mange gode

grunner for den sterke mannen å sikre at parlamentet skulle gå i en annen retning. det viktigste er landet. ikke fremmede. og det er det som blir lærdommen først og fremst. en holder seg ikke til fremmede så landet lider. om dere sa den sterke mannen holder dere til fremmede for å være ond mot en mann i riket og landet, så kommer dere sannsynligvis til å bli knust av fremmede eller noen internt. og det ble en lærdom for alle parlament. de må først og fremst sikre sine borgere sin trygghet. ikke drive å tenke på alle slags andre fremmede og fjerne folkeslag. for loven må fungere og det for landets befolkning. det er ikke sånn at landet er til for å drepe oss selv. det er ikke slik at landet er til for å ha en svak lov som gir utrygghet til innbyggerene. loven skal sikre at landet er sterkt og ikke svakt.

Shinn. han het det. det var navnet hans. Shinn. han hadde en slik ånd at han var mektig. og han var en stor kriger. og i et fremmed land eller landområde så levde der flere folkegrupper, men i hovedssak én gruppe som var delt i to. og Shinn kom i konflikt med den gruppen. og det merket han på ulike måter. Shinn sa selv at det må en ikke overdrive dette som jeg skal fortelle dere nå. fordi om der overdriver så gir dere kanskje altfor mye makt og påvirkningskraft til folkegruppen. dere må huske at en ikke hører på alt som blir sagt. men en må styrke seg selv, og ikke la seg svekke. og om noen forsøker å vinne makt og påvirkning, så sier en det som er mest rett eller som passer for å sikre sin egen makt og styrke. noen ganger vil en selvfølgelig finne sammen med andre, men andre ganger så vil en distansere seg. og som folk så må vi alltid tenke på å styrke oss. og loven er der eksempelvis. men det som uansett skjedde, det var at de to folkegruppene, eller da den ene folkegruppen påstod at den var i angrep og det mot meg. de påstod at de jobbet med å få kontakt med ulike andre i landet. og hadde delt seg i to. de brukte den todelingen til å vinne makt. men de sa det at de var delt i to for å få kontakt med noen andre enn meg, og så få kontakt med meg ved å skille seg i to. og slik vant nettopp jeg mitt navn og en ny styrke i livet. fordi om de så gjorde så havner jeg i midten og er hovedfokuset. midtpunktet. og da midtpunkt i de to ulike gruppene i det folkeslaget. og der er jeg.

Shinn. der er jeg Shinn nå. fordi de sa det og det skjedde. men husk. de forsøkte kanskje å overdrive også. det er ikke sikkert at det er sant at de gjorde det. det kan være at det var noen andre, kanskje til og med svikere i landet. men at folkegruppen benyttet anledningen til å påstå at det var dem. og her er jeg. sterkest. og folkegruppen sitt midtpunkt fordi jeg fikk mitt navn. og jeg er den trygge i landet. og aldri la dere svekke igjen eller bli påvirket igjen. jeg er den som er sterkest. og mitt navn er Shinn.

så var det igjen ikke noe i bufferen i tankelivet. og bare tilfeldighetene som lot stå til mulighet for å komme med noe kult å skrive om. hva skal vi da skrive om. da må jeg skape ett eller annet eller komme med et fokus å skrive om. nei det kan jo være hva som helst. vel vi får se. vi får se hva som skjer. jeg kan bruke ordboken det er én ting. finne et ord og spille på det. eller jeg kan tenke på noe og finne ett eller annet. eller kanskje får jeg en idé og så kan jeg skrive om den. det er ikke sikkert. akkurat nå bare tenker jeg på nesten ingenting og bare lar tiden gå og skriver om akkurat dette om å skrive og det å begynne et nytt avsnitt. og så når det gjelder skriving så er det ikke så nøye hva som blir resultatet eller slik. det er for å ha noe å skrive om slik at det blir bok som er det aller mest sentrale. få litt mer kjøtt på beinet som jeg sier. og så komme seg videre. så kom ingrediens. så kom gren. og det er fantastisk. kanskje vi skulle ha hatt flere slike godtfolk som holder i en ting eller har en spesiell ting og så får jeg fine innspill av det når jeg skriver. én for hvert ord i ordboken eksempelvis. det hadde jo vært fantastisk. kanskje kunne det blitt mye surr og rot, men så lenge jeg som forfatter styrer godt, så er det ikke noe problem. jeg kan nevne at akkurat når jeg sa at jeg er forfatteren så kom der et dårlig innspill for å skape tvil. jeg har vært forfatter i ganske mange år, og skrevet ting som er utgitt i hele elleve år, og skrevet mye både før og i mellomtiden som ikke er gitt ut. og mye mer kommer til å bli gitt ut, og det er det som er det som er sannheten. og om en forsøker å lyge om alt det jeg har gitt ut så blir en nok skrekkelig syk. for da møter en nok et stort tre. et stort skrekkelig tre.

gaffel. hekkesaks. det er en god mann som kanskje jobber med å finne seg en ting. det er slik med tingene at det er fint å ha en ting i livet. ja det er det. jeg har mine ting og du har dine og noe har vi felles. det var en mann ved navn Lars Desk. han hadde et stort kontor. og jobbet med å skrive en ny bok. han hadde skuffer med dokumenter. viktige dokumenter. han hadde en slags holder til pennen. til og med en fjærpenn hadde han stående på skrivebordet med en liten beholder for blekk. men han brukte sjelden den. det var bare til signaturer eller andre fine ting som han en sjelden gang skrev på. og han skulle altså skrive en ny bok. og han hadde planen klare. han hadde tenkte å skrive om en karakter som skulle til å avslutte arbeid med skrive. så leve livet som politiker. og så sette igang med å skrive igjen etterpå. han begynte boken med et veldig kjent sitat. det ble kjent etter at boken kom ut. da ble sitatet så kjent at det ble trekt ut til bruk ved ulike restauranter og annet som ved statuert og lignende monument. tittelen på boken het Skrivning og Styring. og karakteren lykkes altså med alt som han skulle og om Lars Desk selv hadde drømmer om å gjøre det samme er ikke sikkert. når han en dag var ferdig med boken stilte han seg opp i det vidunderlige vinduet han hadde fremfor skrivebordet. og der tenkte han litt oppsummert over alt som han hadde skrevet, og så utover det vidunderlige i utsikten utenfor. han sa for seg selv før han satte igang med å få boken ut på forlag at du verden for en lang økt, men dette har jeg tro på skal bli en bok som kan leses. og så gikk han bort til skrivebordet igjen, og gjorde alt klart til å levere boken inn på forlag.

navnet ser ut til å få seg en liten brist. den har lyst til å bli slått i trynet. og tar selvmord i en elv i en by. ånden. styrke. vilje. og hellighet. det er sånn når et helt folk nærmest har samme navn og en av dem viser skam. da blir den kanskje kastet ut av folket. og så blir skjebnen kanskje at den sliter med å komme seg tilbake. det er ikke helt sikkert hva som skjer ellers. kanskje kommer det en ny inn i stillingen som den hadde, men det er ikke helt sikkert. hva om en overtar stillingen den hadde uansett hvilken stilling det var. og det var en ved navn Anton Speil. og

Speil fortsatte i stillingen, og jobbet lenge og det i mange år. i åtte år. og så skulle en da sammenligne hva den foregående hadde gjort og den som kom etter som var nettopp Anton Speil. hva skulle en da finne på med tanke på bedømmingen. nei det er ikke sikkert. altså to stykk. en som ble kastet ut av et folk. og en som kom for å ta over stillingen til den som ble kastet ut av folket. og videre så er det bare å skrive. Speil var uansett en som en kunne leve med. kunne snakke med. kunne jobbe med. kunne tenke sammen med. kunne skrive med. og kunne mest av alt leve ved. og det var ingen problemer i området der hvor Speil levde og jobbet. alle så til Speil. han hadde enorme kunnskapet som om en vannets brønn. og det var utsmykket på høyre side. og på venstre side så var der mange minner av de slag han hadde vunnet. og alle forstod det at han ikke var syndig selv, men hadde gjort veldig mye godt i livet sitt så han hadde vunnet mye. ikke tapt. og han hadde kanskje til og med noe på hodet som tilsa makt. og ikke nok med det så var det slik at han også bar våpen om det skulle være noe, men ingen i godtfolket var redd. de var sikker på at det våpenet kom til å eventuelt bli anvendt på en god måte og alt dette fikk mannen til å få et nytt navn av folket sitt. rost med et nytt navn og etternavn som var Nidaspeil. så han fikk navnet Anton Speil Nidaspeil.

kallenavnet for fenomenet var Nestliv Dødann. det hadde seg nemlig slik at en del personer var gale. og de tålte ikke det gode liv, og de trodde de skulle angripe sterke godtfolk. og støtt når de sterke lærte seg nye ting eller livet gikk bra så kom de med et mareritt og påstod at slik skulle den ha det i det neste livet. folk ble ikke akkurat forbauset, men bedømte det til galskap. altså kritisk rask planlegging av Nestliv Dødann. for det første sa en klok mann. det går ikke an å leve livet to ganger. nei. en lever kun én gang. og det må være kjedelig å skulle avvente et helt liv for at noen skulle lide en skjebne to ganger som ikke engang er den samme. nei. og dere er syk som har så raske reaksjoner på Nestliv Dødann. jeg tror de snart må begynne å tenke på livet, og det som mannen selv her faktisk planlegger å gjøre med sitt liv. det er ikke enda ferdig, og om noen kriger mot ham så skal de få tortur, liding, og

blir drept. det kan du være sikker på. det var en av dem som begynte å utvikle paranoiditet. de hadde tenkte på Nestliv Dødann så lenge at de fikk det som ble kalt for Paranoid Nestliv Dødann. hver gang de tenkte på sin egen skjebne for alle syndene de hadde gjort så sa de at de fortsatt måtte være ond fordi de var redd for å dø. så samtidig som at forfatter skrev dette så hoppet det frem en del dårlige demoner. de skrek at forfatteren slår alle. så det mest overraskende er at de har slike gale teorier som raskt i livet sitt. i hukommelsen for korttid. der ligger altså alle slags celler for gal teori om Nestliv Dødann. hvor de har krystallisert at noen skal dø i et neste liv og tenker på det hele tiden og kommer med alle slags gale idéer om hvordan noen skal dø i sitt neste liv. litt av en mølle av galskap. det er som om en lottomaskin sa en mann, bare der tallene ikke er tall, men ulike tilfeldige objekter og scener og så produseres det etter en runde rundt i maskinen ulik galskap. som om høner for galskap sa en. nei ikke trekk inn den hønen inn i dette henseende fordi det ikke er noe vakkert og en høne er vakker. javel. greit. og så fant de ut at de som holdt på med Nestliv Dødann skal drepes selv.

to filmer nominert. om noen stemmer på filmene så skal jeg drepe de. det var en som sa det på engelsk også. i shall kill those who vote for those movies. period. det sa han på engelsk. de er skapt av et folk som er under så mye stress akkurat nå at de kan neppe være god. så ikke se på de. det var en filmkritiker som var gått litt inn i en ny bane. han ikke bare kritiserte filmer, men han kom også med drapstrusler. han jobbet i filmbransjen som kritiker. og alle de som hadde noe med han å gjøre var først litt mistenksom. men så begynte de med drap og de drepte de som han truet. og det kom en helt ny terning som skala for filmkritikk. en grønn terning. og den var ved alle hans filmkritikker. to terninger. en for filmen selv hva han synes om det, og så en for i hvilken grad filmskaperen og de med på crewet skulle drepes. forfatteren sitter å skriver og mange plager. en ved høyre tinning som er Støssen med så ekkel fjes som den klarer og får inn i det som de kalte for

Stressmaking. og så en djevel av en stygg djevel som kaster ting mot meg til venstre tinning. og så han som ville knuse det som kalles Nidaspeil. helt utrolig. og den filmen blir film. og den vil hete som tittel Verdens Beste Menneske. og den handler om et godt menneske et sted med elendig hode noen av de i alle fall. og hvor komisk det blir å drepe disse djevlene. og så kom den filmen. og så skulle krtikeren gi kritikk. og han sa at filmen hadde karakter seks. best karakter. og null i drap. mannen som laget filmen skulle ikke drepes. og det ble en god film og kul å se på. fordi han var sterk den gode mannen. han var skikkelig kul å jobbe med og skrive med. han var forfatter. og hadde aldri syndet. til og med verdens absolutte hersker over religion sa at han var perfekt på synd. moral. perfekt moral. og det sa også en av tidenes aller mest stridende folk. perfekt moral. så hvordan klarte han det. det skal filmen vise seg.

et folk. blitt troll. folket trodde at det var noe annet en gang i historien. men nå har de blitt troll. stygge troll. så ble det strid. det er vi som er troll om vi vil eller snakker om troll og så videre. det er en del av vår skjønnlitterære arv. og det er ikke deres arv. det kan du bare se i bøkene om. det er vi som har trollene i skogen vår. og så skrev en mann en bok. og den handlet om det å skape en ny form for troll eller lignende skapninger. i debuten så skapte han den nye formen for skikkelser. den fikk kallenavnet Neppedipp. det var en karakter som neppe kunne få formere seg ved å pare seg slik som vanlig. fordi de var så spesiell. men de kunne absolutt formere seg på andre måter. de levde i ulikt terreng. hva som helst. også hus. hus, skog, terreng, fjell. overalt egentlig. og så hadde de en helt spesiell farge på klærne som var den mellom gul og grønn som kalles lime. og som Neppedipp selv kaller for galmanns farge. Neppedipp hadde ulike klær av valgfri sort på seg med fargen på. alt av klær var i den fargen. og alltid hadde de mer klær enn hva som kalles vulgært. hankjønn sine og hunkjønn sine alt etter hva det var. og noen trodde de kunne forbindes med troll, men det skulle være et klart skille mellom troll og Neppedipp. Neppedipp var helt egen. når det gjaldt utseende så kunne en ikke helt finne på hva det skulle være enda.

men det jobbet forfatteren med. skulle de være vakker, skulle de være stygg, skulle de ha sminke, skulle de slike ulike ting. det er ikke sikkert. men så sa forfatteren at vi skal ha et lag utenpå kroppen som ikke akkurat er sminke, men som om et lag som kan variere fra litt hardere til litt mykere alt etter som om de selv likte, og det hadde spesielle farger. hankjønnene enten mørkegrønn eller helt så lydegrønn som en kan. ellers hadde hunkjønnene valgfri farge. og så begynte de å leve i boken hans som het Neppedipp.

de kalte det de stygge bord. det satt fem menn rundt bordet. eller kanskje det var fire. de hadde pils og litt ved siden av som sterk sprit av en eller annen form. og de satt å drakk, men de var ikke venner fra grunnlaget. de hadde liksom ikke grunnen for fred seg imellom. det at alt er ordnet opp i og at en er blitt venner. altfor mange problemstillinger til at løsningen var der kan du si. men de samlet seg støtt. og de satt og etter mer de drakk så ble det mer krangel og alltid kom de med kanskje litt sjarm. men gikk det til helvete hver gang ganske raskt. de ble alltid litt stygg i ansiktet med noen nykker med det samme de samlet seg og så hverandre. og det ble verre og verre utover kvelden. han ene kjøpte seg seg en pils og var allerede sur i trynet. bartender hadde fulgt med på det laget ganske mye så han hadde bare begynt å leve seg litt inn i den stemningen de hadde når de kom for å kjøpe neste pils. gav de stygge vibes tilbake. og så var det en dag det toppet seg litt. slagsmål ble det av og til, men da ble de hentet av politiet. og andre ganger ble de jaget vekk av personellet ved baren og utestedene. andre ganger ble de faktisk på slutten av kvelden også vist hjem av de mer festlige i gaten der utenfor. skulle det skje noe med den gjengen tenkte de. de blir bare styggere og styggere for hver gang. det ble en snakkis til slutt. den ene dagen når de kom og samlet seg så var absolutt alle som var der observant på gjengen. til og med bartenderen og jeg lurte på om sjefen selv kom ut i lokalet for å se hvordan nett dette skulle gå med det samme de samlet seg. selv visste de ingenting om dette. og så begynte det igjen. høye lyder og støy og bråk og slag i bordene og krangling. stygge ord og aldri noe positivt som gikk veien. om det kom noen få setninger til

eksempel som gikk bra så kom gamle minner om noe uoppgjort frem for dagen og enda verre stemning. så de satt som om med et ondt lokk over seg og ble som sagt styggere og styggere. nei de andre var begynt å bli full og bartenderen hadde for mye å gjøre til å engasjere seg. og sjefen hadde noe regneskap kanskje og litt orden som måtte ordnes. så gjengen satt der med sine vanlige skjebne om kanskje å bli kastet hjem på en eller annen måte mot slutten av kvelden.

en kamp for menneskeheten. den fikk navnet Regnopplett. det lå i poesien som at hendelsen var som om den stemning som i været når regnet letter og tar av og kanskje noen solstråler skinner frem fra skylaget og en kan ta av seg regnklær og alt letter litt og stemningen blir lettet og glad. er det ikke for godt til å være sant sa noen. for godt til å være sant. hvor har du vært spurte andre. han har kanskje kjempet ja. men ikke forandret seg, og det er lite som vi merker annet enn at det gode står seg i tiden og har gjort det hele tiden. har dere gått i ond retning kanskje og ser at dere møter en vegg når dere ser solen skinne mellom skylagene. for godt til å være sant. er det ikke fint da med gode ting. i et moralskt helvete. de hele tiden snakker om ulike situasjoner og ulike slike ting. men nekter å slutte å forsøke drepe. og derfor spinner tankene hele tiden i trass. aldri konstruktivt. aldri for å forsøke finne en god løsning. det er trass. er det ikke. så brukte de i slutten en moralsk måte å rydde opp i ting til å være trassig fordi de påstod at jeg ikke liker den løsningen. noen gjorde en god dyd, og da skrek en mann du skal drepes. og der kom igjen dette inn dette med moral. hvordan løse en konflikt. du skal drepes skrek han. det skal en aldri gjøre. nekte fullstendig å lytte til slike ordrer for drap. det var en av de viktigste elementene i kampen for menneskeheten i Regnopplett. ingen slike trusler. nei takk. et kor sang til og med en sang om dette der en heller da handlet sungen om, å si noe positivt til en venn. den ene linjen i sungen var som følger. i stedet for å komme med en drapstrussel, så heller si noe varmt til en venn. og den linjen fikk kallenavnet Solstrålen. og Solstrålen ble til og med diskutert i filologien. ble debattert i media

og gav gode resultater. hvordan alt dette med Regnopplett endet vet vi ikke, men håp og glede til menneskeheten.

noen sa det var høyt. andre sa at det var det å kanskje komme inn i et nettverk til noen med mer kunnskaper. det er kanskje kunnskapene som er viktigst. kanskje god følelse også. men det å være lav og det å være høy. de har misforstått. fordi det handler om sine egne kunnskaper først og fremst. og så om en er heldig å får besøk av andre som vil en godt, så vil kanskje kunnskapene øke et hakk for å si det slik. og om en går den retningen og begynner å leve i andre sine kunnskaper, og så etterpå mister kontakten så kan det bli lavt som de sier kanskje feilaktig ikke. fordi da står en kanskje igjen med et minne av en drøm som ikke gikk veien, og der en kanskje til og med har lyst å gå der, men klarer det ikke. som noen kaller det å gå inn i et rom, men så plutselig faller veggene. det var det de forsøkte å si. vitenskap og kunnskap. det er på en måte kanskje det mest vesentlige. og da er det klart at når det gjelder det høye og det lave så kommer en inn på klasser. og der har en spesielt at kanskje det handler om hvilke miljø og virksomheter de høye klassene holder på med og hva de lave klassene holder på med. og der er det slik at det klart er om en får en kontakt med eksempelvis de høye klassene som en annen klasse så kan det påvirke drømmene, og en forandre seg, eksempelvis si at en skal bli en konge og så videre uten at en er det om en får kontakt med en konge. og så kanskje tro det, og så en stund etterpå om en har gjort noe som eksempelvis realisert det og sagt det til noen så kan det spesielt bli vanskelig å komme seg tilbake og bli det en kaller lav om en ikke lenger har kontakt med disse etterpå. eller som meg som er forfatter, så om noen skriker ut om at de har noe med forfatterskapet mitt å gjøre, men ikke har det, så blir de lav.

lyd ute. om noen sier det ikke var kult så skal jeg slå de i ansiktet med en øks. vi kaller situasjonen for Lydut. jeg har regel for å ikke snakke for meg selv ute, så det kommer innenfor den regelen. det skal jeg ikke gjøre, men så gjorde jeg det noen få ganger. så det er bare å bli flinkere til å holde regelen. jeg er iblant et sykt folk av dritt og det er årsaken. så

for meg er det ikke farlig. jeg vet hva jeg holder på med. så om det blir oppmerksomhet omkring det som skjedde med Lydut så er det bare fint. jeg er ikke blant et fint folk, jeg er blant dyr og en kul situasjon. alt i alt veldig kul og om noen sier noe annet så dreper jeg de. da får de et slag med en øks i trynet. og det er kult. og jeg skal utrydde de som har noe med det å gjøre. Lydut. så det er slik med folkeskikk at det handler om å ha god folkeskikk, og det er noe jeg har. og jeg har hatt gode strategier for meg selv og min oppførsel. og jeg er hundre prosent suksessiv i det jeg holder på med. jobben min og alt annet. og når det gjelder dette med Lydut så vet jeg hva jeg holder på med. og jeg er hundre prosent frisk og har god helse og om noen sier noe annet så kan de drepes. jeg er forresten en mann med dokument til forskjell fra en hedning som står med en slange og med noe greier med vann. jeg står med et dokument i hånden uten slangen. og de hedenske som ikke har det er de som er syk ser det ut til i alle fall i korrupsjonen. så ikke bry dere annet enn at de som forsøker å drepe meg skal dø. det er det som skal fokuseres på. Lydut er kult, men er regelen vår at ikke skal skje. så det er bare å fortsette og nyte livet med den gode helsen vi har og så gå videre. og vi skal forresten sperre inne de som forsøker å plage ved Lydut. og forresten kan vi kalle den nye mannen som har helsen for Civi-Heathen, og han holder et dokument i hånden som heter Beviset. Lydut, psykiateren og galehuset. jeg er en av verdens beste psykiatere. nevnt én av de på galehuset så har dere en som galer. jeg er psykiater i dette.

uten ham er dere ingenting i landet. og uten meg tror jeg dere er svært lite. og det kan være at jeg flytter. og det er noe som er lykke å tenke på. verre drit skal en lete lenge etter. det var ved navn Alexander Godtland. han reiste til et nytt land da det landet han bodde i var fullstendig lovløst blitt og ureligiøst og ondt. han elsket idéen av å reise til et nytt land og drepe de som hadde blitt ond i det landet han bodde. det var en sivilisert mann. og en som satset på kunnskap og lov. men i det landet han bodde så var det altså ikke mer å si til de ulike der, og da reiste han. med seier. og han fant faktisk andre likesinnede i det landet. satset på lov og kunnskap, og det gav suksess. han slo seg opp og ble

en kjent og anerkjent mann. og ikke lenge etter at han kom var han blant eliten. og i det landet så bygget seg også opp en hær. og den hæren var med på å utrydde det onde folket i det landet han kom fra tidligere. en slags ny type konge. og alle elsket idéen fordi de hadde vært så stygg med alt og alle og det var ingenting mer å bygge på i det landet han kom fra. de laget strenger og forsøkte få kontakt med Alexander Godtland, men det fikk de ikke. og de var kjørt inn i voldsom sykdom med ulike av kunnskapene som han hadde skapt. han var også forfatter av en rekke større verk og ingen ære fikk det landet han kom fra. men det nye landet han kom til fikk all æren sammen med Alexander, og videre så gledet de mange i verden da de ikke unnet noen i det landet han kom fra å ta del i storverkene. og der tapte de det som hadde med kunnskaper å gjøre inntil de ble utryddet. og Alexander slo seg til ro i det nye landet han kom til. og det var en fantastisk opplevelse som mange merket seg fordi det var sjelden at en slik form for mann reiste slik til et annet land. det ble en legende.

den tekst gjør ham frisk. det skriker de. teksten gjør ham frisk. når han biter er han frisk. tekst og bitt gjør ham frisk. tekst og bitt gjør ham frisk. jeg er frisk og har ingen sykdom. så merkelig at de skulle finne på å si noe slikt. det å skrive gjør ham frisk. og det å bite gjør ham frisk. det er noe som plager de. jeg er forfatter sa en forfatter. han satt på en kafé og koste seg med å skrive. han bet. og han skrev. han skrev på en bok. tittelen var enda ikke laget. men han satt deg og drakk kaffe. så kom det en annen forfatter og satte seg ned ved ham. to forfattere. og de sluttet litt å skrive. og da slo det forfatteren at nå skriver jeg ikke og ser ikke på teksten. og jeg er ikke syk. jeg er frisk uansett. det slo forfatteren underveis i samtalen og han smilte litt. han bet heller ikke under samtalen. og det slo ham at derfor var han også frisk iforhold til det. de to forfatteren diskuterte og snakket en del sammen om ulike ting. og diskuterte litt angående det de holdt på med å skrive om. og historiene flettet seg faktisk litt sammen underveis i samtalen og de gav hverandre noen råd og kom med innspill til hverandre og det gikk de videre på. de tok farvel og avtalte en tur til byen på kvelden etter jobb.

og forfatteren fortsatte å skrive. og videre etter det så bet han igjen slik han gjorde når han skrev. og skrev tekst og historien gikk fremover. det var vidunderlig sa forfatteren for seg selv å innse at de som sa at bitt gjør en frisk og at tekst gjør en frisk er helt galt. det er ikke poenget her. det handler om å fjerne gale, syke folk fra ens nettverk og være blant skikkelige folk. det er det som er saken. og jeg er frisk uavhengig av hvilket nettverk jeg er i. det har jeg bevist for lenge siden. men det å skrive og det å bite det er noe bra.

en profet. svart farge. rødt og blått. og en hel rekke andre enheter. hvem har oversikten og hvem vet å trykke på knappene som de sier. hvem vet å styre. en okse med tre horn. to sider. på den ene mot det gode, på den andre med det onde. og når mot det gode ikke strekker til så skriker de det tredje hornet du skal inn. du skal inn. kan perfeksjonere teorien og iscenesetting av en ny type okse. nettopp den vi jobber med nå og la den leve utover i teksten. dens kallenavn kan være midletidig Den Grønne Stut. og den har jeg utrolig nok etter meg her jeg skriver ved korrump psykiatri som skriker du skal inn om ikke utrolig nok med det onde og mot det gode virker. så var det en kvinne. Den Grønne Stut passerte en tilfeldig kvinne. og kvinnen så med det samme at noe var galt med den stuten. så hun tenkte ikke slik som vanlig når hun ser en stut at det er en stut og mange kyr er rundt omkring og kanskje noen poetiske lignelser begynner å spille i hennes sinn så hun nesten tror hun er en ku. og andre tanker dukker opp i sinnet. nei. her så tenkte kvinnen i helt andre baner. og hun fikk litt motbydelighet inn i sinnet. for det er ikke en ekte stut på en måte, det er en stut mot en stut som ikke er ekte. og hun fikk litt kvalme nesten og ville ikke se den mer, så hun tok på seg solbriller og så en bonde komme til stedet. og bonden sa at om du holder denne om et eller annet verktøy så skal jeg roe ned denne stuten. stuten hadde faktisk ikke tre horn kanskje, men to horn og så var det slik at når den ikke maktet mer så knakk det ene hornet og han skrek du skal inn. du skal inn. som om den skulle forsøke ta den ekte oxen inn på låven eller noe. oxen lo av den grønne stuten.

så var det er bilde en absolutt ikke kunne ta. det var på grunn av styrken til en sterk og god mann. fiendene hans var blitt vant til å ikke kunne motsette seg ham. det skulle bi tatt et bilde, men et annet sted så var planen da å forvente selvfølgelig at det ikke var mulig å ta et annet bilde som bilde mot det første bildet. de tok i bruk en modell. en mann som var beryktet for sitt vakre utseende. folk falt om når de så ham. slik er det med de aller vakreste vet dere. om en da ikke har noen triks i boken eller kanskje noen gode måter å vise sin egen utstråling eller lignende som kan medføre at en hevder seg mot et sånt ansikt. de rigget til et sted hvor de laget en scene og der skulle en ta bilde. og forventningen var at akkurat samtidig så kunne de hatefulle vanligvis bli forventet at de ikke klarte å ta et bilde imot selvsagt. så modellen ble bedt om å bite lett og ha tungen rolig i munnen, og så ellers gjøre det han ville med resten av kroppen som han ville. og så begynte de å ta bilder. en av teknikerene for alt dette som var imot tenkte da med den ordren at om fiendtlige kom til å tenke på å ta et bilde imot dette portrettet som de laget. så kom bildet som de ikke trodde kunne tas, bli sett ut som om et bilde av en kanskje litt ekkel type med åpent gap og med tungen stiv ut av munnen. så det tenkte teknikeren at de ikke kunne klare å ta. og om de klarte det så ville kanskje stoltheten til M. Medstoltz få en brist. fordi han satt nemlig ved siden av teknikeren og gjorde som vanlig alt han kunne i sin makt og myndighet til å få fiender til å ikke klare å gå mot. Motstoltz bet også tennene sammen når han hørte på planen til teknikeren. de skal aldri klare å ta et slik bilde imot tekniker. nei. om de så gjør, så går stoltheten min ut av lodd og nøyaktighet og ære. det skal aldri skje tekniker. da eksploderer jeg i vanære og det skal aldri skje. han sa ettertrykkelig rolig til teknikeren. jeg skal være stolt. langsomt og fattet. så tok de bildet av modellen. og bildet ble fint med et lett bitt og rolig tunge hvilende på innsiden av munnen.

Gudleik Aurelius var på reise. eller han bodde midlertidig et sted. og så var det skjedd det uhell at en hel gruppe hadde satt for seg å drepe ham. og plage han med skriking mot ryggen og alle slags gap i nakken og forsøk på å ødelegge språket hans om munnen. det var i en tid når

forfatteren av en bok kalt for Blokkene var under skriving. og det Gudleik Aurelius gjorde var at han i nesten ett og et halvt år lot nakken være åpen for dette. og lot det som skjedde skje med den plan om å forsøke slite de ut på en eller annen måte ved angrepet. og det lyktes. han kom til få gruppen til å bli så ond i stilen at de hatet det de holdt på med. de gren og kunne ikke annet enn å innrømme at de hadde vært stygg og ond og blitt så stygg at ingen ville ha dem. og videre så når Aurelius syntes det var nok gevinst for suksessen så tok han noen andre skritt. da begynte han å bite litt og fjerne de som var kommet til nakken og fikk de til å slutte de som prøvde å ødelegge språket hans. det var mange som syntes det var noe som aldri hadde vært gjort før. og derfor så ble det skrevet en egen bok om denne legendariske perioden som ingen hadde sett før. ikke så lenge. ikke i litteraturen. kanskje noen har prøvd noe lignende før, men ikke gjort det og utført det. nå var det utført. Gudleik fikk med dette et langt mer tøffere preg. de så det at han var ikke bare Gudleik Aurelius, men også en sterking. en tøffing. maskulin. og god. og så roet alt seg ned med tiden og de opplevde voldsomt kaos for hva de hadde holdt på med de som ble tatt av dette. det ble aldri glemt. en gutt kom til å kjøpe boken til den forfatteren som skrev legenden og den var interessant. men gutten forstod ikke alt hva dette innebærte og han spurte sin far om hva det betydde dette med skrikingen og klagingen og griningen. nei. når du blir litt eldre min sønn så vil du kanskje forstå. men det kan jeg si deg og det er at Gudleik Aurelius er en kul mann.

akkurat nå har den korrupte psykiatrien fått alzheimer. de snakker om krig. noen pasienter skrek at du skal ikke få barn. og den korrupte psykiatrien gav samtykke til slik idé. de snakker om nasjoner, og et ord som er mitt som kalles Nasjonslaget. og så videre, og snakker om ulike krigere og generaler. psykiatri. sjel. det er et ganske så annerledes fagfelt for å si det slik og har ingenting med den grenen av vitenskapen å gjøre. Nasjonslaget, krigere og generaler. nei. det er jeg som skal råde psykiatrien sa en mann som holdt på med å skrive en bok. og det var en bok ved tittelen Sjelelære. eller så var det Psykiatrilære. og i den så

hadde han allerede kartlagt alle sykdommene og hadde så god forståelse for emnet at noen venner av ham lærte litt om det på fritiden. han kom en dag hjem etter jobb til en venn. seks venner hadde samlet seg for å snakke litt om vitenskap og sånne ting og kanskje til og med skrive litt før de skulle drikke litt senere på kvelden. de skulle kanskje en kort tur ut også, men det var kun om der var tid og anledning og ikke dette andre tok lenger tid. og han fortalte i hele tyve minutter om dette med psykiatri og alle forstod ham. ja jeg forstår nøyaktig hva du mener sa den ene vennen og spiste noe snacks som var på bordet. og så begynte de andre å fortelle litt om hva de holdt på med selvfølgelig. han ene holdt på å skrive en bok om veteraner. og fortalte om ulike eldre krigere og nåtidens krigere som var blitt veteraner og som hadde fortalt ham mye om de ulike hendelsene de hadde vært med på i sitt liv i militæret, og det var noe som satt hos enkelte av de i rommet som ikke hadde vært med på så mye krig. og en annen som var der holdt ikke på med noen bøker, men fortalte en del gode historier han også. den ene tok hele ti minutter å fortelle.

Tor Nysølv. han var på reise. og så bodde han en stund i et landområde. og en av bøkene han hadde skrevet hadde han med seg tilfeldigvis i en væske han hadde. og han var der i noen måneder og jobbet med en annen bok. og skrev. og som tiden gikk så så han at det åpenbarte seg en ond ånd på stedet som merkelig nok begynte å lyge om boken han hadde med seg. den lå på et bord ikke så langt ifra der han satt å jobbet. og som om en vind så kom av og til den onde ånden sigende inn viduet og freste. og så så han som om en sky åpenbarte seg på stedet over byen. og den påstod at boken var sterk og at det var de som bodde på stedet sin bok. Nyland bet tennene litt sammen og tenkte sitt. så ble etterhvert boken ferdig faktisk som han jobbet med og da reiste han hjem igjen litt før enn planlagt. og når han kom hjem så fikk han til og med besøk av den onde ånden der igjen. og de hadde da spredt nyheten om boken til flere andre steder. og drevet med løgn. det endte med at ånden viste paranoide trekk da sannheten kom frem om boken. fordi når sted for sted oppdaget at de hadde drevet med løgn om en av bøkene til Nysølv.

så fikk de store plager der. og den onde ånden begynte å skrike og få angst og paranoiditet. de ble mer og mer redd for løgnen til de fremmede stedene. og til slutt vokste det frem flere gode ånder i de områdene som straffet folket det stedet han hadde vært. og de ble utryddet sakte, men sikkert. og de led forferdelig for sin løgn før de døde ut. Nysølv tenkte sitt igjen når det hele var over. og han tenkte det at mine bøker er noen bøker en ikke begynner å lyge om.

Blokkene. det var laget med arbeidsfolk. de skulle ha lunsj. og de hadde kommet ganske langt nå. de hadde komnt kanskje halveis på bygget. og fått inn skiltene til arbeidsplassen. de hadde selvfølgelig sett på skiltene for å se hvordan de så ut. og de diskuterte skiltene under møtet. han ene hadde peiling på rødt og blått og det systemet der med politikken og alt det der. men noen av de andre hadde ikke det. hvorfor er det rød farge på den ene siden og blå farge på den ene siden tro. nei. det er ikke godt å si. det er vel for å skille folk i to ulike deler tror jeg. og så videre gjøre det enklere å liksom finne sin inngang. de skal visst henge ved siden av inngangene tror jeg. ja de skal det sa den ene. den med kunnskaper om slike farger og slikt spurte de andre om ikke de tenkte på dette med politikken. ja farger kan nok være religiøst sa den ene, men her er liksom fargene inne i politikken kanskje. festet inn i noe som har med styring av folk å gjøre og ikke akkurat religion. nei der sier du noe sa den andre. liksom få fargene inn i en konkret styring eller informasjon. ja kanskje det. den med kunnskaper sa at det er vel kanskje slik. og så kom der noen innspill fra en del andre. og de drakk litt kaffe. og så tenkte den ene som ikke hadde så mye kunnskaper at vi kan lage et nytt begrep kanskje for dette med å få fargene fra å kanskje være noe religiøst, til å være noe som har med politikken å gjøre. det kan være Kedavs. ha det kan det være Kedavs. Kedavs ble et begrep for arbeidsfolkene som jobbet med blokkene. det var å få noe ned på jorden på en måte. Kedavs. og de sa det ofte når de jobbet og spøkte med det. og så kom de til å skulle måtte flytte på skiltene en dag. og flyttet de litt på siden av blokkene i stedet for litt ved inngangen til byggeplassen der. og gikk så tilbake til sitt arbeid.

hodebånd. en forfatter gikk med hodebånd. et svart med ringer på. og det oppstod en perfekt situasjon. fordi det var ringer fordelt rundt hele hodebåndet. og han hadde allerede i løpet av år fått gale folk til å komme i det han kalte for Blurpeetappen. de var så stygg i området der ved salutten at de endre opp med å blurpe der i trass. så kom en ny periode. og der gikk det litt over et år, hvor de begynte å forsøke plassere sin munn i nakken. og de kom i en annen tilstand, nettopp å begynne å innrømme hat og synd og de gren også i nakken på mannen. og da kom ringene på hodebånden bak i nakken til god nytte. et minne om en ny situasjon som en kalte for Syndemunn. så da hadde endelig forfatteren Blurpeetappen og Syndemunn ferdig. og hodebåndet hadde fått en høyere verdi. nå var hodebåndet komplett. enestående. en enhet. en ring. en egen enhet vi ikke hadde sett før. og synderene som gren begynte å bevege seg ut igjen fra området bak nakken. i skam. i skam i Blurpeetappen og i skam i situasjonen med Syndemunn. og så skulle forfatteren skrive en bok. og den kalte han for Hodebånd og Høvdingeskap. og der skrev han nettopp om hva han hadde gjort med hodebåndet. og det hadde han brukt i minst syv år omlag. kanskje litt lenger, kanskje litt kortere. og historie handlet om en høvding som gikk med et hodebånd og som var en karakter som var høvding og som hadde vært i en del ulike territorier, men funnet seg til rette i mange ulike territorier. og det var noe som var kjekt å skrive om tenkte forfatteren. og høvdingen skulle ved et tidspunkt ta av seg hodebåndet og da den gang han skulle gjøre det skulle han lage et jubileum som han laget et nyord for. og det var Avbåndiseringen. og da var planen at han skulle ta hodebåndet ned mot halsen igjen og bruke det til hals slik som før. det hadde han nemlig også gjort før han begynte å bruke det til hodebånd. det var egentlig en hals, men som kunne tilpasses.

en ekte skygge. det som ble kalt for Schatt et sted. det var et ekorn. et stakkars lite kunnskapsløst ekorn som gikk på snuten som de sa. og da kom det tilfeldigvis en fantastisk ånd i et tilfelle når det stakkars ekornet holdt på å komme i en ulykke. ånden som om steg opp i ingenting. var

der. men ingen så det. og så hjalp ånden ekornet fra å havne i ulykken. og så fortsatte ekornet sin bane uten at noen som helst hadde sett ånden i det hele tatt. absolutt ingen som helst syn eller lyder eller noe. og det ekornet skulle komme til å få mange avkom. en hel stamme med ekorn i området der hvor det bodde. det hadde en liten søt hule i et tre. og der var det ved en anledning tre avkom. og de satt å koste seg med mat som ekornet hadde hentet. og så kom ånden en gang til. og gav et tegn til de små avkom som lå i krybben som de kalte det. og bestemte seg for å hjelpe disse også slik som ekornet om noe skulle skje. så de fikk seg en veldig trygg oppvekst. og en dag når de var ute på et jorde og spiste noe nøtter eller sånn, så kom ånden tilbake. og gav dem enda bedre stemning over situasjon og de levde som i en drøm av nøtter og spising og kosing. og der igjen. ingen som så den. ingen som fikk øye på den. ingen som hadde noe som helst minne av det som hadde skjedd annet enn dem selv som spiste nøtter og fikk seg en enda vakker drøm av et minne. og så på en gård ikke så langt fra, så skulle de spise middag og ett av barna i huset så tilfeldigvis ekornene som skulle gå tilbake til der de bodde. og barnet så ikke åndene. fordi de var så sofistikerte og visste hvem barn var. og elsket barn. ånden elsket barn. og så gikk barnet til middagsbordet og spiste middag.

Sykboken. noen år med aktiv skaping av ulike forestillinger som om ikke ekte så i alle fall simulerer sykdom. og så skrive en bok i den tilstanden og så komme seg ut av det trygt etterpå. alt kontrollert av noen vennlige. for eksempel kan en filme noe en sier til seg selv fremover i tid før det skjer slik at en får noen ting fra seg selv som gjør at en lettere kan komme seg ut av sykdommen som er simulert og kanskje utvikler seg til å bli sykdom. her når vi tenker på dette så ser vi det at en interesse eksempelvis. en god drøm. en lidenskap i det gode må ikke eksempelvis sammenlignes med psykose. da har samfunnet tapt. en må like at andre har en interesse. så en må nok se til det doble med det gode og mot det onde. og så de til med det onde og mot det gode. og de som får en interesse for det onde og går inn i det står i fare for å bli syk. så en kan simulere sykdom på den måten. noen virkelig

syke skrek at vi må komme oss ut av dette da de innså sykdom nå når vi skriver om dette. de er med det onde og mot det gode. unge kan komme til å få problemer mer kanskje med litt hva som helst. men eldre vil nok kanskje generelt kunne ha mindre problemer med hva som helst. en velger det en vil snakke om bedre som gammel. men om vi ser på noen ting som psykose, hallusinasjoner, tvangslidelse, vrangsforestillinger, schizofreni, bipolaritet, personlighetsforstyrrelse og så videre, så er det klart at kunnskap er viktig. har en gode kunnskaper som jeg som skriver, så vil en se det at en ikke klarer å presse meg inn i sykdom. jeg er hundre prosent frisk og har alltid vært det. så om jeg skal skrive Sykboken så må jeg eventuelt bruke lang tid og så kanskje til og med planlegge litt og med vilje gå inn i en simulert situasjon som utvikler seg til sykdom. og det ser en for seg ikke er så vanskelig å få til. men det er oppsiktsvekkende å se at moral er viktig. god moral og ondskap. det er to vesensforskjeller når det gjelder dette emnet. en villa.

fjernsyn. endelig har jeg fått fjernsyn hjemme. kjekt å se på. reklame på dyner og puter og sånt heg hater. det er sånn kvinnegreier. kan jeg sove ut så ja takk. så noen kruseduller de kaller fisk og noe styr med et total. og så en bil som er verdens dyreste eller noe sånt. eller landets dyreste eller noe sånd. og så er det ikke så mye mer annet enn litt snakk om bilden. men så var det det jeg ville si. noen på fjernsyn ville si noe og sa noe og brukte ulike ord. men en annen kanskje midt i byen kanskje. midt på hovedgaten. kanskje skulle han egentlig si noe om noe som var veldig bra. så sa han veldig sykt i stedet for. og brukte ordet sykt i stedet for bra. det er noe jeg reagerer på. og den stemning om å forsøke å endre på dette kan vi kalle for Sykbra. vi må få de som sier sykt, til å si bra i stedet for. fordi det er voldsomt mye spenning i det uttrykket. det er nesten som om god mot ond som er det aller mest grunnleggende innenfor språk når det gjelder forskjellen mellom frisk og syk. god er frisk og ond er syk. og så om en sier eksempelvis at noe er sykt bra, så er det hele spennet i den ligningen. og derfor så er det noe som burde vært tatt ut av språket som vanlig utsagn. så litt musikk. så nyheter. så

litt musikk og noe lyder. så litt reklame igjen. fandens reklame. altså et slag hardt rett i bordet forbannet over all reklamen. skrik. og hyl. knusing av vindu. neida. det er sånn det er i bransjen vet du. reklame må være der nå så ro deg ned sa en. ja. full ro. og ikke vær redd for å se på fjernsyn. så litt yoghurt eller noe. og så ikke så mye mer enn det. så en sofa. det er sånn som kvinner har full kontroll på, ikke menn. og så et kjøken også. alt er kvinnfolk ser det ut til. alt sammen. nei da vi har noe vi også. vi er menn. vi menn. og så en som tuller seg på fjernsynet.

med tanke på sykdom. det var én som sa at han prøvde å leve i noen sine begreper en stund. men så gikk han ut av det. de som kriger mot meg nå har vært der i åtte år mange av dem. og gått så langt at de differensierer mellom ulike deler av språket mitt og prøver å krige mot de ulike delene på ulike måter. som forskjellen mellom fremmedord og vanlige ord og slike ting. det er enormt sykt. de skriker akkurat nå de skal bli frisk ved å plage meg med tortur og se meg lide. det er noe som de sier ofte og mer og mer. sykt. når en har begynt å leve i posen av begrepene til en fremmed fiende blir det galt. dere ser sykdommen har utviklet seg. før for mange år siden så ville de ikke gå lenger enn å snuse litt på, og så gikk de. en syk djevel har nå begynt å leve der for å skape hat. det er en liga i det onde som jeg neppe tror han selv har valgt. han er nok en djevel for noen fremmede som aldri ville funnet på å gjøre noe av det samme. sinnsykt småfolk. så det heter psykose og vrangforestillinger enkelt nok. så det kan vi arrangere. eksempelvis en samtale med den som en gang snuste litt på ordene mine. han prøvde nok å drepe meg, men mistet alt han hadde med det samme han så meg. men når en gir seg og avslutter og sier det, så har en gitt seg. og er en samtale mulig da tro. som om at noen som var fiender blir venner. han gikk nesten inn i en linje som kunne gitt ham psykose på kuken. såkalt Kukose. men det gikk han ut av ganske raskt. tenk en samtale med en slik. en mann. mannen selv og fienden. nå diplomati. og så en samtale. hvordan går det. da vil han kanskje tenke veldig på logikken. det logiske. ordene. og kanskje ikke glemme det han en gang gjorde. men

kanskje glemmes det og en sviver inn i en samtale sammen. hvem vet. nå er det øl og det er det som står på agendaen min.

det var en leder som prøvde å si at han hadde arrangert sin egen død ved å la en guddommelighet drepe ham. han gikk med en annen leder. og kanskje litt flere også, men det ble visst sagt at det bare var en løgn. så det er ulike slike sa en forfatter, som ble også kalt for profet at det kommer nok en del slike ting i tiden som kommer. det er interessant å høre. ikke bare er det en innrømmelse om at lederen døde, men også er det som om at profetien om at boken til forfatteren som blir kalt for profet har sine virkninger i verden og er sann. Sigurd Sann visste hvem forfatteren som ble kalt for profet var. han satt hjemme ved skrivebordet og tenkte på at han hadde også mye med sannheten å gjøre. ikke bare hadde han med sannheten i fortiden å gjøre, men også sannheten i fremtiden. og sannheten i ens liv, skal bli sannheten i ens neste liv. det sa han. og det trodde Sigurd Sann ikke så veldig mye på, men det lå noe romantisk og vakkert og skjønt ved det uttrykket til tross. det er ikke alltid at det faktabaserte er det som er best å lære og leve ved. av og til ved noen situasjoner tenkte Sigurd Sann filosofisk kan det jo tenkes vilkår der litt romanse og litt skjønt kan være greit å leve ved. eksempelvis om sannheten er vanskelig, så kan en midlertidig gjemme seg litt i det skjønne. drømme en stund til tross for at det bare er en drøm. og så når tiden kommer så havne inn i det verdslige, sanne, ekte. verden. det er ikke umulig. og da kunne et slikt sitat som at sannheten i ens liv, skal bli sannheten i ens neste liv også kunne komme til anvendelse om en spesielt levde på en måte en kunne tenke seg å gjøre igjen. slik fortsatte Sigurd Sann for seg selv den kvelden å tenke på livet og sannheten for seg selv. dagen etter skulle han bare skrive uansett på en ny bok han holdt på med.

lag et nytt begrep for de truende i de tre land som har skapt utrygghet og forsøkt å drepe og som ellers en med rett kan angripe på grunn av truslenes omfang. kallenavnet er Sonefolket. de er i den sonen de ulykkelige, lidende er som lider av ulykke på grunn av sin egen dumhet

og trusler. når ting går nedover. når ting går dårlig. alltid noe som merkes at går dårligere. alltid noe som blir verre. på alle områder. i alle institusjoner. i alle bygg. i alle tanker. i alle sinn. Sonefolket. og de innser det kanskje snart at de aldri skulle gjort det. det generelle med sonefolket er at de har truet. og truet et land. og gjort det utrygt å bo i landet. og drept mange som de påstår. i alle fall mange av de påstår det. og det generelle er derfor at hvem som helst kan angripe de tilsvarende for å skape trygghet. og det gir en bedre tilværelse. Sonefolket er et svakt folk som har problemer med seg selv og som ikke er sterkt. det prøver å søke flere. og har gjort mange ting som er fullstendig forkvaklet tidligere. helt fullstendig uhørt. en teori Sonefolket hadde en stund var å bli venner med en fiende på grunn av at han hadde et godt forhold til store deler av verden, og så prøve å snu som de kalte det etterpå som i at de skulle forsøke å bli venner med alle hans venner og så gjøre de fiender av ham etterpå eller noe sånt. fullstendig uhørt. nå sliter de, og det merkes på flere og flere ting. og en ser de blir mer og mer forvirret og ufullstendig. og Sonefolket er det spennende å følge utviklingen på fordi det er en bok som også hører til emnet her med Sonefolket. de forsøkte fullstendig urettmessig å drepe en, og blir tatt for alt tror mange. og de blir stadig svakere til sinns. blir utryddet for å si det på den måten. og blir stadig mer skadet og svak. de svekkes. og hva enden blir og når enden kommer, det er usikkert. men det er klart at den kommer jo en gang. men når er usikkert. så alt det som skjer i mellomtiden er interessant å følge med på. de som liker krig, de har som om et program på fjernsyn å følge med på som har visse oppdateringer hele døgnet. hele tiden inntil den er ferdig om de det vil.

de må gi seg på ord. en lettende følelse. diktator. kan si det jeg vil. og de ikke gi seg på motstand. det er en fin situasjon. om de gir seg på det som kalles for Verda "Einstein"-konstanten, så kan de ikke annet si enn at jeg er en diktator, og at de ikke klarer å gi motstand, fordi da vil de slite med å kunne bevise at de ikke er annet enn en motstand som ikke klarte seg. det er slik en kan påstå. så Verda "Einstein"-konstanten er noe som de ikke har peiling på å skulle avslutte faktisk. da vil andre

slike ting som styreren, diktatoren, ordføreren og andre slike titler være det som jeg kan ta på meg som titler sa en mann som de forsøkte å gi motstand. men det vil vise seg hva som skjer. mannen møtte en annen mann, en venn på en bar. og de skulle sitte å preike litt. det var planen. og så kom de inn på dette med Verda "Einstein"-konstanten. ja jeg har laget den bare på tull selvsagt sa den ene. ja det har jeg. men det gir jo visse virkninger. den andre skrev bøker og hadde skrevet bøker på et forlag ved navn Verda, og han spurte om det kunne ha noe med navnet på konstanten å gjøre. nei, ikke så veldig mye egentlig, men det har jo alltid litt å si. hva er det som er det som denne konstanten handler om da. nei det er slik at det er noen djevler som stadig gjør den motstatte av meg. og derfor så biter jeg tennene lett sammen, og har tungen bevisst rolig, avslappet, på innsiden av munnen. og det får de til å åpne sin munn og vise tungen stiv utenfor munnen. og det er noe som ikke er særlig pent å se på. og så når en videre ser på dette med matematikken i det så kan en skrive det med matematikk om en vil så jeg har ikke skissert opp enda. men så hentet han en serviett og så skisserte han opp formelen for konstanten til den andre mannen. sånn ja sa han. og så lo han.

en kriger. symbol. område. som om har forberedt et helt verk klar til å utfolde som et forsvar for kjærlighet ved en liten gest. en kort gest. bare i løpet av noen få steg. eller mange steg alt ettersom hvor bra utholdenhet en har. en kriger. en forsvarer. og en blomst. en blomst som utfolder alt det som var forberedt i mange år. i faktisk seks år. kjærlighetens tall. alt dreier seg om kjærlighet sier noen. og seks år med kjærlighet utfoldet i en kortvarig gest. en blomst. og hvem var krigeren som hjalp den kjære poet. de lyger om den første tingen poeten laget. og den andre kan jo ha vært krigeren og krigerens menn som hjalp han med i skyggen. kom med rosen kalt Noredrex i mørket og alt forberedt. hele livet. alt sammen. en ting som minne. var det krigeren og krigerens menn. hvem var krigeren. det var et territorie på ganske stor størrelse. og det hadde hendt veldig mye forskjellig merkelig der. ja så mye merkelig at det helt klart var mange tegn til at de holdt på med ulikt hat

mot en annen gest. en annen ting. som tilsvarende var utført på ganske kort tid og levde lenge, men den var tilfeldigvis planlagt litt lenger. så det var to gester. to ting. to hendelser. men det veldige ved den andre gesten som kanskje denne mulige krigeren hadde noe med å gjøre var at det var så enormt med materiale som åpenbarte seg bare ved en liten ting. en liten hendelse. en liten gest. en blomst. og et dikt. rosen kalt Noredrex var det som skulle til og var den gesten. og nå ser alle at det er noe ved det. og ja det var mange ulike hendelser du. du verden så traume de lider av disse som holder på med å dille med ulik motstand. hva er det de holder på med tenker noen. nei. ikke skal de ha noe annet enn den Noredrex blomsten over seg. og de skal også ikke få den gleden som vi har. og om denne krigeren finnes i skyggen av landet og territoriet er det interessante i dette avsnitt. en ukjent, mulig kriger et sted som bare tok en liten gest for å opplyse til fremmede i verden.

jeg kan bruke fienders tunge til og med om jeg har lyst. trenger ikke noen piller for potens. ikke sjans. tungen den står rett ut av munnen med åpent gap klar til å benyttes. og stiv. dette var skrevet dagen før. og nå var det ikke kjekt lenger sier noen. uansett så er det kjøtt på bein. og det som er det fine med dette innholdet er at dette er på en måte den andre utgaven av kjøtt på bein. kjøtt på bein to. for om en virkelig trenger eksempelvis et nyp. men har slapp og ikke stiv. så om en har en fiende der som holder ute tungen fra sin munn stiv, så kan en kanskje lage et hull i nakken på dette, og så prøve å stikke inn tissen og så trenge inn helt til tungespissen, så kan det kanskje være at en begynner å få litt kjøtt på bein som de sier på den måten og så deretter kanskje kan uavhengig av om en er kåt eller ikke få seg et nyp. kanskje en klarer å lure kvinnfolk i en slik situasjon til å bli kåt. det er ikke helt sikkert. men uansett så er dette litt grotesk, men det er ikke så farlig når en faktisk bare skriver skjønt, og en faktisk. og der gikk idéene jeg fikk ut i morderisk stil. et annet emne. jeg koste meg veldig med skriving. og så kom der noen veldig gode idéer inn. men så kom en som tror han er en terminator og som om en maskin knuste til idéene og sa at de idéene skal vi ha. som om noen egg kanskje. knuste egg. vi analyserer nå hva

som skjedde med eggene. idéene. jeg tror det er i et område at de er paranoide på folket der de som ahr mishandlet folket ved korrump psykiatri og at de er paranoid og følger i frykt med på folket og når folket nærmer seg det guddommelige eller koser seg og blir høy eller roser, så klikker det for de paranoide morderene. i krig mot idéene fra noen til en forfatter. i krig. la oss se hva vi finner. så ble to trakk eller to mislyder faktisk det som fikk synderene til å angre seg. vold. volds menn som forsøker å drepe idéene til forfatteren som om en hane som blir plaget. la folk være i fred og kose seg. det kom til stykket at vi fikk en uttalelse fra disse dyrene at det gjorde ikke noe om en knuste samlingshusene. da bygger vi nye samlingshus. hanen og eggene utgår. og noe annet med populært kommer. og det i hele landet. vi kaller situasjonen for Kirknus.

skriv om krigslysten som kom i situasjonen med landet som nå er i en situasjon hvor det kan komme til å bli krig som handler om en grense. og så fokuser den form for krigslyst inn på at det kommer kanskje en annen grense jeg skal være general for nettopp mellom godt og ondt. og med tanke på krigslyst spesielt som verden ser ut til å være klar for, så kan jeg argumentere med den som kom her i forbindelse med det landet. sår alt. verden har lyst på krig. eller en del har lyst på krig. og det skal komme det kan du være sikker på. for jeg etablerer krig innen ganske få år for de som vil være med, og det vil bli stort. og det vil bli hevn. og det vil bli mot det onde. og det blir å hevne synd. og det blir å straffe synd. og derfor så er det ganske mye å gjøre vil jeg anta om vi skal lage regneskap for alle syndene. og der skal krigslysten plasseres hos meg. der er krigslysten. andre kriger har sin lyst, og har sine virkninger, men det er den krigen som kommer. og det er den som blir stor. det er den som blir altopplukende. det er den som blir det gode mot det onde med tusenvis av år med regneskap som emne. der kommer inn flere ting og en ting som er veldig spennende er eksempelvis ting som har vært kaos for fremmede kanskje før, og som vi nå skal ta regneskap på fullstendig. alt sammen. alt vi finner. hver eneste ting som kan veies. alt av moral. alt av handlinger i hele verdens historie. og så skal vi straffe. og der er

krigen blant annet. og det er det som skjer nå. og der skal vi plassere krigslyst om vi vil. forsøke å kanalisere alt av sinne. alt av frustrasjon. inn i det som noen vil kalle for Godkrigen. den kommer innen ganske kort tid tror jeg. og så vil alt etter det har skjedd bli harmonisk. rolig. ordnet. kontroller. systematisk. fra bunn til topp. og en helt ny verden vil åpenbare seg som ikke lenger vil inneholde den samme form for krig vi kjenner fra idag.

du må se det guddommelige først skrek noen som var blitt såre til sinns. så tenkte en mann som hørte det på det latinske ordet vigilia. og på sitt speil. det guddommelige speil som noen kalte det. da har de sett det. og det er poenget på nåværende tidspunkt. det er suksess. så til noe annet som har med synet å gjøre. det er kommet en feil tolkning av det å se inn i bildet. de påstår at det å se på ting gjør en sterk eller noe sånt, men ikke alle får lov til å se på ulike ting eller noe sånt. det er en helt fullstendig desillusjonert tankegang. det står ingen plass som regel etter det jeg vet. så det er nok en eller annen form for lidelse hos de som sier det. og vil ikke ha noe å si for vårt verdensbilde annet enn først nå en liten latter kanskje da det er noe som de strever med disse som tenker på ulike snodige grønne formasjoner. men så til andre ting som en kan se på. det var en mann ved navn Skott Kvinnse. han gikk rundt omkring i en by. og mennene hadde lagt merke til at han kun så på kvinner. han så aldri på menn. derfor fikk han ikke så veldig mange gode venner, da de fort ble lei av den stilen. men så kom det en annen ved fornavn Skott. det kan legges til at den førstnevnte Skott vet en ikke om ble likt av kvinnene i byen eller ikke. men så kom der en annen Skott som sagt. ved navn Skott Mannkvinnse. han så på både menn og kvinner i byen slik som de fleste andre gjør. og så ble han venner med ganske mange. og så en dag på byen med noen venner, så fikk de på bar og drakk en god del. drakk kanskje en fem-seks bayere eller noe sånt. og når de var blitt brisen så skulle dere sett. han møtte Skott Kvinnse. og de begynte å diskutere. og de skrev sammen en teoretisk bok om dette om å se på menn og kvinner. enten kun menn og så videre eller kun kvinner og så videre. og den laget de en tittel på som het Sekjønns lære. og de fant ut

at de hadde ulik holdning på dette emnet. de så på ulike ting, men teoretisk sett så var det ikke noe i veien for. og så når dagen etter kom så vurderte de om de skulle kaste boken litt fylleangst for hva folk kom til å si når de tenkte på at de nesten full satt å skrev en bok ute i en gate i byen.

fiendtlige inne i eksigese og samfunnsteori. det høres ut som om de er det rette sted. og så uten levende samtale som det heter. eksigese og samfunnsteori etter å ha møtt veggen. det er ikke noe særlig å være en del av. nei. de må lære seg å roe seg ned. det var en mann som var spesielt på dette med samfunnsteori. han kunne alle verb angående politikk. og satt som vanlig i hjørnet på en av restaurantene i byen. han skrev en ny bok. han hadde aldri fått gitt ut noe. men han forsøkte gang på gang. og nå skrev han en ny bok om 'Kommunisme og Kapitalisme i vurdering'. og han var kommet til litt over hundre sider i boken. og skrev på datamaskin. han hadde et litt sånt tilbaketrukket utseende og de som jobbet der visste nå hvem han var selvfølgelig. han var jo stamgjest ved restauranten. men få snakket med han. han snakket sjelden med andre. han snakket med veldig få. og så kom der en tilfeldighet som gjorde at han fikk kontakt med en mann som kom til restauranten. og det ble en samtale av det. det viste seg at han var politisk interessert han også. helt enestående sammentreff tenkte nok de ånder som var omkring bygningen. og så endte de altså i en samtale over en drikke om det var med alkohol eller hva det var. og de snakket om politikk nasjonalt og internasjonalt. og de snakket om kvinnfolkene såvidt, bare kom såvidt inn på emnene med kvinner iforhold til politikken hvordan en skulle styre spesielt kvinnfolk. men det varte ikke så lenge. begge to var veldig interessert i politikken som sagt. og i løpet av samtalen så oppdaget forfatteren nye ting om kommunismen og kapitalismen og innså det at han faktisk vurderte feil et sted i boken og la fra seg hele prosjektet. og det rare var at de bestemte seg for å skrive en bok sammen de to. de skulle skrive en ny politisk bok sammen. to forfattere. litt koblende emner, og litt avsnitt og sånt hver for seg. og de fant på tittelen også. 'Sosialismen i det tilfeldige'. den boken kom

faktisk inn på markedet. og da feirte de to med pils og det ble til og med dansing på den ene av dem på et discotek sent på kvelden.

så var det å komme igang med skriving og skrive mer. det mest interessante nå er dette med homo sapiens. det handler om det å være sammen og tenke likt som hverandre. det å kunne snakke sammen. være sammen. få idéer sammen. utvikle ting sammen. og så var det en forfatter som skrev en ny bok. han skrev en bok ved navn Diversum Sapiens Sapiens. på latin altså som betydde det å være forskjellig fra andre og ikke kunne tenke med andre. han skulle forestille seg hvordan det var å skulle være så annerledes og ekskludert at en ikke kunne tenke med andre, og heller ikke kunne tenke. og også integrert i tittelen var det å også tenke to ting på en gang altså en bipolaritet som betydde å altså å ikke tenke egentlig, men være bipolar. Diversum Sapiens Sapiens. og han forestilte seg at det hadde vokst frem en bande som ikke kunne tenke sammen med andre og hva de skulle da gjøre i samfunnet. de må da bli treller for oss tenkte noen. ja. det er jeg enig i. og videre så ble det en slags underklasse der homo sapiens var overklasse. og de som var i overklassen kunne tenke sammen og være sammen og leve sammen og skape det samfunn sammen som mennesket ville ha. men disse andre typene som ikke kunne tenke sammen med de andre som hadde begynt å frese og brøle og slå til og med mot andre sine idéer kunne ikke lenger være sammen med andre. og det fikk han en pris for faktisk den boken. han fikk en kvasivitenskapelig pris der det var utdeling av pris og han fikk mange gode tilbakemeldinger på den boken. kanskje havner du innenfor vitenskapen en dag sa en mann under utdelingen. med et lett smil om munnen, samtidig som han nesten humret så sa han at ja kanskje det. det er ikke umulig. det er en bok som er inne på noe som er spesielt interessant i samfunn der en får mange ulike problematiske grupperinger. og det handler jo om forståelse og planlegging og samfunn. ja det gjør det sa mannen.

en flygende akvedukt. det var en poet som skrev et nytt dikt. han forestilte noe veldig avansert angående vann. som om et system, og så lettgående at han fant ut at det skulle være flygende. så diktet hadde tittelen nettopp En Flygende Akvedukt. og det var noe som nærmest var som om et brev sa noen. ja et på en måte teknisk brev. ja sånn er det. og så satte mannen seg ned på en av de finere restaurantene i byen. de fineste der visste hvem han var så de ville egentlig ikke høre noe om ham. men han fant nå seg som vanlig til rette med ekstra fine klær i slike anledninger. men så som de mange tenkte så kom han frem med pennen eller blyaneten eller hva det var og notatarkene. så da ble han på en måte litt isolert fra de øvrige som var finest på det, men noen så på det med interesse for å få litt nytt inn i hverdagen av alt det normale og kanskje kjedelige til tider. så skrev han ferdig diktet. dagen etter så sendte han diktet til avisene. og det kom på trykk i den ene avisen. og der var en av de finere frøkener i byen som var akkurat ved restauranten når han satt å skrev som fikk et slikt eksemplar tilfeldigvis i fanget hjemme. og da leste hun tilfeldigvis dette diktet veldig innlevende. og synes det var fantastisk flott og nærmest magisk i sin omstendelighet. og så gikk det opp for henne at hun ikke der når han faktisk satt å skrev diktet var ved, men først når det kom i avisen så så hun diktet og det var jo et fantastisk dikt. og da bestemte hun seg faktisk for at hun skulle engasjere seg mer i det kulturelle livet, og bli en del av kulturen i samfunnet. og hun brukte noen av midlene sine til og med på å etablere en ny pris. og til og med å samle sammen forfattere i ulike symposier og jubileum og prisutdelinger. så hun begynte å elske kulturen på grunn av den mannen som en gang satt å skrev og som hun hadde nektet å være ved.

og så var det kandidaten. det begynte å ta slutt på tid. det var rasende stemning i det mørke ulm av uvisse da om ikke kandidaten kom så var det en ene som hadde vunnet. det var mesteren. ja. det kan du vi til eget forsvar. men det er jeg som er mesteren i tiden. og det er ikke noe å tulle med. de tuller ikke sier de. det er fint med samtale det kan du være sikker på. så lenge vi kan snakke sammen så er det det viktigste. men

tilbake til kandidaten. det kandidaten måtte kunne gjøre det var enkelt oppdrag. innen omlag ti år skape en bok tilsvarende eller bedre enn den boken gjeldende mester hadde skapt, og bevise samtidig å være ved to historiske guddommeligheter som alle visste hvem var, og så i tillegg få dette kjent for folk på en enestående måte. altså skape en bok, ære de to guddommelighetene og så presentere det i medium til folket innen ti år. og det var kandidatens oppgave. om de ikke klarer det innen ti år så har gjeldende mester som er så langt på vei at suksessen er så godt som der, så vil der aldri komme en slik kandidat. da vil tiden renne ut. da vil kandidatens skjebne være fortapt fra begynnelsen av. det var en stor oppgave sa folk. så hvor er kandidaten. kandidaten fikk kallenavn som Den Store i Fortiden. det var tittelen. og ingen hadde funnet kandidaten enda. men ingen var særlig redd fordi mesteren var allerede kommet. så alle fant ut at det var en egentlig høyst personlig oppgave for hver enkelt å på en måte finne seg selv i historien. finne sin egen skjebne og utøve den slik som den skulle. men det ble for mange interessant å følge med om det kom noen kandidater. om det ikke kom noen hadde som sagt mesteren vunnet. men jakten begynte. og mange ville se om de fant denne kandidaten som hadde fått tittelen Den Store i Fortiden.

så var det nudler. det var en ungdom som hadde fått seg hybel. han fikk en tjommi på besøk. se her sa han. nå skal jeg vise deg en enkelt rett som er svinaktig god. jævlig godt. disse nudlene koster bare noen kroner pal. og så er det bare til å åpne plastikken her. han tok en kniv og skjærte i plastikken. og så åpner du litt på plastikken sånn og og så tar du nudlene ned i en bolle sånn som dette. og så la han nudlene ned i skålen. og så tar du vann på. enkelt og raskt og fyller litt over nudlene. og så tar du den inn i mikroen bare noen minutter vet du. enkelt. se her. så klasket han igjen mikrobølgeovnsens luke og så trykket han på noen knapper. se her. tre minutter og så trykket han på. og så stod de der og så på nudlene gikk rundt og rundt inne i mikrobølgeovnen. og uten en gang å ha en flau pause i de tre minuttene så stod de der og kameraten så på og ungdommen selv forklarte litt så og så om nudlene samtidig som de ble oppvarmet. og så gav ovnen en lyd. og så når du ser her ja når ovnen

lager en lyd så tar du den ut. og så tar du på krydderet se her. og så var det en liten pose med krydder han fant i plastikken til nudlene. og så åpnet han den også med en kniv eller om det var munnen. og så tar du faktisk å åpner sånn og så har du en åpen pose og strør du lett over nudlene og vannet her som du ser. og så fordelte han krydderet jevnt over nudlene. og så tar du en gaffel og rører forsiktig eller da rører i det hele tatt krydderet rundt i vannet så krydderet fordeler seg jevnt rundt i hele vannet sådet blir en god suppe av det. se. sa han begeistret. dette er jo nudler. dette er sånn nudler lages. se her. og så satte han bollen med nudler ned på bordet og så satte de seg ned. nå er nudleene for varm så jeg må vente litt. har du en til spurte kameraten. ja jøss. se her pal. bare finn en bolle i skapet der og så finn deg en gaffel pal. og så må jeg sitte å vente litt fordi nå er den for varm sa han. og så ventet han noen minutter eller sånn. og så laget kameraten seg en slik også. enkelt. og så satt de der i den nye hybelen til ungdommen som nettopp hadde flyttet for seg selv og spiste nudler.

setninger en ikke kan si. de kalles for Forbudssetning. de har en rett og slett ikke lov til å si noe om. ja ja sa den ene. da er det jo bare å ikke si de da vet du. ja nettopp sånn er det sa en annen kul type. da er det bare å si noe annet om en absolutt må si noe. ja sånn er det også. det var en forfatter. han skrev en bok om slike setninger som er forbudt å si. han fikk kritikk for boken når den var ferdig. fordi han hadde faktisk eksplisitt skrevet ned alt som en ikke kunne si i landet. ja er det kunst eller hva er dette for noe sa de mest lovlydige iblant oss. skal vi liksom lese på denne boken. den har kommet gjennom redaktørens kritiske blikk du. sa den ene. ja det har den. men jeg tror redaktøren neppe er god. fordi dette er jo lovbrudd dette. nei sa en som kjente redaktøren. de var i et klasserom til debatt. nei. dette er lovbrudd sa den ene. ja sa en til. ro dere ned så vi kan argumentere saklig her. det er så patologisk med følelser dette at vi må ha inn logikken. altså. han ene som var logiker og ville analysere emnet ordlig og språklig fremfor så mange følelsesutbrudd at det var ekkelt sa han. han sa det. det er ekkelt med disse utbruddene følelsesmessig. ekkelt sa den andre. jeg skal si deg noe

som er ekkelt og det er løgn i tekst som du nå skal skissere opp og så satte han seg ned igjen. han laget en liste med de punkt for det som skulle komme på tavlen som fokus når de skulle drøfte logikken. en i salen som var rolig og ordentlig og som alle visste ville komme til å si siste ord som vanlig, og lyttet tenkte for seg selv at dette må nå inn på tinget uavhengig av hva de her kommer til å si og gjøre. men det er nå underholdende å se på hva de holder på med her. så skisserte logikeren opp de tre ulike punkt som skulle argumenteres for eller mot eller analyseres for å finne en slutning. og det uten følelser involvert sa han ettertrykkelig. det kom noen innspill og det ble litt debatt om de ulike og en del taler nærmest fra de ulike som kom med idéene. men det endte med som sagt at det måtte til tinget. det må lover til sa han. det må lover til for å få en enhet angående dette subjekt. og alle var enig og så gikk de hjem til hjemmene sine.

de klarer nok ikke lage et podie etterpå. og ta rollen som det som kalles for Grønnmaksen. det er jeg høyst betvilende til. de er nervevrak som ikke tør. og så er de redd hele verden. og så er de til og med redd for å snakke og tale. de tørr ikke. og podiet vil aldri komme tror jeg. når fiender forsøker å lage til Grønnmaksen. da går det dårlig. podiet er som om knust før en gang tenkt på av fiender. så glem det. Grønnmaksen hviler i minnet av en god mann som var og kanskje måtte bli det en stund. med så gode resultater at ingen fiendtlige kommer til å klare å bli det imot oss. nei. så ble det skrevet en bok som et glis for folket. det var De Tørr Ikke. tittelen var det. og den kom til å bli solgt i stort opplag og alle kjøpte den og leste på den og kunne nyte å se på nervesystemene til de fiendtlige måtte ta det helt med ro. de måtte hvile og ikke gjøre noe aggressivt kunne alle se. og de så til og med at boken hadde den egenskap at fiendene ble stresset av det å ikke kunne mestre Grønnmaksen. de klarte ikke å gjøre noe med det trodde alle. så alle gikk og gliste med brede glis. og koste seg med rolige nervesystem overalt. så kom det et punkt der hvor en kunne tenke seg at en forandring kom. men bare et tenkt, ideelt punkt. ikke et varig, ekte, sannferdig, realistisk punkt. i tiden var det slik at det var kun et tenkt

punkt som alle var bevisst på og observant på at ikke skulle komme. det var Makserealpunktet. det punktet liksom fienden skulle klare å makse ut Grønnmaksen og åpenbare seg som den. men alle var rolig og tilfreds med at det ikke skulle skje. nei. det var grener og det var palmer og det var trygghet og det var ro. ingenting som stod i veien for suksessen tenkte alle og koste seg i by og bygd. og det var også kommet en ny forfatter som alle fulgte med på og det var harmoni og deilige tanker om at alt var i orden.

let it all happen again. det sa en røst i mørket, skyggen, intet. på engelsk. når blokken er ferdig sa en mann. så da er det å spole tilbake omlag 4000 år. og så se hvordan dette virker. en mann tok frem fem bøker. og så på de. og så leste han de fem bøkene. og så litt på ingrediensene. og så tenkte han litt. så påminte han seg det uttrykket han hadde hørt på engelsk. let it all happen again. han gikk til en forfatter som holdt på med å skrive noe. og spurte om han heller ville være med i en hær. og han la til side forfatterskapet med det samme. med i krig jeg sa han om det må til. og så samlet de flere og samlet en hel stor enorm hær til slutt. og så ble mannen general. og han påminte seg uttrykket en gang til. let it all happen again. og da tenkte han at det er en eller annen form for krig. det å forsøke gjøre noe på nytt igjen for å forsøke drepe. og det sannsynligvis meg. det kommer aldri til å skje. det som har skjedd har skjedd og det i tiden. og nå står jeg her. med en enorm hær. så hva skal de gjøre de som vil forsøke å snu klokken tilbake. de har ikke sans for realisme. har ikke sans for det å skulle vinne en krig idag tror jeg. med det uttrykket så vitner det om mangel på planlegging og tiden. og derfor er jeg sterk. om de vil holde på slik å kun snakke om fortiden, så er jeg er sterk i nåtiden. og her er jeg. jeg er den jeg alltid har vært, og jeg har alltid vært sterk og slik skal det fortsette. en rådgiver sa til ham. la oss først se hva de egentlig mener med det uttrykket, og så kan vi senere gå videre med å se på om vi skal gå til krig eller om det er rom eller da mulighet for å skulle finne en fredelig løsning. han gikk til dem sammen med en liten tropp for sikkerhets skyld. og så satte han seg ned ved et bord, med den som hadde sagt det. og det var først stille. generalen var

samlet. og så på den som hadde sagt det. og spurte. hva mener du egentlig med dette uttrykket let it all happen again.

så var det mer skriving. og vi kan skrive om vinder. det er mange vinder akkurat nå som vi kartlegger og som vi føler litt på. det er en del interessante strømninger. så barbariske disse ekle er som kommer med ekle strømninger kommer til å bli en skandale for de selv. vi har en del ulike gode strømninger for å skrive og det er en glede og passer til det jeg jobber med også og det viser at det er interessant å være her og det er noe som spesielt i visse kulturer er hellig, og som er noe som en skal sette stor pris på. så det må ikke glemmes. og så når det gjelder disse skandaløse så kan en lure på hva de holder på med. hva gjør de på. de snakker om å drepe i noen av disse tentaklene som kommer fra gale folk. de griner og de bærer seg av slitasje og sykdom. ordet gale og ordet vræle er ord som jeg kan bruke og det med ære. ekstrem ære. faktisk så mye ære at det er ingen før som har gjort det jeg har gjort tror jeg. jeg har nust galerne. og de galer. men men. så strømningene vil bli mer og mer kartlagt og så kommer vi til å få fjernet de strømninger som ikke er noe interessant å ha her. og så videre så kommer da emnet etterpå angående hvordan ha kontakt med strømninger. er det krune. er det laurbærkrans. er det en keiserkrans. er det en hatt. er det en caps. er det en lue for en gutt, eller lue for en jente. det er ikke sikkert. eller er det vinger eller hva. det er noe som kommer etterpå. det er ikke sikkert hva det blir, men det blir nok noe da jeg er forfatter og har en del strømninger her som skal organiseres. og vi er organisatoren. en operator kom på besøk og hadde en samtale med organisatoren. de satt i to stoler i en stue nærmest. et lokale ved siden av noen kontorer. vi er nesten like vi to sa operatoren til organisatoren. ja vi er kanskje det. kanskje vi skal lage en organisasjon så vi kan lage til et bedre system for dette vi holder på med. ja det skal vi se på. så satt de to og tenkte litt sammen og drakk noe varm drikke samtidig som de satt å tenkte.

sånn har det ikke vært på veldig lenge, fordi da var det så mye krig. utrop. så. nå er vi her venner. og vi ser hva fiender har gjort. og så er

det strategi en stund som utøves og alle ser at vi har rett til å drepe. et kallenavn ble laget for situasjonen. kallenavnet var Torturår. og det begrepet betydde nemlig det at de som påstod at de ikke likte krig nettopp har drevet en krig selv og det helt sikkert lenge. og alle ser at de fortjener å dø. og derfor så plutselig mange frem til krigen som kommer. og en forfatter begynte å skrive om dette emnet. en bok om krig. Krig og Årsak. årsak og krig va hovedemnene. og det var slik at alltid er det litt strid først, på en eller annen måte og så kommer der krig etterpå. sånn har det alltid vært. og så kommer det en krig og jeg sa forfatteren skal være den som skriver om den først. og han satte opp lister og register og orden for alt som hadde skjedd. og så la han opp partene i krigen. og satte opp alt som skulle settes opp. og så når han var ferdig så ble boken avsluttet med det at de to partene i krigen stod ansikt til ansikt i en krig. og så skrev han en ny bok. Krigen Simulert. og der simulerte de hele krigen, og koste seg med det og i slutten av boken ble hele krigen ferdig som sagt og en vinner kåret. og den gikk tilbake til det harmoniske liv. og så skrev han en ny bok som het Fred og Kjærlighet. og i den så forestilte han seg livet i landet når han var i en fredstiltand. og der ble helten forelsket. og han koste seg med å drømme om hvordan det var å bli forelsket i et land uten krig og konflikt. og uten ekle folkegrupper i landet som ikke kan oppføre seg. og elsket idéen av å skrive den boken og å skrive den. så ble den ferdig og en ny slektslinje satt for fred i landet. så skrev han en ny bok. Unngåelse av Sykdom. han fant ut at de syke var de som kriget. og det var å unngå krig internt i landet som var det viktigste fant han ut. og han skrev boken ferdig og hadde da fire bøker som var utgitt og som han snakket om.

på nett med en stemme og et liv. vi skal faen meg drite på dine bøker om du blir kjent i media. der kom dagens drit inn igjen. dette er det dere som ikke har hørt på min stemme har hørt på. drit. dere er drit. jeg er ikke. og jeg kommer aldri til å være det. på nett med en stemme og et liv. det er noe som vakkert. noe som er enkelt. og noe som er sterkt. ellers kan en leve sitt eget liv. du må holde tungen bent i munnen her i

landet sa noen. æsj. det sa mange i verden tror jeg. drit og ekkel. hele landet kommer til å gå under sier noen. kanskje det. vi får se. så kom der en mann sammen med to andre som diskuterte. og så var det igjen dette med diskusjon om ære og makt og velstand og finhet. og så så de bort mot en gruppe som hadde blitt kjent som skitten og hadde mistet all ære. vi går aldri med de. nei. vi kan ikke være med slike skitne folk. nei. så det vi gjør er å samle oss, og så om landet går til helvete generelt sett på grunn av dette misligholdet så tar vi å utsletter de og så tar vi å lager et nytt system for oss selv. og det er noe som kan bli enkelt å utføre. ja det er det. det er ikke så vanskelig. og med den kompetansen som vi har så skal det ikke være noe særlig vanskelig å få det til faktisk. vi får nok til å gjøre dette selv. hva er spørsmålet liksom. det er en skam de er en del av disse som har gått feil vei, og den vil vi ikke være med på. nei. og derfor så er det langt enklere. det er bare å se bort fra de, og jobbe for seg selv og når vi er ferdig med det så realiserer vi det som vi har skrevet. og når vi er ferdig med det så vil det være fred. vi har den æren som skal til for å kunne snakke også med fremmede. det kan ikke gjennomføres å snakke med fremmede om en ikke har gått vår vei. nei. da blir det voldsom last med å prøve å snakke seg bort fra ulike slike skitne ting. og så vi skal med vår ære aldri ha noe med disse å gjøre lenger. vi skal gjøre det som vi har planlagt.

du er blitt syk sa noen. mannen de snakket om hadde alltid vært frisk og det ett hundre prosent frisk akkurat som nå. og derfor ble han skamslått og drept og lagt i en grøftkant umiddelbart. jeg er frisk og har alltid vært det. så gikk tiden videre. og de kom på noe helt annet. de fant et sted i byen å være på. der var det debatt. de satte seg ned i restauranten. og noen sa fortvilt. skal vi følge kjærlighet. utrop. sa lo de to mennene som satte seg ned. ikke følge kjærlighet. er de helt dum i hodet. og så satt de der litt og kjøpte seg noe drikke. og så drakk de litt og snakket litt småsnakk. men så begynte de å lytte litt til hva som ble sagt der. røyken svevet i luften og debatten var krass og høylydt. men fortsatt kunne én og én snakke uten å bli særlig avbrutt. men det var mange som snakket og de var som om litt brisen selvfølgelig. de snakket

om alle slags emner som om nesten en litt brisen forsamling av loven. og de snakket plutselig om kjærlighet. og plutselig om fargene rødt og blått. og plutselig om løver. og plutselig om lover og det ene og det andre. de to mennene ble mer og mer sjokkert. vi skulle laget et maleri til dette sa de så vi kan vise den virkelige forsamlingen av lov hva dette er for noe. ja visst. de ringte en kamerat som kunne male. og han kom og tok seg en pils han også og drakk litt og hørte på. og så tok han bilde på telefonen av situasjonen. en klassiker ble maleriet som maleren malte av situasjonen. og det het Aidsvoll. og så gikk tiden og de to mennene skulle på utstilling. det var ved et galleri i samme byen. og det var samlet av de fineste i byen. og det var servert drikke og det var servert litt andre ting som til å spise til. og der oppstod en helt ny debatt. de begynte å snakke om bildet og om at det er jo litt lignende den lovgivende forsamling dette her. er det en kritikk kanskje. ja kanskje er det det. sa de til hverandre i samtalene. og så oppstod en ny debatt. den handlet om staten i det landet som gjaldt var gått fallitt og ikke hadde noe mer krefter og om de var en fare for landets befolkning. og debatten varte lenge.

den boken kommer aldri ut. det skriker noen om boken som nå blir lest av ulike forlag. én redaktør har allerede lest manuset og gitt meg et tilbud så det er spennende å se hva de andre forlagene gjør. det er innen uker at det kommer beskjed. en stemme sa at boken aldri kommer ut. hva skal den stemmen gjøre tro mot ulike forlag om de får samme holdning som redaktøren som allerede har lest det. en annen stemme sier at den ikke lenger kan sitte i lungene mine. den korruperte psykiatrien. ikke sitte i lungene mine lenger. så tilbake til stemmen. den boken kommer aldri ut. hvem er det tro. det var for en stund siden noen som forsøkte å gå til angrep eller i alle fall truet en redaktør. samme stemmen høres det ut som om sier at den skal ut av en søppelpose. radikaliseret. ekstremistisk. og så til karakterene Tor Nysølv og P. Blodend så er de inne i en kampanje med drit mot bøker og alt mulig og skriker at de to karakterene ikke er meg. på grunn av at de forsøker å skape hat og motbydelighet mot alle tingene jeg har i virksomhetene

i det gode. ekstremistisk. jeg ser en som er bedre. radikalisert. hvordan er det med sikkerheten til redaktørene tro. det er viktig med sikkerheten til redaktører såfremt det er i loven at en skal ha forlag i en organisasjon som idag der en leverer den tjeneste at en tar til seg åndsverk som folket selv skaper. og det er viktig at såfremt redaktørene finner det og loven finner det at en tekst er lovlig at det ikke skal gå på sikkerheten løs. det er noe som er viktig. foruten vil jo litteraturen dø ut, og ikke lenger leve. og slike trusler som at en bok ikke skal ut vil kanskje bli tatt alvorlig til en viss grad, men det er uansett noe som har med det sosiale å gjøre. som har å gjøre med det å være klok og det å være uklok. og om en kommer med slike utsagn og blir funnet så vil en nok bli stigmatisert som enhet.

og så er det tid for litt mer sammenhengende tekst. en scene. et sted. og en del mennesker og kanskje en hund. og det var ved en butikk det skjedde. hunden skulle få en helt spesiell rolle i situasjonen. det var to familier som møttes. og de hilste på hverandre og så ble det en samtale da den ene lurte på noe. og så ble det en lengre samtale. de gikk liksom inn i den drømmen av å være i en samtale og tenke sammen på et vis, og delte mange ting. og det var da den ene hunden uten at de visste om det hadde gått løs på noe kjøtt i butikken. og spist helt til bens et stort lårstykke. og så spist noe mer smått som stod omkring der. og eieren kunne ikke si annet enn at det der får våge seg. en kan liksom ikke bedømme det en hund gjør på et vis. den må få gjøre som den vil. og så betalte familiene og gikk ut fra butikken og den mette hunden også. men der oppstod det en debatt. fordi eieren av butikken hadde løftet emnet til noen andre. kanskje konen eller om det var mannen eller hva det var. og så ble det et spørsmål om loven. det lovlige. det kom debatter i avisene. og det ble spurt om vi skulle oppdatere loven angående mat og salg med egne regler og lover som gjaldt hunder i butikk som gikk løs på maten. nei kom det noen som ville si. men andre sa det at hvorfor ikke ha omstendelige lovverk som dekket absolutt alt slik at også slike spesielle hendelser blir tatt med i loven. det ble en større debatt omkring dette. om vi faktisk skal utvikle en ny type lovverk som tok for seg ikke

bare det grunnleggende, men også det spesielle og ta med alle slags spesielle forhold inn i loven. idag er skrev en skribent i avisen. kanskje loven på en noen å tusen sider. men det gjør jo ikke noe loven er på femti tusen sider for eksempel. det er jo ikke farlig så lenge teksten kan finnes og loven leses.

ble øksen for rå. det er en debatt. det var to voldsmenn som var på en bar og drakk litt øl. og tidlig på kvelden så gikk det som vanlig å drøfte litt forskjellig. litt senere på kvelden så gikk det vanligvis inn i noen slagsmål eller knivkast eller så. men så var det den ene som spurte den andre om et våpen han hadde laget. er den for rå denne øksen. han trakk frem en øks han hadde inni jakken. jeg skal fortelle deg at jeg har slått en del ulike med den, og det har kommet rykter om den på byen. det er nettopp det sa den andre. det å slå er ikke det vanskeligste, men om det kommer rykter så vil den kunne bli kanskje for vanskelig for håndheverene av loven å la passere. våpen først nådd oppmerksomheten er våpen som er der og som kanskje ikke går ut. ja men jeg skal si deg at jeg har drept for lederen vår vet du. så jeg har jo litt der å gå på. drept for lederen kom det en mann som satt litt bak der og lurte på dette fordi han var ikke enig. du har ikke drept for lederen vår. har ikke jeg styrket landet vårt. jo det har du. ja hva er det da du snakker om. så gikk han tilbake og de to mennene satt igjen der og snakket sammen. alene. nei det er slik med våpen sa han. at de best er i det hemmelige tror jeg. så denne øksen er blitt kanskje altfor beryktet. så tok han øksen igjen innenfor jakken. de sa ingenting på en stund. han ene grumlet litt som om klar for litt slåssing eller noe. men kjøpte seg en ny pils. ja sa den ene. at til og med faktisk lederen vår ser ut til å ha sagt noe om øksen min faktisk. det er jo sånn at jeg har jo fått en unik plass. så kanskje det vil gjøre at jeg kommer til å overleve sammen med øksen min. de liker jo vold ledere generelt og vi er jo til og med i en tid hvor det oser av strid og lyst på krig. det har ikke vært noe særlig krig på ørten år. nei vi får nå se med øksen din sa den andre og begynte å gjøre seg klar til å slåss litt utenfor med noen tilfeldige offer.

så var det høy vold. det var en fin forsamling som hadde møte. det var hemmelige møter. og det var så vold på agendaen. det måtte ikke nå ut til de unge og barna. de hadde allerede spist, så det var kun samtaler om hva de skulle gjøre spesielt i de ulike konfliktbaserte sakene. det var ikke disse ordinære drapene i det små som det gjaldt. en av de fineste fruene som var med begynte. åpnet med en kortere tale om hva hun hadde sett for seg skulle gjøre. hun hadde en strategi på agendaen for å sette press på et folk som hadde oppført seg dårlig i landet hun styrte. folket hadde stadig vært problematisk på grensene og kommet med en del innvandring som var av det en kunne klassifisere som dårlig oppførsel. under disse møtene kunne de være ærlig fordi de visste at det aldri kom ut blant folket det som her ble sagt. litt senere på kvelden sa hun faktisk i en litt lettere samtale når de først var ferdig at hun kunne like gjerne sett for seg at de ble utryddet. men under talen så fortalte lederen om den strategien hun hadde igangsatt i forsøk på å holde folket på avstand og sikre at det ikke kom noen av disse enkeltindividene over grensen. de alle på møtet var helt enig og samtykket i at det var en god løsning. og så skulle de gå igang med de vanlige sakene og da drøftet de kort tall for de døde i de største krigene som var i aktivitet nært landene de var leder for. under den ene oppsummeringen kunne ikke den ene lederen unngå å humre litt som de andre hørte fordi det var tall på døde i en krig som hadde pågått lenge og som var noen som hadde medført en del arbeid for lederen over flere generasjoner. den krigen var veldig suksessfull. de avsluttet møtet som planlagt ved det rette tidspunktet og ble kjørt av bilder som stod på rekke og ventet på hver respektive leder.

det er skjønt å være en mann såfremt det finnes kvinner sa en mann. hva mener du med det spurte en av de mindre beleste. nei det jeg mener er at når en er en mann så er det tiltrekning, og klær og former og mange slike ting. ja det er sant sa han og så gikk han. så kom det fire kvinner som var på tur, og mannen gikk videre selv og så på de fire. så ble det tilfeldigvis en samtale. så mannen endte opp med å gå alene sammen med de fire kvinnene om en er veldig skarp på det å skille mellom ulike kjønn. og de hadde en trivelig samtale noen hundre meter hvor de gikk.

en hund var med på turen også. og det endte med at han gikk hjem med kvinnene i et teselskap. han ble med på teselskapet som de skulle ha. én mann og fire kvinner. og han satt sammen med kvinnene og de snakket om alt mulig. han la ikke merke til at de egentlig hadde tenkt å sitte der alene og snakke og kanskje hadde en del emner de skulle snakke om som kanskje ikke passet menn og av og til måtte stoppe seg selv midt i praten. til fordel for da at mannen ikke skulle høre det. en mann passerte ett av vinduene utenfor så mannen så det. og det først merket mannen at han var på feil selskap. fordi den ene kvinnen sa et sitat som han aldri kom til å glemme og det betydde at det var et teselskap med kvinner som er i et selskap altså som har emner som ikke er tilpasset menn. så da ble det litt merkelig opplevelse en liten stund og så sa mannen at han måtte gå. og så gikk han. og det sitatet kom han aldri til å glemme. og det la seg for den mannen litt til det sitatet han selv sa til den lite beleste litt tidligere på dagen. men han fortalte det aldri til noen som helst. han holdt det for seg selv og litt krøllet til sinns så gikk han på besøk til en kamerat. en mann.

så var det en mann som rev et tre opp ved roten og satte det på plass igjen etterpå. det kom noen kjekke gartnere og ordnet alt med det med jorden og sånt etterpå. det tekniske kan du si. og så stod treet der. og gresset rundt og treet og grenene og alt var som før igjen etter en kort stund. det var til slutt ingen merker av det som hadde skjedd. så var det tilfeldigvis en dag en poet som var på besøk. og han satte seg ned i en solstol like ved treet og visste ingenting om det. og det var en strand ikke så langt fra der treet og poeten var. så kom en av de lokale tilfeldigvis og de begynte å prate. og da fortalte den lokale mannen om dette med treet fordi han synes det var en så god historie som han kom på ville ha noen til å skrive om. en kan ikke la en slik historie gå uskrevet. nei tenkte han. og deretter så fikk han poeten lysten på å skrive tekst om det og det gjorde han fordi han kom aldri til å glemme dette om treet. det er som om en ny begynnelse på verden i poesien dette sa han. som om livet får seg en pause og alt begynner på nytt eller bare fortsetter sa poeten. du er inne på det jeg også tenker på poet. du er en

dyktig poet. jeg elsker gode poetiske tekster la han til for å forsøke oppmuntre poeten. jeg kan ikke annet enn å ta med meg boken hjem om det kommer nye bøker på markedet og lese. poeten sa at dette er faktisk en så god historie at jeg faktisk vurderer om jeg skal skrive en bok om dette treet og så gi den ut lokalt her jeg. sikre at boken kommer inn i en av hyllene i området her. slik at lokalbefolkningen får seg et nytt minne å leve ved. det hadde vært vidunderlig sa mannen. og så ble samtalen avsluttet og poeten fortsatte å skrive og skrev en hel bok om treet som het En Ny Tid.

om en må holde avstand en stund. hva skal en da gjøre med kjærligheten mellom to. en mann og en kvinne. kanskje forsvare seg. forsvare hverandre. når en ser hva som har skjedd med meg så er det fullstendig riv ruskende gale folk som forsøker å drepe både meg og henne. de lyger om at de er meg og forsøker stjele rosen min og er voldelig i tankelivet så det holder. nei. det er å forsvare hverandre. det kan kalles Kjærfor. og det er legitimt. det var en mann ved navn Aksel Kjærfor. han måtte forsvare sin kjærlighet og hadde en øks å hånden. så da var vi inne på disse emnene igjen angående det verdslige, religion og kjærlighet og kanskje hadde det vært kjekkest å skrevet en bok ved tittel Kjærlighetslære og fått full oversikt over alt dette så vi var ferdig med det en gang for alle. men la oss nyte litt vinden og emnene og se hva som her kommer. jeg vet i alle fall at sitatet på latin veritas pretium liberatis har fått seg en spennende vri, fordi på et bilde kalt Speilbildet som hører til samme dikt som bildet kalt Rosebildet, så er det slik at det finnes en rekke personer som later som om de er meg og later som om de er en tidligere eller kanskje gjeldende flamme, og videre så må de nok frigjøres fra meg og henne for at vi skal ha det bedre. de kan ikke lenger ha noe med disse bildene å gjøre. og det kan nevnes at jeg akkurat nå har i Speilbildet satt den latinske setningen vigilia pretium liberatis i grunnen av bildet på speilet. de er farlige disse som har blitt så gal at de later som om de er oss fordi de vil drepe oss av en rekke årsaker. blant annet for å bli høy, for å følelse, for bildene i det hele tatt. det er galskap. det er sykt. det er ikke kjærlighet. det er hat det kommer fra. så videre

så kommer Aksel Kjærfor inn i bildet og han har en øks og han har til og med vært gjennom en periode kalt for Økseperioden der hvor den endte med at noen påstod at de skulle forsøke få Aksel til å slå alle ledere i verden for å svekke ham. det skjer ikke sa Aksel. kommer ikke på tale. vi trenger kjærlighet. men disse som later som om de er de to som kanskje er i en romanse, de kan jeg slå sa Aksel.

nå. du har vært syk sa løgnerene til forfatteren. og så sa de nå. nå. akkurat nå i skrivende stund altså. det er også en løgn. fordi jeg er ett hundre prosent frisk. og har aldri vært syk. men nå. sa de. nå. det punktet kan vi kalle for Løgnsykløgnpunktet. nå. det kommer med i boken og et av poengene er jo selvfølgelig at de har fanget med ved løgn, og prøvd å skape sykdom. og nå altså sa de at de hadde lykkes. jeg er helt frisk. har alltid vært det og fortsatt er jeg frisk. det har vel aldri skjedd før på tilsvarende måte. så det er en eller annen form for grunnleggende ondskap som ulmer, og som kommer til syne i disse løgnerene som ikke bare har ofret seg, men ofret sitt liv og stilling for dette. Løgnsykløgnpunktet. de har ofret sine liv og sin stilling for å lyge om min helse, og så forsøke skape sykdom etterpå, for deretter å skrike altså psykotisk nå, når de enser om jeg tviler eller noen tviler eller de tviler angående min helse. jeg er ett hundre prosent frisk fortsatt som jeg alltid har vært og kommer nok aldri til å bli syk annet enn om jeg eksempelvis vil forsøke simulere sykdom som jeg har omtalt i avsnittet om Sykboken. og så videre dette nå. nå. nå. et skrik. som om skriket i seg selv. det var ekkelt å se på. det var ekkelt å oppleve. de skrek nå. nå. nå hadde de liksom klart å få meg syk. men det er ikke sant. jeg er frisk. og i ettertiden når de har sett på det nøyaktig sier de at de selv var syk. nå. nå. nå. helt uten grunn. helt uten grunnlag. helt uten sannheten. helt uten samfunn. helt uten lov. helt uten kultur. nå. nå. nå. det er ikke mitt folk for å si det slik. det er en ganske dårlig utvikling som jeg tror de aller fleste fremmede er enig med meg i er en ond og upassende oppførsel. nå. nå. nå. skriker nå.

først må du bevise at du er skriftfolk. det sa noen. og det er allerede gjort. jeg har skrevet minst innenfor noen vesentlige sjangre verdens beste tekst. ferdig arbeid. gjort. done. så det er en spire som er kanskje den mest spennende akkurat nå på dette felt. det er en situasjon om at det var fiendskap, men så er der kommet rom for ulike måter å ha dialog på. men det er en situasjon som er spennende å se på fremover og det er nettopp dette angående skriftfolk og bevisst kunnskap med lav kvalitet til folket. emnet bevisst kunnskap med lav kvalitet til folket er interessant. noen som har påstått at de er skriftfolk har allerede innrømt å drive med å stjele idéer fra meg og så plassere det hos fremmede for å forsøke laste meg med det i slutten. det er ikke skriftfolk. men hva vil de gjøre med det som kan få kallenavnet Fjegg. altså kunnskap med lav kvalitet til folket for å holde de nede og gjøre de tvilende, usikker slik at det blir letter å være hersker eksempelvis. det er usikkert. men det er spiren fremover. fordi kanskje innser de at de har likt det litt for godt til å være skriftfolk. skal en være skriftfolk så må en for det første ha en eller annen form for glede eller kjærlighet til skrift. om en har hat for skrift får en lite tro på seg. så kom to menn i samtale. det var David Fjegg. og så var det Kjartan Skrift. de to satt ved et bord. David fortalte om hvor glad han var i å plage andre med det å tulle med de på skolen og likte aller best idéen om at de satt på skolen med Fjegg, og aldri kom til å bli noen akademikere eller en del av eliten og så. Kjartan fikk et nykk i skulderen som en mann. jeg liker tekst. jeg tror du egentlig har hat for de elevene jeg David. jeg tror ikke det er ekte glede. ekte kjærlighet. ekte kjærlighet det er ren tekst av pur vare. pur vare spurte David. er det som pur satanskap kanskje sa han litt i forsvar og tullete. Kjartan ristet på skulderen enda en gang. nei. ren kjærlighet mener jeg. å ja sa David. og så fant de ut at de ikke ville snakke mer med hverandre og forlot bordet begge to.

se nå er han lei av seg selv. skrik. noen syke og ekle raser. de skriker. jeg forbereder meg til å bli en profil i media som fjernsyn, og så forsøker de å gjøre det hatsk å snakke om meg selv. de vet sannheten så ingen grunn for å si noe mer til slike raser. så det er en løgn. det var

premissene. så var det et landskap. et territorie. og så kom der noen bygninger der og et samfunn. to menn skulle inn på et intervju. det var en forfatter som ble intervjuet. han hadde skrevet en bok om samfunnet som nettopp ble realisert. litt før var det kun teori. sånn er det sa mannen i en by som nettopp blir realisert inn her vi er. vi satt som om i skyene sa forfatteren og så kom byen frem som fra ingenting og dette har jeg skrevet en bok om. Iscenesettelsen heter boken. hva mener du aller mest om iscenesettelse. iscenesettelse er liksom når en sitter å skriver og en ser for seg idéene tar form, eller kanskje det kommer en hel scene til rådighet som en ordner litt med etterhvert. og plutselig sitter vi her. jeg skrev om denne byen og nå er vi her. da kommer vi inn på et spesielt interessant emne som gir litt mersmak sa intervjueren. det er det emnet at enkelte litt snevre sjeler tror at vi er liksom bare en drøm. hva synes du om det. intervjueren sa at ja nå er dere i min drøm. mener du da at denne byen er som om din idé. spørsmål. ja det er slik det er i Iscenesettelsen også. så kom det fra salen fra publikum et spørsmål om at hva med gresset da. da ble forfatteren stille. da ble det helt stille og publikum lo. gresset tok ham. som om et strå med gress tok ham sa alle i publikum og de begynte å gå. og så gikk tiden og noen satt gjen i publikum og intervjueren begynte å spørre andre typer spørsmål enn de planlagte. det ser ut som om du har problemer med molekylene. fordi de har vært her lenge før boken din kom. og derfor kan de neppe være din idé. forfatteren begynte å tenke litt, men fant ikke svar og utropte at det er bare en løgn alt sammen. jeg prøvde å skrive meg en slags guddommelig egenskap over denne byen og har ingenting med det å gjøre. publikum som trodde på ham ble litt skuffet, men følte de måtte gå. og de to mennene som kom og så på dette fra døren. de hadde ikke engang gått inn. bare gikk videre litt paff over situasjonen. nei det skal litt til for å være ærlig. nå er han sikkert litt lei av seg selv den forfatteren. ja kanskje det. men ikke vi. vi er sannferdige vi to. ja det er vi.

kastret Noredrex. den het Noredrex II.. og folk sa selv om det var en enhet. at den var kastret. det var en form for plante. litt grønn kanskje

for noen, men helt entydig når en så hva det egentlig var ment for. det var et forsvar for kjærlighet. så kom en garter. det var i en by. og her kan vi snakke litt om emnet. det var marked. og en bonde og gartner hadde tenkt å selge en del ved torget der på markedet. og det var noe merkelig i luften akkurat da. det var som om et snev av noe uvisst. som om været skulle til å forandre seg eller en var usikker på hvilket vær som skulle komme. men det var jo allerede sikkert med været. det skulle være strålende sol hele dagen og flere dager til ende. men til tross var det noe som folk lurte på. det skulle vise seg å ikke helt komme til markedet enda. gartneren og bonden satte seg til i markedet og fikk noen salg og noen hyggelige samtaler. og det var en naturlig stemning over markedet. og det kom i samtalene mer og mer av en interesse for å la det komme enda mer stas over alt som har med planter og gress og skog og natur å gjøre. og få det mer inn i sivilisasjonen for å si det litt stort. og flere og flere snakket om det. så det kom et nytt begrep i området som ble kalt for Sevekst. for det er sånn med planter og alt som vokser at en begynner av og til å lure på hva en skal gjøre med det om en bare skal kaste den forbannede planten som står i vinduet i byen i søppelet da det er så mye arbeid med det. men om en tar seg litt tid så ser en kanskje noe annet og noe vakkert ved det og om en har tid. Sevekst het det. og det er noe veldig vakkert ved så en kan nesten grine av sa folk rundt på markedet. de holdt planter opp til slutt enkelte med tårer i øynene og salget gikk utmerket. men så kom på kvelden en slags motpol til dette med Sevekst. men det kom ikke likevel. det ble var et snev av noe usikkert. og det vokste frem en ny bevegelse i landet med Sevekst.

vann i nakken. en tåre faktisk. de har vært så ond at de griner en tåre i nakken. latter. svakt. de latet som om de hadde med en okse å gjøre. og trodde de var matadorer. men så tøff var de ikke. en matador griner ikke. griner aldri har jeg hørt rykter om. men disse altså om latet som om en mann var en okse, samlet seg rundt ham. og holde på med alt mulig spetakkel. de sa at de skulle plage ham med alt av hav i nakken. men han bare koste seg med det, fordi han hadde jobb og kunne neglisjere

de fullstendig. brydde seg ikke. de rev og kinnene. slet i nakken. og kom med sverd etter sverd og forsøkte knuse til ham i nakken. de knakk umiddelbart alle sammen. det endte med at de over tid begynte å si at de var oxen selv. og helt til slutt i finalen så ristet du løs rundt på ryggen til mannen og gren og hatet alt de gjorde og var sliten. sliten i nevene etter å ha forsøkt gripe og slå i kjevepartiet. så det var tåren som ble liksom det som ble husket. de prøvde altså å holde alt av hav og tanker bak i nakken, men det var kun en tåre det endte med. vann vegge to. hav og tåre. én tåre som symbol. og havet fremdeles mannen sitt. en ting som kan være interessant det er å se på hva disse i perioden de var stygg med mannen de påstod var en okse hadde sagt til andre og hverandre. vi trodde vi hadde vunnet er klassikeren blant slike onde. så vi får se hva som skjer. det har kommet noen snev av slike tilbakemeldinger. men ikke helt sikkert noen sånne veldig merverdige tilbakemeldinger. det som er resultatet som er best er i alle fall tåren. det er tåren. det er det beste resultatet. ikke akkurat matadorer. men noen amatører som aldri skulle ha gjort noe med mannen de kalte for en okse. vi kan lage et nytt begrep for slike folk. Tortumentår. en Tortumentår. de forsøker å torturere, men ender opp med å grine og felle tårer. en Tortumentår. det er et av de beste utfallene og det er det jeg har gjort her i denne situasjonen. og for å si det mildt. oxen er fremdeles frisk og går forholdsvis trygt rundt på jorden, men det er visse gale folk i området fremdeles.

Blinnin Bliss. det var de to etternavnene hans. en fantastisk kriger. han var i et land. og så drepte han alle fiendene til landet. og så etterpå så utrolig nok begynte landets befolkning å prøve å drepe Blinnin Bliss. og da umiddelbart så ble de voldtatt og drept av alle fiendene til Blinnin. fordi Blinnin hadde seiret og vunnet en del kommunikasjon med da fiendene sine og noen av sine tidligere fiender. det lå i navnet Blinnin. et helt nytt kor også har de mot seg. det kom for noen måneder siden. sånn omlag. Blinnin. Blinnin Bliss. han reiste altså til et annet land som han kalte for sitt egentlige hjemland. eller da opprinnelige hjemland. eller da hjemland. og så så han tilbake av og til på det landet han hadde

vært i og gjort suksess i krig, og nøt synet av undergangen til de som hadde sveket ham. Blinnin Bliss. det var mange kriger han hadde vunnet. og det er ikke tid og sted nå til å ramse opp alle. men det var mange ulike og alle var jo stort sett klar for å utrydde befolkningen i det landet han hadde vært i fordi det merkelige var jo at han hadde vunnet alle krigene en vanlig ordinær innbygger ville ha i et slikt land. og nå altså hadde de alle mot seg og om de skulle gå samme vei som Blinnin Bliss så ville de bare bli ledd av fordi det var sett før, og de visste hvordan de skulle takle det. det var bare å se til sin nye venn Blinnin Bliss. og der var det videre bare i fryd å nyte undergangen som han selv kunne ha vært redningen for, men som de nektet å være en del av. landets befolkning hadde til og med truet alle i verden, og også gått vekk fra alle lovene i situasjonen. tenk det. som om dyr. som om dyr som alle i verden elsker å drepe. Blinnin Bliss satt å nøt i stolen sin å tenkte litt og så på vindene mot landet. han gjorde seg klar til å le.

det hadde vært spennende å sett. et rom ved et mentalt sykehus. bøkene mine på Verda forlag så de har drept for å lyge om i snart syv-åtte år. de har drept mange. og er veldig rask med løgnene sine. stadig noe her og der som at de har lært deg. du har vært med de. du har fått det og det. og så videre hele tiden med raske psykotiske løgner. det hadde vært spennende å se de satt inn i et rom tvunget til å lese alt og så komme med noen ord om hva de tror er meg. og hva de tror vennlige har gjort i tiden jeg skrev bøkene. i psykosen sin nå så vet de liksom så mye om bøkene. perfekt kunnskap. programmert på program. kun norsk. ikke fremmedord. og så videre og så skriker de hele tiden. bøkene til noen andre enn forfatteren selv. og du skal drepes og du skal dø og vi skal stjele kunnskapen og så videre med raske ord. og raske tilbakemeldinger. det hadde vært spennende. latt de som pasient ha et nettbrett og lest alle bøkene mine, og så etterpå kravd en tilbakemelding på hva de synes om bøkene mine. jeg tror de hadde roet seg betraktelig ned i et slikt tilfelle. nå er de som om små raske fjerter i sin tilbakemelding og holdning. men kanskje det ville bli som om en litt lenger eller planlagt fis om de først hadde lest bøkene. som om når en

går bak noe og skjuler seg for så å fise eller prompe uten at noen merker det. det ville nok vært en slik situasjon om de først hadde roet seg ned. og den gang vil vi også kunne sammenligne med den alvorlige psykotiske tilstanden de har idag. aggressiv psykose og hallusinasjoner og litt forskjellig. jeg er en rolig mann vanligvis, og Verda forlag er skapt ut fra min egen rasjonalisme. tenkning. og det er hysterisk å se hvor gale de er blitt akkurat nå. den som begynte løggen er til og med dø. så de er låst inn i skjebnen av at andre må fortelle de hva som er sant. det er også spennende.

kor. situasjonen kan forbedre seg noe sa en mann om vi skiller de ulike korene i to ulike typer. kor som er konstruktive og kor som er destruktive. og akkurat nå så ser vi at ulike følelser er ulike kor som av og til kommer på besøk og kommer med sang. og ikke alle sanger er like konstruktive. det var en forfatter han hadde som om en bolle med spaghetti rundt seg. og hver linje med spaghetti var som om et kor. og noen kom andre gikk. andre ble der hele livet. og det var bare å kutte av. kutte vekk. samle. samle de ulike korene hver for seg og så kutte de vekk med tiden. og det var noe som var enkelt å få til. og også kan vi legge merkelapper på de ulike korene for å få vite hva det er for noe slik at de ikke laster oss de vi ikke vil og ikke minst har kontroll og tilsyn med hvem de er og får de vekk fra miljøet vårt. dere vet hva forfatteren skriver. og til det beste for forfatteren sa folk. ja. og det er kjekt å ordne på denne måten. et kor skrek dette er første gang han går mot seg selv. nei forfatteren går ikke mot seg selv. han er i vurderingen av om han i det hele tatt skal få seg et nytt sted å skrive. men foreløpig sitter han her. og ellers så er det slik at skrivingen til forfatteren gikk bedre og bedre og han var kommet langt i arbeidet med sin neste bok som het Nettverket. der skulle han ordne et nettverk som han kunne leve ved og gjøre alt som han skulle gjøre. og ikke ha disse strengene og tentaklene som kom fra ulike destruktive krefter. prøv sa forfatteren en dag en ser disse tentaklene komme. da skal dere se dere blir stor i verden om dere gjør så. fordi det er noe som ofte brukes i poesien. bruker i ordene. i

kulturen. og brukes til å skape et fredelig område og en fredelig kultur. nettopp det å såre fiender vekker fra en selv og isolere de og sette de vekker.

så var det å få til noe helt nytt. noe som slår an. noe som blir husket dagen etter. noe som blir en nyhet blant folk. blir et minne som er helt nytt. det er altså ikke helt enkelt. og det er litt blandet følelse med dette å få det til. det skjer liksom av seg selv. eller om en kommer med en anledning. en kan jo prøve seg om en vil. det å sette opp noe og spille med det og så få det til å bli husket. la oss si vi har en bar. og så var det en gruppe menn der. og så kom det en gruppe med kvinner inn. og de satt hver for seg de ulike gruppene. menn og kvinner. så kan en jo prøve å finne på noe som en aldri har sett før og så bruke det i situasjonen til å skape noe som er helt nytt og som kanskje blir lagt merke til. og det er ikke vanskelig i seg selv. det er noe som vil være ganske enkelt å få til når en tenker på at det populære, og at det er slik at det populære er ikke alltid all verdens kunnskap samlet i samvittigheten. en kan komme til å glemme også ulike muligheter selv om de har vært brukt før. og det er også slik at en må på en måte ha noen å presentere til og vise til og være der i nåtiden eller da i medium i en annen tid. og det å komme til med noe som vekker oppsikt er ikke enkelt. nei det er ganske vanskelig å få til. men disse fire mennene og kvinnene da. som var på en bar. de drakk litt alkohol. og i det følgende så kan en prøve å se for seg at det skjedde noe helt spesielt med disse ti. de kjøpte litt drikke og sånn. og satt der på baren og pratet hver for seg. og så kom det til linjen som åpnet kontakt mellom de for eksempel. se langt inn i fremtiden for eksempel om de giftet seg alle sammen i et felles ekteskap. eller om de kanskje gjorde noe som ble voldelig og husket på den måten. eller om de bare fortsatte å sitte der og snakke hver for seg de to gruppene. menn og kvinner. nei det er ikke bare å si at en skal få til noe helt nytt.

når djevler blir svak. det djevlene gjør idag er å prøve å lete etter ulike ting i minner minner og ting. når jeg skriver eksempelvis og order opp i noe eksempelvis, så jager de som svin inn til stedet og forsøker å fjerne koblingen. før for mange år siden begynte de å forsøke skitne til. da var

det å forsvare seg som var måten. eksempelvis om de forsøker å skitne til noe, så forsvare det fra å bli nettopp skittent. nå så om noe godt tilskrives noe kanskje ikke er så godt. ordne det. helbrede. kanskje skrive noe bedre. så forsøker de som svin å finne stedet hvor minnene er og så sette de fra hverandre. slik er stemningen akkurat nå. i mitt liv. mine minner. da er vi på vei et sted. og djevlene begynner å slite litt. så de har forandret seg og det er merkverdig hvordan de ikke gir seg. de har ikke noe liv. de er svin i andre sitt liv for å finne ting som stadig blir bedre til å forsøke gjøre det verre. ikke bare et generelt forsøk på å skitne til, men svin i en tid hvor mange ting blir bedre så forsøke finne de bedre tingene og skille de fra andre minner. la oss se til lovene. de blir stadig bedre. det er i alle fall hele meningen. disse svinene av noen djevler er som om å finne tilbake til tidligere dårligere lover og forsøke fjerne de nye bedre lovene. så svinaktig djevleskap er det blitt idag. så det er ikke kloke folk. og at de har holdt på med dette så lenge at de er kommet inn i den form for død kan en kalle det så ser alle at vi er på en seirende vei. og den blir stadig sterkere. den blir stadig bedre. og den blir stadig et bedre liv for oss. det kommer til å gi seg innen en viss tid. så vi får se hvor lenge det varer. vi jobber med å fjerne de. og hovedfokuset til djevlene er akkurat nå å forsøke gjøre det hatsk å eventuelt være i en situasjon som intervjuobjekt i et intervju angående disse bøkene som jeg skriver nå, men spesielt alt jeg har gjort med Verda forlag. som er helt mitt. skapt av meg fullstendig og eid av meg og jeg som forvalter det. latter. vi får nå se i intervjuene.

vann. aggressiv vrangforestilling. I. Armaxius. ånd og vann. en merker det. før var det en helt annen stemning. et helt annet vær. vannet gikk i bekker, elver og var i luften som vær. regn. vind. vanndråper på bladene. men nå. så der ser meg sa Armaxius. nå ser dere meg åpenbare seg i terrenget. i landet. jeg skal leve. og jeg skal gjøre det jeg er her for å gjøre. ingen kan stoppe meg i det. og nå ser dere hvilken feber dere har som har skapt en utrygghet. det er som om en storm. og den er her. og den er ikke på grunn av at jeg har planlagt den eller skapt den. den er fordi dere ikke har gitt meg den tryggheten jeg har rett på å ha. og

stormen kommer nok til å vedvare en stund. og kommer til å vare i alle fall inntil tryggheten min er slik den skal være. Armaxius gikk bort til skrivebordet sitt. han skrev på en bok. men begynte å skrive en ny bok. den første boken het Strategien. så begynte han på en bok kalt Stormen. det skulle ha vært nok med Strategien. nå må vi forholde oss til stormen også. og den skriver jeg om i boken Stormen. og den er ikke min den stormen. den er hovedsakelig på grunn av som sagt at jeg ikke har fått den tryggheten jeg har rett på. det er hovedsakelig. og nå liker jeg den. men dere ser at jeg ikke går inn i stormen med hele mitt hjerte, og går ikke inn i den. men det kan komme til å skje om jeg må sa Armaxius. det tok de tre mennene som lyttet til ham alvorlig. vi får se hva vi kan gjøre sa de til Armaxius og så gikk de. Armaxius ble sittende igjen alene og vurdere litt denne nye boken Stormen og hva han skulle gjøre med dette prosjektet. han så litt tilbake også på strategien sin. og det var en så enkel strategi som å være med det gode og mot det onde, og det var noe han visste han kunne leve med i de aller fleste omgivelser og omstendigheter. det er noe en kan overalt egentlig. men så gikk det altså ikke i de omgivelsene han hadde vært i en stund. så stormen måtte reise seg. vi får se hva det blir til med Stormen tenkte Armaxius.

så var jeg faktisk litt lei av skriving tidlig på dagen. litt smådjevleskap som irriterer, men ikke noe annet at det er noe å se bort fra om jeg vil. og så er det kanskje litt slitasje iforhold til mulighetene og nye idéer. det er kjekkest kanskje å skrive om scener og folk. mye følelser. spesielt litt med ulike klasser eller da ulike situasjoner i samfunnet. det å kun skrive litt filosofisk. vurderende og nesten kvasivitenskapelig er noe har vært skrevet i ganske lang tid nå. mange dager føles det som. så det er nå bare å skrive og leve ved dette og spennende blir det, ja, jeg ser frem til å få svar fra de ulike forlagene. så vi kan begynne å tenke litt mer liv og scene en stund. og jeg kan legge til at jeg vurderer om jeg skal ta søndagen som nå er fri fra skriving. men kan i alle fall skrive litt til. en scene. et teater. det var flere hundre i salen i publikum. det var et nytt teaterstykke. og dette var premieren. ingen i byen hadde sett det før og visste ingenting om stykket. stykket het De Salvete Lunger. helten var

en sterk mann som skulle gjennom stykket få tildelt rett i samfunnet til å bruke sine lunger til å puste med så mye han ville. også til og med atletisk sterk bruk av lunger. det var en forestilling med mange spennende karakterer. og det var en antagonist der helten var protagonisten. helten kom i en slik konflikt at antagonist ble stilt så mye i hat at den begynte å omvendt gi helten rett til nettopp slike ting som å være den som puster. er ånden på en måte. og der var det komiske innslag der en begynte å le av antagonist. hele publikum var i ekstase og latter når antagonist sa til helten at han kunne få puste og ha sine lunger i fred. det var jo noe helten visste han kunne uansett. fordi han var jo blant sitt folk en som var et aktiv menneske og en kriger og det var aldri spørsmål der om han kunne bruke sine lunger eller ikke. stykket ble avsluttet, og publikum gikk hjem. helten som egentlig var en helt i det virkelige liv også satte seg ned på en stol bak scenen og pustet ut etter at stykket var ferdig.

prøv å let etter én stor plan i verden for folket vårt jeg ikke har utført. og så er det å gå videre. det var en mann ved ukjent navn som sa det. det ble reaksjoner i avisene i byen. har du hørt om denne mannen som har utført de der planene og det der spurte en av mennene på en benk der det satt to menn som leste avisen og en kvinne. kvinnen hadde en hund. en liten hund med seg og de to mennene begynte å snakke. ja de der planene og det. ja jeg så noe med de. hva er det egentlig det dreier seg om det der. nei han sa han hadde utført noen større planer i verden. er det sånn sak for keisere eller hva er det for noe. ja det er vel kanskje det. kanskje noe angående keisere eller slik ja. det er jo veldig greit å bli ferdig med ting. ja det er det. veldig greit. nei hva er klokken egentlig. jeg må hjem til middag. konen min lager middag. du skal ikke en tur ut på byen ikveld da eller restauranten. jo vi kan møtes der klokken ti. fint vi snakkes. så gikk de ene hjem til middag. de møttes senere på kvelden. og da så en at de kjøpte seg noe drikke. og det var et fjernsyn ikke så langt ifra. og som de snakket så så de på fjernsynet at det skulle oppstå en ny politikk i verden. eller som de sa på fjernsynet en utvikling videre der samfunnet skulle komme inn i en ny tid. med

forholdsvis store forandringer og oppdateringer, men at alt var så
fortreffelig, så systematisk ryddig og behagelig å være en del av at det
ikke var sannsynlig at det ble noen krig. en form for samfunn som alle
vil være en del av og at det kom til å utvikle seg fort. de så på det fikk
en del gode idéer om dette og fortsatte etter å ha sett innslaget med å
drikke og snakke om ulike mer private emner sammen. fjernsynet gikk
med oppdateringen i bakgrunnen og livet gikk videre.

fokuser fremover kanskje mer i alle fall en periode på liv og mennesker
i skriveingen. naboer. det var en som sa at en aldri skulle få gode naboer.
at ingen skulle få en god nabo. det er dårlig styring. slutt med det. det
var to naboer som bodde et sted litt i utkanten av en bygd. og der hadde
de en lykkelig harmoni. de besøkte hverandre av og til. og de gjorde
ting sammen som å reise på ferie sammen. ta med seg barna på ulike
turer i felleskap så barna lærte å kjenne hverandre og ble
barndomsvenner. og videre så ble de også naboer i andre generasjon
de som var barndomsvenner. det er utrolig situasjon at de faktisk klarte
det i et slikt samfunn. der en hadde planer om lage hat for alle naboer å
mestre det at barndomsvennene til og meg ville være naboer. og sånn
ble det er folk som var kalt for Nabofolket. de utviklet seg slik hele
folket og alle var gode naboer og koste seg i livet med fester og turer
og tilfeldig handleturer sammen. det var en mann. han mente han var
best på handling. men han var alltid klar for konkurranse. så når han så
en nabo skulle handle så engasjerte han alltid til konkurranse om han så
de var interessert. og de var de ofte. de hadde jo noenlunde samme
innkjøpsliste så da kunne de finne konkurranse på like vilkår. og de
hadde av og til konkurranse om hvem som var raskest om listen var
noenlunde like lang. av og til hvem som hadde finest stil om de hadde
ulik lengde på listen. av og til hadde de konkurranse om å se hvilke som
var best på for eksempel det å gå lengst inne i butikken før de var ferdig
uten å bli tatt for det av betjeningen. av og til fikk de klager på hva de
gjorde, men det var sjelden. de fikk nå kjøpe øl om de trengte det. og
de hadde fester og ingen utroskap. det var noe som Nabofolket fant var
lurt. om vi skal være utro kan vi heller bare avslutte og få oss en ny

kone sa mennene som om konene hadde gitt dem en vind. så det ble litt bytting av koner og sånne ting, men det var noe som gikk helt fint.

om du blir kjent frykten. en djevel skrek at om du blir kjent så går vår verden i knas. de har ingen verden allerede. den er knust. knust for andre gang kanskje. én gang er nok. de har en frykt om at M. Kommer skal bli stor. han er jo stor på i alle fall én måte allerede i medium hv hva nå enn det er. og det er ikke lurt å si slike daler. for da kommer det et dobbelt så høyt fjell fremfor dere. da kan en gjøre seg til og med deilig i media og tenke på fiender som hater. det er dobbel kjærlighet. det er en suksess. og den blir spennende å følge med på. fordi det kan komme til å skje ganske raskt. og de skriker allerede at jeg aldri skulle bli kjent. jeg er kjent. og skal bli enda mer kjent. de spekulanter som kun respekterer fjernsyn er ikke klok på menneskeverd. og de er ikke klok på medium. og de to fjellene er noe som ikke er lurt å lage til. men de klarer nok ikke annet enn å grave seg enda lenger ned. det mest gledelige eller det som fenger mest med media det er egentlig flere ting. men det er jo det å ha markedsføring. det er kanskje det essensielle for alle de ting som engasjerer meg og som jeg vil presentere. men det som er viktig å huske på er livet og det jeg jobber med som er skriving sa en mann. det er jo det som blir kjent først og fremst. og det er det som er det som er lykke akkurat nå. snakke om tekst. snakke om teksten. få spørsmål. interesse. i samfunnet. og det om jeg får det til blir et vidunerlig liv tror jeg. spesielt om det blir mye og det kan det bli. det er ikke sikkert, men kanskje. og der i den situasjonen er egentlig ikke media det essensielle. det essensielle der er å leve av tekst i den virksomheten. men det å være i media er nok en del av eventuell suksess. og når vi da ser tilbake på disse fryktige for at jeg blir kjent. hva er de fryktig for. teksten. virksomheten. planene mine som kan markedsføres av media og om media. meg som menneske bli sett i media. nei det er nok at de vil slite med å være parasitter.

en ferie. som om en prest som har ferie. mye på gang kanskje og så mye ansvar eller da nettverk. og så ta seg en pause. eller bare en hvilken som

helst som tar seg en bevisst ferie. langvarig. som om en langvarig meditasjon. som om en langvarig ro for meditasjon for å se på sitt eget liv og hvor en har vært og hvor en skal. det finnes to typer pauser grunnleggende. de gode som tar seg en pause. og når onde tar seg en pause. de trenger virkelig en pause disse som akkurat i nåværende stund kommer med gale, onde ord og handlinger hele tiden gjentakende. de trenger seg virkelig en pause. jeg hadde egentlig ikke behov for det. men det passet godt, og det gav meg veldig mye overskudd sa en mann ved navn L. Ferie. han skulle lage til rette for en hel pentalogi og måtte samle seg om det å finne noe å skrive om. en handling. og karakterer. og i den forbindelse så tok han det mer med ro. han begynte å ta ferie. han hvilte mye. og bare lot historien utfolde seg over en lang periode. han kunne også ha satt seg ned og funnet på og grublet og laget et system over kort tid. en historie. men han valgte å finne noe som kunne bli litt bedre og bare lot tiden gå og historien og karakterene komme til liv over lang tid. resten av livet ble ganske likt og da kalte han det en ferie og han ordnet flere saker i livet som han jobbet med og av personlige ting også underveis. og da kalte han det for en prest sin ferie. en Presteferie. og det var noe som var godt. en god mann med overskudd som vant mye på å ta det med ro en stund som om en ferie. en Presteferie.

igår var en av de fineste kveldene jeg har hatt på mange, mange år. kanskje åtte-ni år uten å regne. det opptod et liv. et samfunn. i ånden. der det nye speilet som kalles Speilbildet ble anvendt av flere. og vi fikk orden for ulike som ville ha hver sitt speil og så fjernet vi i tillegg en del demoner og plasserte de i en søppelpose. og da ble det veldig fredelig og rolig rundt oss og åndslivet ble et godt samfunn med god oppførsel og god orden. et barnari som tok slutt. og slik skal det bli mer og mer. vi kan kalle det for Åndeordenen. og det kan vi forvente skjer mer og mer. akkurat nå så er det slik at selve speilene blir angrepet, og da ser vi det at vi ikke kan leve med de i søppelposene. de prøver å angripe alle og påstår de er noen andre enn hvem de er. så Åndeordenen markerer et vendepunkt eller kanskje til og med en revolusjonen i

åndslivet vårt. og her vil vi se fremover at det blir bedre og bedre orden etterhvert. som om ulike stjerner som en ser på som en kan leve ved, og lære av og hjelpe og gi til akkurat som om stjernene gir til deg. speilene er en ganske god poesi og lignende for hva det er for noe. men en kan nok lage bedre også. men det er noe som er noe å se på fremover og se på hva det er for noe og så perfeksjonere etterhvert. det som er at om en først skal være et annet sted enn der en er, så må der være noe som er litt annledes enn det som en kan si vanlige terreng og hus er for noe. det er noe som blir annerledes uansett. sted er essensielt og for å være med en stjerne eller da et speil, eller da ved så er det slik at det må være noe litt annerledes imellom uansett. så kommer en del ekle innspill i forsøk på å lage hat for hele denne situasjonen om å være sammen. men det er ikke noe å bry seg om. det er ikke skriftfolket. og det er ikke de vi tenker sammen med. Åndeordenen var en fin opplevelse og kommer til å komme mer av.

det er alltid nyheter i livet nå. så følg med og se. nyheter for hele verden. jeg er veldig grundig teoretisk og det ser en i mange av de poengene som åpenbarer seg. fiendtlige er helt grunnleggende ond, og spesielt der vil en se mange nyheter i tiden som kommer. du må flykte skriker noen dyr. men det er bare å ta frem stokken og slå de litt fordi det er ikke ekte dyr, men mennesket som poetisk kalles for dyr fordi de ikke oppfører seg og det er ikke noe nytt. men det er hele tiden spennende ting som skjer for hele verden akkurat nå. og derfor er skrivningen veldig kjekk å følge med på og livet mitt. akkurat når jeg skrev livet mitt så kom der nok en idé fra mine vennlige og så sa noen fiendtlige i hat liven min. som er et nyord som ikke finnes i språket. det er fiendtlige som har fått personlighetsforstyrrelser og som ikke liker livet vårt. nyheter i verden. en gren. det har en stor underholdningsverdi og kommer til å gjøre meg populær en lang periode. og det er noe som kan skrives om også. skrive og leve. og der vil det som sagt skje mange spennende ting i denne verden. nyheter kommer ofte. om ikke daglig så i alle fall ofte. og det er noe som er en rikdom, og noe som er resultat av hardt arbeid, men også kanskje en del tilfældigheter i tiden. men det er hardt arbeid for å

si det slik som kanskje er det viktigste for å gripe ånden i tiden. tidsånden. det var noen som en gang sa at se på han og det skjer magiske ting i hele verden. det er meg sa en mann. og det skjer fremdeles. hele tiden. hver dag. følg med på hva jeg driver med sa mannen videre. nyheter i verden hele tiden. og det er noe som skaper rikdom. og noe som er sterkt. og noe som er fremtiden. noe som utvikler videre. bygger vår sivilisasjon videre. det neste i vår sivilisasjon er det dere ser jeg jobber med. vær med.

vi har spist oss inn. det sa noen psykotiske om bøkene mine. de prøver å lyge om ting bakover i tid. de forsøker å gi meg råd iforhold til redaksjonen min der jeg er eneste redaktør. og så prøver de å lyge bakover i tid. og være så stygg og ond at de vil forsøke drepe meg og stjele. forunderlig. dette fortalte en mann til en annen. de var forfattere begge to. og den ene forfatteren hadde altså fått omkring seg en gruppe som støtt forsøkte å lyge om hans bøker. hvordan fikk du det til spurte han. nei jeg har nok skrevet noen ganske gode bøker. det er det første. så det er mange som ser dem. og så klarer de bare ikke annet enn å forsøke stjele av meg disse tyvene. og så har tiden gått og de blitt så lav. så lite klok at de hele tiden forsøke å lete etter nye måter å lyge om bøkene mine på. du kan jo bruke det til underholdning i dine bøker kanskje. ja det gjør jeg. idag skrev jeg siste et avsnitt om disse demonene. og det er ganske komisk. men de er farlige også. farlige. ja de er villig til å drepe ser jeg også for løgnene sine. drepe for å lyge om dine bøker. ja slik er det blitt. så spedalsk er de blitt faktisk. og de har glemt at de ikke er noe annet enn noen demoner nær meg. hadde det vært i en annen by så er de så liten at ingen hadde sett dem, men de er her spedalsk rundt meg i byen som jeg nå er. kan jeg få se en av disse tro. så jeg kan forsøke å skrive en bok inn i denne verden for å se om jeg kan få de til å lyge om meg også. jeg er en tøffing som ikke er redd noen som helst. ja i nettverk kan det være en kobling. Ixboken kan du kalle den. og så komme med en tilknytning til meg som i mitt nettverk av forfattere eksempelvis. og så se om boken vokser slik at disse tyvene forsøker å stjele Ixboken. ja det gjør jeg. forfatteren løp nesten hjem med

ensusiasme og ville forsøke skrive Ixboken for å se om tyvene begynte å forsøke stjele av ham også.

det flyttende store hus. det var et stort hus. i alle fall et hus. men så ble det flyttet. det ble flyttet på grunn av å ville ha en bro inne i huset. men broen var et annet sted. så fikk de i sitt øye hvor en ny bro var, og da flyttet de på seg. idag har noen fattige fokus på hus. et ekstra fokus. og så snakker de om mitt hus. det tredje perfekte hjem. det hater de. uansett. det store hus. det flyttende store hus. en nyhet i verden. og det er på grunn av mine styrker. det er det noe av det største som har skjedd i verdens historie i ånden. på minst ett punkt så er det verdens beste hendelse. vi kan kalle hendelsen for Separamove. det handler om at noen forsøkte å stå som om i et hus. eller da med eller uten hus. og så være på en måte en bro. eller bindeledd mellom to ulike enheter. og så ble broen eller bindeleddet drept og brutt. og så ble det resterende av de to tingene der var en bro eller bindeledd imellom flyttet. og da så vi en del av situasjonen på en annen måte. Separamove er kallenavnet for situasjonen. og det ser vi ikke er særlig vanskelig å få til. en trenger kanskje litt virkemiddel og anledning. men det som er den støe anledningen det er at dette som skal separeres og flyttes på, drepes og flyttes på må ha bygget seg opp over tid. og så må en være sterk som knuser de som bygger. og så må en deretter utføre Separamove. for. så kan vi tenke på en annen situasjon. hvordan best bygge noe slikt lignende som er til det gode for oss. enhet, liv og stabilitet. vi kan kalle det for Enstabil. det er på en måte det omvendte. og det er jo noe som en kan ha omkring en som er en slik leder som kan lage slikt. og det tror jeg er noe som er sterkt. Enstabil. og da går tankene litt inn i historien på hva som har skjedd før og hva vi har for kultur og hva vi ønsker å oppnå. det er mange som lager Enstabil akkurat nå ser det ut til. og det er nok fremtiden i alle fall en stund. men så er det kanskje deretter noe som kommer til å gå litt nedover med. det kommer nok til å bli mer seg selv og kanskje vi kan påstå at det vil bli Mangstabil eventuelt. mange en ser på. eller eventuelt Altstabil. at en egentlig ser på alle sammen på en gang og at alle er der, men at noen skiller seg ut som en kanskje vil

følge mer enn andre og at det endrer seg en del. men spesielt er det med disse to forskjellene mellom Separamove og Enstabil. Separamove.

på grunn av oss. de påstår jeg er synkronisert med å ligge å kose meg med det guddommelige når folk her er på jobb. det er klart en del kjekke ting å tenke på her. men det er jeg som bestemmer. og om dere har latt meg kose meg på dagtid så er det ingenting å vinne på det. ingen mulighet for å skryte. så en forfatter kom til og sa at dette skal hete som kallenavn Innsjekkskanalen. altså når en sjekker inn på jobb hva skjer og hva skjer med de som ligger å sover eller hviler eller er dedikert til det guddommelige. nei ved Innsjekkskanalen som han sa så var der en del å se. men det var et dårlig ord sa noen andre. la oss endre kallenavn. forfatteren fant frem bøkene igjen og begynte å skrive og laget eller kallenavnet Innsjekkskshvile. når noen sjekker inn på jobb så begynner andre å hvile. og dette ble noe som i området til forfatteren ble veldig populært. han lå og hvilte utover dagen og begynte å på jobb når alle andre var ferdig. og de påstod i miljøet at de hadde alle slags årsaker til dette. det ble en snakkis. det ble et rykte. og de var fast innstilt på å ikke lytte til forfatteren selv og hva han mente om situasjonen. og så når tiden gikk så fant en annen forfatter ut at han ville skrive en bok med hensyn til forfatterens eget synspunkt på saken. og det ble en bok som ble veldig godt kjent blant andre. og de falske ryktene fikk ingen respekt og kreditt. og den forfatteren skrev altså en bok som het Feriemodusen Forsvinner. og den ble veldig spektakulær blant folket. de elsket idéen av å kunne nærmest ta seg en ferie, og så ligge å slumre en del om morgenen og få alle slags rykter til å spre seg i et nærmiljø blant sinnsyke folk som bare snakker elendige ord. nei dette var en god bok. det er som å ta seg en ferie sa folk å lese boken.

det var en glad mengde med turister som var på ferie. de gikk forbi noen blokker som hadde litt snev av å være et bordell. det gikk liksom ut og inn litt lugubre typer. men de tenkte ikke særlig over det. det er vel slik sa den ene at når en har slike blokker så kan de vel utvikles til å bli bordeller mange av dem. ja det er vel kanskje slik. sadistiske ting sprer

seg kanskje og kanskje tar det tid før at en får frem noen som stopper det. ja slik er det nok. nei. skal vi ta en tur å drikke litt. ja. de gikk på et utested. et mørkt rom med litt lys og lav musikk. senere på kvelden når det hadde blitt slik at de hadde drukket en del så økte volumet på musikken og de begynte å danse. da ble en av de full etterhvert. enten det var en kvinne eller mann. og så begynte de med ulikt slik kosing og sånn. og så gikk de ut sammen og den ene bodde nettopp i blokkene som de hadde sett. men da ble det sagt at det ikke var ønskelig med å ta inn på bordellet der. den som sa det var blitt litt snøvlete og husket ikke så godt og det var jo ikke sikkert om det i det hele tatt var et bordell som de hadde snakket om tidligere på dagen de som gikk sammen. turistene. så de gikk tilbake til diskoteket. det må være noen skikkelige blokker for at jeg vil være med inn. det finnes nemlig to ulike blokker i denne verden. det som kalles Godblokker og det som kalles Ondblokker. og jeg vil ikke ha noe med Ondblokker å gjøre så det må være Godblokker. hva heter du sa den som hadde vært i et sånt midlertidig parforhold til den andre. den svarte ikke. de ble atskilt og gikk videre til andre ting etterhvert. og så gikk turistene hjem til slutt og den som hadde blitt fullest ropte Ondblokker til blokkene. men han visste jo ikke i det hele tatt hva det var som var sannheten. om det var Godblokker eller Ondblokker. uansett jeg vil ikke inn der. da vil jeg heller hjem til min egen seng. og så gikk de hjem.

så var alt i orden. noen trodde kanskje at noe var fortapt. som om vårt samfunn hadde kollapset. som om det ikke var mer håp. men så var vi der til tross. alt var i orden så alle. og det ble kalt for Erpunktet. for alt var jo i orden. alt er jo i orden. det er jo ingenting som står i veien for vår himmelske fremtid. en forfatter tok på seg oppgaven å skrive en bok om dette Er-Fenomenet het boken. det var tittelen. alt er jo i orden sa han til seg selv. og begynte å skrive om denne situasjonen hvor alt var liksom som om et kaos og krig. men så åpnet alt seg opp i løpet av boken. alle muligheter var åpne. og det var en helt som het Kandidaten som kallenavn. det var han som skulle vise alle disse mulighetene. og vise hvordan en skulle gjøre det for å åpne opp for et sinn som så bare

kaos. der er ingen kaos sa han til andre. se her sa han. og Kandidaten utførte en rekke bragder i løpet av en periode som viste hvor enkelt livet og eksistensen var. og alle ble med ham på det. du er en tøffing Kandidaten sa noen til ham. men jeg har et spørsmål. kunne du vært en kvinne. i boken var det nemlig også en kvinne som het Kandidatessen. og de to Kandidaten og Kandidatessen skulle åpenbare seg i boken på to ulike måter. både hver for seg som den eneste og sammen som to som kunne åpenbare eksistensen som fredfull og håpefull og rolig og trygg. og det var en bok som skulle vinne mange priser. den fikk en pris ved navn Krageprisen. og Skoprisen. og den var til å gå på var det en som moret seg med å si. og så var det en pris som et Rustningsprisen der han faktisk fikk en hel rustning som han kunne bruke om han ville. boken ble også solgt en del og forfatteren gikk videre med neste bok Spilleboken het den. da var det bare å spille litt tenkte han. fordi det var ikke så mye annet å si enn at når vi er her og mulighetene er helt åpne og alt av grunnlag er lagt så er det tid for å leve. og leve på en måte en kan i samfunnet.

Frans Exaltatio. alt var der. og øvrige ting enn hans oppdrag var kun tiltaltende midlertidig. alt så vakkert fremfor seg. alt var egentlig klart. bare en del detaljer som skulle på plass og jobbes med og planlegges. men visjonen. drømmen. planen. strategien. så godt som alt klart alt sammen. Heine Torpor. han var låst inne i et hjem og kunne ikke forlate det. og han så at alt i samfunnet og i territoriet skulle forfalle. alt sammen. samfunn. folk. dyr. alt skulle utslettes og drepes og voldtas og skjendes og erstattes med et annet fremmed folk. Torpor satt der. om han var virkelig lei seg er usikkert. syk om ikke. ikke frisk kanskje om ikke. sykdommen handlet nettopp om dette forhold om at han skulle dø og var nettopp en av dem som skulle utslettes. han satt i vinduet ved hjemmet. og så ut mot byen. alt skulle ødelegges av den sivilasjonen han så. og alt skulle elimineres og ødelegges. Heine Torpor. Frans Exaltatio var i en annen situasjon. for å si det mildt. det var han som var fremtiden. Heine Torpor fant nettstedet til Frans Exaltatio og begynte å bli psykotisk opptatt av Exaltatio. han fikk vrangforestillinger om at han

skulle snu opp-ned på alt av det Frans Exaltatio jobbet med og hadde skapt. og kom mer og mer inn i psykose. og det forunderlige var at Frans Exaltatio var eneste kjente løsning for å få samfunnet til å helbredes. få sivilisasjonen sikret. få fremtiden inn i nåtiden på en trygg måte. men til slutt av hele sitt hjerte og sjel satt Torpor for seg selv der han trodde han hadde alle slags nettverk med likesinnede og skulle ødelegge for Exaltatio. være grunnen og årsaken selv på den måten til sitt eget folk sin undergang. nettopp det ble kalt for Torporcincinno. som på notsk betydde låsen til undergang. når det ble kjent blant folk fikk Heine tillagt nytt etternavn. og det var til slutt Heine Torpor Torporcincinno. og det var merkelig for alt folket som hadde samlet seg om Exaltatio hvordan noen kunne bli så syk som Torpor. Torporcincinno.

hans kallenavn var Nomen-Don. og han hadde skapt tusenvis av ord. men ett skulle kanskje til og med det politikk for å avslutte, eller da glemme. det satt så langt inne hos befolkningen at han vurderte politikk. politiske virkemidler for å en gang få det vekk igjen. for han var det et begrep som var til opplysning, av både teoretiske og realistiske forhold. men han ville jo ikke ha det på den måten at han ville ha ordet til å prege territorie til evig tid liksom. det var tanken. så på minst én måte midlertidig. begrepet var et begrep som en kanskje ikke kan nevne i denne boken. derfor så sier vi noe som ligner. begrepet var forvirring. og det fikk kallenavn også som var Forvirring. og det skulle sitte i mange, mange, mange år. og det skulle blir slik at han skrev bok om dette begrepet. som heter Forvirring og Fatning. det handler om å fatte hva forvirringen gikk ut på for derfor å fatte og så etter det kanskje gjøre noe med det som en hadde fattet. og boken hadde en karakter som ble en helt i et rike. og to-tre menn i boken skulle komme til å bli helter de også. det var en del problemer knyttet til samfunnet og eksistensen i samfunnet i historien i boken. men de var innstilt på å sikre at samfunnet skulle bli levelig så lenge det varte. og underveis i historien så kom de til å lage et nytt ord som skulle føre til at alle glemte en stund det begrepet som Nomen-Don laget. og det ble kalt for Pausebegrepet. men Nomen-Don sitt ord skulle vise seg å komme igjen på grunn av flere

hold. som sagt det realistiske i samfunnet i den boken. og det teoretiske i samfunnet i den boken. og mange flere ting. karakteren som var hovedperson var en dag på en møte sammen med de to-tre mennene. og da skjedde det noe enormt. de var sikker på at de skulle begynne et nytt politisk parti, blant annet for å jobbe med denne situasjonen om selve begrepene og det reelle. og det gjorde de.

en konge. men en konge i et forlatt territorium internasjonalt. i de aller fleste øyner i verden var folket i territoriet tapt. ingen respekterte de. de ble behandlet som drit. og der var en konge. midt iblant dem en konge. det store som skjedde var at en mann som ville redde befolkningen drepte kongen mentalt. og blant kongene i de øvrige monarkiene rundt landet var der rykter om dette selvfølgelig. men til tross for at til og med konger kom med utsagn til mannen som drepte den drepte kongen om at han skulle aldri drept kongen. så var han ikke redd. det brydde han seg ikke om. fordi han hadde straffet kongen for det som befolkningen ble lastet med og til og med fått uttrykk fra de kongelige om at han hadde trekt seg tilbake også fra det å skape et godt samfunn for befolkningen. de kom til og med med trusler om at befolkningen skulle utslettes selv, og det var noe mannen var fullstendig rasende på. og derfor så mente han selv at han hadde gjort det rette i situasjonen. og det var mange enig i. og så gikk videre mannen inn i en episode av livet sitt med en del drap. han slaktet ned alle de som var motstandere i landet og som var farlige for folket. og han skrev bok om dette som het Kontrollert Massegrav. han hadde nemlig satt for seg før drapene begynte at han skulle ha en massegrav. og lage til massegraver. men så når han var ferdig så avslutte alt som hadde med drap å gjøre. og det var noe han ble priset for. han skrev boken først. og så utførte han det etterpå. han skrev det hele i skjønnlitteratur og så utførte han det realistisk. fordi om han skrev alt sammen som om faglitteratur så ville kanskje det oppstå problemer med myndighetene. så han gjorde et sjakktrekk med dette å skrive alt sammen som skjønt. massegraven var endelig ferdig. og der kom en ny periode i hans liv. han skulle roe seg ned med det brutale av drap. drapsinstinktet var helhjertet. og det var

antydninger til at han kunne komme til å også angripe andre som ikke skulle drepes til tider om han var sint. men alle lo av det hele fordi de visste hva det gikk i. han var som et instrument for utryddelse, og alle forstod ham så de holdt den avstand som er lurt. men i perioden hvor han skulle roe seg ned så tok han ferie.

en sky. av idéer en sky. og der er mange dråper. og så ser dere fiendtlige av en god mann som skapte skyen velge ut dråper mot seg selv. når den gode mannen sier noe og en ser skyen. så trekker de ut de dråpene som ville tilsi en selv var dårlig eller lignende. la oss si sa en lærer i faget Dråper. han satte opp en tavle. og tegnet opp ti-tyve dråper. og så laget han to ulike grupper av dråper på omlag seks-syv dråper i hver boble som han tegnet rundt. og så da om den ene skyen var av litt dårlige idéer. og den andre skyen var av et litt godt kaliber. så fant en teoretiker for dette ut at de syke menneskene valgte ut ting som ikke passet de selv godt. om de fant en dråpe som ikke passet de selv så valgte de ut dråpen. og så fortalte læreren om den gode mannen. når han eksempelvis ville få respekt for noe og snakket om alle dråpene som enhet, så sa han kanskje noe som var referert til den ene boblen av dråper for å få de som ville være ved den andre boblen av dråper samt de tvilende til å lytte se til den. gjøre det vanskelig å gå til den dårlige gruppen av dråper. og det var veldig effektivt. kloke gjorde nettopp det. men de som valgte den andre gruppen av dråper gikk stadig i en sykere og sykere tilstand. de valgte til slutt ut så mange dårlige dråper at de ville heller dø enn å leve. så de kloke som valgte som den gode mannen hadde sagt de vant alt i samfunnet til slutt. de ble med lederen til det å bli elite i samfunnet. så læreren avsluttet leksjonen med å si at en kan faktisk med denne teorien om dråpene komme til å velge det som gjør en til ledere og elite i samfunnet. velger en gal dråpe så kan en komme til å tape sin posisjon i samfunnet. og dere kan bare tenke dere til hva for gale folk som støtt velger imot den gode mannen og til og med galer ut hele tiden gale dråper.

nå er det øl jeg helst vil drikke. jeg vil gjøre meg ferdig med dagens skriving. og så drikke to pils og høre litt musikk. det er saken aller mest nå. og så er det litt dårlig stemning i luften for å si det sånn. det verserer idag et begrep som gjelder store landområder rundt meg i tusenvis av kilometer i diameter kan en grovt si. og det er populært og en del vær kommer på grunn av det. men jeg er ikke redd for idéer for å si det sånn. verken det gode eller kjærlighet. men det som er av ondt er skremmende galskap som er helt utrolig galt. det skal forsvinne. men det gjør at jeg blir litt forstyrret av og til når jeg skriver slik at det ikke blir så kjekt å skrive. men ikke noe stort problem. så lenge jeg har min hjerne som jeg har hatt i åtte år og skapt og skapt så er det en lykke. men så til øl. det var en mann som gikk på bar og hadde med seg notater. han leste litt først gjennom det han hadde skrevet den siste uken. en kvinne eller en mann gikk forbi. så kom det en mann og satte seg ned med pilsen ved siden av ham. og spurte om hvorfor han orket å lese gjennom notatene. mannen forstod ikke hva han mente med det. orker å orker. jeg leser notatene. når jeg skriver sa han så skriver jeg det ned én gang og så bearbeider jeg ikke det jeg har skrevet. jeg orker ikke den jobben. jeg liker å lese notater sa han fordi da kan jeg komme til å komme på bedre idéer etterhvert om det samme som jeg har skrevet fra før. er ikke det en god ting da spurte mannen. jo det kan jo kanskje være det, men tar det ikke litt lang tid da. er ikke det litt for omstendelig. hva skal du liksom med disse notatene dine. det jeg gjør er å forme en historie jeg skriver om. og så skriver jeg ned idéer og så former jeg inn i en perfeksjon til slutt. hvorfor ikke synes det er greit da. jeg synes det høres ut som om det blir for mye arbeid sa mannen og gikk.

om er gammel. og vet hva livet og døden er. så gjør P. Blodend rett om han skulle finne på å uten følelse bare vente på at sitt offer dør om det er innenfor det onde. det var en forfatter som skrev bok om døden og han hadde nevnt litt om P. Blodend. han var på reise og på ferie. og satt på en strand i en solstol og skrev om døden. en turist hadde nettopp vært borte hos ham og lurte på hva han holdt på med, og han hadde avsluttet praten med at døden er nå døden og ferie, ferie, men det er nå helt i

orden å tenke på døden om en så vil. ja hadde forfatteren sagt og fortsatte sine skriverier i solstolen. han drømte om alle slags former for død og lidelse. og tenkte på døden mer. og han hadde også med seg en bok med alle de mest kjente formene for tortur. og én bok for de aller mest kjente formene for å blir drept. og så gikk han bort til baren i stranden og kjøpte seg en leskedrikk med sugerør og hadde slippers på seg. så gikk han tilbake til solstolen og satt der med bøkene og notatene og en datamaskin å skrive på. det er et fint liv dette med å sitte her å skrive. du verden. så gikk han ut i havet og badet litt og så på bølgene og så på solen og skulle ønske det var vinter en kort periode når han kjente at solsteiken var faktisk litt vel varm. men kan ikke klage tenkte han og plasket ut i vannet og tok noen svømmetak. og så ble han vant til varmen i vannet og så gikk han opp og satte seg i skyggen endelig igjen. og så begynte han å tenke på døden igjen og tortur. og skrev noen setninger. og hadde en helt ny form for tortur klart fremfor seg. og så skrev han den ned i et notat. og så kom noen gutter skrikende og hylende nærmeste forbi med en ball de sparket på og da våknet han litt fra sine tanker og så fortsatte han å skrive etterpå. nei. dette er et herlig liv sa han og tok seg en slurk. ja. skrivning angrer jeg meg ikke på i det hele tatt. døden er kjekt å skrive om sa han.

det var en reise. oppdagelsesreise. men en av mennene var mest opptatt av makt. han hadde ikke så mye makt. men alltid opptatt av det. og han hadde på seg et hodebånd som skulle illustrere en keiserkrans. som om han hadde en krans på hodet som alle skulle respektere. men så var det slik at ikke alle gjorde og sånn. men de gikk en del turer og tok bilder og var på reise og skulle i et museum. på den turen så fikk han en ny teknikk. og i den teknikken så gjaldt det å ta opp hådebånden litt i nakken. og det skulle bety at alle skulle være snill med hans nakke og ikke gjøre noe galt med tungen hans og ikke holde munnen i regionen bak nakken hans med noe djevlskap. og også et symbol på at fiender var fullstendig fallitt. helt utkjørt og eneste hadde munnen som gap igjen i nakken før de døde og angret seg og skrek og var sliten av opplevelsen. og han brukte teknikken en del på vei mot museumet. når

han så de andre nærmest lekte på turen og snakket om alt mulig og var i ekstase før de skulle inn på intervju så tenkte han at jeg er med en vill flokk som ikke bryr seg om makt. så testet han makten sin litt. han tenkte ut at han skulle si noe med hevet stemme og peke mot et fjell i nærheten som han visste var sånn omlag fra to til tre hundre meter høyt. men om han sa akkurat 253 meter selv om han ikke visste så visste han at det ville gjøre inntrykk på de så han bestemte seg for å lyge. så sa han det høyt til alle sammen. se der. se der sa han en gang til. der er et fjell. og det heter Gombusfjellet. og det er akkurat 253 meter høyt. da så han at alle reagerte og lyttet til ham og roet seg litt ned. og han følte makten. og begjæret etter makt roet seg litt ned og flokken gikk å så på ham litt og lurte kanskje på om han skulle si noe mer. nå er det nok tenkte han. såfremt jeg har litt oppmerksomhet så er det det viktigste. jeg trenger ikke å si noe hele tiden. og akkurat der fant han ut før museumet var fremfor de at han skulle porsjonere løgnen litt utover gjentakende i perioder. for å få makten. han måtte jo ikke lyge hele tiden eller si noe hele tiden. nei. jeg kan for eksempel porsjonere litt ut slik at jeg lyger når de først har mistet fokuset på meg, og så komme med en løgn. og så vente inntil fokuset igjen er forsvunnet. det kan jeg gjøre. og så brute han teknikken på hodebåndet sitt like ved inngangen til museumet.

så var det en ny reise. det var til et sted hvor det var is og hav. og kaldt. det var en gruppe på ti menn og femti kvinner. og de satte seg ned ved et sted og hadde varme klær på. så sa en av mennene. jeg har en overraskelse til dere. jeg har med to tonn med pils. og nå skal vi ha fest. og så hentet han frem pilsen og de satt å drakk alle sammen og følte på kulden i ansiktet og hadde varme klær på seg. og koste seg med pils. det var først nå de ble full at det skulle oppstå en del farer. på denne reisen så døde det ett menneske og det var den kvelden. det var nemlig slik at en mann og en kvinne forelsket seg og gikk bak et isfjell av ett eller annet slag og så glemte de å reise seg begge to etter at de hadde vært der sammen en hel halvtime og snakket og blitt forelsket. den ene sovnet og døde. men gruppen fortsatte reisen og tenkte det at de ikke kunne gjøre annet enn å være lykkelig. vi driter i det sa de høyt til

hverandre dagen etterpå. vi kan ikke la én av oss lage kvalme for resten. og så gikk de på turer og så på isfjell og koste seg med alle slags former for leker i snøen og litt drikking på kveldene. det var en tur de var på på et isfjell at det spektakulære skulle skjedd. de hadde aldri sett menneskene noen skrive et dikt på toppen av et isfjell. og det gjorde de faktisk den dagen. de stod alle sammen og kokte sammen et vakkert dikt i kor. og skrev det ned. og derfor kom de i bøkene for rekorder for litteratur. verdens første dikt skrevet på et isfjell og så gjorde de det 59 stykk i tallet sammen. helt utrolig sa folk om diktet. dette er så vakkert at jeg nesten begynner å fryse av det sa noen. ja slik er det. sa noen. diktet kom på trykk i avisene og i bøker og diktsamlinger hos forlagene. og det gikk slik at det var vakkert.

så var det en pasient som ble studert. de sa han hadde et splittet sinn. bipolaritet. en bipolar personlighetsforstyrrelse. og den var voldelig. slo noen. og hadde en vrangforestilling om at den skulle se på noen mot hodet til noen. en sier det at mordere ser opp på hodet til folk. og kanskje var det det som feilte pasienten. han var blitt ond mot mennesker. snakker om å drepe en mann. så når pasienten ble undersøkt så forsvant den. rømte. så det som alle ville påstå pasienten var var at den nettopp var en pasient. og godt jobbet til alle som var med på det. og så skulle pasienten få seg en spesiell rolle i en tur en gruppe på ti par hadde sammen. de reiste sammen mange ganger. og en dag når de var ute å kjørte kolonne som de kalte det. de kjørte altså ti leiebiler sammen på ulike ekskursjoner. så når de kjørte kolonne så skulle de komme til å kjøre fordi et mentalt sykehus. og i vinduet så de den samme pasienten. den som faktisk var undersøkt litt tidligere. og de tok bilde av pasienten. den var ustelt og litt tynn og spak og blek. og så ut til å ville drepe de. en av de fineste konene som var med på reisen stilte seg opp med baken litt i form som de sier, og så den ene mannen på baken. men så tok hun bilde av pasienten og det skulle komme til å bli et spesielt bilde. fordi en forfatter var med på reisen og han kom på når han så den gale pasienten at han ville skrive en bok og på omslaget så var bildet av pasienten med og den ble veldig kjent den boken. og så kjørte de videre

og ruset motoren og drakk litt vin som passasjer og fører tok seg bare noen få slurker for å ikke nå grensen som var ulovlig. og så videre etter dette så tok de inn på et hotell og koste seg på rommene litt før de skulle videre ned i restauranten og spise litt og så etter dette så kom der en del fine stunder de hadde når de satt der i restauranten.

så var det et nytt begrep som het Syk-Ordforvirring. det betydde altså når noen forsøkte å lyge om begrepene som et menneske har lært seg i forsøk på å si enten at mennesket selv ikke hadde lært det, altså en løgn, eller at de som lyger har lært seg det ordet, altså en løgn. og det var en mulig nyhet i verden i den tilstanden de var i. og det skjedde for første gang sånn markert, men litt mer og mer, angående psykiatriske begreper merkelig nok. Syk-Ordforvirring. så sa en mann at dette blir for kjedelig nå. la oss ta oss en tur til fjellet. og så sa en annen hva med på stranden da. hva med på jøkulen da. en kvinne sa at hvorfor ikke gå å shoppe litt da. så satte de seg ned ved et bord for å finne ut hva de skulle av alle de idéene som kom. og en av dem var forfatter. og så skrev alle ned på en lapp hvor de ville reise og videre så samlet de i en bolle og så trekte de ut vinneren. og vinneren ble en tur på shopping. to av mennene sa nei faen. men de øvrige synes det var greit. og så gikk alle en tur på shopping. de to som egentlig ikke ville kjøpe seg straks en is og en baguett eller hva det heter og fikk seg en brus de kunne gå å drikke på. og de andre som var der så på varer i alle slags butikker. så når shoppingen var ferdig så samlet de seg på en restaurant. og der spiste de mat og drakk drikke og tørket seg på munnen etter maten. og så reiste de hjem for seg etter å ha planlagt å ta en tur dagen etter sammen til et fjell. og så når fjellet var der like fremfor dem, så var de allerede på toppen og de stod der og tok bilder og det var fint vær og de gjorde det de kunne for å lagre minnet fordi det var så fin tur og reise opp til toppen. og så skrev de et dikt på slutten av turen sammen og det var et fint dikt. og så tok de frem en krem og en tannkrem eller hva det var og så gikk de bare videre hjem etterpå og satte seg ned i hjemmene hver for seg.

skriveglede. ekte skriveglede. livsglede. ekte livsglede. nå snakkes det om treller. og en kan tenke på treller i skrijving. en forfatter som skriver for andre som trell. utnyttet kanskje. der er ikke jeg. skriveglede. livsglede. jeg er helt fri og skylder ingen noenting. det er veldig behagelig for de som er ved meg. det er nok mange som begynner å få kontakt med ulike folkeslag og mottar en tjeneste til å skrive med, og kommer i gjeld. jeg skylder ingen noe som helst. så for å være her må en oppføre seg på en god måte eller så er det ut og vekk. så jeg skylder ingen noe som helst. det er interessant for en forfatter. det kan handle om lederskap. et samlingspunkt. og så idéene. som egg eller om det er menn. og så handler det om fred selvfølgelig. men det handler om nettopp om det å enten lage avtaler kanskje eller gi seg til noen, og så få idéer og fred i retur og så skrive. en avtale. jeg har egentlig ingen. men har fått noen likevel som er fra noen med, men som ikke skaper noen gjeld. men kanskje et forsøk enten på ærlighet og gjøre meg sterkere, eller å lure meg som utnyttelse ved at noen da tror at jeg skylder vedkommende noe og ta fra meg. avtalene er helt utenom det vanlige. spesielle avtaler fra noen ved meg og ikke noe som er på mitt eget initiativ som forfatter selv. med tanke på skriveglede og livsglede så vil kanskje mange forfattere gå litt til fiendtlige og få en slags avtale og grunnlag for skrijvingen, men midt i selve skrijvingen glemme det onde grunnlaget, og kanskje gå inn i en tilstand av å være i oppfatning om at en gjør det riktige. kanskje i god følelse og i god vind og medvind og mye vann. men de fleste vil nok aldri glemme det de begynte med. se igjen sitt grunnlag og at det ikke var godt. og så kanskje angre seg. ofret seg for kanskje til og med djevelen, men innse senere at det var galt. men jeg har ikke det. jeg er som sagt fri. skriveglede. ekte skriveglede og livsglede.

kandidaten for korset. nå har dere fremdeles muligheten. ti år omlag. midt i kontinentet. en ed. to folk. et kontinent. tar noen sjansen. kandidaten. I. Octavius talte. og var ferdig. en mann som hørte talen sa at det kan ta åtte år. men det er fremdeles tid. kom igjen. han sa til en gutt som stod ved siden av. du må jo ha litt guts vel. kom igjen mann.

så kandidaten må gjøre en skikkelig jobb eventuelt. det er ikke bare å lyge. det er ikke bare å stjele fra meg eller noen andre. en må gjøre en skikkelig jobb for å kunne bli kandidaten. i en slik verden som vår. en rå kriger. en rå vitenskapsmann. råskap. kandidaten. en som tenkte på det å bli kandidat sa til mannen at Octavius gikk veldig tydelig først med det gode, og så mot det onde etterhvert. jeg skal gå mot det onde, og så med det gode etterpå tydelig for å kunne bli kandidaten. som om broren til Octavius. det må gjøres på et annet vis uansett idag, fordi alle er så oppmerksom. det er en annen tid enn for femten år siden for å si det sann. både positivt og negativt. en ser jo at fiendtlige fremmede spesielt er oppmerksom, men vi ser rekkeviddene, mulighetene og svakhetene bedre. noen sier hvorfor korset. hvorfor kandidaten for korset. det er mange muligheter. mannen gikk. og gikk en tur for seg selv og tenkte på kandidaten. mange forskjellige idéer. mange forskjellige muligheter. mange forskjellige scenario. kjærlighet sa en. livet sa en annen. hva er vel annet verdt enn å bli kandidaten. det er noe som er stort. og gjevt. tanker om evigheten. tanker om oppmerksomhet. statuer. tanker om det å være der nå når alt dette skjer. kandidaten.

det ikke-poetiske folk. frykten for å miste poesien. det var to menn som satt ved et bord på en restaurant og drøftet to ulike karakterer de hadde med seg. de drev med sånne rollespill og brukte karakterer til å illustrere situasjonene de jobbet med. han ene jobbet med det han kalte det ikke-poetiske folk, og den andre jobbet med et folk som var redd for å miste poesien. litt av det samme når det gjaldt på en måte et strev som gjaldt poesi. de fleste har en litt lettere holdning til poesi. det er lekende lett og noe som er på en måte som fisken i havet. bare svømme rundt og ta det med ro og leke seg i livet og kanskje drømme om kjærlighet og noe lett og flyktig. men disse to karakterene altså som skulle være en del av hvert sitt folk var anstrengt. helt anstrengt i forhold poesi. et strev for å ikke ha noe med poesi å gjøre. og et strev i frykt for å miste poesi. de bestilte seg hver sin suppe og fikk den levert ved bordet. og begynte å sammenligne suppen og det å spise suppe som å leke med poesien. de smilte litt og hygget seg med den tanken. og så begynte de å tenke litt

mer planlagt over disse to karakterene. så det ble en del spørsmål knyttet til hva skjebnen var og hva de skulle hete og lignende. vi lager noen tvillinger sa de til hverandre. ja det kan være en god ting. de kan som om være en egen skala fra det å frykte å være poetisk og det å frykte å være ikke-poetisk. altså fordi om en skal være ikke-poetisk så vil en raskt begynne å frykte å bli poetisk eksempelvis. ja det kan vi gjøre. lage en ny skala. en variabel. et tvillingpar. Fearhav og Fearvah. som om at den frykter havet som symbol for poesien, og frykter det motsatte av poesi nemlig ikke poesi, ikke havet. Fearhav og Fearvah. det har vi det. to navn. og det er interessant. og ikke noe mer eller mindre enn det.

så var det en ny reise. en ferie. det var to menn og tre kvinner. den ene kvinnen var på utkikk etter en mann og de tenkte de skulle forsøke å spleise henne på turen om de fant noen gode menn. og så var de på en safari. de så mange dyr og koste seg på turen. og spiste niste og alt sammen. og en mørk sjåfør var veldig hyggelig. den ene mannen tenkte ikke i det hele tatt at han skulle være en aktuell kandidat for kvinnen, men de hadde en lengre samtale sammen om ulike viktige ting så begge stod med bryn og var veldig seriøse og fortrolige. og de kom til poenget. så kjørte de videre og avsluttet safarien etter en stund. og de spiste middag ved et vakkert hotell. og snakket sammen. der kom en kelner. og de la merke til at kvinnen så på kelneren, men hun gav uttrykk for at hun ikke var interessert når de spurte henne om hun var interessert. og etterpå så kom tilfeldigvis kokken ut i restauranten og kvinnen så på ham også. og da ble hun kåt. det kunne de tydelig se. og derfor sa de ingenting til henne. men senere på kvelden så var det fest ved en av utestedene og der var tilfeldigvis kokken i en veldig fin drakt holdt jeg på å si. men en veldig fin bekledding og kvinnen ble enda kåtere. men de kom ikke til å snakke sammen den kvelden der. så gikk de dagen etterpå og spiste ved samme restaurant i håp om at hun skulle få ny mulighet til å se kokken. og det gjorde hun. han kom stødig ut fra kjøkkenet. bestemt og veldig maskulin i form av at han var veldig fokusert. og gjorde det han skulle. hun holdt på å miste besinnelsen av kåtskap og det kunne alle se. så de sa ingenting fordi de var hver for seg

litt sjokkert over kåtheten de så i blikket til kvinnen. men det var den kvelden det skjedde. de møttes på utested. danset. snakket. musikk. og de lå sammen første kvelden og ble forlovet. og så skiftet kokken jobb. han ble med til hjemlandet til kvinnen og de var så tre par.

så var det tid for kultur. og det var en tid for tekst, bilder og film. men så sa noen at de ville utelukke film og lage en utstilling med bilder og tekst kun. og det var alle enig i. de var femten hundre som satt sammen og gjorde klar en utstilling. og det var en del ulike tekster de vurderte og det var en del bilder de vurderte og fant ut alt sammen som de skulle stille ut. og så kom dagen. det ble servert ulik mat og drikke. og de var invitert de av de som var mest interessert i kunst som tekst og bilder. de hadde vurdert om eliten skulle inviteres kun, men fant ut at de skulle invitere de som var mest interessert i kunst. de hadde nemlig i det samfunnet fått et mål for hvem som var mest interessert ved å studere utdanning, livsløp, egne verk og utfoldelse av egne verk i samfunnet. og de to hundre mest interesserte kom til å bli invitert. og da ble det en skikkelig fin stemning ved utstillingen. de absolutt mest interesserte var der og kommentarene og inspirasjonen var i ekstase. en kunne høre summingen til og med utenfor bygget fordi det var en så høy som om kakling inne i bygget. og så kom en av de som var med på utstillingen utenfor for å ta seg en røyk. han stod helt alene og bare summingen fra alle inne var som om omkring ham. og der stod han. tenkte. røykte. og han stod der. så rundt seg litt rolig. tenkte. tok en pause fra alt. og vurderte under røykingen litt sitt forhold til kunsten og kulturen. og livet utenfor var veldig rolig. deilig med en pause. så bestemte han seg. han tok frem et tonn med sprengstoff. og sprengte hele bygningen i luften. så alle ble drept. hele verket. alt i utstillingen ble knust og fløy til himmels. og så gikk han. gikk rolig. gikk rolig og tenkte ikke så veldig mye. det var god kunst sa han til seg selv. og så tente han seg en ny røyk. faen til et liv altså. de kunne holdt litt mer kjeft så jeg kunne få se på maleriene og tekstene mer for meg selv tenkte han. og så så han seg rundt etter folk.

så var det en ny ferie. det var skiferie. uansett. og så var det å snakke med en god herre som kanskje hadde fått noen ord imot seg han ikke likte. og så var det en strand. og der sluttet filmen å rulle. skjerpings. du må holde fokus. ikke all slags tull på en gang og ta første og beste. velg litt freste en mann som lignet en ulv i stilen når den er sint til forfatteren. fokuser på emne for emne slik som de beste forfatterene. du skriver jo bare helt forvirrende. fragmentarisk. tullete. nei vår beste forfatter skriver godt vet du. så hold fokus og så hoppet han opp på skrivebordet og rev ned papirene og rev de i to og gikk. litt sur. da skjerpet forfatteren seg. så det var igjen en ny ferie. han begynte på nytt. og det var skiferie. og så knall. og så knall i lommen og de kjørte nedover skiløypene med knall i lommene. og når de kom ned til bunnen så reiste de opp igjen. og kjørte opp og ned en hel rekke ganger. så var det igjen det å komme seg til det stykket at noe skjedde. fordi de ble lei alt sammen på skiferie på en blunk. de stilte seg opp og lurte på om de skulle bare avslutte skiferien og stod med stavene ned i bakken og lurte på hva de skulle gjøre. nei vi avslutter ferien. så tok de skiene av og gikk til bilene. og så tok de inn på et hotell og litt lei av skiene faktisk. nei dette er kjedelig når en blir lei av ski. litt sur i ansiktet så sa de at når en skal stå på ski i flere timer så må motivasjonen være der. og det var alle enige i. og så lå de litt i sengene og så på mobiltelefonene og noen hørte litt på musikk på telefonene. og så ikke så mye annet enn det å faktisk nyte litt tid avslapphet. men der fikk de panikken igjen. de liksom kokte i hodet og var ikke fornøyd som om de ville noe helt annet enn hva de holdt på med. og det på ferie. de laget et kallenavn på problemet. Frikoksyndrom. til og med helt fri til å bare leve livet og være på ferie og gjøre kjekke ting med penger på bok. så begynte de å koke av ikke akkurat mistrivsel, men det å liksom føle at de ville noe helt annet enn hva de gjorde der og da. så de lå litt i trass av seg selv resten av kvelden og filosoferte på hvert sitt rom hvordan de skulle finne løsningen på Frikoksyndromet. det fant de omlag klokken elleve på kvelden og skrev en bok sammen i et lag litt ved et bord som de fant seg. og når boken var ferdig sånn omlag en halvtime senere så gikk de på disco.

så var det det store rommet. et stort rom i det store intet. sånn omlag noen fotballbaner i størrelse i alle retninger. og så var det idéer. idéene fløy rundt omkring i rommet. og så var det laget til en konkurranse. en kunne ha Jetpak på ryggen og så fiskestang og sånn håv. og det stod en kø av hjernedøde folk utenfor boksen som det store rommet var inne i. og så kostet det ti kroner hver gang. og de inne i rommet så var altså idéen å forsøke ta idéer med håven eller med fiskestangen og så flyge rundt i rommet med Jetpak. Jetpak var et kallenavn for en sånn jetmotor som en har på ryggen så en kan fly med. og så kunne en i en viss periode som la oss si fem minutter fly rundt i rommet og fange idéer. det var mange hjernedøde folk som stod i køen og lurte på om de skulle snike i køen, men de hadde ikke dårlig tid tenkte de fleste, men noen snek seg. og så mesteren for rommet stod utenfor og hadde kontroll på alt. han så ut som en direktør på sirkus, men litt mer seriøs selvfølgelig fordi det var jo noe annet enn et sirkus. men han tjente gode penger. alvorlig gode penger. og han tok med seg rommet også ulike steder og var mest der det var dårligst intelligens slik at der var det flest hjernedøde. han elsket hjernedøde folk som ikke kunne skape idéer selv og kun stjele og da ta fra andre og andre hold. og så var det jo også slik at de betalte nå litt for seg disse hjernedøde personene så de ikke ble tatt for å stjele og drepe andre med intelligens for eksempel. og så da gikk den ene ut etter den andre med idéer under armen og så videre og var veldig fornøyd med det hele. og de i køen kom av og til bort og de som hadde funnet noen idéer enten det var med fiskestang eller håv viste idéene til de andre i køen av og til. og de snakket litt om de. og så gikk det slikk. inn og ut med ulike mennesker som var hjernedøde som fanget idéer, og gikk de ut igjen. inn og ut. inn og ut. inn og ut.

Verda-Kontinuumet. alle som fortsatt er med sa K. Grund har vært med sier vi fra begynnelsen. men de som ikke er med oss har ikke vært med fra begynnelsen. nei vent sa en av sekretærene til Grund. at vi lyger ikke. de som var med var med. men det var forfatteren selv som skrev og tenkte ut alt sammen sa alle i kor. men jeg var med sa L. Grundermed. han var med hele tiden sa han og derfor var jeg det og er

selvfølgelig med fortsatt. men uansett. vi kjører en propaganda på det som kalles Verda-Kontinuumet. om en er med oss nå så betyr det at en er med på det som kalles Verda også. om en forsøker med boikott så er en ikke med. når ble du med på laget. det kan alle spørre seg om sa Grund. og alle noterte ned den datoen de ble med på laget. det er mye arbeid vi har med Verda. og det er fantastisk å få folk med seg på det og danne et lag. og ikke så mye mer er det å si nå enn at gjør det kjekt å være med og se hva som er planen og forsøk å skap livet slik at dere blir med på det. for det er viktig det som skal gjøres. det er noe for hele menneskeheten. så alle som vil kan være med på det. vi danner laget. og kom inn i Verda-Kontinuumet. og så skal vi lage mange arrangement sammen om alt som skal gjøres. tenk for en tid. idag er statusen skrivning av skjønnlitteratur for å sikre at der er på en måte en anledning til å dekke bredere, samt det å få ressurser og posisjon. så er det i tillegg mulig å lese alt på nett på min nettside. der er bøker som er innenfor Verda presentert. og der blir også jeg mer kjent. og så er det litt planlegging fremover som en kan være med på om en er ved meg sa Grund. og så er det kanskje ikke så mye mer. så nyt Verda-Kontinuumet.

så var det en ny ferie. det satt ti kvinner på rad og rekke på en strand. og de hadde vakre plagg og satt veldig behagelig til. en mann kom og trodde han var mester i alt. og stod på stranden. så begynte han å kikke på kvinnene. myse litt først. og så stilte han seg opp slik at han hadde dem i synsvinkelen så han kunne se litt innimellom bort. og så fikk han en telefon. en litt irritert mann. jeg ser hva du ser mann. du kan ikke bare stå der og se på kvinnene. jeg liker ikke kvinfolk. så bare la han på røret. avsluttet telefonsamtalen. og fortsatte å se på kvinnene. så litt innimellom. og så tenkte han på synet sitt at denne mannen var irritert. og da begynte han å godte seg litt. han likte å se på kvinner. og han elsket å være imot ondt. og synes oppfordringen var ond. så han ble en sånn kis som atom. han følte seg sterk. han både så på det han likte å se på, og så likte han tanken av at mannen på telefonen ikke likte at han så på, men at han likte at mannen ikke likte at han så på de. så han fikk

dobbelt glede i livet av situasjonen. han elsket det. så han satte seg ned på en stol på en kul måte. og satt å så på kvinnene. og koste seg med å se på kvinnene i en hel time. og de beveget seg litt tenkte han når han så. og de gjorde ulike bevegelser som å ta på seg solkrem. og det glinset av huden i solen. og de brukte armene til ulike ting og så videre. og om det kom en lett bris så så han det laget ulike bevegelser i hårene, men det var ikke akkurat kaldt. og så satt han der. midt i sin drøm og hadde den doble følelsen av mesterskap. som om en enhet, men dobbel samtidig. begge ting. både det han likte og likte det han likte at andre ikke likte. og så var han der. og kvinnene var der.

siste avsnitt for dagen. jeg har en syk person sittende i salutten som later som om han driter på meg i salutten og gir meg snek fra mitt toalett som han har lagret og gir meg lukt av drit på nesen. og så er det litt klaging fra folk om at jeg er dårlig med folk, men det stemmer ikke. jeg er god med folk og beriker folk veldig. og så er det litt spenning i forhold til eliten i verden. men det ser ut til at det skal gå bra. og det er snakk om at noen ønsker å kjøpe rettigheter til bøker jeg har utgitt, men det kommer ikke på tale tror jeg. V. Mig. det er en karakter å lure litt på. og så er det fint vær ute. litt kaldt. og jeg må betale en regning for nettstedene mine. og på fjernsynet er det stadig propaganda i forhold til øksen min om jeg slår for mye så folk å fjernsynet er blitt redd, men det er bare å ta det med ro fordi jeg holder moralen. og så er det mange som er med på skriving og det er kult. ved på skriving kan en si. og vi har mange gode innspill. nå er jeg både trøtt, men har lyst til å kjøpe meg to pils og så sove etterpå for eksempel. og så er det å se på fjernsynet kanskje ikke. og så er det å skrive dette fordømte avsnittet ferdig. og så er det er skrive. og så er det å se i retur på noen som er ved på skriving. og så er det å tenke på dobbeltmonarkier. og så er det slekt som er god. og så er det en annen slektning som er her. og så er det god stemning. og så er folket styrket sier folket. og så er det ekstremt kule bevegelser fra en som er god å bevege seg. og så er det bare å skrive. og så er det å håpe at manuset som er innsendt blir bok av. og så er det å få avsnittet ferdig. og så er det å si forrykende tekst. og så er det å føle på kroppen

suksess. og så er det å se på scener fra tidligere avsnitt idag. og så er det å se på teksten litt og så gå å kjøpe seg noen pils og drikke litt før jeg legger meg og så er det å tenke på at idag så var det noen som kanskje gav meg hjelp til å stå opp tidligere enn vanlig. og så er det å se på leiligheten litt.

ting går veldig godt. og derfor kanskje litt lei av skriving på en måte på grunn av det. jeg er vant til motstand og har i mange år skapt ting i forsvar. så der er en god motivasjon for å skrive også og det å skape. men nå er jeg i en annen fase litt mellom det gode og det onde. og her er det egentlig bare å leve, og så alt etter hva en vil holde på med så være litt med det gode, litt mot det onde eller bare noe litt imellom som er udefinert mellom de to. bare være. når ting går veldig godt, så kanskje blir en litt inaktiv. men det er det som er i dagen akkurat nå. det er det med det gode og utfordringer med det gode. fordi det skaper også spenning. men en tryggere spenning. men motivasjon til å utfordre og mestre og vise seg i det imponerende er noe som er veldig i nuet å diskutere og tenke på akkurat nå. fordi om en er inaktiv og bare ser på alt det gode om alt er godt og ingen fare, så kan en kanskje våkne og ta utfordringen og utfordre de som er godest. tre menn. det var fem menn. de var blid og sur. begge deler nesten samtidig. fordi landet de bodde i var full av krig. det var en kampanje mot landet. og plutselig var de farget av den. plutselig var de ikke farget av den. så de vekslet mellom å være blid og sur om en annen. og det vekslet. det endret seg. og de satte seg ned på noen benker i en park. og tenkte på eliten. hva faen er eliten hva. nei. dette er livet gutter. veksle litt på følelsene og være her i parken. kose seg. skal vi ha en rekke med tekst å forholde seg til liksom. nei sitte her og veksle. det er kult. har du noe musikk tjommi. ja. han ene tok frem en radio fra jakken på innsiden. og så tok han på en kanal. så satt de der. koste seg med litt musikk. så kom det en sang av opera. og da bare skiftet de kanal til noe med populært. den skrikingen er ikke noe særlig. jeg liker mer pop. det sa den ene mannen.

slekt er veldig viktig. så om en er stor eller eksempelvis en leder, så at slekt får et sted som er nøytralt eksempelvis er viktig. slik at ikke lederens liv i politikk eller annet går ut over slekt. det var en leder som skrev en bok om slekt. han kalte den for Leder og Slekt. det å informere slekt kan være viktig så de vet hvordan forholde seg til lederskapet. selv om ikke de tar del i det lederen gjør, så kan informasjon være veldig viktig å gi slik at de vet å forholde seg til virksomheten. han satt å tenkte på boken han skulle skrive. og tenkte på emnet. sånn at når vi ser mange ledere så er det klart at mange ser at familien eksempelvis til og med kan være i et monarki med arvelige linjer. i slike tilfeller får jo familien en sentral posisjon i lederskapet. skal arve makten. lederskapet. i andre land som er republikanske er det nok ikke slik. er ikke slik. men familien vil nok få en del informasjon til tross for dette. få vite mye av lederen. det er jo vesentlig at ikke familier eksempelvis til presidenter blir rammet av attentat og lignende om de ikke får beskyttelse og informasjon. dere ser hva dere ser rundt meg sa en mann som ikke helt hadde alt ordnet med sitt lederskap enda til forfatteren. jeg har ikke en stat enda for å si det sånn. og en ser at folk som jeg har kneblet i selvforsvar går til angrep på slektninger av og til. så vi ser hvor viktig det er å gi sine slektninger en spesiell form for behandling. dere ser sinnsyke mennesker går ofte til angrep på slektninger av ledere. jeg har også truet slektninger sa den lederen. og da kom det en debatt inn i bildet angående hva som var riktig og galt. det sentrale er i alle fall å ha god moral og ikke angripe hvem som helst. men angripe der en eventuelt må som et forsvar for å unngå å bli drept. det er jo det grunnleggende. og da kan en sette press på slektninger til de som angriper. det kan jo fort komme til å skje. slik at kanskje slekten tar ansvar og rydder opp i situasjonen om der er noen gale som truer folk uten grunn, eksempelvis ledere. ta ansvar for dine slektninger er da meldingen eksempelvis. og det er jo noe som er fornuftig. så det var mange slike ulike forhold til som kom til å bli skrevet om i boken Leder og Slekt.

vi sitter i hele staten å tenker negativt om deg. de sa det i en episode hvor de måtte ta seg fri fra jobb fordi de hadde et sviende helvete om jeg satt selv og jobbet. det er i den perioden hvor de en stund påstår at jeg har sovet på dagtid under påvirkning fra lokalbefolkningen her jeg bor. det spiller ingen rolle uansett hva de sier. jeg gjør min jobb og det har jeg gjort i tretten og et halvt år kan du si når det gjelder forfatterskapet. og fortsatt i dag i skrivende stund. som en farm med høner i bur som sitter å konstant verper på grønne egg liksom spurte en poet. det oppstod en effekt av maksimum. en ny enhet kalt Idéverdsverdet. forfatteren selv var av positiv tankegang og hadde en beskyttelse og rustning som het Elisix, og fikk så gode følelser av denne gjengen at de kalte de for heroin. potisitivet, Elisix og heroin. tre supre gode ting på en gang. fiendtlige negativitet, skittenskap og omvendt heroin. en trell for heroin. Idéverdsverdet. og alt dette for å forsøke lyge om at de gav gode egg til forfatteren spesielt i tidligere tider, men også i nåtiden. hvordan i helvete klarte de dette sa en god mann. altså det blir ikke verre enn dette. de er helt klart ikke med forfatteren med gode egg. helt klart. de har ingenting med forfatteren å gjøre. og så måtte de ta seg fri fra jobben i tillegg. klarte ikke jobbe selv i dette galskapet. nei. dette er Idéverdsverdet og det er et helt nytt sverd vi ikke har sett før. og det er interessant og sitter. som et skudd. nei. vi må la forfattere få gjøre jobben sin og ikke lyge om forfatterens verker. det blir det raskt galskap av. og nå har det nådd et høydepunkt sa noen menn for seg selv. ja. Idéverdsverdet står seg som noe helt utrolig og kanskje det i menneskenes historie. nok en nyhet i blant oss. skal vi skrive en bok kalt Idéverdsverdet kanskje. jeg tror kanskje noen engler fra oven gjør det. det er nok det som skjer. det er noen fra avstand som skriver om dette og skriver kule ting. ja.

giftige folk. giftigere folk en de som skriver 'Løgner om Meg' finnes ikke. da dør en under andre sin kjærlighet. den verste gift som finnes. de forsøker å stjele hans arbeid, de forsøker å lyge om at en frisk mann er syk, og de forsøker å hate hans kjærlighet. og de er veldig syke selv. verre gift skal en lete lenge etter. de truer også landet, og ser sine egne

land få fallitt. men bryr seg ikke. så ikke involver dere i sykdommen til disse giftige personene. de er ekstremt syk og giftig. vi er blitt syk av dette selv skriker noen av de giftige. kan skjønne det sier andre. dere sier en frisk mann er syk og går like imot alt han gjør. dere er blitt syk. så en hel befolkning har blitt syk av giften. så ikke gå med de giftige. og vær med heller eventuelt på hevnaksjonen. gi straff til disse giftige gale personene. det å være syk i verden. det er ille. det å kanskje også være syk samtidig som ond og ingen venner i verden. gift. vær forsiktig med å gå med disse giftige gale. de skriker at de er i en søppelpose også. en søppelpose folkens sa en mann. vær forsiktig. de er ekstremt giftige. de skriker videre om å skape hat for noen roser. de kan nevnes er noen roser alle i verden er invitert til å ta del i. en verdslig kjærlighet. så dere ser hvor giftig det er. å bli en del av et verdslig hat. det er ikke noe særlig. det er veldig ille. de skriker videre at en trenger forsvar ved militær for å forsvare markedsføring av rosene. og så markedsfører de i hat for hat rosene selv. så giftige folk skal en lete lenge etter. vanligvis trenger en ikke militær for å forsvare kjærlighet. det er mange internasjonale normer som tilsier at kjærlighet kan gå til topps. men hat mot kjærlighet. det finnes ingen internasjonale normer for. så det krever nok ekstremt med militær å forsvare. så de er giftig. veldig giftig. vi har sett par dø før. men det for kjærligheten. kanskje de gjorde noe galt underveis. hvem vet. men er disse giftige klar for å dø for hat mot andre sin kjærlighet selv. et selvmord for sin egen giftige tilstand. det spørs. vær forsiktig folkens. hør på meg sa en god mann.

keiserlige og slum. med tanke på nettverk. gugge inne i kroppen. skjæring ut av innvoller. blurping opp mot hode. skriking på ryggen. alle slags trusler mot nakken. avkapping av føtter. slum. det er slum i hele den keiserlige organisasjon sa en mann. han ble umiddelbart stilt overfor en del spørsmål angående det å nevne den keiserlige organisasjon. vel. jeg lar meg bruke språket mitt. vi lever i et land som er ganske høyt oppe i organisasjonen med en konge som er av de sjeldne konger i verden sa mannen og det å diskutere organisasjonen er ikke ulovlig. nei. det er helt lovlig å snakke om. vi er tross alt en del av folket

og det er vi som har en konge. landets konge. ja det er sant. og noen av oss er kanskje med keiseren. ser keiseren og er med keiseren enten den er i landet eller utenfor landet. og nå så er det altså så dårlige kår i landet at det er som om en slum. det er det laveste vi har sett tror jeg av slike emner. det er ikke rojalt for å si det slik. vi har aldri sett en slik form for sykdom før tror jeg. nei. og så valgte han å skrive en bok om emnet. boken het Slum. og den handlet om alt det som skjedde i landet. og de videre samlet en gruppe som kunne være med forfatteren og gi han noen gode råd som han skrev. det handler om god oppførsel i hovedssak. og det handlet om det å være. og det handlet om livet. og god oppførsel er noe av det de mangler fullstendig. det har oppstått en slum i landet som er så gale at ingen har sett et så sykt folk før tror vi sa mennene som var med forfatteren. og videre så er det slik at det er viktig å ha et godt land å bo i, og akkurat nå så er det så dårlig oppførsel at noe må skje. vi kan ikke gå den veien at hele landet blir en slum og at vi mister vår plass i det rojale samfunn i verden. det er noe som kanskje er helt nødvendig for å leve i dette landet på næværende tidspunkt. og videre så er det slik at boken ble derfor en kritikk på dårlige kår i landet.

så var det en ny ferie. det var femten tusen mann og tyve tusen kvinner. de hadde mange skip og fly og biler og alt for å organisere seg. de var i alt syttit tusen mennesker på ferie. de reise til et land. og kom frem og stod som om en tropp klar til å ta fatt på ferielivet. og gikk til hotellene. de hadde nesten kjøpt opp alt av hotellrom i regionen. og videre så begynte noen å handle og å shoppe. og videre så kom de til et sted hvor det var en handlegate og der ble det krangel med en lokal. fordi han ble sur fordi det var så mange turister kommet. og noen begynte å henge med kvinnfolkene. det ble jo kjærestepar på kjærestepar og de lokale mennene lurte på hva de skulle gjøre. og de laget skilt og vurderte å gå ut i tog om at dere må reise tilbake der dere kom fra. men det skjedde ikke helt. de turde ikke si noe. og ble redd for å gjøre det. så de gikk de hjem og planlagte litt hva de skulle gjøre. de kom inn på politikk. kanskje gå inn for internasjonale lover om at en ikke skulle gjøre det på en slik måte å reise så mange. kanskje reise litt færre om gangen. ja

kanskje det. og så skrev de et lite hefte om akkurat det. men når den var ferdig var allerede alle kvinnene i området tatt. de var forelsket og kommet inn i et forhold. så når ferien var over var alle kvinnene borte. og det var kun menn igjen. de fant ut at de skulle samle seg til en likens ferie mot de som hadde kommet. de kjærte strategi på å reise ganske mange. de samlet en fem tusen mann omlag. og så reiste de med fly og skip og sånne ting og kom endelig frem. og da tømte de hele området der for kvinner. så det som skjedde var en veksling på kvinnfolkene. alle i det første landet var flyttet til det andre landet og omvendt. og foreløpig ingen internasjonale lover på emnet. så det ble straks satt iverk når en skikkelig forfatter kom til å se problemet en forsamling som skulle lage lover for reise og reising og spesielt dette med hvordan oppføre seg på ferie.

så var det en forfatter som bestemte seg for å reise på en tur. og skrive en bok på turen. han visste ingenting om hva han skulle skrive før han reise. skulle ta det på sparket underveis. ta det som det kom. han kom frem og gikk på rommet og hvilte i sengen sin. på kommoden ved siden av sengen så stod det en klokke. og så sovnet han. når han stod opp var det som om han var i en drøm. en slags drøm. han hadde liksom glemt hva han kom for nesten. men så kom han på hva det var han skulle etter at han så en kvinne. han kom tilfeldigvis i kontakt med kvinnen litt senere på kvelden ved en tilfeldighet. og de to fikk en romanse sammen den turen og boken ble glemt med det første. de spiste sammen og gikk turer og opplevde ting sammen. og så når turen var like om å bli slutt så fant mannen på å bli boende ved stedet og heller skrive der og få seg et kontor der. og så kom der en del innspill fra kvinnen som han da var sammen med om hva han skulle skrive om. og de skrev den første boken på det nye stedet sammen. de begynte å bli gode forfattere sammen. eller han forfatter og hun til å hjelpe med idéer og lignende. og så kom det etterpå en del spørsmål knyttet til tittelen på den første boken. og da gikk de en tur sammen og drøftet mange ulike titler og ord og begreper og hva de skulle gjøre med tittelen. og så kom der en del forslag fra og til de to ulike. og så kom der etterpå et forslag fra kvinnen som var Oss

to. og det ble tittelen på boken og den ble gitt ut på et lokalt forlag der mannen hadde flyttet til og blitt en del av. og den ble en suksess. det var mange som begynte å gjøre det samme som de to. ble par som skrev sammen. og det var en veldig god stemning blant dem.

så var det en ny ferie og god stemning de satt på flyet og var på vei til et sted som de planlagt i lengre tid. og så når de kom frem så gikk de med det samme på en bar for å få seg en øl. og vurderte hva de skulle gjøre. det er liksom bare fantasien som setter grenser liksom. det er ikke noe annet å gjøre enn det. en kan vurdere om en skal trene. eller bare se på ting. eller gå en tur eller om en skal drikke. eller kanskje spise. det er mange ting å gjøre på en ferie. en kan eksempelvis se til å for eksempel gjøre noe en ikke hadde forventet å gjøre. så en blir overrasket over den situasjonen en får et minne om. men la oss si vi da skal leve og ikke sitte her å vurdere hva vi skal gjøre. så kan vi gjøre nøyaktig det vi gjør og det vi har lyst til å gjøre til enhver tid. noe må vi jo gjøre og snakke om. så kom de i samtale med noen ved baren og tiden gikk og de bare satt der og kjøpte med pils etterhvert og snakket om alt mulig som de lærte seg om de lokale der de var kommet og ble kjent med ganske mange. det ble etterhvert en gruppe med folk som ble kjent med hverandre. en gjeng. og de kjente ikke hverandre så godt fra før av. men ble kjent nå. noen hadde vært venner før og kjente hverandre av de lokale akkurat som om de som reiste var venner med hverandre før de kom. og de satt å snakket og hygget seg i dagesvis. ukesvis. et skikkelig sammensveiset lag. og de lo og skrattet og kom med røverhistorier av og til. og kom med sannheter og litt seriøst i alle fall på begynnelsen av dagen. og det var konkurranse om å ha ordet blant noen av de. og de kunne gjøre det for mange av de andre likte best å lytte og kun komme med noen ord av og til.

så var det mer. og det var kjærlighet. og ulike nivåer med kjærlighet. men det som var usikkert med det var at det var en mann og en kvinne som ikke hadde noen form for kunnskap. de var litt ung. og så hadde de ikke gått på skole. og de hadde fått veldig lite fra foreldrene av

kunnskaper. de var arbeidsfolk og hadde ikke så mye tid til dem. og så ble de forelsket og kvinnen ble gravid ganske raskt og så alt som der skulle til for å komme videre er usikkert. hus og hjem og oppdragelse og livet generelt. en forfatter som skrev om dette emnet så at det ikke var så vanskelig egentlig. en lærer det meste med tiden. det tar ikke så veldig lang tid å lære seg verken med barn eller arbeid eller det å leve livet sammen. det er ganske enkelt og en kjøper seg stadig nye ting og gjør nye ting i hjemmet og så videre. nei det er ikke så veldig vanskelig. nei det er ganske enkelt egentlig. og sånn er livet. men sa en som kom på besøk til dem en gang. det er slik at det er ikke bare å leve her i dette hjemmet deres og tro at alt skal ordne seg. det kan komme til å komme farer utenfra eksempelvis. og da må en kanskje forsvare seg. han hadde mørke klær og var litt alvorlig. og så kom mannen til å tenke litt på det som han sa. hva mener du egentlig med ytre farer. nei et hjem er ikke bare et hjem der en er trygg. det er ting utenfor hjemmet som også må være i orden. og kanskje må en til og med være med i forsvaret. kanskje til og med må en være med i kamp. og en må kanskje være med på å skape en respekt i verden for det landet og den staten en er en del av. og en må kanskje til og med lære seg litt om fremmede for å kunne ha et ordinært liv selv. og da sa mannen ingenting. mannen som hadde vært på besøk gikk og sa ha det. og mannen som var igjen i hjemmet med sin kjæreste og sine barn satt i sofaen og tenkte. men han tenkte aldri noe mer på det etter en kort stund. bare satt å ble på en måte uten noen særlig bestemmelse ferdig med disse tankene og livet fortsatte og de levde sine liv i fred hele livet og barna fikk også barn. det er ikke alle som må være krigere eksempelvis.

det var fem menn og fire kvinner som var på reise. og de skulle til et museum hvor spesielt den ene hadde en lidenskap for å besøke. han holdt på med en bok om mystiske ting og visste at der var mange mystiske ting rundt der i museumet å utforske. og ikke så mye annet var det gruppen interesserte seg for. han holdt på med å skrive spesielt om ting fra kulturer som var forsvunnet, men som kanskje gav tegn. de andre lurte på hva han mente. tegn. hvilke tegn mener du. nei ulike tegn

så en finner som kan dra en litt lenger i forståelse og kanskje finne nye tegn andre steder og bli kjent med mystiske ting i verden. hvordan det sa en av mennene som alltid var litt kritisk til det mystiske som han likte så godt. han hadde aldri engasjert seg for de greiene der. det handler om kryptiske ting som ikke er en del av det ordinære sa han. det ordinære hva mener du med det. det ordinære det er det som handler om kunnskapen en lærer ved skolene eksempelvis. kryptiske og hemmelige ting er slike som en må finne utenom kanskje, eller se koblinger som andre ikke ser og snakker og skriver om. ja vel sa han og tenkte for seg selv at han er en skrulling. og så når de kom til museumet så gikk mannen og leitet veldig fornøyd og interessert i alle slags symboler og ting i museumet og noterte ned notater. det skulle vise seg at han fant et tegn på det museumet som gav de en ledetråd som ble en hel bok av og ble en del av historien. så mannen som hadde kritisert ham, sa for seg selv at nei det kan jo være noe med det, men vi har da professorer på slike ting tenkte han. ja det har vi. og så når boken endelig kom ut fikk alle vennene som hadde vært med på turen hvert sitt eksemplar av boken i gave en juleaften.

så var det endelig siste avsnitt for dagen før kvelden kommer og to bokser med pils igjen. det er bare å skrive sa en god mann til en forfatter. og forfatteren satt å skrev. han var på en rolig, litt mørk, bar eller da vinstue eller restaurant. og han hadde notatene sine der. han tenkte at han var litt lei av det å skrive. hva skal vi skrive for tenkte han plutselig. hvorfor ikke bare leve livet. han fant liksom ikke flere ting å skrive om og kom til å tenke på emner og samfunn, og romanse. det er liksom ikke så god vin lenger på en måte. eller det er på en måte litt slik at jeg sliter med å finne de ting jeg skal skrive om på en interessant måte. det er noe som ikke er så interessant lenger med det. han kjøpte seg en sterkere drikk. og så på notatarket litt og så videre så krøllet han notatarket og kastet alle notatene som stod på det i søppelet. og så gikk han videre ut av baren og begynte et helt nytt liv uten skriving. han fikk seg en annen stilling. en stilling på kontor på universitetet. det var en del saksbehandling i stillingen og ulike prosedyrer han skulle følge. dette

er fint tenkte han. han fikk en kort dagdrøm om livet sitt bakover i tid om at det å sitte å skrive ned idéer og notat. nei vet du hva. nå har jeg det. jeg elsker denne nye jobben. og han gikk hjem etter jobben en dag og handlet mat og skulle til å gå hjem og lage mat og der møtte han noen venner og de gikk en kort tur innom en pub og fikk seg en pils. og så videre satt de der en stund og drakk og snakket. og det også fikk han en dagdrøm om sitt tidligere liv om det å sitte å skrive ned idéer på notat til forskjell fra det å bare snakke om de til andre i en samtale. og så fortsatte han å snakke og de gikk og han gikk hjem og laget seg mat og elsket det nye livet sitt uten å skrive.

du kan ikke være keiser i egen stat skrek en type. keiser i egen stat. han mener nok at en ikke skal få fred i egen stat. en mot landet der en kommer fra og bor i. det var en god mann. han ble betraktet som en keiser av mange. og det i et spesielt rike også. keiser eller ikke andre steder. i et rike utropte han seg som keiser. et halvt kontinent. mye uro. og han mente å få ro i det riket. og av den grunn var det mange som aksepterte tittelen. det var uansett en midlertidig tittel. det er jo slik at mange har slike titler, men der undres om det noensinne har vært to slike titler på én gang i verden. om det er et rike la han til, så skal jeg ordne opp i problemene og være keiser der. og så skal det legges ned etterpå. det er jo det jeg har jobbet mest med av alle tror jeg. og jeg har det som skal til for å etablere ro og orden. vi lager et eget navn for riket. og husk. jeg har allerede knust det riket egentlig. men det er noen som forsøker å bedra andre om noe annet. og det kan være noe med at det å presentere kan være problematisk, men jeg har presentasjonen på en så grundig måte at det er stort sett hypokrater som lager problemer for befolkningen. ved det å forsøke stagnere mitt arbeid. jeg lager også et kallenavn for riket som helter Egenro. det handler om det å ha ro selv for seg selv og for folket, uavhengig av hva fremmede ser på oss som. om fremmede enn ser på oss som kaotisk så er det noe som ikke nødvendigvis er en del av politikken. det å ha ro selv er det viktigste. og det skal vi kalle riket som kallenavn. Egenro. på grunn av problemene så var det en leder med noen spesielle karakteristikker vi

ikke har sett før. han hadde en rustning på grunn av uroen som en ikke kunne penetrere med romanse. han hadde en utsmykning på hodet som betydde at der var både venner og fiender der, men at fiendene skulle vekk. og han hadde som om en søppelpose som kan høres litt ukul ut, men som gav riktig resultat ved seg som de verste fiendene ble plassert inn i. og alt dette var noe som representerte hans egenhet og det han allerede hadde gjort for å få ro i et problematisk rike. i riket Egenro.

L. Stress. han var ikke god. og stadig om noen hadde det fint så viste han en form lignende en stor I, og så sprang han eller gjorde ett eller annet sprell. folk likte ham ikke. og synes han var en urokråke. så kom der fem menn som hadde med seg våpen. en haug av våpen. og så satte de seg ned på en haug og så som observasjon på L. Stress. hva er dette for noe spurte den ene. de fire andre satt fokusert og så på. vent litt sa den ene til han. L. Stress ble forsøkt mobbet av flere for sin oppførsel. men uansett så ville disse fem drepe ham. de skulle først rekognisere. og så skulle de etterpå drepe ham. de så på en nærliggende topp noen andre som satt og de så ut til å skrive en bok om Stress eller noe sånt. nede på en slette så stod Stress og gikk ofte rolig, men så plutselig som et svin, et villsvin så løp han i en vinkel. løp først litt frem og så løp han til side etterpå. i en vinkel. helt sinnsyke folk. og så var det en tredje gruppe de fikk lagt merke til. og de skrev en bok kalt Gullfiskboken. de hadde merket seg at Stress ikke var så frisk som andre. andre var jo med forfattere kanskje og kom med innspill til forfatteren som seg selv. men Stress påstod til forfatteren som forfatteren skrev ulike ting som som om handlingen i boken var Stress sitt eget liv. der kom de til liv gitt som seg selv sa en av de kloke fem menn som satt å rekogniserte. når han kun satt på marken der ute på jordet så sa han at han var noen andre. men når han løp i en slik form så ble han seg selv. var seg selv på en måte. L. Stress. alle lo litt av situasjonen av de fem menn når de så hvor syk dette mennesket var. satt litt og så løp litt i en slik form av en I. merkelig eksistens sa de til hverandre. den ene mannen sa at nei vi får vel drepe ham nå. ja vi går ned og hugger av ham hodet. ja.

de har han fått av meg. en syk person skrek om en forfatter at forfatteren hadde fått ord fra ham som han skrev. spesielt når han skrev fremmede ord, så påstod han at forfatteren hadde fått de av ham. nei det er mange slike gale, ting som er det en kan på engelsk kalle insane. så det er å gjøre litt forskjellig med det. det kom ti menn inn i bildet. de vurderte kort om de skulle gjøre noe med denne galskapen. altså mine ord er mine ord. de ord jeg kan har jeg lært selv. så enkelt. og vi ti kan våre ord. de ord jeg kan kan ikke du og de ord du kan kan ikke jeg. sant. om en skulle begynne å rote med det hva skulle en da liksom gjøre. skulle en liksom begynne å lukke øynene og så lete etter dine ord etter eller annet sted. da må det eventuelt til at du er veldig kul å se på eller noe sånt. den trassen til disse merkelige skruene skal vekk. ja. nei vi går heller en tur på fjellet. ja det gjør vi. og så gikk de en tur på fjellet og snakket sammen. de gikk langt. og så langt at en kom til en topp. og der satte de seg ned. hva heter denne toppen da. det spurte en av mennene. nei, det vet jeg ikke. vet du. de spurte en av de som kan flest ord av alle. ja jeg vet faktisk. men jeg gidder ikke si det til dere. gidder ikke si det til oss. og der la han ene seg ned på bakken. og lukket igjen øynene. han tok seg en snus først og så gjorde han etter eller annet i mørket. og der stod han opp igjen. fjellet heter Timennsfjellet. ja det er det faktisk da han som ikke ville si det og var kjip. hvorfor sa du det ikke da. nei jeg orket ikke. men hvordan fant du det mann. jeg lå meg ned. og så tenkte jeg at jeg beveget meg inn i sjelen til han som ikke ville si det. så fant jeg ordet der. og så våknet jeg opp igjen. og så sa jeg det til dere. gikk du inn i hjernen min mann. så ble det litt slåssing nesten og litt krangling. og så roet det seg ned. du kunne nå sagt det vel. så lenge det er mulig å finne ordet så er det vel ikke så farlig. det er som om skaperen har bestemt det. akkurat der kommer vi inn på noe som er hellig for folk. det er ikke sikkert det vet du. en må ikke plage andre sitt sinn mann. var det plaging da. gå til bøkene. jeg orker ikke mer av denne kranglingen. la oss ta en pils. og så drakk alle en pils hver på toppen og satt og koste seg.

og så var det en ny ferie. og i den ferien så så var det en båttur. og det var fyll. spying. og lav klasse på oppførsel på slutten av kvelden. men det var håp. det var en konsulent for alkohol på båten. og det var også en del fine folk på båten og de hadde opplevd dette livet til de noe rølpete som jentene i disse familien hadde kalt det. og så var det morgen. en ny start. og konsulenten hadde forberedt et kurs i drikking på båten og satte ut skilt på dekk. og en av verstingen så skiltet og sparket til skiltet. så han brydde seg ikke. konsulenten gikk rolig ut på dekk for å se hva som skjedde. men han så ikke mannen. så kom noen andre som såvidt hadde begynt å drikke og var kommet i god stemning. de gikk inn med åpne armer for å se om det var noe action som de kalte det. og satte seg ned. og de ble spurt om å samle flere og det gjorde de. de hentet nesten alle i gruppen der. og de kom alle sammen. drikket kun omlag 2 pils eller noe sånt. og så begynte leksjonen. det var rådgivning for drikking. og det var en del krasse ord om oppførselen fra dagen før. noen kvinner satt på dekk litt over der og bortenfor. og hørte lydene fra forelesningen og lurte litt på hva dette var for noe og gikk å så. og da lurte de litt så det ut til hva disse mennene fra igår hadde egentlig for kompetanse. de satt som om gode elever og så på noen tekniske ting som en foreleser holdt på med. kanskje vi skal revurdere disse mennene tenkte de og så gikk de opp igjen og la seg til på solsengene. klokken var en deilig morgen der solen var kommet opp på himmelen og litt fugler og litt sånn var å høre i det fjerne og det var bare hele dagen fremfor seg med kveld til slutt. etter leksjonen fra rådgiveren så hadde de faktisk fått litt råd og de satte seg inn i lugaren og hentet seg litt drikke og satte seg ned og drakk litt. men med litt tanke på alt de hadde fått med seg og diskuterte litt det de hadde hørt. så de endret planene og vanene sine litt for drikking. det viktigste sa de for seg selv. det er faktisk å ikke drikke så det svartner. ellers så husker jeg ikke så mye om alt det andre. greit vi holder litt kontrollen. hva som skjedde med mennene og kvinnene senere på kvelden er usikkert.

så var det en endaa en ny ferie. og det var en hel rekke med hendelser som skulle vise seg å toppe seg med en salutt eller en da veldig spesiell

situasjon som alle likte. det begynte med en vanlig morgen. det var høylys dag. og det var flere som var litt trøtt fra igår. men straks de følte på friheten av å se solen på himmelen, så glemte de absolutt alt negativt som en kunne finne. og så videre så kunne det skje at det ble en forelskelse og litt sånn, men det er usikkert. og de samlet seg. satt på stranden eller litt overfor stranden på noen bord. helt fri. uten noen planer. og vurderte hva de skulle gjøre. og de så for seg om hva de skulle gjøre. og så bare gikk tiden. og de småsnakket litt. og noen spiste litt. og en kvinne så veldig pen ut. og så var det mange fine ting som skjedde av slike høydepunkt en har når en snakker sammen og en sier noe morsomt. og så gikk tiden enda mer og de gjorde ikke så mye annet på en stund. det satt en forfatter et stykke unna og oppdaterte seg på avisen litt iforhold til skriveingen og notatene som lå ved siden av ham. og han leste og tok seg en røyk. en røykende forfatter. og han leste en del om krig og litt sånne ting. og der fant han noe veldig interessant i forhold til skriveingen og skrev med høy inspirasjon ned noen notater. og det så gjengen som satt der. og alle sammen eller da noen gikk bort og lurte på hva han holdt på med å skrive. skriver du ned tankene våre kanskje. nei det gjør jeg ikke. jeg skriver om en historie og har fått veldig inspirasjon fra noe i avisen. og der ble en i gjengen inspirert til å bli forfatter selv og han gikk straks til en kiosk og kjøpe seg en notatbok. og så gikk tiden litt og de satt der ved benkene igjen og snakket og den som skrev notater satt å skrev notater. og fikk spørsmål om han hadde tenkt å skrive en bok eller noe lignende. og de lo litt noen. og da kom han med en alvorsprat de sent vil glemme. han sa noe om at om han vil skrive så er ikke det morsomt. dere må respektere min identitet og mine ønsker og min vilje. og det gjorde de. de var enige i det. det er faktisk kult med en forfatter sa den ene til ham.

i dag tror jeg en har forsøkt å jobbe med et kors og et sverd. en grå situasjon. men men. vi kan skrive litt om marken. det er nemlig en mark som heter Dødens Mark. og på den så er det ganske mye som ligger rundt. men vi kan fortelle avslutningen. det var noen falske blomster eller da blomster som var ment for å drepe eller da vise hvilken død som

var fortjent. de var symbol på fortjent død. og det var en del i tallet. de begynte å nærme seg omlag en ti eller tyve. og de stod på høykant som blomster vanligvis gjør. og de hadde den egenskapen at de forsøkte å gjøre seg litt større én og én. selve hodet på blomsten var satt sammen av toalettpapir og tørkepapir. og ellers var stammen og bladene og så litt forskjellige plantesaker fra ulike steder i et spesielt territorie. Dødens Mark skulle vise seg å få en del graver. og blomsten stod da oppå. hvorfor ha kors liksom over graver. en kan jo ha blomster eller steiner og lignende også. ja visst kan en det. og blomstene stod oppå hver sin grav på en måte og var et symbol på fortjent død. og det var en forfatter som kom til stedet og satt på en benk. og tenkte på Dødens Mark. hva med å skrive én bok til hver av de som vi kan ligge ned hver sin blomst om de handlinger som de døende gjør før de dør. det er jo en del handlinger de har på agendaen. tørkepapiret og toalettpapiret var jo symbol for det å tørke opp etter seg selv og da blir det en del handlinger. nesten som om brev ja. nesten. og det kan jo tenkes at det blir en del spennende handlinger å se på. og derfor så kan vi gjøre så. forfatteren bestemte seg for å bli forfatter for én av de blomstene var symbol for og skrive ned hva den skulle gjøre eller gjorde da. og når tiden gikk så ble Dødens Mark ferdig. alle som skulle skrives en bok om var døde, og blomstene stod der på marken og det var litt av et syn med alle de som det ble skrevet om og som døde.

det var merkelig så en mann som satt på en bar og snakket sammen med en gruppe med venner. det er rart hvordan det skulle bli slik at det samlet seg mange rundt meg som ikke var grei. men uansett så oppstod Beskikkingen. det var en hel periode. en gruppe som ikke oppførte seg og ikke hadde oppførsel til å være med forsvant. men den gruppen som kom til som hadde oppførsel og som en kunne være sammen med begynte å beskikke de øvrige, og da fant en at de forsvant. de ville bare lage leven og hadde dårlig oppførsel. og så under Beskikkingen så oppdaget mange hvor inn i helvete syk enkelte i de gale var blitt. de klarte faen ikke oppføre seg som noen med en skikkelig skikk for å si det sann. helt utrolig dårlig oppførsel. hva skal de her å gjøre da. nei de

må komme seg vekk. og de er nå plassert bak lås og slå for en grunn og nå skal de også vekk fra oss. hva skal de være blant oss for da. og mange slike spørsmål. og derfor så ble det også skrevet ned en del notater under Beskikkingen. og når Beskikkingen var ferdig så var der igjen rundt meg mange mennesker som visste å oppføre seg på en skikkelig måte. og det var noe som var spennende, givende og flott å være en del av på én måte, men at Beskikkingen måtte skje det sier litt om hva for en tid vi har levd i. det skulle ha vært unødvendig egentlig, men det er sånn at vi har vår oppvekst, og vi har vår utdanning og vi har våre kunnskaper og vi har våre oppdragelser. men vi lærer av hverandre og det vet jo alle at om en oppfører seg på en god måte og har folkeskikk så kommer en ganske langt. da vil en kunne ha en fin stund sammen akkurat sånn som vi har nå her i baren. nå har vi det fint sammen.

systematisk fantasi. systematisk fantasi på verdensbasis. og usystematisk fantasi i et lite område. de har mye arbeid. systematisk fantasi på verdensbasis kan vi komme tilbake til. men det kan nevnes at om den generelle landlige systematiske fantasien hadde fungert så ville dette som skal fortelles litt om her aldri ha skjedd. usystematisk fantasi i et lite område. de snakker om å drepe folk for det de vet. sannheten. de hater sannheten. og den elsker vi. vi elsker sannheten og vi elsker systematisk fantasi. det er noe av det tryggeste vi kan ha. og det er nok noe for oss mennesker noe som gir en veldig fred iblant oss. mennesker må en på en måte lære å kjenne. men har en en god generell systematisk fantasi, så vil vi kunne ha langt mindre spørsmål og få langt mer ro i hverdagen og i livet. og vi får mer forventning. slippe å se på stadig problemer som oppstår på grunn av usikkerhet og uro og forvirring. og dette kan dere være sikker på er nær fremtid. fordi vi er så kloke nå og vi vet så mye at alle ser at det ikke er noen vei å gå inn i usikkerhet og bevisst lav kvalitet på kunnskap eksempelvis. det å ha systematisk fantasi er en viktig orden i livene våre og der skal vi. og vi ser alle mulighetene og der skal vi være. vi er lei sjeler som bare vil drepe oss. det er jo helt fraværende all skikk og systematisk fantasi. en enhet iblant oss som bare vil drepe. den kan en slå med en øks om en vil. og slik er

de. slik sitter de. og slik ser de ut. bare en enhet som vil drepe oss og snakker om alle de skal drepe. jeg har aldri gjort noe galt og jobber med mitt. og nå går de fullstendig på en smell i sine liv med sin gale usystematiske fantasi som ikke holder verken kommende eller gjeldende systematisk fantasi.

så dyp psykose som mine fiender har har ingen hatt før i verden tror jeg. alle synapsene i hjernen. tenk dere det. alle minnene. alt de har gjort. alt ligger lagret i hjernen og tar kanskje så lang tid å komme seg ut av at de ikke klarer det. det tror jeg. jeg tror fremdeles at de må dø eller ta selvmord. men vi får se. det sa en psykiater ved navn Karl Kvasseblikk. ingen klarte å komme seg vekk fra ham uten å være frisk. eller sagt på en annen måte så gjaldt det når han var på jobb. når han var på privaten hadde han fullstendig sjelefred på grunn av sin kvasshet. ingen kunne tulle med Karl. og så skulle han skrive en skjønnlitterær bok. og det kom klage fra redaktøren. det er for mye psykiatrisk innhold. Kvasseblikk gikk straks inn til kontoret til redaktøren og sa at hvorfor skal det være problemer med å ha psykiatrisk innhold. befolkningen tror jeg neppe vil akseptere din bok som god å lese på. det er for mye sykdom og lidelse og psykose og slike ting. mann. du må skrive mer skjønt. der er jeg uenig sa Kvasseblikk. det må da gå an til å ha med psykiatriske begrep inn i skjønnlitteraturens verden. ja det er ikke umulig. men du har jo side opp og ned her med kun psykiatri. det vil folk gå lei. redaktøren sa at nå har jeg sagt nok om denne sak Kvasseblikk. redaktøren fikk enorm respekt for sin tilbakemelding til Kvasseblikk. fordi Karl gikk hjem og skrev en helt ny bok basert på samtalen og føyde seg for det redaktøren hadde sagt. og det ble kjent for allmenheten. Kvasseblikk hadde tatt med i sin mentalitet en respekt for redaktørens kjennelse. og derfor hadde redaktøren navnet P. Domtøff. han er en tøffing sa Kvasseblikk i en forelesning. for med mitt liv så kan en være sikker på at ikke stopper for hvem som helst, men Domtøff satte meg på plass. det kan du være sikker på.

så var det siste avsnittet. jeg har fått et sånt hjerte for pils akkurat nå at jeg har mest lyst idag som igår å drikke to pils. så fikk jeg nå i skrivende stund en følelse av å ikke ville det. men jeg gjør det likevel. til tross som kanskje er bedre å si. og så går tiden og jeg skriver. klokken er 07:49 18.02.2022. og det er slik at jeg vet ikke helt hva jeg skal skrive om akkurat nå. jeg får innspill om å kaste inn fem menn inn i teksten. og så begynner jeg å le og holder meg litt ved å puste litt gjentakende fordi det er så morsomt. og så får jeg litt nesebor som om et svin sier noen, men heller som en herremann kanskje. hvem vet. men så til disse fem menn. de skal gjøre noe. røre på føttene kanskje. og vise meg vei til butikken fordi der kan jeg kjøpe pils. og så er katten ute. men disse fem menn skal kanskje på ferie. de skal ta fly. jeg tar faktisk selv ikke fly på nåværende tidspunkt, men blir fristet av et solid nytt firma som imponerer med navn. men de skal kanskje fly. fem menn. alene på tur. kvinnfolkene satt i flyet de også, men de kjente ikke de. de fem mennene visste ikke hvem de var. og så de satt der og bestilte seg noe drikke og drakk litt. og hadde hatten litt nedover vendt og drakk. en kvinne som jobbet på flyet var av veldig utstråling. og en av mennene så litt frem mot hekken. og ellers vet jeg ikke mer om hva som skjedde i skrittet. men han sluttet å se etter en stund. og så drakk de litt og sa skål til hverandre på en kul måte ikke så veldig høyt. og de begynte å snakke litt når de satt der. flyet skulle ta noen timer. og når de kom frem så gikk de ut med bagasjen. og de kjente ingen av kvinnene der heller. men de ble kjent med noen på kvelden faktisk når de var på en bar.

det viktigste å vite er at verden er her, og så at det er mange ting i verden. da kan vi fokusere på tingene som er her og eventuelt vurdere senere hva vi skal gjøre med å forstå mer om hvorfor verden er her og hvordan den ser ut når det gjelder form og sånne ting. det var begynnelsen på et helt forfatterskap av kunnskap på forlaget Verda. en professor holdt forelesning. han hadde to ulike forfattere på agendaen å omtale og presentere. det var forfatteren av forlaget Verda og så var det Tor Nysølv. han holdt to foredrag som varte omlag tyve minutter hver. først forfatteren av forlaget Verda og så foredraget om Tor Nysølv. og så

skulle han til slutt komme med en oppsummering der han skulle sammenligne de to. noen ungdommer i salen var litt rastløs og ville helst hjem å spille eller noe sånt så det ut til. det var litt sent på dagen i to-tre tiden og det hadde vært en lang dag for mange. men de kom til å følge med likevel og lære seg om hvem disse to forfatterene var og er. og så når det kom ut i foredraget om Tor Nysølv, så skulle det vise seg at to i salen ble forelsket. de ble så i ekstase av foredragene og professoren at de ble forelsket og ble gift og fikk seg jobb og barn faktisk. og under oppsummeringen kom det spørsmål fra salen fra en av studentene. han Tor Nysølv og han forfatteren av Verda forlag er vel kanskje så lik at de er den samme eller. ja og nei. det kan jeg faktisk svare på at de er to vidt forskjellige forfattere. de er veldig lik av seg på ulike måter. men det er slik at de er faktisk to forskjellige som sagt. forfatteren av forlaget Verda er jo en veldig god mann, og Tor Nysølv også, men bare av den grunn så kan vi ikke si at de er den samme. når en vet at de er forskjellige så vet en det. ja sa studenten for seg selv. og så ble det applaus faktisk til professoren etter foredraget og de av studentene som hadde vært der gikk hjem. det var siste foredraget for dagen.

et midlertidig liv. undertrykkelse. frykt. så kom der en grense til minne. og den har jeg satt opp sa en mann. han het I. Cesar Byzantine II.. uten den grensen kan det se mørkt ut for mange. de skriker at det er så deilig å torturere meg til døden sier Byzantine II.. de aller fleste i verden vil at dere skal dø. har ingen bekymring for dere i det hele tatt. det skal ikke være deg skriker noen gale av folket. det gir motivasjon til å se disse dyrene gå under. vi kunne ha listet opp alle sakene i dette riket. og det er mange. og de aller fleste vil nok Byzantine II. påstå å ha kontroll på sier han. ja det har han nok sa en annen mann. så vi får se hva som skjer fremover. det stoppet litt opp med skrivingen når vi jobbet med dette emnet sa en annen mann så vi får se hva vi skal gjøre med saken en annen gang kanskje og la dette med dette riket vente. ja det kan vi gjøre. for det er jo et begrep på et fenomen som er viktig å tenke over. for en slik fare og risiko er noe som vi må passe på å ikke la oss tape av. det er en reell fare for oss i territoriet her. og derfor så er det viktig å

evaluere alle mulige slike farlige situasjoner. det kan tenkes at det skulle bli en fare og derfor så som sagt var det bra å se dette og tenke over det. og videre så kan vi gå inn på en del andre emner. de fem mennene satte seg ned ved et utested hvor de kunne få seg et måltid. endelig. litt mat. og så litt drikke for strupen. og ikke bare det, men det ble litt kjærlighet også ved det utestedet. det satt noen kvinner litt bortenfor der som mennene satt. og en av kvinnene begynte å se veldig på den ene mannen. så han følte seg litt sterk på en måte. og snakket mer enn vanlig. de andre mennene reagerte litt og spurte hva kommer denne ordflommen av. nei han sa ikke noe om kvinnen. og så når de var ferdig å spise så endte de opp med å snakke litt sammen faktisk og veksle kontaktinformasjon. og det ble et kjærestepar av. og så gikk tiden og de fem mennene sa farvel til hverandre og gikk hjem.

så var det en ny ferie. det var ti mann og ti kvinner. de gikk en tur inn i et terreng med spesiell natur som ikke lignet den naturen de kom fra. og så det var mange nye opplevelser. både dyr og planter. og videre så tok de en del bilder og moret seg med naturen som var der. de så blant annet et dyr som så veldig snilt ut. og som satt å koste seg med noe mat. og de tok noen bilder. da sa den ene mannen at det dyret der er faktisk ikke farlig. det kan faktisk holdes uten å bli bitt. og ta tok den ene kvinnen sjansen og løftet opp dyret og ble sittende med dyret på fanget en stund og koste med pelsen eller hva det var for noe. og de stod der en stund og snakket om alt mulig annet. så ble kvinnen så glad i dyret at det faktisk ville ha det med seg til hotellet. og da lurte de andre litt på hva det var med denne kvinnen en kort stund. om hun var helt blåst eller noe i hodet. men de sa ja du kan vel det. og så tok de dyret med seg til hotellet, eller da hun og begynte å mate på dyret. hun sa under en middag når dyret var alene på rommet at hun synes så synd på dyret som bare var der i naturen helt alene. og så spiste de ferdig og spiste et helt måltid og så spurte den ene mannen litt sånn om hva hun hadde tenkte å gjøre med dyret. skal du ta det med deg hjem kanskje. ja kanskje det sa kvinnen og mange av de fikk øyenbryn langt opp i pannen av situasjonen. nei jeg tror det er ulovlig sa den ene mannen. og

da fikk hun et lite sjokk nærmest. ja visst er det kanskje det. nei vi får gå ut igjen med dyret så det kan få være i naturen der det kom fra. ja. så bestemte de seg for å ta en tur tilbake der de hadde vært og satte dyret fint på plass igjen der det kom fra. og så så alle at dyret fortsatte sitt liv i naturen som det hadde hatt litt før det ble flyttet på.

det er så mange ørner her at jeg får som om mindre oppmerksomhet rundt egen skriving. men ikke helt. det er kjekt å se på hva andre gjør på og dette kan evalueres litt. jeg kan skrive og historiene og tingene jeg skriver om får en del oppmerksomhet. men så er det som sagt en del ørner her som ofte gjør inntrykk med ulike situasjoner og det er faktisk spennende. og jeg har helt sikkert til og med skrevet en del som andre grad om noen av de begivenheter og ting som andre jobber med og eventuelt skriver om. det er spesielt dette med området her jeg er selvsagt og sa saken med disse gale som har forsøkt å drepe meg og gjøre med syk. de klarer det aldri det kan nå slås fast. men det er så mye spetakkel de gjør i sin trass og sykdom at det er ganske sikkert andre som skriver eller har ulike prosjekt de prøver på og utøver på disse gale folkene. som om en sone. og mange ulike ørner som jobber med hvert sitt i sonen. og jeg har mitt og får en del oppdateringer fra de ulike ørnene spesielt på høydepunkt ser det ut til. Noredarn var kallenavnet for situasjonen. og hvor mange ørner der var var usikkert. det kom en ududelig trelle og klaget over at det var liksom ikke kontroll på hvor mange ørner som var i regionen som ble kalt for Noredrex. men det var nok ørner til å se at det var mange spennende hærfolk å bli kjent med og la seg begeistre over. Noredarn. og ørnene så ut til å vinne stadig frem i regionen. det var mange i området både lokale og fremmede som var blitt dum for å si det sånn. så det kunne være mye å vinne. én ting var å redde en god mann. det var ett av oppdragene i alle fall til noen. et annet oppdrag var å se på systematisk fantasi som hadde gått fullstendig ut av kontroll i regionen. landets systematiske fantasi var omvendt i området. de hadde blitt djevler mange i regionen. og en skam for verden. så noe måtte gjøres. så her var det mye spennende å følge med på i regionen kalt for Noredrex.

det å ikke unne helten. grisk. de prøver å stjele fra meg, og drepe meg og drepe alle som vil kunne vinne på det som jeg har skapt. de vil gå fortapt. de vil utslettes. og så drepe helten. den type historie har vi aldri sett før. ikke i kulturen som jeg vet. det har vi mange eksempler på nå. de kan kalles Andregrav. de vil ikke la folket føle på den seier som helten kan gi. og vil raske den til seg selv og ikke unne andre den og heller ikke helten. vil at andre skal gå i graven og så føle på det en stund selv. det har vi Andregrav. en form for antihelt. det er en alvorlig situasjon. hvorfor ikke bare holde kjeft liksom. hvorfor ikke bare leve sitt eget liv og isolere seg fra de en hater. en skjemmer seg ut i en slik tilstand og med et slikt verk. en kan se for seg et land. og der det er en del ulike problemer. en helt vokser frem blant folket. og blir forsøkt båret frem som helt for å fjerne problemene. og blant sykdom så vokser det samtidig opp et hat mot helten og heldedåden i seg selv. og så når tiden går så blir det en liten gruppe med syke som påstår å skulle drepe helten og hele folket. og når tiden går lenger så blir de enda mer syk og forsøker å bruke helten sine egne ord til å fjerne egen sykdom, men blir enda sykere. og så når tiden går så sitte der igjen alene og forsøker bruke helten sine ord som medisin, men true på helten og folket samtidig. da er det Andregrav som gjelder. og der er de som kriger mot helten. idag sa en mann var de der enda verre enn før. og de har en voldsom sykdom og lidelse som gjør at de ikke klarer å se sannheten. ikke klarer å se at de er gal. det kommer av at det er for mye last for sjelen til å komme seg ut av det. og de ender da opp med et skrik nede i graven selv. og slik har det vært i mange år. men idag så vi Andregrav verre enn på lenge. så det er nok kanskje en god ørn, eller en god forfatter som trives med å straffe disse som burde vært sperret inne og isolert fra folket og helten.

ingen vakkerhet. ingen kulhet. ingen verdi. ingen høyhet. og der er de kjemper en helt utrolig kamp mot seg selv og andre. når de ser seg selv så får de trass og oppdager sin stygghet, teighet, lave verdi og sin lavhet. og der er de. det var fem menn som skulle på ferie og den ene holdt

oppe en bok som het Krig og Kulhet. og i den stod det om tidenes tap. og tidenes bedrag. tidenes komplott. og det så stygt at de mistet alt de hadde og tapte enormt på det komplottet. de tenkte ikke engang på at det fantes flere i denne verden. det finnes ganske mange folk. mange kulturer. mange religioner. mange ulike mennesker. og alt var de i imot. de var trassig mot alle sammen og så prøvde de å utføre et komplott og bedra både offer og alle andre. ingen vakkerhet. ingen kulhet. ingen verdi. ingen høyhet. ingen monument. han ene mannen drakk litt alkohol fra en flaske han fylte opp i et glass. hva er det som er liksom det helt unike i denne situasjonen i boken. jeg forstår liksom ikke helt poenget. nei når en ikke lenger har noe å krige for, men kriger, da blir det fort stygt. det er kanskje det viktigste poenget her tror jeg. han som leste boken var ikke helt inne med alle poengene i boken, men forsøkte å si det han hadde oppdaget. altså en skikkelig taper da mener du. ja en skikkelig taper som taper enda mer en vanlig. altså i en vanlig kamp så avslutter en kanskje med ære om en avslutter og gir seg. men det å liksom ikke engang gi seg når det begynner å bli virkelig stygt å se på. og så aldri gi seg og gå så jævlig langt ned at en sitter i graven druknet i spermen til sin fiende. der har vi kanskje en lignelse poetisk som kan brukes. og så ikke engang ha noe å kjempe for og ikke engang ha noe kulhet eller ære eller vakkhet. men være jævlig stygg å se på i et slikt tap. der har vi nok noe som ligner. javel sa mannen som drakk litt. så du mener liksom å tape så jævlig at det svir, og så innerst inn i helvete som du kan komme liksom. og så ikke bare det, men forsøke å dra alle andre inn i det helvete også. ja noe sånt sa leseren. ja nei om forfatteren har klart å skildre en slik situasjon så er jeg henrykt over boken du holder i hånden. det er ikke lett. nei. det å liksom få det verste tilfellet som tenkes kan i en slik situasjon.

så var det enda en ny ferie. det var en tur som tre menn og tre kvinner reiste på. det var tre par. og den ene hadde én bok og en annen hadde en annen bok. de likte ikke så godt å lese de andre. men de likte å høre på hva de som leste visste og spesielt om det var noe nytt fra bøkene så de fikk stadig en oppdatering. og så videre så kom det en stund der hvor

de samlet seg til å drikke og få opp humøret med litt drikke og de satte som om i en ring rundt et bord. og da kom de til å spørre den ene mannen om hva boken handlet om som han leste på. han var nesten ferdig. så den ene kvinnen spurte om hva boken som han snart var ferdig med handlet om. nei den handler om en krig. og litt sånne ting som skjer i forhold til en krig. og så er jeg nesten ferdig, men det er et spennende moment i krigen her nå. fordi det er ikke bare en vanlig krig med militær som avslutter når den ene parten er drept eller gir seg hen til fienden. men det er noe spesielt som skjer underveis i krigen som er vanskelig å glemme. det som skjedde var at det var én av krigerene som kom i en voldsom klemme midt på slagmarken. men klarte å redde seg vekk. da var det en av fiendene som så dette og begynte å samle en hel tropp imot for å innhente krigeren. så krigeren løp med en hel tropp bak seg. ja vel sa kvinnen. men hva skjedde så med denne krigeren. alle som satt rundt bordet fulgte med på hva mannen fortalte om boken veldig nysgjerrig eller om ikke nysgjerrig så i alle fall i fred med alt som han fortalte om i stunden der han fortalte. og nei jeg er ikke kommer så langt enda. men det som i alle fall skulle komme til å skje etter det jeg vet er noe veldig spesielt innenfor krig. og det skal dere få høre mer om når jeg har lest litt mer av boken. veldig bra sa den ene mannen og tok seg en slurk.

galleri og navn på kunstnere. det var en herre som hadde etablert et nytt galleri. det her Puranoid Schizofreni Galleri. det som var meningen med galleriet var å når en gikk inn være sint på artister og kunstere. kunstnerene av maleri altså. og så på vei inn i galleriet sørge for å minne seg på at en var fiende med kusnterene, og så late når en så på kunstverkene som om de var ens egne kunstverk. og så gå å tumle så lenge inne i galleriet at en begynner å tro at en eier maleriene og har laget maleriene selv. og på den måten føle seg som en pasient som har gått for langt. så når en er kommet inn i den stemningen så bli geleidet inn i en bar og drikke litt så en kommer enda lenger inn i sykdommen, og så videre derfra glemme egentlig hva en selv har gjort i livet og få inn i korttidshukommelsen dette med å føle at alle maleriene er ens

egne. og så sitte der en stund og så bli vist ut og prøve dette livet ute i allmennheten etterpå. en skikkelig sånn reality check på en måte. det kan nevnes at sykdom skal ikke så lang tid for å få i alle fall ikke er kortvarig illebefinnende så dette galleriet skapte faktisk en del problematiske episoder, og det ble faktisk vedtatt etter at galleriet hadde levd en stund at det å sette riktig navn på kunst og maleri faktisk er noe som kan være veldig nyttig for å unngå slike problemer spesielt ikke ute i allmennheten. den ene situasjonen gikk litt galt når en av gjestene så ett av maleriene i en butikk for kunst ikke så langt fra galleriet og sparket til vinduet og stjelte med seg maleriet og rev av alt av navn og skrek ut høyt til alle i gatene rundt der på sin vei at det var sitt maleri. og han ble sperret inne. og det var mange slike ulike situasjoner og erfaringer som skjedde i de områdene rundt galleriet. så det ble nedlagt etter en stund på grunn av at det var problematisk på et sinn.

så var det en ny tur. og det var åtte menn og ni kvinner som skulle på en reise. det var en opplevelsereise. en ekskursjon. og de hadde planlagt en del ulike opplevelser på reisen. og den ene hadde med seg en spennende bok. han fulgte ikke så godt med på hva som skjedde av opplevelsene, men fulgte mest med på hva som skulle skje i boken. det var på den ene båten en situasjon hvor alle satt samlet og spiste og tok det med ro. en skikkelig behagelig stund hvor en bare ventet liksom i modusen av å være på ferie og helt fri til sinns og være der. ikke noe som helst av tanker om noe annet sted egentlig. de var akkurat der som de var. og han ene satt med boken og leste. og da spurte en av de andre hva han leste på. og da begynte han å lese høyt i stunden der. og leste en god stund. og de andre satt å fulgte med på hva som ble sagt. og det gikk ganske lang tid faktisk. så de ble interessert i boken. og det ble en vane på reisen. så han måtte faktisk kjøpe seg en ny bok på turen som han leste for seg selv og så leste han høyt til de andre resten av hele boken faktisk. de fikk også en oppsummering av hva som hadde skjedd før i boken før han begynte å lese høyt. og så gjorde de seg klar for en ny runde med lesning. og der så satte de seg til og satte frem litt drikke og sånn. og så gjorde de seg klar for å bli lest til. og der satt de faktisk

på rommene i kahytten i flere timer og hørte på han som leste opp. de drømte seg helt vekk i den boken. det er jo slik med bøker og ferie at en kan nyte en god bok og være som om på ferie så de hadde som om dobbelt ferie på et vis. og de satt å fulgte med og drakk litt. til tross for at han ene var blitt skikkelig brisen og litt lett i stegene så hørte han faktisk på han også og kom ikke med noen ord selv om han av og til var rett før at han ikke klarte å unngå det for å si det sånn. så det ble en ferie med en god bok som alle fulgte med på og det var en fin opplevelse for de alle.

så var det enda en ny tur og jeg kan forsikre dere om at dette blir siste for dagen når det er tale om hva som skal til for å skrive ferdig ti avsnitt. eller så. uansett så er det en reise. en fabelaktig spennende eksotisk reise. med bananer og fantastiske uniformer som bærer preg av utforskning og nesten litt jakt. og strender og fine omgivelser. og i det hele tatt så var meningen med turen å gjøre noe som satt i historien som den bereisende sa. han ville gjøre noe stort. han ville ut. finne en vei ingen andre hadde funnet. oppleve. begeistre. utforske. oppdage. ja oppdage noe helt nytt som ingen andre hadde sett før. og det var ikke lett. så han gikk og gikk og så på berg. og så på kart. og så på bøkene han hadde med seg. og leste litt på kveldene og forsøkte finne noen ledetråder til noen spennende oppdagelser. det var ingen sa en stemme til ham. da reiste han seg opp. så ut av vinduet. og bestemte seg for å ikke gi opp selv om det kom kritikk. og han satte seg ned igjen med bøkene og leste litt mer. og der fant han noe. han tok frem forstørrelsesglasset. og fant ut at han skulle komme til å se både et kart og en tekst i en bok som gav ham en ledetråd som kanskje kunne gi ham det han var på jakt etter. en ny opplevelse med en oppdagelse ingen hadde sett før. og i teksten stod det klart tre ulike ting og om en satte de sammen på en skikkelig måte så kunne en antyde at det så en bok plassert underst i en gammel konstruksjon litt utenfor en bygd. og den fant ham. han tok opp boken og var veldig glad. og i ekstase faktisk. boken var uoppdaget og han fant den. han reiste like hjem til hjemlandet og viste en professor. professoren utbrøt at dette er faktisk helt utrolig

at du har funnet denne boken på disse premissene. la oss lage en sak om dette umiddelbart i historien og så skal vi lese boken. ta bilder av den. lagre alt om boken og så skal vi se om vi får dette inn i historien.

det er ikke bare å knuse og pakke sammen alt mulig her hos oss. det er noe som vi kan holde på med. så der kan sa en lærer innenfor strid at vi kan vinne kanskje litt på å ha den egenskapen for oss selv. fordi det å når en skriver eksempelvis og trenger å ha orden og det blir for mange idéer, så kan det av og til være nyttig å knuse alle slags idéer sammen og så pakke de vekk ett eller annet sted til oppbevaring eller bare få det vekk. men om fiendtlige prøver å ta en sånn enkel vri, så kan en forsøke stresse de med å være forsiktig. for eksempel om der er noe verdifullt iblandet det som blir forsøkt knust og pakket sammen, så kan en ta det frem og vise at her må en tydelig vise forsiktighet. så kan en eventuelt når de ikke ser på knuse det sammen og pakke det sammen for seg selv etterpå. det handler om formelen for å stresse hodet til fiender elever. så tegnet læreren opp et skjema og skrev formelen på en elegant måte ved siden av skjemaet. her ser dere et eksempel på noen ting og så videre forklarte han alt sammen på tavlen. en elev var litt urolig og ville liksom få det viktigste poenget fra leksjonen før eleven måtte gå litt tidlig da eleven hadde et ærend. nei. eleven spurte hva er det viktigste med denne kunnskapen om knusing og pakking. det er at vi vennlige og vi i folket skal ha denne egenskapen for oss selv. og så er det mange ulike måter å gjøre det på som jeg skal nøyaktig gå gjennom i denne leksjonen og timen. eleven sa at han måtte forlate rommet og timen og så gå videre til et ærend. helt greit sa læreren. om man må så må en. og så fortsatte timen og elevene ble skarp i dette emnet. og de hadde ikke hatt en slik leksjon før, og derfor var mange i ekstase over denne nye kunnskapen innenfor strid. den ene eleven gikk bort til læreren etter timen var ferdig og sa tusen takk for denne berikelsen jeg har fått av deg idag og smilte til læreren og så gikk eleven hjem sammen med alle de andre.

og så var det en ny ferie eller noe sånt. det var i alle fall en gruppe som reise sammen og de satt på et didunderlig tog og fikk nettopp servert noe mat og satt å spiste og tenke ikke på noe annet enn det som var der i nuet. og den ene satt å leste en bok som vanlig. og en annen satt å skrev notater til en egen bok han skulle gi ut. og de to selvfølgelig tenkte nå på litt andre ting enn det som var direkte i nuet. og han som skrev notatene skrev akkurat der og da i øyeblikket et notat som skulle bli veldig omdiskutert. han skrev det ned og det kom ut i boken. og etter lansering så ble det veldig mye oppmerksomhet rundt dette sitatet og det kom til å bli en del av sitatene som var verdenskjent og kom på folkemunne. og ikke nok med det så ble det en slik oppmerksomhet rundt sitatet at det også fikk en spesiell rolle i kulturen generelt. det ble en egen enhet og liv i kulturen. og derfor ble denne stunden på toget veldig omdiskutert og kom til å bli et minne for mange, mange generasjoner frem i tiden. og ikke nok med det så ble det tatt bilde like akkurat av mannen tilfeldigvis når han satt å skrev sitatet og det ble en del av historien og historiebøkene. det er slik med sitater sa en professor at de kommer som de kommer. det er genialitet som skal til for å få slike sitater til å bli veldig kjent for verden og folket. og det kan være slik at når en skriver sitater så blir de ikke kjent eller lagt merke til, men det er noe med sjelen vår som reagerer positivt på sitater som gir en spesiell mening og betydning for oss. og så viste han nettopp dette sitatet fra toget når han skrev en bok som han gjorde den gangen der. en elev som var ekstrem på kunnskap og oversikt over kunnskap spurte om ikke det var litt for skjønt å la seg prege av slike enkelte sitat som ikke nødvendigvis har noe med kunnskapen som helhet å gjøre. da gjorde professoren klar en besvarelse på det til eleven som gav eleven et nytt syn på kanskje litt mer skjønne sitat.

så var det en del klaging på oppførsel. og en kom inn på et spesielt emne som var viktig. og ikke minst så var det viktig å få en klarhet i problemstillingen og hva det gjaldt. videre så kom der noen elever på bakerste rad til å skrike ut om helt andre ting og læreren ble irritert og fant ut at de måtte ut på gangen. og ikke minst så fant læreren ut at han

skulle endre på prosedyrene for å gå mer ro i klasserommet og salen for å gå elevene til å fokusere på den saken timen hadde noe med å gjøre. og han skrev en ny bok som het Time og Sak. og der hadde han med tre hundre sider om dette emnet som skulle til for å forklare alle sidene han mente om saken og som var viktigst. og ikke nok med det så hadde han med et supplement også til boken. den ene eleven i klasserommet kjøpte boken og leste den på privaten. ingen andre gjorde det da det ikke var en del av pensum og det som var nødvendig å lese på for å holde seg til emnet. men eleven leste det og ble en av de bedre elevene i klassen på grunn av dette. han så poengene i boken og lærte seg enkle teknikker for å fokusere på saken og like det å fokusere på saken. og ikke nok med det så kjøpte han seg også en notatbok der han førte ned en del tanker fra timene som stod fremgangsmåte for i boken. en annen elev begynte å klage på ham. hva holder du liksom på med med det notatet der. nei. jeg holder en fremgangsmåte jeg lærte i boken Time og Sak skrevet nettopp av læreren vår. og det gav han et litt surt fjes og han var helt uenig i å skulle ha noe med en slik ekstavagant sak å gjøre som å føre egne notater i timen utover det som ellers emnet handlet om. bare for å organisere seg for å lære om selve faget. hvorfor organisere deg så spesielt. spør læreren. nei det gjør jeg ikke. men en annen elev som overhørte de to spurte læreren om dette. har du skrevet en bok som heter Time og Sak. ja det har jeg og så fortalte læreren litt om boken og om hva den hadde med å gjøre og de få viktigste poengene med boken. den eleven som ikke ville spørre læreren ble da interessert i boken og kjøpte den faktisk selv til tross for at han var litt negativ til å begynne med.

så var det en ny tur. en opplevelse. en reise. en utforskning av et nytt område de aldri hadde vært i før. og i det nye området sa fant de en hemmelig bok gjemt langt inne i en tunnel under jorden hvor få hadde vært. bare noen få professorer og oppdagelsesreisende. en mann hadde med seg drikke og stilte seg opp langs veggen inne i tunnelen for å drikke en øl. og akkurat der så så han et mystisk diagram, og en slags boks som om litt innenfor jorden. og han sparket til og når jorden falt ned så så han denne boksen. og der stod det at om en kunne

hemmelighetens sylindriske krok, så kunne en tegne seg frem til nøkkelen eller noe sånt. han skjønnte ikke så mye av det fordi det var et fremmed språk, så han bare brisen som han var sparket litt på det var der og der åpnet det seg en luke der det lå en bok inni. og han tok ut boken og viste de andre. et utrolig funn. de gikk straks ut av tunnelen og samlet seg rundt et bord og la boken på bordet. det var et fremmed språk som de ikke kunne, men viste at det fantes ordbøker og sånt for å oversette og den ene fant straks frem en ordbok og begynte å oversette det han fant på sidene for å si det sånn. han bestemte seg for å oversette hele boken og det gjorde han i løpet av den turen. og mot slutten av turen så kunne de andre endelig få opplest innholdet i boken og det gjorde de. etter at dagene var ferdig så samlet de seg rundt bordet som vanlig og de fikk opplest en del samtidig som de drakk litt og spiste litt. det var interessant innhold selvfølgelig og spennende stoff fra en nå utdødd sivilisasjon som ikke lenger levde og som hadde sin unike historie som boken var helt eksemplarisk å få høre om. fordi det var en tilsynelatende forfatter i folket som hadde skrevet sin personlige historie og erfaring innenfor sivilisasjonen og en kunne få følelsen av livet i sivilisasjonen på en helt annen måte enn noensinne før.

Steffen Massegrav. han var en ukjent mann. og opererte på egne premisser. ikke nødvendigvis med en stat eller et fra begynnelsen samlet folk. men han fikk faktisk myndighet til etter en skikkelig god planlegging å legge sine fiender ned i en massegrav. fra plan til utøvelse og selvfølgelig det å fullføre bragden og arbeidet og da ta en fest og feiring etterpå. det var liksom i denne verden en kjensgjerning at mange som begynte å gå alene ble voldelige. og stadig kom der noen med nye motiver om vold og krig. men de ble dysset og roet ned. Steffen Massegrav derimot. han fikk lov til å utføre da formålet var så edelt og skikkelig planlagt. og det ble videre slik at han heller ikke møtte noen fare i etterkant. det ble trygt å bevege seg i verden selv etter alt som var skjedd med utslettelsen av et helt folk som han la i en massegrav. Steffen skulle skrive bok om denne episoden i hans liv. og den skulle vise seg å gi en erfaring til folket. i all evighet videre fra Massegrav sitt

arbeid med utryddelse, så om noen fikk samme ambisjoner og formål som Steffen så fikk de hans bok i armene og nevene og ble vist hen til hjemmet for gjennomlesning. dette roet ned situasjonen veldig fordi de begynte å se opp til Steffen. han fikk leve ut drømmen om utryddelse og ekstrem vold på en måte en ikke hadde sett lignende til tidligere. og slike voldelige menn, spesielt da menn som leste boken ble veldig rolig av situasjonen om å lese om nettopp det de drømte om å gjøre selv. og mange begynte å planlegge og det ble faktisk etablert et eget kontor for det å motta slike planer for vold og utryddelse fra slike voldelige menn. Steffen Massegrav var ikonet som fikk dette til og ved siden av kontoret så hadde de satt opp en statue av Steffen.

så var det nye ting. helt ny ferd. og en tenkte litt på den tanken at om en skriver slik som en mann skrev mange bøker ved, så kan det bli litt lite planlagt og slik. men en kan faktisk legge til ved begrep sa forfatteren det å planlegge litt når en faktisk ikke skriver. ta seg en pause og tenke litt. men alt er på en måte planlagt allerede sa forfatteren så det er bare å skrive. ja slik er det på en måte. og det er det som er kjekt med skrivning. det er å kanskje oppdage nye poeng. og gi livet noe nytt. og det har du sagt så mange ganger nå forfatter at jeg er lei. en som hørte på forfatteren tok boken hans og kastet den ut av vinduet. han gjentok før han gikk ut av værelset til forfatteren. at jeg er lei deg og din skrivning akkurat nå. og så gikk han. forfatteren ble lei seg. trist. og satt å gren litt for seg selv på værelset. så kom en stuepike inn og lurte på hva som var galt. han fikk en suging av stuepiken og da ble han gladere. men så gikk tiden litt og han satt der og tenkte. så kom en veldig streng kvinne inn og sa at stuepikene ikke kan utnyttes. så slutt å grin så ingen blir lei seg og aldri la det skje igjen under virksomhet at det forekommer slike hendelser. og så slo hun ham lett over kinnet. og da begynte han en ny bok som han skrev på i åtte måneder. og han forlot ikke værelset engang fordi han var så motivert. den handlet om det å bli bedre og stadig forbedre seg og det å ikke komme til å bry seg om negativ kritikk og slike ting. en venn av ham kom på besøk og hadde hørt om mannen som kastet boken ut av vinduet. du skal ikke bry deg. boken var god. og er

god. jeg er spesielt imponert over en sekvens i boken. hvilken da spurte da noen. og han satte seg ned i en sofa ved siden av skrivebordet om det var greit, og det gikk greit, og så kom han til å fortelle i hele fem minutter hva som var saken. og han kom til å bli glad forfatteren.

det var en sak med helheten. og den var en filosof som skulle endelig ta fatt på. han hadde måtte låse seg til noen små emner innenfor filosofien på grunn av jobben og hadde absolutt ingen mulighet og tid til å liksom sveve ut i det store intet og berikende materiale av eksistensielle spørsmål og transcendentale problemstillinger og liksom se på helheten av alt i universumet som han sa selv. men der skjedde det. han hadde mylig sagt fra seg sin stilling. han sa til seg selv at han nå skulle satse. og dersom jeg sparer litt penger og planlegger å skrive en bok om denne forskningen innenfor filosofien jeg nå skal ta fatt på, så vil jeg kunne faktisk få noe ut av det også som inntekt av boksalg og kanskje til og med egne fag på universitet om resultatene er gode. han satte seg for første gang ned i stolen. og satt der og begynte å tenke. alt var der. astronomi. astrologi. universumet. romanser. jordkloden geofysikk. alt sammen satte han seg ned med i sitt sinn og begynte å tenke. han satt å tenkte i fem dager i strekk. kun tanker. kun tenkning. spiste lite. fant noen bøker og såvidt så i de, men så tenkte videre. og der fant han det. der fant han grunnen for å begynne å skrive en bok. og han skrev tittelen umiddelbart. som et sjokk nesten. som om en helt energisk øyeblikkelighet og sannhet. han skulle skrive en bok med tittelen Alt og Ingenting. og den var så sikker i hans sinn at han satt i fem strake år og tenkte, filosoferte, fant ulike bøker og stoff og bakgrunnsstoff til boken og referanser. og han følte hele tiden at han var inne på det. helt inne i en beruselse av filosofi og utforskning av emnet han var inne i. han tenkte en gang om han skulle skrive tittelen på latin, men bestemte seg for å velge det norske språket av en eller annen grunn. og så gikk han til forlag når han var ferdig. og når han hadde fått boken ut så begynte han nye leksjoner ved universitetet.

og så kom det en tur. og den turen skulle vise seg å forandre verden. magisk. stort. et poeng som fødes inn i verden som en nyhet alle ville vite om. men forfatteren var for trøtt til å helt komme til poenget. han satt å skulle skrive dette ned for å fortelle andre om dette. men da kom livet inn i hans liv på en måte som gjorde at han avsluttet skrivingen og gikk å la seg av trøtthet. og når han våknet så var det ingen mer vilje til å presentere poenget. og det skulle vise seg at han kom til å tre dager etter sette seg ned igjen i stolen og fullføre verket. det var slik at han elsket å skrive egentlig, men livet kom inn en liten tur i hans liv og fikk han til å ta en kortvarig pause. men så var boken ferdig og det med tittelen 'Poenget er kommet'. og mange ville lese den boken og alle ville lese den. men så gav alle seg med å lese litt ute i boken og fant ut at dette er nesten blitt litt kjedelig. det er nesten blitt noe som en ikke vil se mer av. så det kom en helt. eller en herre som skulle endre situasjonen. han het X. Dalfjell. når det går nedover med noe så skal det gå opp igjen var hans motto i livet. og dette poenget som dere her ser i boken er noe som må nå ut til folket det skal lage fest. det skal lage jubileum. det skal lage en anledning for å påminne seg om seiere og styrker ved folket. og ikke bare det men eskalere folket inn i en tid med stolthet og ære. og han holdt en tale, en appell til folket. og tok med seg boken. og viste den frem til alle som kom for å høre talen. og talen gikk slik som følger. det er en ære å få presentere denne boken til dere. det er en viktig bok for vårt folk. og om dere skal tenke dere å reflektere over hvordan vi er som et folk sammen, så tenk på denne boken og lær dere hva denne boken inneholder av materiale og poeng. for om dere først ser poenget i denne boken, så vil dere i ethvert spill kunne speile dere selv og tenke at dere er et av de beste og viktigste folk i verden. og føle dette ved deres sjel og ved deres værende og se at eksistensen er ikke bare til, men er til av og for oss. og så sa han litt mer før han gjorde seg ferdig med talen og publikum var begeistret over hva de hadde fått høre i talen og kjøpte seg en slik bok straks og leste.

en kan ikke gjøre en frisk mann syk. dette uttrykket smakte de på en hel time. ser ut som om de fikk et psykotisk anfall som var litt kombinert

med apati. det er noe å tenke på. en kan ikke gjøre en frisk mann syk. hvordan det liksom. nei det er noe å tygge litt på. og det skal vi tygge på når vi skal skrive nøyaktig om sånne emner. det er noe vi ser frem til. og videre så var det de to samme mennene som snakket om dette emnet som skulle kjøpe seg pils, øl. og de gikk i baren. én etter én eller om det var begge to samtidig. og så når tiden var gått så satt de der og drakk øl. og snakket videre. så sa den ene at han en gang hadde vært på reise og der han møtte en kvinnelig forfatter som skrev veldig bra. og det som skjedde videre var at jeg faktisk ble en medforfatter en stund. vi skrev sammen. og akkurat her kommer jeg inn på dette emnet kanskje. fordi hun var en veldig frisk, og elegant dame som var flink til å skrive. og når vi satt sammen og skrev sammen så vevde våre hjerter og tanker sammen og vi kom i en stemning som var felles for meg og henne. og boken gikk som den gikk fremover i historien og den ble faktisk så engasjerende at vi begge to gjorde noe vi aldri trodde vi kom til å gjøre. på et bestemt tidspunkt så la vi vekk skrivesakene begge to. og akkurat her så begynte vi et nytt liv hver for oss i to uker. hun gjorde sitt og jeg gjorde mitt. jeg hadde en leilighet ikke så langt unna der hun bodde, men det var langt nok til at jeg ikke så henne en eneste gang. og så gikk tiden. og når vi så skulle skrive igjen så skjedde det merkeligste. jeg hadde lyst til å fullføre boken. jeg som ikke er fast forfatter engang. men hun ville ikke. hun stanset med å være forfatter akkurat da det skjedde. jeg fikk manuset og det vi hadde skrevet så langt. og så gjorde jeg boken ferdig selv. så liksom hun levde et liv som ble temmelig forandret av meg. hun var forfatter. nå er jeg forfatter. hva hun holder på med idag er jeg usikker på. og så om du har lyst så kan du lese boken. den er utgitt.

du skal isoleres så vi i felleskap kan drepe deg. folket ditt hjelper deg og når vi skal drepe deg så må vi isolere deg fra ditt folk og som sagt drepe deg i et felleskap. det som skjedde var det motsatte og det på en så grundig og brutal og hard måte at de aldri sa noe med fra slike lignende grupperinger til oss. de ville altså forsøke isolere en av oss sa en god soldat. og det var meg. isolere meg fra mitt folk, for så å videre

forsøke drepe meg når jeg var alene. dette klarte de ikke. jeg kom meg fri, og det ble tilrettelagt for store styrker som skulle vise noe av dette mot de. de merket det sakte, men sikkert. vi bygget opp som om en omringelse uten noen form for mulighet å komme seg ut av. en fullstendig sikker omringelse. og der satt de en stund inntil de merket omringelsen sakte, men sikkert. de var så lav. de var så omtåket. de var så forvirret og usikker, og folk synes de var lidende på en eller annen måte. men de merket det til slutt. og da fikk de skjelve. da ble de redd. og da ble de så redd av seg at noen av de tok selvmord. de innså feilen de hadde gjort og hadde ingen ære igjen å holde på og tok selvmordene. men de som ble tatt ble liggende først på noen gulv å grine av alt det onde de hadde forsøkt å påføre meg. men vi bet tennene sammen. gikk ikke inn i noen gråt. og hugget løs på kroppene til disse svake sjelene som prøvde å drepe meg, så de fikk seg et minne inn i evigheten de sjelden vil glemme med tanke på de vi forteller denne historien til. og ikke har vi hørt om lignende omringelse igjen for vårt folk. nei. det blir en historie som folket mitt får av meg som soldat. får av oss som hær. som samarbeidet om denne aksjonen sammen. og den vil bli skrevet ned og minnet om i lang tid.

vi bruker verden. det var en bom som var blitt surrete i hodet og også umoralsk sa folk. han påstod til andre at om han så mektige menn, så forsøkte han å utnytte folket til slike menn imot verden, ved det uttrykket som han sa å bruke verden. vi bruker verden sa han. og med det så kan dere være sikker på at det ble en dårlig eksistens for bomsen ut fra dette utsagnet. én ting er politikk sa en mann som snakket med to andre menn på en restaurant, og en annen ting er utnyttelse av folk. og når en slik type påstår å skulle bruke verden så kan dere være sikker på at det er noe som aldri kommer til å lykkes blant folk. verden er mennesker. og verden er til for å leve i. og om en må eller det er gunstig for menneskene så har vi politikk, men om vi ser at noen forsøker å bruke menneskene imot seg selv så blir det elendig og noe som blir straffet. de blir straffet de som påstår å skulle utnytte mennesker for å bruke verden. ja sa en annen mann. det er viktig med politikk å satse på

det å forbedre tilværelsen for andre. om en forsøker å ødelegge for andre og utnytte andre så er det ikke noe som har med politikk å gjøre. da kommer en innenfor noe som er unødvendig for andre. så det er altså viktig med forbedring spurte den tredje mannen. ja klart det. om en styrer med politikk og en plutselig forverrer tilværelsen til menneskene så vil en kunne komme til å bli straffet for en slik form for politikk. ja. de var enige i det. og så bestilte de litt mat. og satt å spiste et måltid sammen og tenkte litt på politikk, men hadde en stille stund sammen der hvor de bare spiste litt og tenkte. og så gikk tiden og de var ferdig med å spise etterhvert. og så når tiden gikk enda mer så hadde alt vært i hjemmene sine og de skulle samle seg nok engang disse tre kameratene eller vennene som snakket sammen. og da hadde de med seg nok nye emner innenfor politikk til samtalen.

vi ofrer oss selv. så til en forholdsvis stor gruppe som brukte seg selv til å ofre seg på den måten at de angrep andre for å så kanskje få et angrep imot seg selv etterpå, og på den måten videre liksom sette i fare de som de angrep. det er flere dårlige ting ved dette. det er absolutt et tegn på avmakt og svakhet. vi ofrer oss selv sier de. angrepene er så dårlig og svak at de ikke virker og så forsøker de indirekte da å skryte av motangrepet fra den som er offeret. det er uansett sagt av noen som er tapende. og det som ble det store problemet ved uttrykket var at det bevisste at de ikke var sterk nok til å drepe. der så vi kanskje det dummeste med uttrykket. og så videre så gjorde de en stor feil. fordi en av de som de angrep var en av deres egne egentlig, men tilsynelatende så hadde de glemt det eller lignende. og så det ble komikk av det hele der offeret vant frem. og så kom det til å bli laget et kunstverk av denne situasjonen. vi ofrer oss selv. fordi da var det også som om at de egentlig ville forsøke å si noe til andre eksterne fra seg selv. en kanskje større mengde mennesker. og så skulle liksom de forsøke angripe for å få et motangrep for å ofre seg selv og si til andre fremmede at de var angrepet selv av offeret. vi ofrer oss selv. så det er et vitne om at det var en fortapt mengde som sa dette uttrykket. de burde tenkt mer på seg selv sa en som så på maleriet. det var mange tilbakemeldinger og kommentarer til

maleriet når det først var satt opp i et galleri. en annen klok mann sa at de gjorde en feil når de i det første angrep offeret fordi offeret var jo en del av den mengden uansett, og da å skulle angripe en av sine egne så ville de i alle fall ikke bli lyttet til av noen andre eksterne. og offeret kan jo vise til at han nettopp har fått en tilhørighet også hos de som var egentlig ekstern eller fremmed for ham selv. ja dette var en merkelig måte å gå frem på sa alle i galleriet til hverandre. et spesielt maleri.

ta en vurdering av den nye fine viljen til å drikke to pils. senere i livet i alle fall kommer jeg nok til å nyte slike små mengder med alkohol mer. så nå er det eventuelt å ta et valg sa en mann til en annen. de diskuterte det å drikke alkohol. og han hadde nylig begynt å drikke litt igjen etter en lengre periode uten å drikke. og så når han skulle drikke en dag så fikk han lyst til å drikke en liten mengde igjen og så igjen. én ting som er bra er at jeg har funnet en måte å drikke litt mindre enn det jeg gjorde før. men det er denne viljen til å drikke som jeg lurer på. jeg vet ikke helt om hva jeg skal bestemme meg for. jeg kunne jo sagt noen dager i uken. eller bare forsøke å gjøre det hver dag liksom. eller én dag i uken eller eksempelvis i helgene for eksempel. drikke to pils eller kanskje litt mer da i helgene som fredag og lørdag. nå så få jeg så ofte lyst akkurat nå at jeg får lyst til å drikke nesten hver dag og slik har det vært en kort stund. men det er liksom bare til å bestemme seg. eksempelvis i holde det til helgen kan være noe som er veldig greit. helg er liksom fest og litt avslapning etter en arbeidsuke. og nå er det liksom ikke så mye annet å gjøre enn å jobbe så mye som mulig og det som er planlagt i ukene og så jobbe det planlagte i helgen for så vidt, men så ta seg en pause da kanskje kveldene fredag og lørdag. nei det er liksom noe jeg kan velge helt selv. ja det er det. jeg har egentlig ingenting med det å gjøre. men jeg kan jo komme med tilråding. jeg vil tilråde deg til å holde det til helgene sa mannen. ja det er jo for såvidt greit. men vi får se. jeg må ikke bestemme meg akkurat nå. nei det trenger jeg ikke. jeg kan jo bestemme meg en annen gang. jeg må ikke bestemme meg akkurat nå. vel vi får se. dette med helg virker som om fornuftig faktisk. kanskje

jeg skal gjøre det. ja det kan vi gjøre. jeg bestemmer meg for å holde det til helg foreløpig så det blir mer fokus på spesielt jobbing i ukene.

så var den spesiell situasjon hvor vi skulle få gjensyn med hovedkarakterene i denne boken. og det er Nils Nobili Tor Nysølv, P. Blodend, Sigurd Sann og Gudleik Aurelius. det var samlet seg en sinnsyk gjeng med store lidelser iforhold til dem alle. Gudleik Aurelius, sterk som han alltid var lo av det hele fra begynnelsen, men sa det at vi skal fjerne disse så det er litt arbeid med det. Sigurd Sann sa at det er vi som har nåtiden og sannheten. dere ser. gamle tradisjoner forsvinner ved oss, og når vi ser hvordan disse sinnsyke oppfører seg så skulle de ha benyttet muligheten til å se oss på en annen måte enn å lide seg gjennom løgn, til å gjøre som vi sier. det er vi som har sannheten, nåtiden og som du sier Gudleik styrken i nåtiden. er vi i nåtiden og ser hvordan tilstanden i verden er rundt oss så er det vi som vinner. P. Blodend kom inn i samtalen og sa at ja slik er det, og det er elegant at jeg som med min virksomhet kan stå her og snakke moralske verdier fra tradisjonene. vi er så sterk og så enhetlig at det er nesten skremmende for andre. fordi at Sigurd Sann med sannheten skulle være så sterk i nåtiden er én ting, men at mine verdier og det jeg snakker for samtidig er så sterke hos oss er noe som vitner om at strategien vår er god. fordi det er på en måte jeg som eier det moralske sa Blodend, og jeg gir meg ikke på det inntil videre. og mange av de som kunne delt verdiene med meg sa Blodend, har tapt og gått inn i hat og ondt, nå når vi er så sterk. så jeg er kanskje nå den viktigste på moral da sammen med Sigurd Sann som vi enda må på flere felt vente litt inntil det er helt inn i dagen det vi jobber med. ja det er sant sa Sigurd Sann. vi eier det moralske. Tor Nysølv kom med et uttrykk han også som alle anerkjente. også Gudleik. og Nils Nobili var ved og arrangerte sammen med Blodend denne samtalen som var mellom de fem.

så var det nok en ny ferie. og i den ferien så skjedde det noe som kan være verdt å merke seg. det var en familie. og det var faren, moren og tre barn. to gutter og én jente. de ble kjent med en annen familie og den

bestod av en far, en mor og tre barn der det var to døtre og én sønn. og de satt på stranden. og de lekte sammen barna som var fra fem til åtte år gamle. og foreldrene satt sammen og snakket i noen solstoler der og hadde det fint. og så gikk dagene slik. de gikk tidlig til stranden og var der i store deler av dagen og gikk hjem om ettermiddagen og spiste middag og så var det avslapning hjemme en stund og så var det å gå litt ut etter middag og se litt på folk i gatene og sånn. noen dager var de på museum og lignende av opplevelser. det var en forfatter som satt på stranden og den ene gutten ble kjent med forfatteren og fikk allerede som åtte-åring lidenskap for dette med skriving. og han kjøpte sin første notatbok fra stranden. han fikk faren med seg og gikk å kjøpte en notatbok i en butikk ikke så langt fra standen og han ble en kjent forfatter. han begynte på den ferien å skrive mange notater og kom til å skrive nesten hele notatblokken ferdig i løpet av turen. han ble inspirert av noe. allerede femten år gammel ga han ut sin første bok. og i den boken så stod det faktisk litt om nettopp denne opplevelsen på stranden. og han kom til å skrive om forfatteren som han møtte og som inspirerte ham. han hadde lest hundrevis av bøker før han kom med debuten. og det var slik blant forfattere at de synes det var en spennende måte å begynne å skrive på. om en kommer inn på akkurat dette emnet snakket de om i et symposium så hvordan skal en få motivasjonen til å begynne å skrive skjønnlitteratur. det er slik at det er noe som er spennende å høre om og en vakker historie var det med deg sa de til mannen som nå var en etablert forfatter.

så var det å skrive noe mer. en vet ikke alltid hva en skal komme til. skal det være en krig. skal det være et teater. skal det være en fest. skal det være bare det å skrive noe sludder. skal det være en legende. skal det være bare det ordinære liv. det er noe som en kan planlegge. men nå får vi se hva som skjer. vi kan ta veien til havs. og så en båt. og så skal den båten være et sted hvor en kan samle seg i hele samfunnet kan en si. alle lag i samfunnet. eliten. arbeidere og kjærlighet. turister. mannskap. og alt det som ellers kan være med på en båt. og så begynner livet. og der er livet. og noen spilte på automater og vant penger. og

noen hørte på musikk på lugaren og ventet i spenning til de kom frem. og så satt der noen å forsøkte å planlegge politikk på båten og teoretiserte faktisk. men ble ofte avbrutt av ulike romanser og turister som gikk til restauranten eller så. og så mannskapet som gjorde alt som de måtte gjøre. og så var det ellers litt dyreliv å se ute. og så var det en forfatter som satt ute på båten og skrev og drømte om skjønne ting og bøker. og så var det ikke så veldig mye mer enn det enn mat og det å spise og drikke som alle gjorde på båten. og så var det begrepet høy. og det å være høy. og det var det forfatteren skrev om. han skrev en bok som ble kalt for De Høye. og undret seg over begrepet generelt og undret seg over livet på båten og det høye. og akkurat da han holdt på med et avsnitt, så kom der en mann og en kvinne ut på dekk der og stod og så utover mot havet og snakket ikke så mye, men var sammen og likte å være sammen og nylig var de blitt kjent. kanskje var de forelsket. og så var det dette livet som åpenbarte seg på båten og alle hadde sitt å gjøre på. kapteinen påstod forfatteren i sin bok var høyest og stod i styrehuset og styrte båten.

så var det kanskje noe nytt. kjedelig og platt sier noen. men det som uansett motiverer meg er jo dette livet å skrive. det er én ting. og så er det å skape forbedringer som jeg har lagt til rette for i samfunnet. det er en annen ting. men det så skape en veldig vakker situasjon eller et rikt poeng akkurat i dette avsnitt er noe annet. hva skal vi ellers gjøre. ja, der har vi en fis. og apropos fising så er det noe som kan være morsomt faktisk av og til. av og til så er det jo et helvette. det var en skjønner dere. han skulle holde en tale. og stod på en talerstol. og litt ut i talen så måtte han prompe. og forsøkte å holde seg. og forsøkte å presse og knipe inn så ikke prompen kom. og så kom prompen på direktesendt fjernsyn. og derfor så ble det en veldig flau situasjon kan du si. hjemme har en tillit til seg selv til å velge om en skal fise eller ikke prompe. men når en er ute blant folk er det slik i vårt samfunn at en ikke fiser eller promper og da må en kanskje i visse situasjoner holde inne fisene eller prompen. sånn er det bare. her er det muligheter for å komme med vurderinger. en kan sette opp en helt ny forsamling som spør seg om

hvordan en skal forholde seg til fising fjerting og prompting i samfunnet. det kan en om en vil. men om en ikke vil gjøre noe så går tiden og kulturen blir som den er akkurat nå. og så det er noe folket selv bestemmer kan du si. men det var en forfatter som ville absolutt prege med en egen kultur. han sa at om en skal fise, så skal en gjøre det så og så og hadde en rutine for det og en prosedyre ute blant folk som han mente absolutt alle skulle følge. han ville ha det inn i loven. og så gikk tiden og han kjempet seg fremover med boken han kalte Fiseboken. og det ble som om en storm utenfor tinget i landet han kom fra og inn i loven skulle det altså. om han helt vant frem når han endelig var fremme eller ikke, det er usikkert.

og så var det krig. la oss forsøke å krige mindre oss imellom. hvem er oss spurte noen. det vet dere. vi er de som skal lede verden spesielt ved et tidspunkt som kommer om ikke lenge. og der har vi en felles moral som er det viktigste grunnlaget. og det er en del blant oss som forsøker å ødelegge for oss. men nekt, og være med på å isolere de fra oss. og om noen forsøker å ødelegge som sagt så skal vi sette de der de skal og så skal vi fokusere på oss selv i det følgende og sammen være saklig og konstruktiv og trives med den fremgang vi har sammen. ja det skal vi gjøre. og det går fort sier noen. ja det skal gå fort. fordi vi lykkes og er i teten. og vi er der vi skal være for å få muligheter i våre liv som er helt nye for oss, og helt nye for verden. det er teten. det er i spissen av livet. og der er vi. og vi skal ikke flere ganger se på de som forsøke å ødelegge innen kort tid. og lev livet og lev sammen når dere vil. og vi skal få det kjekt å gjøre det vi skal gjøre. og det skal være enkelt, men klart kan det være noen vanskelige punkt. men det er noe som vi vinner på, og det er noe som beriker oss, og derfor så om vi ser til planene vi har sammen eksempelvis, så er det enkelt å gå fremover og enkelt å leve og trivsel. og det ser lyst ut som de sier, det ser håpefullt ut. og det er lite som kan knekke oss eller få oss til å mislykkes. ikke hør på de som forsøker å svartmale eller da sagt på en annen måte skape krøll eller problemer. vi er de som styrer oss selv først og fremst, og nå er vi her. og vi er her sammen. og vi skriver og vi lever og vi gjør ting som er positive og ting

som er gode for oss selv og moralske. og vi ser stadig ting som gjør inntrykk på oss, og det er noe som er en glede hele tiden i nåtiden og fortiden skal vi hedre og styrke oss på og glede oss over og vi ser fremtiden og alt som venter og det skal vi glede oss over.

det var tekst som var i fokus. det var en tekst som skulle være en tekst som skulle være grunnlaget for en ny type kulturell utfoldelse. det var nemlig slik at når en leste tekst så kunne en få følelsen av at en skulle lære noe, eller oppleve noe. den nye teksten som var kommet skulle være en forskjell fra dette. det skulle være en tekst som hadde en helt spesiell egenskap. og den egenskapen skulle være noe annet som sagt enn hva tekst vanligvis har. tekst er språk, og tekst er sterkt og tekst er kommunikasjon og tekst av underholdning. men noe annet altså. noe unikt annet i kulturen. en professor i språk holdt foredrag. og han var fokusert og engasjert fordi dette var helt nytt i kulturen. og nyheten var det professoren som hadde æren av å meddele først. det var meddelt på fjernsyn senere. spilt inn på kamera. men det var først og fremst de fremmøte i forelesningen som skulle få æren av å oppleve den nye kulturen først og før alle andre. og professoren hadde foreberedt et helt langt avsnitt om emnet og var klar til å tale og når talen var over fikk han applaus og alle var i ekstase kunne det se ut til av at nyheten var helt fundamentalt berørerende hos publikum. at vi ikke hadde tenkt på dette før og slike ting var noe som var veldig interessant for folk å oppleve av inntrykk. fordi at ingen hadde tenkt på dette som ble kalt for Tekstetro var veldig overraskende når en så de dype og grundige påvirkningene de fikk for menneskene i samfunnet. de var veldig begeistret over nyheten i samfunnet alle som var i publikum under forelesningen og noen skrev artikler til avisene og senere på dagen så kom denne nyheten om forelesningen på fjernsynet og så videre så ble det mange gode øyeblikk i samfunnet og Tekstetro integrert i landet.

så var det en annen sak. det var en sak som skulle inn for retten. det var nemlig en bok som var strengt ulovlig og inneholdt alle slags blasfemiske uttrykk, og alle slags helt urimelige uttrykk iforhold til

staten et gjaldt, og det var enormt mange hatefulle og radikale uttrykk i boken. boken het 'Strid og Sur'. og forfatteren ble altså fengslet ved et tidspunkt og det kom inn en rekke bekymringer i forkant, og så når saken var helt kommet til retten så var det spørsmål om de som var involvert som kun var én mann var egnet til å forsvare seg. og det var han egentlig ikke. det var slik at når saken nærmet seg slutten så ble han sint opptil flere ganger og de gikk utenfor prosedyrene hele tiden og dommeren måtte like finne ut at den som var rettsobjektet, eller den som var i forsvar av seg selv ikke hadde det som skulle til for å forsvare seg i saken. og det ble også etterpå kjent at boken måtte skjules fra offentligheten og trekkes tilbake. det ble bedømt strengt at boken skulle ut av alt av marked og ikke være en del av litteraturen i samfunnet. den hadde allerede vært i omløp en stund og når de fant ut at boken endelig var helt tilbaketrasket fra samfunnet, så kom der en interesse for mannen. de lurte på om de til tross for at retten bedømte boken ut av markedet og samfunnet skulle komme seg tilbake igjen på grunn av interesse. forfatteren var det en kunne etter loven kalle for en å være litt forsiktig med å lese litteratur fra da en kunne komme til å få holdninger som var noe svekkende. men det var blant kulturen en del interesser på å få boken ut igjen og kanskje til og med solgt. fordi til tross for en del innhold som vakte oppsikt som blasfemiske uttrykk og så videre så var det spørsmål om det ikke kunne gå innenfor kunst. eksempelvis så skal det jo mye til for at en slik form for informasjon faktisk skal være angått loven. og de gikk gjennom alt på nytt. det ble en ny rettsak.

alt og mange er der. og så er det skrivingen og snø og torden. det er noe midt i alt som kanskje forsøkes. det er en stemning og følelse i skrivingen akkurat nå jeg forsøker å beskrive. det er som om at alt og mange er der. og så er de da litt tomt, eller platt, eller kanskje merkelig å bare skrive. men det er kjekt når en først begynner og det er å få ferdig et avsnitt og smake på det og underveis i skrivingen se om jeg får frem et spesielt poeng. litt for filosofisk kommer som innspill. alt og mange er der. og så er det da bare å komme med poenget om jeg får det til i løpet av et avsnitt. alt og mange er der. det å følge med. alt er der. og

mange er der. og mange følger med. noen holder på med sitt. og så en del innspill. som en høst sier noen. ja kanskje det er som en høst. det er ro. og det er bare å skrive. og det er i alle fall ikke så mye snø og torden imot for å si det slik. det er jeg som skriver snø og torden. og det er rolig. stille. for det meste. og det er å skrive og se hva som skal skje fremover. jeg er vinden sier noen. ja det har noe med vinden å gjøre. og det er å legge frem det som skal bli vind eller komme inn i vinden. så det kan jeg i alle fall være glad for ser vi. det er jeg og det er vi som skaper eventuelt snø og torden her. alt og mange er der. det er litt setningen for følelsen. det kan være litt faderlig. en faderlig følelse. fordi det skjer ikke noe uten meg som skriver. det er jeg som skal skrive og det er jeg som får idéene. og det er jeg som skaper snøen og tordenet eventuelt i avsnittene. det er vi. vi sammen. og når vi skriver så gjør vi alt og mange som er her om til et lag og en vind som skaper noe sammen. gjerne et poeng. og så er avsnittet over. så det er litt den faderlige følelsen også som er en del av det. den som kan hele huset og som passer på alt. ikke sønnen. som kanskje koser seg med noe i huset og kanskje får litt brus av sin far og litt medvindt i det skjulte.

en nyhet i verden igjen. situasjonen kalles for Grønnix. og her skal det kort fortelles hva som skjedde sa en velrennomert forfatter av beste sort for å få frem poenget her så det lagres til evig tid. klokken var omlag 01.30 23.02.2022 da det skjedde. de var som en plante, og det skal også trekkes med i situasjonen og fortelles litt om. det er kanskje verdens beste nettopp innenfor dette som en nyhet i verden. det var noen som analyserte situasjonen, og de sa at de det gjaldt tenkte dobbelt motsatt seg selv. som en plante. det kalles for Grønnix. det handler om at de går mot sitt eget lag sagt enkelt. det har i tankelivet samlet seg med andre djevler. men når de isoleres sammen med sine egne, og djevlene snurrer rundt hodet til djevelen selv, så begynner de å gå imot djevlene selv. de er bare sammen på et vis for å skape problemer for andre. og akkurat i øyeblikket så vi også en bipolaritet. den med djevlene rundt sitt eget hode begynte å veksle fra å gjøre noe til å gjøre noe annet motsatt det første. en bipolaritet og Grønnix. så et var flere ting som var interessant

i dette også, og det var blant annet at situasjonen handlet om tingene mine, og at de slet med å lyge om disse. de har drevet med løgn i mange år, men begynte i bipolariteten å lyge omvendt for å høre fra sine felles djevler en løgn om tingene mine. og tilsynelatende var djevelen som opplevde dette en korrump psykiatrisk overlege ved et sykehus det går veldig dårlig med på grunn av korrupsjon. Grønnix. så det kan også legges til at de bor i en søppelpose. og det kan legges til at når det gjelder selve kontakten mellom djevel og djevlene i Grønnix så er det en eller annen form for materie oppover langs ryggen og opp mot hodet for å si det sånn. men neppe pen med slike djevler. et rot ihop for å si det sånn. det var noen fantastisk flinke folk som viste oss dette, og de må ha en veldig god kunnskap om disse tingene. og de har sannsynligvis det som kalles Elisix, som er et godt nettverk.

Thomas Latium. det må skikkelig styring til. det ble et spesielt emne. Thomas var litt tvilene, men han ville selvfølgelig berike seg selv først og fremst. det er klart det viktigste for alle grunnleggende. men han måtte kom i tvil så det ut til. og det er fordi at det var en eller annen form for uenig om fremgang. han drøftet et emne som gjaldt spesielt de store planene som han kalte dem. og ett av målene med planene var jo en berikelse for folket. uten ham, så kunne de som ikke var ved komme til å miste mye av det som var vunnet. det er slik i et folk, at en er ikke bedre enn sin beste mann, og det er også slik at de svake kan komme til å medføre store tap for folket. en har svakheten til sin svakeste mann. det er noe som er viktig å tenke på og minne seg på av og til. svakheten til den svakeste mannen berører tryggheten og berøre folket. om en kommer til å se sin svakeste skape problemer for ens folk, så kan det komme til å bli et problem historisk også og kan komme til å skape nederlag for ens eget folk. og spesielt når en har med de beste å gjøre så kan det bli skjebnesvangert å skulle lyge om disse og påstå sine beste er det motsatte. det er noe som er ekstremt farlig å holde på med. og det skjedde akkurat nå i skrivende stund. alt jeg har skapt og alle de oppdrag jeg har utført, er sterk. og de som lyger motsatt om mine ting er en stor fare for vårt folk. de kan komme til å bli lav, nedenfor, forvirret, splittet,

tvil spesielt om en forsøker å svekke sine beste menn. og det har jeg ikke gjort for å si det slik. jeg har kjempet for det som jeg har kjempet for, og det er mange store planer som kan gå i vasken, kan komme til å bli en last for oss om noen av oss lyger om meg og skaper problemer for meg. forstår dere. Thomas Latium var alvorlig. det finnes mange folk i verden. og de følger med på hva som skjer. og ikke kom med nederlag og tap. vær ved meg og skap seier med meg.

sånn er det med store ledere sa noen. og da til noe som kunne relateres til det å være en hund og en mann samtidig. så kom en mann som var klok og tenkte på blokkene som skulle bygges. han sa at en kan ikke bo i begge sidene av blokken samtidig. det er helt umulig. og så var hunden ikke helt god og bjeffet litt for mye så det ble mye støy, men da sa hunden utrolig nok ekskommunikasjon, noe som gledet alle veldig. da sluttet hunden å bjeffe. en mann sa at jeg lurte på om jeg i det hele tatt skulle ta dette med i teksten her. det var en forfatter som skrev. når de forsøker å plage meg i livet og er så tapende for oss, så er det blitt en svak person for oss. og sånn er det. og holder på med noe tilsynelatende som ikke er bra. skal denne holde på med dette så skal det straffe seg. en annen mann sa til ham. ja jeg er enig. det er helt klart slik at om en er rundt en forfatter, så kan dere være helt sikker på at det kommer til å bli skrevet ned om noen av oss ikke holder seg til det gode, mot det onde, og lager problemer for folket vårt. så det er ikke så veldig viktig uansett fordi det står ikke direkte, og videre så er det eventuelt overført betydning, og noe må vi bruke og gjøre for å få slutt på forholdet. ja det må vi. og om en oppfører seg dårlig så vil en måtte forholde seg til det. de fleste tror jeg, eller da flere kommer til å bli skrivende mennesker, og en må ikke plage hverandre. vi må forholde oss til dette å skape gode relasjoner til hverandre. og stort mer tapende enn det som vi så her tidligere idag, det skal en nok lete lenge etter. så får vi se hvem dette er etterhvert og la oss la tiden gå. og ikke annet enn det som er sterkt og det som styrker oss er det som jeg velger sa forfatteren. la oss se.

nå skal vi innta byen som Harald. 23.02.2022 05:36 ble dette registrert. og dette er navnet på min sønn sa en mann. innta byen. det er ganske fint at min sønn har fått et liv allerede. og akkurat hvilket liv er jeg ikke helt sikker på. det ser ut som om at en by skal inntas og det kan min sønn komme til å kose seg med å tenke på en gang når han blir større og eldre. og her er nøyaktig dato faktisk også tilgjengelig. det sa en mann til en annen som satt på restaurant. det som er viktig i dette livet sa mannen. det er å kunne tenke og filosofere. men det er også å leve. det å leve sammen er veldig viktig. du har jo opplevd noe helt særegent og ekstraordinært. ja det har jeg. du har levd med mennesker som ville drepe deg i over åtte år. konstant hele tiden. ja jeg kan nevne at jeg er en som har en sjelden glede for det som styrker oss og er klokt og det som gir et godt liv. og de rikdom. se seire. se at andre lever og er gode. se gode gjerninger. de glede og se når andre lærer meg ting eller at vi lærer gode ting sammen. en annen mann sa at jeg har aldri sett noe slikt i mitt liv. kun godtfolk. ja det er slik vi skal ha det. og slik skal de bli. og vi skal få slutt på slike oppstandelser blant oss. men jeg er blitt sterk og fått lagret så mye om dette at det blir store kulturelle innslag blant oss som er rikt. ja du har vært flink til å berike deg selv i denne situasjonen. ja sånn er det. og når vi kommer til dine neste bøker så kan en spørre seg om hva du har for planer med disse. nei det er mest til underholdning. og det å finne et sted i samfunnet jeg har drømt om lenge å være i. og det å lenge ha vært i et slikt miljø har selvfølgelig gjort meg sterk og utholden. gitt meg utholdenhet. og det er noe som jeg kan dra nytte av inn i fremtiden mot alle de utfordringene jeg kommer til å møte. det er nok mange sa forfatteren. min sønn har allerede inntatt en by allerede som ufødt. og det viser at det er en del utfordringer i tiden. men det er jo faktisk positivt. men når det gjelder hva jeg har gjort, og hva mine sønner eventuelt skal gjøre, eller da døtre, så er det nok en god del annerledes for å si det slik. vanligvis lar en kanskje de velge mest selv. kanskje må en det. men det er nå slik at jeg kommer til å gjøre mitt for at om han vil så kan han ha et litt roligere liv enn det å skulle innta byer på en slik måte som skjedde her. men det får vi se på en dag.

Karl Pikkit. han var en mann som aldri før hadde lest noen litteratur. han hadde heller aldri skrevet noe. men det var noe som gjorde at han ville begynne å skrive. han fikk som om en drøm sendt fra et fjernt sted om å begynne å skrive. og det var en magisk stemning. han kjøpte seg et skrivebord. kjøpte seg en blokk med papir. en datamaskin. og litt til bordet. satte det midt i stuen. og så satte han seg ned og begynte. etter noen ord så laget han seg en kopp med kaffe eller te. og han glemte alt rundt seg. han satt som om i selve drømmen og skrev. helt inntil ferdig manus, så satt han der og spiste og drakk for seg selv uten nesten å se andre. og han husket nesten ingenting av det som han hadde gjort ellers. kun skriften. teksten og boken. manuset. når han var ferdig var det som om noe forløste seg. det var som om gode reimer som forsvant fra hans tilværelse. og han våknet på et vis. så rundt seg. satte seg ned i sofaen. la seg litt til å hvile. og så kom neste drømmen. han sovnet og våknet til en ny drøm. og det ble det en ny bok av. og han satte seg atter igjen ned ved skrivebordet og skrev en ny bok. og slik fortsatte livet hans. han ble forfatter. og ga ut mange bøker. og ved det ene intervjuet av han så var han klar for å snakke om dette livet sitt og drømmene. og han var sikker på at han hadde gjort det riktige med å følge drømmene sine og skrive slik som han hadde fått en vilje til. og hvem det var og hva det var som gav han drømmen var han usikker på. jeg vet faktisk ikke hvor min inspirasjon kommer fra. men jeg er veldig takknemlig for at jeg har fått det livet som jeg har fått nå sa han i intervjuet. det kom også på trykk i mediene. når han var hjemme etter det intervjuet, så kom han hjem til skrivebordet og datamaskinen. og uten noen flere drømmer og fantasi, satte han seg ned ved skrivebordet og begynte å skrive på en ny type måte. uten drømmer på forhånd. uten noen tilsynelatende forutbestemte drømmer fra fremmede som ble presentert. så begynte han å skrive noe som han tenkte ut selv.

blokkene. en ekstern fra selskapet som bygget blokkene hadde kommet med kritikk. han mente det måtte minst finnes én mulighet for bro mellom de to enhetene blokkene bestod av. enten det var en kjeller med

dør imellom. et loft med noen ventiler eller kanaler imellom. noen kanaler til ledninger mellom de to delene. eller lignende. han mente det var fullstendig uforsvarlig å ikke ha en slik bro. skal liksom vannet og avløpene og strømmen og alt som er i en bygning gå inn og ut av de to enhetene blokkene består av uten noen form for samarbeid i slike ulike systemer. nei sa kritikeren. han skrev til og med i avisen om sin kritikk. og byggherren måtte komme til å faktisk komme med sin mening. mediene besøkte byggherren på privaten for en uttalelse. men han takket nei til å uttale seg der fremfor mediene. så det kom ingen kommentar i mediene på den måten. men det ble et lag som samlet seg for å diskutere og byggherren fikk en i laget til å skrive en artikkel i mediene med det som var bestemt av laget ved møtet. og det som møtet handlet om var blokkene selvsagt og dette med kritikken. de fant ut at de skulle selvfølgelig fortsette som de hadde bestemt at de skulle bygge. så kom det ny kritikk ikke lenge etter som var veldig godt nytt for byggherren. det var nemlig slik at det kom kritikk i miljøene i byen hvor de første blokkene ble bygget i. og i de tankene som kom angående kritikken var at det kom uenighet angående utsmykningen på blokkene. det var nemlig på den ene siden et skilt med grønn og rød farge. og på den andre enheten, den andre siden et skilt med grønn og blå farge. og det kom mange tanker om hvorfor skape blokker med den fargeformen. og der vant byggherren veldig frem. fordi det var jo nettopp det som var saken for byggherren. jeg er egentlig uenig i den formen for utsmykning uten at det er et fokus på forbedring. om det skulle eksempelvis bli tendenser til bordell og sadisme i blokkene så skal de ut. men det er nå en gang slik at i samfunnet vårt vil det finnes noen i samfunnet som vil inn i de to enhetene, og der kan de bo i alle fall midlertidig. og da vil de se at en ikke går den ekstreme vei og lager bordell, men en går den gode vei og kanskje vil se at skiltene en dag kan forsvinne og kanskje det komme hvit og lilla og gullfarge på den ene siden, og hvit og grønn og gullfarge på den andre siden. så der kom kritikken, men der kom svaret. og der ser vi hvilken retning vi faktisk skal velge å gå. blokkene kommer og så får vi se på miljøet når først skiltene og blokkene er satt opp.

Bokseier. et kallenavn for en viss type stemning som kommer av selve skapingen, skrivningen, lesingen, bruk eller liv som bøker har i det skjønnerlitterære. det var en forfatter som hadde et navn så stort at få ville si det. det var han som var den flinkeste med Bokseier. han sa at det var som om fugler i himmelen som fant sin rute. som om fugler som om ikke helt hadde den rette vei. eksempelvis letet etter en retning. skulle finne en bedre temperatur med årstidene. peile seg inn på et sted å spise. skulle organisere seg med unge nye fugler som skulle til havs. eller redde seg fra et uvær som var kommende som fugler selvfølgelig har peiling på. eller lignende. fugler som finner sin vei på himmelen. Bokseier kalte forfatteren det når det gikk den rette vei. og det var spesielt én Bokseier som han likte aller best. og det var når en hel storm av idéer gikk forfatterens vei om at en ikke skulle velge rødt eller blått, men med det gode og mot det onde. det var faktisk i forrige avsnitt sa forfatteren. og så skulle mannen skrive en ny bok. og den het 'Det Beste i Livet', og han drømte om og ønsket at det skulle komme en lignende Bokseier i løpet av den boken både når han skrev som når andre leste. og så ble boken gitt ut. og det kom som han hadde ønsket som om en storm av anmeldelser og uttrykk i mediene om at faktisk det beste i livet var det en skulle forsøke å vinne for alle i samfunnet. og på tilsvarende måte å fjerne det verste i livet og det klarte han faktisk å få til. og så når det kom til det en kan spørre seg om angående Bokseier og gevinster så fikk han en pris for den boken og det var Fugleprisen. det var i den forbindelse som om en drøm som kom i oppfyllelse under utdelingen. alle var begeistret og alle var i fokus av alt det beste i livet, og det gledet forfatteren veldig. det var sukkersøtt. og det elsket forfatteren å kunne være en del av og være med på å skape.

det å være positiv i verden. det å like og være trygg på å snakke for gode verdier. og godhet. det snille. det glade. det rike. det som sprer kjærlighet til menneskene. det å skryte. det å hjelpe. det å skape trygghet for andre. det er noe som kan få en utfordring. det er rikt. og det heter Sabovil sa en som kallenavn nettopp dette. fordi om en forsøker å

ødelegge for noen så vil en kanskje dra de i negativ retning med Sabovil for å forsøke å ødelegge for at de tar del i det positive i verden. så ikke la dere knekke av Sabovil. mennesker la dere begeistre av det kloke og fornuftige og det som beriker oss. vi har hørt nok negativt. og nok om ran og nok om det negative. Sabovil er en strategi for krig som vi ikke skal ha iblant oss. vi skal ha iblant oss det som er trygt. og så var talen over. det var en taler som var en ekspert på å meddele til andre det positive og holde en stemning som var positiv i befolkningen. han gikk på en restaurant etterpå for å ta det med ro. og når han var kommet der til, så kjøpte han seg noe mat og tok det med ro. han hadde slips og løst litt på slipset. og så kom han til å tenke på dette med Sabovil. det er slik at når dere holder på med å forsøke ødelegge for oss tenkte han om de som drev med dette, så skal jeg blåse liv og holde liv i det positive iblant oss. han så ut av vinduet på restauranten. akkurat da fikk han menyen. og sa takk til kelneren. så så han ut på befolkningen og tenkte på alle de ulike tankene de hadde. og det gjaldt å holde de til å være positive tenkte han. han var vant til å tale, men bestemte seg under det måltidet å skrive en bok. og den hadde han som formål om at skulle spre det positive til folket også gjennom litteratur. slik at de kunne i sine bokhyller ha noen ord som spredte det positive til folket.

det er litt nerver for tiden. det er litt mye strid. det er en del grenser som evalueres. og på den måten er det kommet en del nerver inn i skrivingen. så det er en periode med litt nerver. og det kommer kanskje til å vare en stund. en kan prøve å se fremover så en synsk mann, men det er slik at det ikke nødvendigvis er noe som er aktuelt å måtte gjøre. nei det var en ny ferie. og alle satte seg på flyet. og så kom det en mann som var blitt litt full bak til en forfatter og sa noe så genialt at forfatteren fant ut at det skulle være det hovedsakelige emnet for en helt ny bok. han holdt på med en bok, men med det samme den fulle mannen hadde sagt sitt så avsluttet han hele prosjektet og begynte en ny bok, med den setningen som den fulle mannen sa først i boken. og så videre så kom det en del forskjellige hendelser på flyet som var litt til distraksjon for selve skrivingen, men hele flyturen gjennom så satt forfatteren og tenkte

på og undret seg over det som den fulle mannen hadde sagt. det ble en tid for undring. så når forfatteren hadde tenkt en stund så var det en passasjer som satt ikke så langt fra forfatteren som så det hele. han så at den fulle mannen kom. så det på forfatteren at han endret helt uttrykk og avsluttet boken han holdt på med. begynte en ny bok og satt å tenkte en hel periode som om på det den fulle mannen hadde sagt. kan jeg spørre deg spurte mannen, om hva den fulle mannen faktisk sa til deg. han hørte faktisk ikke hva mannen sa. mannen fikk kontakt med forfatteren. og spurte på nytt. hva var det som den fulle mannen sa til deg. det var faktisk at det var når en skal skrive en bok og få den til å bli den beste, så må en tenke på den rusen boken gir leseren under lesingen i seg selv. og det gav forfatteren motivasjon til å begynne på en helt ny bok og dette fortalte han mannen.

vi må finne sammen uten denne mann. bris. sol. svale. strand. gress. landskap. og akkurat der kom dette utrolige sitatet. vi må finne sammen uten denne mann. majestet. tro og religioner. de var mange av de større han mente. og så kom uttrykket. vi må finne sammen uten denne mann. ti år med strategi. og det er å se på disse emnene over omlag ti år. jeg er. og de som er ved er her. og vi skal leve. og vi skal vinne frem. vi må finne sammen uten denne mann. det er spesielt å smake på et slikt sitat. på den måten at jeg ser for meg en fremtid uten, så er jo sitatet et utrop og skrik som går i rette veien. fordi det markerer at jeg kan leve et liv uten dem. uten de som sa sitatet. og det tror jeg kommer. men mange av dem har jo vært mine venner på ulike måter i lengre tid, og det jeg skal skape er noe jeg vil ha mange av dem med meg på senere. i en helt annen tid, på en helt annen måte. og det tror jeg at jeg får til. så de som sa sitatet kommer nok om jeg lykkes til å angre seg på uttrykket. det er jo ikke et syn eller visjon om en felles fremtid, men et syn uten en felles fremtid. og den er noe begrenset i forhold til det som jeg tenker på. så vær heller ved meg og vær med på de ting vi skal oppleve sammen i tiden som kommer, enn å være med de som bryter med alt av kjente prinsipper og regler og dogmer og så videre for å forsøke drepe meg. om de hadde vunnet ville det vært en kjedelig verden i møte, med fare

for at det skal forverres betraktelig for mange. og ikke ville tradisjoner kunne forventes å komme tilbake, nettopp setningen sammen med alt de gjør på idag er jo tegn på at de har brutt alt av det bestemte og alt av tradisjoner. da ville det blitt et helvete der de tror kanskje at de kan skade hvem som helst med hva som helst. vi må ha orden. og det står jeg for. vi må finne sammen uten denne mann sa noen. det tror jeg de kommer til å angre seg på.

soner i verden går enten med eller mot deg. det er blitt en inndeling i soner. egentlig sa mannen, så skal alle være med det gode. det er som om en internasjonal, verdslig avtale. så det er ulovlig det som blir sagt. men det er nå interessant at det uansett har skjedd. det sa de til en mann ved navn U. Formot. han var forfatter og hadde bestemt seg for å skrive. og det gjorde han. han satt ved en vakker strand i et sydlig strøk ved denne anledningen når han fikk et brev om at verden var delt inn i soner som enten var for eller imot ham. og da kunne en spørre seg tenkte han. hva er de da for eller mot. det forstår jeg faktisk ikke helt. jeg kan ikke begripe hvordan de kan være for eller imot meg, når de først og fremst har sine egne liv å forholde seg til. og da begynte han på en ny bok. boken het 'Å tenke sammen', og det jeg holder på med er å skape ganske mye. og det jeg videre holder på med er å tenke på de beste løsningene, og derfor er det urovekkende hvordan en kan velge å være imot meg. fordi uansett hvilket emne så ser dere at jeg tenker de gode løsningene, og hele tiden eller da ofte tenker med andre og finner gode løsninger enten alene eller sammen med andre. så vanskelig er det ikke å være ved med. det å være for eller mot. det finnes nok saker som de beste vennene jeg har er uenige i. men de kan nå være sammen med meg uansett. hva de tenker på de som er mest imot er usikkert. men vi får se tenkte han og så begynte han boken. all denne filosoferingen tenkte han. og så satt han ved bordet der og tok seg en pause fra skrivingen og kjøpte seg et måltid. og så når måltidet var over så bestemte han seg for å ta en pause fra skrivingen resten av dagen. og han fant ut at han skulle skrive mer dagen etter i stedet for denne dagen. og gikk ut på en restaurant og ble kjent med noen der som han ble gode venner med.

Baller. han het Baller og hadde besøk av noen ballerinaer. det var en situasjon som hadde kallenavnet Litenved. det er nemlig slik at når en er alene så gjør en det en vil sa en forfatter som skrev en bok om emnet. og om en forsøker å gjøre noe en klager på etterpå så vil det oppstå en situasjon som heter Litenved. og da er det mentaliteten til den som påvirker som er Litenved. ikke den som eventuelt blir påvirket. derfor er det slik med oss menn sa Baller. at vi påvirker hverandre med mannlige ting. og kvinner påvirker hverandre med kvinnelige ting, og så er det en grense imellom for både menn og kvinner der det er litt vekslende hva som skjer dem imellom om de er sammen på ulike måter. sånn er det bare og her er det en rekke med emner. så til meg som er en mann og er aller mest her hos meg selv, så kan en ikke komme å si annet enn at jeg er en mann sa Baller. Litenved er ikke noe særlig å holde på med. det sa en annen mann som var i samtale med forfatteren. de diskuterte hva han skulle skrive. og de fant ut at de skulle gjøre noe sammen faktisk for å vise hva som var saken her. det som er saken er at jeg skriver. og om du skal komme med idéer til meg, så kan du gjøre det som deg selv og komme med noen innspill som jeg kan vurdere når jeg skriver. eksempelvis du sitter i en stol ved siden av kontorstolen min, og så om jeg holder på med et emne eller skriver, så kan du gi meg en idé eller et innspill om du vil. og da er det jo klinkende klart at du vil gjøre det som den mannen du er. det er manndommen i deg som gir meg innspillene. disse som holder på med Litenved, ser ut til å slite med kjønnene. og det gjør ikke vi. så Litenved det kutter vi ut og respekterer hverandre og respektere det som vi gjør sammen og om vi skal skrive sammen så har vi en god plan.

så var det spørsmål om hvem som var lederen. og hvem som kunne bevise å være lederen. det var veldig enkelt sa en leder som hadde skrevet en bok som het 'Lederskap og Bevis'. han kunne ved hjelp av sine teorier bevise at han holdt på med noe som var lederskap og kunne bevise alt. men når det kom til andre ledere så sa de at jeg er en leder. ja sa forfatteren. det kan jeg se. men det er slik at det ikke bare er å gjøre

dette som du gjør nå. det er slik at jeg er din leder om du bare sier du er en leder uten å bevise det. de var på en båt i restauranten og det var veldig fine omgivelser. og de spiste og diskuterte og den ene mannen som sa han var en leder tok frem en hånd og pekefingeren og samtidig som han snakket ristet på pekefingeren som er helt tydelig et signal om at var var med i samtalen og brydde seg. og en av lederene sa at om vi innfører begrepet Lederen med stor l som et kallenavn. og påstår at det er slik at om du ikke har noen bevis for at du ikke er Lederen, så kan du glemme det. skal vi kun ha én leder da spurte de ulike lederene seg. og så mot forfatteren. dette angår bokens kjerne. det kommer til et punkt der en innser sa han. og akkurat spiste litt mellom setningene. at om du fortsatte han. om du skal bevise at du er Lederen så er det ikke bare til å tro at du er det. du må vise helt klart og tydelig at du er lederen over alle ledere. men hva med hierarki og emne og fokus da. jo der er det slik at om du skal være behjelpelig til å forsvare en stilling som leder så må du nok lære deg å innordne deg om du ikke har noen oppførsel som tilsier at du ikke kan være Lederen. nei. når det gjelder ledere så handler det om stilling. det handler om utdanning og kompetanse. det handler om at du vet hva en organisering er for noe. og det handler om at du nettopp kan lede. og om du ikke kan lede så har du ingenting der å gjøre. men viktigst. om du kan ordene sted, emne, fokus. så skal du se at du vil finne hemmeligheten. og det er noe som kan være helt sikkert at du vil kunne komme til å se ledere om du finner disse ordene og forstår de.

Nataniel Nomen-Nerve. han var en mann som ikke var helt ikke ordinær. han var en ordinær mann på mange måter. men han hadde en sensitivitet til navn. han hørte navn som kanskje Karl, og så fikk han voldsomme plager med nervene. og han hørte navn som Geir, og da frøs hele nervesystemet til is. han fikk sjokk av navn. og derfor bestemte han også seg for av og til å holde seg til navn. han tok for eksempel frem et notat med navnet Michael på. og så holdt han det inn på innsiden av jakken og sparte på det og forsøkte å gå det varmt, slik at han liksom skulle bli vant til navnet og ikke få nerver. men om noen eksempelvis sa navnet Michael når han hadde det på innsiden så fikk han like

voldsomme nevrotiske plager av det også. poenget sa Nataniel at det er at de navn jeg har på innsiden av jakken skal kun jeg tenke på og spare på og jeg forsøke å ikke oppdage det andre steder eller se det eller høre det. det skal liksom være mitt navn. jeg skal eie navnet og navnet skal være kun i min oppmerksomhet. og om noen sier det og jeg får nevrotiske problemer så kan en være sikker på at de kommer til å lide de som stresser meg slik. uansett hva du sier om navnene sa en mann til Nataniel så har jeg lyst til å omdøpe deg til Nataniel Nomen-Ro. og det er å gi deg en praktisk politikk for navn. og det er å være sikker på at om du nå har nerver så vil jeg kunne vise deg en vei til en slik holdning og kontakt med navnene som gjør at du ikke vil få problemer med nervene. i alle fall langt mindre. kanskje unngå han som heter Nomen-Don til etternavn. fordi han har en spesiell agenda iforhold til navnene om å sikre en slik politikk, men har gjort det på en måte som kanskje beveger slike som deg litt for mye. en må kanskje forstå hva Nomen-Don holder på med og synes det er noe som kan bane vei på et senere eller nåværende tidspunkt for helt å forstå. men jeg skal Nataniel vise deg veien fra å være Nataniel Nomen-Nerve til å bli Nataniel Nomen-Ro.

fiender innrømmer problemer med nervene på grunn av løgnene om tingene mine. det er deilig. det er herlig. det er noe som beviser seier. du skal se den kanalen vi har til et stort land sier de. og her er det nok et bevis på nerveproblemene. som en lyseblå kanal med nerveproblem ut en fjord. det er latter. det er bare å le av. og de strømmer ut med ulikt stoff for å få kontakt med sine egne problemer med nervene. hjernen er i kok med løgner. og de strekker og strever seg til for å holde problemene med nervene i gang. og et helt galleri av syke folk som om på en tribune for å få problemer med nervene. fjorden het Nervefjorden. så de vet nå hvor problemene de har er. like ute i fjorden. og sannheten er sannheten og den kommer til å stå seg. vi kan sa noen kloke høyheter at det kan kalles Nervekaos-Roten. som om en rot til sine problemer med nervene. så hold avstand til den om du ikke har sannheten der. og kanskje blir de også paranoide for sannheten av å se på denne

Nervekaos-Roten. nei vi går over til noe annet sa en mann. vi sitter oss ned på en restaurant og spiser sammen alle som er invitert. og de tok med seg invitasjonen og de ble servert av noen hyggelige kelnerer som elsket jobben sin. og de fikk først bestemme hvilken rett de ville ha. gratis på huset selvfølgelig. og drikke. og så laget et fantastisk kolegiat av kokker til maten. og under måltiden ble det diskutert en del saker som for eksempel hva de skulle gjøre med politikk og hva de skulle gjøre med en del stridsspørsmål. og den ene sa at den skulle skrive en ny bok. og den skulle ta seg av nervene til en befolkning sa han. noen var litt overrasket. ja, men det har seg faktisk slik sa han at en befolkning har problemer med nervene på grunn av en del fenomener jeg skal kartlegge og så få en løsning på. de andre var interessert i et kort referat angående sakens kjerne. og han fortalte. og like når han var ferdig kom maten.

titlene. karakterene. avsnittene. og det kan sammenfattes som tre andre stikkord. verden. forbedringer. livet. og de tre ordene i de to samlingene kunne settes sammen slik som følger. titlene og verden. karakterene og forbedringene. avsnittene og livet. så en må være litt forsiktig hvordan en går frem selvsagt. så en kan forme det en faktisk vil realisere i verden. om en gjør det med forsiktighet så kan en ville skape en vind uten ansvar som forbedrer verden. og det er litt det som er saken her med disse bøkene og disse begrepene. så da er det dette som du jobber med spurte en konkurrent av en forfatter til den forfatteren som satt å skrev og fortalte om hva han skrev om. de var to forfattere som satt i en losje. ansikt mot ansikt. hode mot hode. penn mot penn. bok mot bok. den andre forfatteren sa at han hadde en annen agenda. hva er din agenda. min agenda er ikke titlene. onde, olme karakterer. kruseduller og avsmak. noe mot deg. samme hva. sinne. så dette er det du skal skrive om. skal du liksom tro at du kan være en forfatter om du skal skrive om noe som er så tilnærmet noe helt imot meg. det er noe som ikke har noe for seg. forstår du. den forfatteren som hadde stilt seg imot med følgende begreper. ikke titlene. onde, olme karakterer. kruseduller og avsmak. som kunne dobles til følgende. ikke titlene og noe mot deg.

onde, olme karakterer og samme hva. kruseduller og avsmak og sinne. dette kan jeg garantere deg at du aldri lykkes med. forfatteren gikk og sa til betjeningen ved losjen at denne såkalte forfatteren skal til helsiken dra seg vekk ifra losjen vår. de har ingenting her å gjøre. absolutt ingenting. og jeg skal være sikker på at dere ikke vil komme til å måtte høre mer fra denne forfatteren. hva skal vi med en forfatter mot oss. trenger vi det. skal en skrive mot noe for å dra nytte av alle kreftene mot, så må en gjøre det med kløkt og klokskap slik at en vinner på det selv. ikke la en fra seg inn i en strøm imot oss, så vi taper på det. da bruker vi en energi mot oss feil. vi må holde oss til å være klok, og er der strømninger imot, så bruker vi de omvendt, slik at vi kommer til å ende opp med en utlikning eller mer. noe som går oss til seier. og det er noe jeg også kan gjøre. jeg skriver med oss. og jeg skriver eventuelt på en slik måte at krefter imot oss snur og går vår egen vei. forstår dere. forfatteren satte seg ned på stolen igjen. betjeningen og de andre som hørte på talen som torden visste hvem han var. og de satte seg til ro i stolene og de som jobbet gikk tilbake til arbeidet, og alle var fornøyd med å oppleve den boken som skulle komme fra forfatteren og var med på laget.

en hund er en hund. og en mann er en mann. en hund er stolt av å være en hund. og en mann er stolt av å være en mann. og slik er det. sånn er det bare. og når en hund løper ut mot havet og står og rister seg i strandkanten og gjør, og finner ting og snuser i strandkanten så kan en være sikker på at den føler seg fri og glad. og når en ser en forfatter sitte der for å skrive en bok som er forfatterens strenge arbeid, så er det ikke så mye annet å gjøre enn å skrive tenker forfatteren. og det er god stemning overalt i området. og om hunden kommer til å drite i området kan en være sikker på at mannen som er ved hunden, eieren ordner opp så forfatteren slipper å bli brydd av situasjonen. og om forfatteren skriver en bok som heter Komikk, så vil en kunne anta at det blir langt hyggeligere på stranden og i området. men om forfatteren sitter å skrive en bok som heter Tragedie eller 'Grøss på Stranden', så vil en kunne forvente at det ikke vil være noe særlig hyggelig kanskje i alle fall om

det er slik at forfatteren påvirker de øvrige der på noen. men om det ikke skjer så kan en være sikker på at det blir en hyggelig tid på stranden. men kommer det en heavy metal artist eksempelvis og legger musikk med hardt nivå over stranden så kan det være at det blir uhyggelig. men om det er en del country-artister som skubber den med metal som musikk å tilby til side og sier at nå skal vi ha country så kan vi være sikker på at det kan bli hyggeligere om alle liker country og ikke metal. men om de liker metal så kan de bli sure igjen og vil ha metal på agendaen. så det er så mye forskjellig å bryne seg på angående en strand og opplevelsen der. kanskje tar forfatteren og artistene bare et bad og holder kjeft, og tar seg noen kalde pils etterpå og ikke bryr seg og at sommeren er igang etterpå. det kan være det beste å ikke gjøre for mye sprell annet enn det som er avtalt rundt en strand. avtalen er klar. det er bading. spising av is. drikking av noen pils i det skjulte. og ellers kanskje noen kortere hyggelige samtaler og kanskje litt romanse. men det er usikkert om de holder seg til reglene.

og så var det mer liv. det var en båt. og så var det himmel. og båten skulle brukes til noe helt spesielt. men det var usikkert hvor båten skulle videre. det satt en skikkelig kul og respektert mann i båten. og han rodde. og tiden gikk og han så på klokken. og der var da vann. roing og himmel og sol. og han hadde en helt spesiell plan. han skulle redde et folk. de var på en øy. og de var tom for mat. men mannen hadde båten full av mat. og så rodde han helt til øyen. han gav dem mat og han ble en helt for folket der. og videre satte de opp en statue på øyen etter å ha vist at han var en folkehelt og redningsmann for folket. når statuen var satt opp og han gikk tilbake til båten som nå var tom for mat så rodde han videre og levde sine dager i fred og harmoni med det folket. han fikk ofte brev der de takket ham for heltedåden. så møtte han på en annen båt. med flere roere. en litt større båt. og med et mandig og kult ansikt på begge båtene så snakket de sammen. og de bestemte seg for å ekspandere. de bestemte seg for å velge å samle seg til møte en dag. og der skulle de lage en plan for ekspandering av sitt rike. de skulle bli mektigere. rikere. med berømmelse. det var stikkordene de satte seg

først og fremst. og så rodde de hver til sitt etterpå. når de kom til møtet så satte de først opp et måltid. før de begynte å snakke sammen. et lettere måltid for å ikke bli for mett så de hadde litt å gå på som de sier. og så begynte de å snakke. om vi reiser til grensene og gir klar beskjed om et bedre samfunn og får befolkningene rundt oss til å innse dette, så kan det være at vi faktisk vil kunne øke territorium. de var enig og skulle gjøre et forsøk på dette. et rykk. og så skulle de senere også bestemme seg for å finne ut av en del teoretiske spørsmål for å vinne mer makt i ånden. de fant ut at de skulle skremme og skape litt frykt lenger utenfor de nærmeste grensene for å få mer respekt. de de gjorde som planmessig var å finne noen fortapte sjeler og så gjøre noe ekstremt voldelig mot dem, og så plassere det like inn i ånden til andre og si noen ord på sitt eget språk med bestemt og markert stemmebruk, slik at ingen kom til å være annet enn redd om de tenkte på dem, og så legge inn i planen at om de skulle komme til å angripe på noen måte, så ta de allerede under planleggingen og komme med et fullt angrep før de kom selv. og så var møtet ferdig og de bestemte seg for å spise litt mer og så ta et drikkegilde sammen utover kvelden.

og så var det siste avsnitt for dagen. det var tiden for å skrive bare for å skrive. det kommer kritikk om at disse avsnittene bare er drit. men det kan en glemme. om du vil høre en god sannhet så er det at er en med det gode eller mot det onde så er en veldig rik. og om en vet at der finnes det som kalles kunnskap med lav kvalitet i store deler av samfunnet, men ser opp til Nils Nobili midlertidig, samt samarbeider med Gudleik Aurelius som skriver midlertidig, så kan en være sikker på sa en mann at du kommer til å se noe spektakulært og enestående og flott for folket og alle sammen, i den kommende tiden. og dette er en tid for å samles. en tid for å nyte livet en stund sammen. og skrive ting som skaper en bok og som kan være nyttig å lese på, samt være underholdende. og det om en kommende bok og en tekst som kan brukes til å tenke mye over hva Gudleik Aurelius gjorde i en tid hvor han skulle forberede seg på store prosjekt i livet. og tok det helt med ro og skrev rolig og om mange kule emner og kjekke ting. det kan du være sikker på at dette er

interessant stoff som jeg skriver på akkurat nå og det viser min ro og bestandighet og styrke i den kommende tiden. fordi det viser blant annet at jeg er avbalansert og har hodet med meg og jeg vet hva jeg gjør og det med eleganse. de som kriger mot oss er helt gal i hodet og kommer til å fortapes. dere kan bare tenke dere at de er fastlåst i en tid hvor de angrep meg og nå skriker om at de ikke angrep meg. og dette angrer de på og det har noen av de allerede uttalt. og det er jeg som har stil og eleganse og det jeg skriver nå er noe som en kan komme til å minne seg på i lang tid inn i evigheten hva jeg gjorde akkurat nå. og det er å skrive underholdende bøker, med mange lag for suksess.

Harald. hans navn var Harald. og ingen kunne egentlig vite helt hvordan det var fordi alt var hemmelig som vanlig. men han fikk som vanlig servert det han hadde behov for. og så var det en spesialgave i forbindelse med en feiring hvor han fikk en julesokk i gave. og det ble en komisk situasjon med litt godt humør. tiden gikk videre og det kom en tropp som var fullstendig fokusert på at alt skulle være trygt i landet. og de hadde med seg et verk som het 'Full Kontroll', og leverte til Harald. i det verket så var alt systematisert angående eventuelle farer og løsning på farene. og så kom der en uttalelse fra den ene i troppen som ville meddele det viktigste for verket i nær fremtid som en oppsummering, og så komme med noen gode ord til ære for Harald. og dette viste seg å bli en veldig god opplevelse for både Harald og troppen. troppen forlot så bygningen hvor Harald bodde og gikk igang med et lite angrep de skulle gjøre for å sikre noe som Harald selv hadde informert om under møtet. og ikke lenge etter så skulle det vise seg at troppen gjorde suksess. akkurat hva oppdraget var er litt usikkert, men det var en person som hadde irritert i det små Harald litt, så han bodde litt utenfor et terreng der med en liten bebyggelse, så troppen tok et rolig mord i det hemmelige og lempet liket der det skulle være for at ingen skulle finne det igjen og hele saken over. så sendte de én av de i troppen tilbake til Harald for å kort informere om at alt var i orden. og så gikk tiden enda videre og troppen vurderte å skrive et nytt verk til ære for Harald. og det ble usikkert hva de skulle gå igang med fordi alt var

liksom så godt og ferdig på en måte. verket 'Full Kontroll' var der og ikke noe å gjøre på. så de begynte å lure på om de skulle finne noe en tropp kunne brukes til når der ikke var noen ordinære oppdrag å tenke på. som om en luksus innenfor krigføring og forsvar. et nytt emne eksempelvis. noe som ville gitt enda mer ære til Harald.

jeg fikk ny drapstrussel idag. jeg er forfatter og eier av Verda forlag, og fikk drapstrussel om at om jeg snakker om mine egne bøker fullstendig skapt av meg så skal jeg drepes. latter. datoen er 24.02.2022 klokken 14:26. Tor Nysølv har litt samme oppgave. han er en utrolig sterk mann som skal gjøre noe stort. han satt på kontoret sitt. en dag han bare tenkte. eller i alle fall så satt han å tenkte en lengre periode ved kontoret. han hadde en ny bok som skulle lanseres, og alt var egentlig klart. og han kom inn på lette tanker om en ny bok allerede, og han formet den sånn omtrentlig, før han sa til seg selv at ja sånn skal det være. nå kan planene bare ligge å godgjøre seg i tankelivet samtidig som dette med lanseringen pågår. og så gikk tiden og han skulle holde et foredrag eller være med på et symposium eller da konferanse angående boken og et univers eller da en samling for utveksling av tanker angående et emne som var populært blant massene. Tor Nysølv åpnet det hele med en tale som alle var enig i. de så det at han visste hva saken angikk, og forstod det at han hadde tenkt på gode løsninger, og boken han hadde skrevet som gikk litt inn på disse emnene bestemte mange seg for å lese. under middag senere etter at konferansen var over, så fikk Tor Nysølv seg noen nye kontakter. de bestemte seg for å skulle skrive et nytt verk sammen. det var tre forfattere. og det emnet som Tor Nysølv var mest opptatt av i sitt liv, det var de andre også interessert i. så i mange år skulle Tor Nysølv få som samarbeid tre partnere som begynte å samle seg innimellom for å bearbeide dette emnet. det handlet om kunnskap. og ikke lenge etter at de hadde utført noen samlinger så bestemte de seg altså å skrive en ny bok, et verk sammen. og det het 'Revolusjon og Kunnskap'. og det brukte de ett år på sammen og var til og med på reise sammen i den tiden mange steder i verden for å snakke om dette.

en bok kalt for Grenseboken. den ligger trygt i en bankboks. det sa forfatteren selv. og akkurat nå klokken 08.54 25.02.2022 så er det noe med en grense i verden som er veldig interessant. det vil en kanskje finne i media akkurat dette klokkeslettet og denne dagen i medium. men om den har med akkurat den grensen å gjøre er usikkert. men en kan kanskje drømme om det. og tenke på det. og vurdere det. det sa en mann som het D. Book. han hadde skrevet en bok han kalte for Grenseboken. han var på ferie. reiste til et land som het Kediva. han satte seg ved en av de fineste restaurantene. og der fant han ut at det satt en veldig frekk mann ikke så langt unna. og han skulle komme til å gå bort til Book utrolig nok og si følgende. boken din er ikke sofistisert nok. er ikke den sofistisert nok spurte han. men det viste seg at det oppstod et dilemma og tvilsspørsmål som het Sofistikasjonsdilemma. et slikt dilemma sa Book handler enkelt nok om når en har et sitat fremfor seg som er kommet fra en som sier til en som hører, så om det er sofistisert enten fra høreren, eller om det sofistisert i respekt av lytteren i forhold til hva som er sagt. Sofistikasjonsdilemma. og derfor er det slik at når en sier noe sa Book klart til den noe frekke mannen, til noen, så kan en enten direkte som taler, eller indirekte refleksivt som lytter kunne oppdage om det er taleren eller om det er lytteren som er sofistisert. og det er nettopp det som Book sa at Grenseboken angår. om en leser den som er fra ulike som snakker, og da til en som lytter, så vil en kunne bruke tiden sin på å vurdere både den som snakker og den som lytter sin sofistikasjon. Sofistikasjonsdilemmaet ser du kan brukes til mange ting, og med alt det vrøvlet og det ufullstendige og det frekke du har sagt til meg nå så føler jeg meg indirekte og refleksivt veldig overbevist om at jeg er sofistisert og ikke du. forstår du. mannen tok det faktisk til seg og kom aldri til å glemme Sofistikasjonsdilemmaet. og han gikk. Book satt igjen på restauranten og spiste en del gode små måltid før han etterhvert gikk til sitt hotell.

systematisk mareritt. det er ikke religion. reiligion er mer som systematisk fantasi. de kjører systematisk mareritt mot meg hele tiden og har gjort det mer og mer de siste åtte år. de sier de har gjort så mye

galt at visse ting kan de ikke gjøre. derfor blant annet mest sannsynlig har de begynt med systematisk mareritt. de skrev et nytt verk disse systematikerene. den het Handlingene, eller da så ble disse bøkene en gjenstand for mulig forandring i tittel. det var ikke helt sikkert hva tittelen skulle være med Handlingene var en noenlunde grei tittel. og de i det hele tatt tenkte seg at det ikke var noen grunn for å skrive bøker i det hele tatt. hvorfor ikke bare gjøre. og slik ble det. de skrev litt av boken og verket Handlingene, med alle slags ulike dårlige handlinger og om systematisk mareritt, men de bestemte seg faktisk for disse djevlene når de satt sammen at hvorfor ha en bok. nei. de rev boken i stykker og alle bøkene de hadde i stykker og sa at de skulle kun holde på med handlinger i systematisk mareritt. og så videre satt de der og snakket litt sammen. en hel gruppe med djevlene sammen som hadde bestemt seg for å ikke skrive mer. han ene reiste seg og skrek at hva skal vi med bøkene. og satte han seg ned igjen sur som djevelen var. en annen djevel reiste seg og pekte på en annen djevel og sa at han var het råtten i sjelen. ja er ikke du det også da. jo. og så satte han seg ned igjen ved bordet. og så satt de der med litt byer og drittvær, og elendig stemning og de ristet litt i sjelen. og de hadde litt plager og litt sånn, men de hadde begynt å like det å ha det litt dårlig og djevlesk. og så reiste de seg fra bordet og sa dra til helvete til hverandre, og var akkurat like enig om én ting før de forlot hverandre og sa ha det til hverandre og det var at de var enig i at de bøkene skulle de aldri hatt og aldri blir det mer bøker på oss. og så gikk de.

det var tid. mange konflikter. krancling. strid om grenser. og alt var forårsaket av en mann med noen nye tanker. noen påstod at det var gamle tanker i ny drakt, og at i tiden var det undertrykkelse på et vis som hadde forårsaket grunnlaget for disse nye tankene som kunne kalles for gamle tanker. og flere og flere begynte å se på mannen. en ved navn Kristian Korsfare, var en av de aller mest engasjerte. han stod ved mannens side, og som om hadde tatt til sverd gikk ved og med mannen på nesten alt av hva han gjorde og sa. og de ble flere. langt flere. en stor hær var de til slutt som mannen ledet. og det var en dag.

opplett. rolig. vær. natur. hus. bord. mat. så gikk det opp for hæren at de skulle ta ut i det store og gjøre oppdrag for saken til mannen. og mannen var enig. ja. vi reiser ut. vi møtes her imorgen klokken tolv. og så skal vi lage en plan for oppdraget. og la oss ta med de skarpeste og klokeste av oss, slik at vi kan forsøke se helheten i det vi skal gjøre. og så finner vi den beste ruten vi kan ta først, og så om vi har behov for det kan vi på et senere tidspunkt ta oss av mindre konflikter og områder og detaljer etterhvert. ja. så reiste alle sammen hjem til sitt og tenkte en hel kveld for seg selv. og så samlet de seg som avtalt klokken tolv og de la en slagplan for ferden de skulle utføre sammen i løpet av den dagen. Kristian Korsfare sa at dette har jeg tro på. jeg er sikker på vi kommer til å lykkes. mannen så på ham og sa at det er som om jeg skulle ha tenkt det selv og sagt det selv. jeg er også sikker i min oppfatning om at vi skal gjøre dette og at vi kommer til å lykkes. de var ikke på noen måte oppjaget der og da, det var rolig planlegging. men de visste det kunne komme til å bli tøffe tak underveis. de lykkes med alt de skulle gjøre og det ble fred i alle de områdene det hadde vært konflikter. fred i hele verden. mannen og Kristian Korsfare som hans nærmeste kollega og venn.

jeg tror det er en forholdsvis enkel praktisk oppgave i forhold til hva en tror. ja om det å skape en klode. skape en klode spurte en. ja å skape en klode. hvor nøyakig må en gå inn på teoriene tro. så kommer det en idémyldring som tilsier at det kanskje er langt vanskeligere enn hva vi tror og veldig mye arbeid. så mye arbeid at mange kanskje ikke orker tanken en gang og bare vil gi seg på betenkningen. vi får se hva som skjer. én. utvikle kunnskapen som omlag ti til tyve år, om en først har et noenlunde språk for det mest ordinære. to. gå igang med arbeidet. det må nok en del forskning til sier noen. ja det gjør det nok i begynnelsen, men kanskje om en fokuserer på kunnskapen først så vet en kanskje veldig mye på forhånd også. men en del blir nok prøving. så det er sa mannen som holdt på med og var opptatt med en bok som het 'Lev Livet', noe jeg ikke vil gå fullt grundig gjennom akkurat nå. men det er veldig interessant, og om en først er der og ikke har noe annet fremfor

seg, så vil nok de fleste få lyst til å gå grundigere til verks med et slikt arbeid og betenkning. da er det nok lite valg. ja det er nok slik. hvordan går det med boken din da. jeg skriver faktisk en bok selv sa en av mennene. det var tre menn sammen der. jeg skriver en bok som heter 'Mitt Liv'. du da spurte den tredje. ja jeg skriver også en bok og den heter 'Min Linje'. så det var tre bøker. 'Lev Livet', 'Mitt Liv' og 'Min Linje'. og de satt å skrev på disse og elsket livet sitt og hadde en veldig fin stund sammen. ja dette er veldig fint sa de tre til hverandre. så gikk de på bar og tenkte på eliten. for kongen sa den ene som hadde en konge og skylte nedpå en hel halvliter på styrten. og den andre sa for keiseren og tok seg noen snapser. og den tredje sa for generalen og kjøpte seg fem halvlitere og hadde tenkt å drikke fort. og kanskje er det slik også ja at en elsker idéene også slik at en ikke nødvendigvis om en er der og har det å skape en klode fremfor seg, at en gjør annet en stund enn å bare leve sammen i idéene også og tar livet en har der som kanskje en sjel med ro.

Rasjonell Pakke var begrepet og kallenavnet. det var industri for øl og et folk som elsket å drikke. men de fant ut det at de kanskje drakk for mye. da sa andre at nei det stemmer ikke. vi kan drikke hele tiden. men én mann stod i spissen for en ny bevegelse. og han satset på det å drikke en del, men ikke for mye. og han laget en ny pakke for øl som han kalte for nettopp Rasjonell Pakke og den bestod i to pils på en halv liter hver. en sekspakning sa han til alle andre som drakk vanligvis er alt for mye. det oppstod en del krangling og sinne. det endte med at han sa at vi kan ha behov for dette, og så slo han ned en hel gjeng med de som var mest imot og da sa de ingenting mer når de så hvor energisk og vigilant han var. han startet en produksjon av øl og denne nye pakken med to pils. og det kom en av de som drakk mest i landet hvor han kom fra. da hadde han drukket seks pils og knuste til noen apparater og litt sånn. mannen skjønte at han hadde drukket litt. hva er det du vil da spurte mannen. nei jeg vil bare se om alt er i orden sa han litt rolig. han hadde nok en litt annen agenda, men tok seg litt sammen og ble litt enklere å ha med å gjøre enn hva kanskje det egentlig skulle se ut til å bli av situasjon. så

tok mannen til orde og viste han rundt. han hadde en sekser med øl i hånden og litt sprit på innsiden av jakken og drakk litt samtidig som de gikk rundt i lokalene der. mannen viste han produksjonen og apparatene, og maskinene og alt av energiforsyning og rommene for lagring og lokalet hvor en produserte forpakningen til pilsen. og så videre alt som hadde med virksomheten å gjøre. så satte de seg ned utenfor på sommerdagen som det var på noen benker. mannen spurte om han ville ha seg en jobb. han hadde nemlig behov for noen til å gjøre en del tjenester i virksomheten. nei sa han. fordi det lå i hans bevissthet at han egentlig var kommet for å knuse til han i ansiktet eller noe sånt. han likte nemlig ikke dette med en sånn Rasjonell Pakke med kun to pils i en pakke. og så gikk han. sa ingenting mer. nei tenkte mannen og gikk inn for å jobbe mer. men så kom han tilbake en dag han kun hadde drukket to pils eller noe sånt og var litt rød i kinnene og spurte om han kunne få jobben likevel. og det fikk han. så ble det en av de første eksemplene på de som likte å drikke mest, som begynte å få tro på Rasjonell Pakke.

så var det noen få ord som var litt å merke seg som vi kan tenke litt på. det er en del faktorer vi trekker inn. kallenavnet Grønnmaks. selve trueren og voldsmannen eller da krigeren. krigeren. alene. mange ulike. annen tilstand. se mer på andre. fare for at fiender gjør mer uten tidligere undertrykkelse. letter på undertrykkelse. abnormt grunnlag for komplott. høy uttale for seg selv om verktøy i jobb. indre eller ytre tale i det hele tatt som egenskap og verktøy. energisk etter mye kamp. så med slike vilkår, så kan det komme en del interessante situasjoner hvor krigeren som er alene står i fare for eksempelvis planlagte komplott eksempelvis. og det har vi sett noen eksempel på. så fremt en i alle fall ikke er redd for å si unnskyld eller innrømme at en har vært med på noe som en ikke skulle vært med på så er det forsvarlig å oppføre seg selv og styre alt som har med en selv å gjøre. hvorfor ikke. men om en ikke tar grep når en ser svakheter med en slik form for livsstil så vil det jo helt klart være slik at en nok vil tape venner fort og ikke leve lenge. det handler om tillit. og det har jeg. fordi jeg er en av de mest rasjonelle og

med mye kunnskap sa krigeren. og så gode resultater at jeg kan ha tillit. jeg har gjort merkverdig få feil, og latt meg prege minimalt av fiendtlige. det er noe å merke seg i denne debatten. dette er ren matematikk sa mannen selv. noen sinnsyke spedalske folk skrek at dette hadde med det ulovlige korruperte tvungne psykiske helsevernet å gjøre. men det har det ikke. det er korrupert og ulovlig og jeg er helt frisk og de har ingen rett til å være her. de forsøker å drepe meg. så ingen diskusjon. men debatten her. forholdene som er nevnt er interessante og kommer til å bli en del diskutert fremover. spesielt i forhold til noen få saker. så er det litt tale om krigen akkurat nå. noen fiendtlige er redd og skaper falske situasjoner og lyger. det foregår en krig nå 11:34 25.02.2022. men det har ingenting med dette som her er nevnt å gjøre.

så når det gjelder hemmelige ting og det å snakke med koder i forhold til det hemmelige. det er usikkert hvordan en skal gjøre det med det i sin helhet. en forfatter skulle skrive en bok kalt 'Det Hemmelige', og om alt som hadde med dette å gjøre også det å eksempelvis snakke kodifisert angående det hemmelige. og en venn av forfatteren kom til, og fant ut han ikke var til å ha tillit til med tanke på hva helheten og systemet for det teoretiske gikk ut på. de kjøpte seg en kaffe på en kafé og forfatteren begynte å forklare litt om teorien. vennen var brutalt ærlig sa like ut at jeg har ikke helt tillit til dine resonnement og argumentasjon og teoretisering. om jeg skal lese din bok og ta det som kunnskap tror jeg du må være litt mer nøyaktig og profesjonell. så lente vennen seg bakover i stolen og avventet tilbakemeldingen til forfatteren. det var en pen kafé, og de hadde bestilt mat som ventet. vennen hadde en brus som han faktisk hadde med seg, men tenkte ikke over i tiden at det ikke var innenfor reglene på huset. vennen var en avslappet rolig og grei kar. men gjorde litt sånne små ville ting. som dette å klage litt på forfatteren og bryte reglene på huset. men det gikk vanligvis bra med han. det er sånne greier med koder og sånn spurte vennen. ja det stemmer. det handler om å oversette mellom ulike språk, og så ha en oversettelse imellom som er hemmelig eksempelvis. det er det grunnleggende. så det er ikke vanskeligere enn det. men det er jo mange måter å gjøre det

på da. og videre så har jeg invitert i kveld til fest. så jeg lurer på om du er interessert i å være med. vennen ble skikkelig glad. ja visst er jeg klar for det pal. og så gikk vennen for han hadde noen ærend og forfatteren ble sittende alene igjen på kaféen og skrev på sin bok 'Det Hemmelige'.

så var det ferie. røyk. noen røykte. og så var det drikking. et lag som drakk. og så var det blokkene. det var en debatt som oppstod angående blokkene. og det ble en ny debatt angående blokkene. det kom en ekstremt radikal kritiker inn i debatten og sa at vi må faktisk ha en eller annen form for enhet imellom de to delene blokkene består av. jeg takler det ikke psykologisk å ha slike blokker her uten ett eller annet imellom. hva er det som er problemet du har. de andre som har uttalt seg har ikke kommet med så urovekkende og krasse kritikker som deg. de stod omlag tyve menn og fem kvinner utenfor blokkene som var under konstruering, og debatterte. kvinnene satt på en restaurant like ved og ville ikke engasjere seg for mye. en av mennene hadde de fått til å oppdatere seg på det viktigste av det som ble sagt. de spiste eller drakk noe tilsynelatende. noe skikkelig god mat eller drikke. rikt. skjønt. vakkert. deilig sa mannen når han gikk bort med sist oppdatering. og så fortsatte debatten. du skal faen meg drepes sa den ene med denne krasse kritikken til de andre om dere ikke lager en eller annen form for enhet imellom de to blokkene. jeg takler det ikke. hvorfor spurte de atter en gang. det er slik at når en har to ulike ting som to blokker uten noe imellom, så tilsier all symbolikk. all poesi. alt av overførte betydninger og diktning og kunst, at noe må komme imellom som en enhet mellom de to. ellers blir jeg forkvaklet sa mannen. da kan du bare være forkvaklet så skal jeg si det at en øks kunne bli satt mellom om du vil og hva synes du om det. ja nei, da er jeg enig. jeg er helt enig i at blokkene kan stå slik og bygges slik som de gjør såfremt det står en øks imellom dem. da roet debatten seg fullstendig og kvinnene fikk sin oppdatering. og alle sammen gikk tilbake til hjemmene sine.

jeg er ikke ferdig med den saken enda. vi har gjort opp på én måte. men det kommer med i en større konklusjon på et senere tidspunkt. gren. og

vi tar ikke det nå. da henvender jeg til arkivet mitt med en vektskål på toppen som viser at jeg jobber med det jeg holder på med holdt jeg på å si. jeg vet hva jeg holder på med, og det blir interessant å se hvordan det skal gå med denne saken. en forfatter kom til. og han holdt en bok som var på hele to tusen sider i hånden. en enorm størrelse på boken. og det verste med det hele var at han hadde tenkt å lese boken i en helhet. uten pause. og så skulle han si noe etterpå. si et sitat, og la sitatet stå som dom på boken. han gjorde nettopp dette denne forfatteren når han drev slik research. han leste og så bedømte han med en setning. tittelen på boken var 'En evigvarende vei'. og han satte seg til i godstolen. hans kone visste at da var det ikke mer å høre fra ham, så da kunne hun gjøre noe annet så hun reiste en tur ut på byen med noen venniner. han bare grumlet noe når hun sa noe, fordi han forstod at det var noe, men fikk ikke lyttet helt til hva som ble sagt i sin helhet da han var så opptatt med boken. så gikk dagene. og en hel måned skulle gå. og enda var han ikke helt ferdig med lesingen. og han hadde bare noen titalls sider igjen og satt der fortsatt. og akkurat her var det en vidunderlig stemning i stuen hvor han satt. en koselig stue som par har. og her hadde altså mannen lest en bok i over en måned, og var helt inne i handlingen. konen var ute støtt med ett eller annet ærende. og han levde som om i historien i boken, og med sin dømmekraft på vent og klar, så hadde han noen lette bryn nedover mot øynene og leste ord for ord. som om tiden stod stille. få har noensinne vært så langt inne i en historie og en fortelling som det denne forfatteren var når han leste boken og akkurat på dette tidspunktet. det var som om verden, den ytre verden ikke eksisterte. alt handlet om boken og historien i boken. så var han ferdig. endelig og endelig. han kunne sikkert alltid sittet slik da han hadde en slik lidenskap for skriving og lesing. så sa han sitatet. drittbok.

bjørn er majoritet. og ape minoritet. så nevnte de en ved navn August Kunn. tre steg. så vi kan forske med et fjerde steg, om vi eksempelvis tenker oss en ny keiser. uansett hvordan det er med det så går det her tre steg som er interessant. og det fjerde steget kunne vært I. Europa Bern. da har vi fire steg. så om en først kommer inn på dette emnet

angående kunnskap, og hemmeligheter og kunnskap av lav kvalitet til folket, og kanskje hindring av forskning og inndrivning av kunnskaper angående sannheter for oss nærmeste, så ser vi nå fire steder som er interessante. bjørn er majoritet. ape er minoritet. August Kunn. I. Europa Bern. men når det gjelder kunnskap så er jo min virksomhet full av andre gevinster. angående bjørn har jeg vært lite, men kanskje det er en av de viktigste motivasjonene imot. men det er å lære ting som gjør en suksessiv. som gir en jobb. som gir en noe å holde på med i verden. og det handler ofte om å bli gammel fra ung når en vil lære seg alt i verden. der har dere mine bøker blant annet. så det å låse seg fast i slike spørsmål angående bjørn kun, det er ikke alt. så de kan August Kunn og I. Europa Bern kanskje ta seg av. men andre oppgaver samt denne skal vi ta oss av. det var en ny professor som snakket som hadde skapt et helt nytt vitenskapsgrunnlag som skulle inn i skolene og hadde foredrag. han het Rune Sann. og han hadde jobbet lenge alene og hadde et eget kontor, og der hadde han i lengre tid fokusert på det å skulle lære seg alt egentlig. han hadde en fantastisk motivasjon for å skulle lære seg ting for å kunne skrive. bli skjønnlitterær forfatter og det å kunne snakke om absolutt hva som helst var kanskje de mest grunnleggende motivasjonene. da kunne en skrive om hva som helst. og så ble det kunnskap og professorat av ham.

han hadde alltid sett nedover mot bakken når han gikk ute. stort sett alltid. så like ned i bakken omlag to meter fremfor seg og hadde bøyd nakke og tenkte eller hva han gjorde. og ofte tenkte. men ikke alltid noe spesielt fokus, bare likte å gå slik. og sånn hadde det vært store deler av livet. så endret han seg. ville endre seg. det var ikke lenger noen grunn for å gå slik. han hadde tenkt nok på det han skulle tenke på sånn sett og kunne heller se på ting. se på bygninger. se på folk. se på biler. se på butikker. se på alt mulig rundt omkring kan du si. og det var en fin endring. han hadde tidligere bestemt seg for å gjøre det samme, men glemte seg og ikke brydde han seg så veldig. men nå skulle han oppdatere en del ting på sin personlighet. uttrykk og slike ting da han skulle forberede seg til et liv som var et litt annet. et litt annet liv. og i

det livet så skulle han blant annet være mer blant folk og mer fremfor kamera og slike ting og derfor bestemte han seg for å holde hodet litt mer oppover slik at han kunne se rundt seg mer og ikke se like ned i bakken. det ville tenkte han ta tid. men han skulle gjøre det og det på en måte som var til å leve med, og ikke bare det, men en trivelig måte kan du si. og så når tiden gikk videre så ble han vant til det, og det gav han et annet og oppdatert uttrykk. han var kjent som en av tidenes beste tenkere. på minst ett område. og derfor så med tanke på at det kanskje så litt merkelig ut å se like ned i bakken og være så betenkt som han ofte var, så hadde han i alle fall tenkt på noe bra og det noe av det beste. så det var bare ære å se når han tenkte tilbake på livet sitt. og ikke bare det, men interesse. fordi mange lurte på hvordan han klarte å gjøre det som han gjorde. hvordan klarte du å bli en av de beste på kunnskap. så svarte han av og til om livet sitt og at han så ned i bakken langt opp i voksenalder og levde med tankene sine og gikk støtt og tenkte på en måte. en form for stemning at en tenker. og slik hadde det alltid vært. nå skulle han mer se når han gikk og ha hodet i en annen stilling og da hevet litt så synsvinkelen og synsfeltet ble litt høyere.

ved historie må du være med det guddommelige. og trass mot forståelsen av historie til en forfatter. de sa det i trass mot forfatteren. på den måten ble forfatteren ekstremt populær. det er veldig fint sa forfatteren at dere sier dette at ved historie så må en være med det guddommelige, fordi det er noe jeg alltid har vært og kommer alltid til å være. mine fiender derimot har i alle fall ikke vært med det gode på åtte år. da mener dere at dere er uten historie dere da så ond som dere er. forfatteren sammen med sine nærmeste og sine venner laget et nytt begrep og kallenavn for hva de fulgte de som sa dette i trass til forfatteren. fiender kommer til å bli kjent som ond i fortiden. sånn er det sa forfatteren. han skrev en bok ved navn 'Fortiden på godt og ondt', og den var delt i to fortellinger fra begynnelse til slutt der de gode i fortiden overvant de onde i fortiden. han satt på en båt ved et eksotisk land. og kunne være der litt utenfor kysten og reise inn til land når han ville for å handle og så sitte å skrive og gjøre det han ville når han var

ute i båten. han hadde med seg en fiskestang som han også brukte av og til, men fikk slike fisker at han ikke var sikker på hva han skulle gjøre med de så han kastet de bare ut på sjøen igjen. han fikk en helt gul eksotisk fisk for eksempel, men tenkte at jeg vet faktisk ikke om jeg kan spise denne så denne går ut igjen og så plopp ut i vannet igjen. og så satte han seg til igjen i båten og skrev på datamaskin og det var et herlig vær med sol og han satt i skyggen og røykte litt sigarer av og til, og hadde en hel datamaskin tilgjengelig kun med ressurser til alt av kunnskap om han trengte noe. og brått så så han en havfrue som åpenbarte seg fremfor han. med rødt hår, og grønn sånn finne som underkropp. og han styrtet bort mot gelenderet og så etter havfruen, og han så henne forsvinne under skroget og da mistet han synet på henne. så han satte seg litt overrasket ned igjen ved datamaskinen og fortsatte å skrive på sin bok.

nåtiden er oftest det viktigste. og nå er vi her. jeg har i tillegg et arkiv for alt som er i fortiden av ting som kan jobbes med, bearbeides. og arkivet står der. på den måten kan en fokusere på nåtiden. og nå skriver jeg sa en forfatter. han skulle skrive en ny bok. han var på et eventyr kalte han det. det var en opplevelse som han ville bruke til å gjøre boken sin mer spennende. han skulle oppleve dyreriket. og nåtiden. prøve å få inspirasjon fra dyrene om nåtiden. han satte seg ned ved en stor slette med mange, mange dyr. det var alle slags ulike arter fra større til mindre. og han så på dyrene og han følte noe magisk angående nåtiden når han så på dyrene. det er som om dyrene er helt i nåtiden med alt de gjør. jeg sitter jo her og skal skrive og tenker på skriving, og så tenker på det som har med dyrene å gjøre som om enhetene nåtid, skriving, dyr og tanker. de på en måte er der og lever i nåtiden. så kom en elefant som helt klart ikke likte at han satt der med skrivesakene. og han løp mot forfatteren så han måtte flytte seg. han klatret opp på et berg. og satt på berget og så utover sletten og skrev. og så så det ut som om elefanten begynte å passe på at han ikke kom seg ned igjen der hvor han satt. elefanten gikk litt fra berget. men som om holdt et øye på mannen. og der innså forfatteren at det ser ut som om elefanten er litt i fortiden med et minne om at jeg satt et sted han ikke likte, men nå sitter her på

berget hvor han ikke kan ta meg, men tenker på meg i fortiden på en måte som om at det ikke skal skje igjen. ja dyrene har selvsagt fortid også i minnet på sine måter og mye kunnskap så det var kanskje litt voldsomt å si. men de har i alle fall et veldig aktivt liv som kanskje gjør nåtiden sterkere. jeg sitter jo her å skriver nå og ikke engang nesten tenker på at jeg sitter her, men tenker på det som jeg skriver. jeg skal også gå meg et mer aktivt liv tenkte forfatteren, og kastet bøkene til side og begynte mer med idrett og arbeid som var mer aktivt.

kvinner. det var en mann som undret seg. fordi samfunnet hadde delt seg slik at menn hadde en enhet, menn og kvinner sammen en enhet og kvinner en enhet alene. og mannen begynte å lure på hva kvinnene holdt på med. da når de var for seg selv. hva holder de på med tro. og han kledte seg i svarte klær som om en kanskje detektiv nesten. litt på etterforskning mentalt på en måte. men hvor skulle han lete var spørsmålet. han jaget rundt i samfunnet og snuste med nesen av og til høyt i været. og hadde lupe på de ting som kanskje han ikke så helt med sitt eget ordinære syn. men var kul tenkte han, men det var todelt fordi noen kvinner så på ham og så ut til å ikke respekere ham på en eller annen måte. så kanskje skalaen kul og ukul oppstod. kanskje ikke. kanskje kun kul eller kun teit på en måte. hans navn var Roger Brød, eller om det var Oliver Twisted. eller om det var kun det ene navnet eller begge to samtidig er usikkert. men så oppdaget han som om et enormt skjold. hele hans tilværelse ble bremsset på en måte. som om et eget univers, en egen verden. og der følte han umiddelbart at alt var låst og alt var umulig å komme seg gjennom til hemmelighetene. så han gav opp. og ga seg. så møtte han en kamerat. skal du gi opp allerede nå Brød. ja dette skjoldet jeg møtte så ut til å være umulig å komme gjennom. jeg skal si deg. mitt navn er Per Predator, og dette kan da være umulig sant det som du sier. bare vent så skal jeg oppdage disse hemmelighetene og presentere de i media. vær du sikker Brød. ja sa Brød kanskje klarer du det vel. så kom Per Predator på vei og begynte å lete. og så møtte han en venn som sa at du har nå hele moralen fremfor deg vet du. lykkes du med oppdraget så kan det være at det går ut over

kvinnerns sikkerhet og trygghet. om du ikke lykkes så kan det være det som skal være slik vet du. det er jo avtalt dette at kvinner har sitt eget univers. så hvorfor utfordre Per. hvorfor risikere at samfunnet faller om og sammen og at disse enhetene vi har satt opp skal utfordres. spørsmål. Per Predator døde umiddelbart. og vennen sa til noen som gikk rundt der. han er død. ja.

snakk om sko inne. fader for et emne. skriveingen tar slutt. nei det ble avtalt at jeg har lettet litt på mine egne regler på grunn av flere tilfældigheter, men skal helst ha samme regel som før. det er en enormt stor forskjell på standard det å av og til gå inn med sko, og aldri gå inne med sko. nødtilfellene er noen sier en som vil i alle fall ha muligheten når det er sånn kritisk, men det er regler som er det viktige her og straffe og klage om en er uenig og bli enig. så en forfatter skrev bok om dette emnet 'Våre sko i hjemmet'. og boken ble tatt imot som ordinære bøker som ikke får den store oppmerksomhet. så han skrev om absolutt alt som hadde med sko i hjemmet å gjøre. og tok seg en ferie etterpå. han hadde på seg noen skikkelige spesielle sko for liksom å ta litt kaken av situasjonen med skoene. han begynte en interesse underveis i skriveingen for dette med sko, og begynte å alltid ha på seg spesielle sko. og så når det gikk mer tid, så var han fremme der som han skulle være når han var på ferie. fem menn. to dommere faktisk. og to håndverkere. og så forfatteren. han følte seg kanskje som om noe i mellom de to sjangrene på en måte, men det ble slik at de satt å drakk sammen kassevis med vin så de glemte liksom disse forskjellene mellom håndverker og dommer underveis. og alle de fire andre hadde på seg noenlunde sko. vanlige sko og litt finere sko. men så midt under drikkingen så fortalte forfatteren litt om disse skoene sine som var veldig spesielle. og det skulle komme én kommentar fra hver av de fire om skoene. drit sa den ene rett ut i ansiktet på ham. det er slik med skoene sa den andre, at om en skal få andre til å le så klarer en det kanskje. så kom en litt nøktern tilbakemelding fra den ene dommeren for å liksom gi en nøytralitet eller nøytraliserende virkning inn i kommentarene da han ikke likte så godt de to første kommentarene. og

han sa at skoene er helt greie de. og så kom en fjerde kommentar om at om du ikke tar på deg andre sko så skal jeg slakte deg. jeg bare tuller sa han etterpå. og så sa han selv noe som de andre aldri kom til å glemme. midt i drikkingen. midt i samtalene. midt i disse kommentarene som kom så sa han at jeg er en mann som vet nøyaktig hva jeg holder på med med mine følelser og uavhengig av hva andre sier så kan du være helt sikker på at jeg lar meg ikke affisere av hvilke som helst kommentarer og kommer til å med mynde og selvrespekt gå med nøyaktig de skoene jeg selv vil jeg. og så satt alle de fire nå nesten full og bare hørte på og så på ansiktet hans når han snakket og sa dette og tenkte litt på det han faktisk sa i noen sekunder. og så begynte de med et annet emne.

så var det den neste bolken med litt liv. og det var store fabrikker og store enorme mengder med organisering som holdt på, men en måtte ha litt liv også og litt fantasi så en har litt å underholde seg med. og så når forfatteren satte seg ned med pennen for å begynne å skrive, så fikk vi enormt lyst til å skrive om store slag og mange folk og skapninger og enorme greier og en avslutning. men en gammel mann kom til å sa at bare ta det med ro. dette ordner seg. jeg skal vise deg noe nytt du aldri har sett før min sønn. forfatteren reagerte litt på dette at han sa min sønn. fordi han var en enorm sjef for enorme bedrifter som han hadde kontroll på og ble sett på som en far på en måte. men han tenkte at det får være greit, vi får se hva den gamle mannen har å by på. og så sa han at han skulle gjøre noen skøyestreker først, men så tok han seg en røyk aller først. og stod der uten å si noe samtidig som at forfatteren så på og ventet. en hel røyk og alle de trekkene det kreves uten å si et eneste ord og det så ut som om han kanskje tenkte litt. forfatteren stod fortsatt å bare så på han og ventet. så kastet han røyken fra seg. og så tok han frem en motorsykkel og kjørte og tutet med motorsykkelen og steilet med sykkelen ned mot en strand. og så plutselig så var han inne i et spill og sladdet på stranden og så stoppet han opp og tok seg en ny røyk. og da diskuterte de sammen hva han synes om det den gamle mannen hadde gjort. nei jeg synes det var kult å se på. ja. og så røykte han litt

på den venstre siden på en måte av hodet til forfatteren eller tente på sigaretten. og så stod de der og forfatteren tok seg også en røyk. og de diskuterte sammen hva de skulle gjøre videre. røyker du fast kom det et vesen inn fra siden og spurte til forfatteren. nei bare av og til om det i det sjeldne blir en mulighet. jeg har røykt litt tidligere i perioder, men det er mest for fest jeg har gjort det. og da i perioder veldig mye selvsagt sånn tendenser til kjederøyking. men uansett så er det helt greit å ta seg en røyk sånn innimellom. og så stod de der og snakket litt mer. og så var avsnittet over.

og så var det en del ulike spørsmål. og debatt. kjekling om ulike ting. men så var det et gandiøst folk som fant de gode løsningene og viste hvordan det skulle gjøres. videre var der en forfatter som satt et sted for seg selv og skrev en bok. han skrev det at han ikke helt visste hva han skulle gjøre med livet sitt. det var en forfatter som de påstod var litt ung og alene kanskje. men så kom der en annen forfatter. han visste nøyaktig hva han skulle gjøre med livet sitt og var en enormt stor mann. han satte seg ved siden av forfatteren. og de satt der ved siden av hverandre. i to stoler. han ene som sagt ung og liten og han andre stor og gammel. men det forunderlige var at begge to gjorde det akkurat samme. begge to skrev skjønnlitteratur. den ene skrev en bok kalt for Romanser. og den andre skrev en bok kalt Kjærlighet. og de hadde det samme emnet nesten, og det skrev på samme måte. og de skrev på en måte livet begge to. hvordan kunne det skje sa noen kvinner som satt ikke så langt fra i noen flotte stoler. en kelner gav de akkurat det de ville ha så lenge de satt der og snakket sammen og så på det de ville se på. og så begynte de å diskutere disse to forfatterene. den lille unge og den gamle store. og så kom de frem til at det spiller jo faktisk ikke så veldig stor rolle hvor store de er. det som spiller noen rolle det er hva som står i bøkene når de er en forfatter. men så kom det en annen kvinne. en veldig mektig kvinne. og hun satte seg ned og sa følgende. det er helt uten tvil mer interessant å lese en forfatter som er gammel og stor om han har roet ned og beroliget et helt folk så han kan skrive liv sammen med andre, enn en liten og ung forfatter som ikke kan noe som helst om

folk og er alene. en annen kvinne som satte seg ned og hadde spilt tennis, nettopp og ikke visste så mye om makt sa at det kan være så, men han er da kjekk han som sitter der og ikke nødvendigvis er så gammel så jeg kunne gjerne ha lest den boken han skriver på.

ikke ekspandere sånn voldsomt ut angående begrepet verden. men holde på en måte handlingen litt i det mindre sånn vanligvis og så heller i det eksepsjonelle gå litt lenger ut og snakke om hele verden. men det er ikke noe bestemt regel enda, men bare blitt en følelse og på en måte et ønske som jeg tror kanskje kan være grei for skrivningen. la oss se sa to menn som styrtet to pils på tidenes og verdens raskeste tempo. nei det er ikke for frykt. eller for eksempelvis noe sært. det handler nok litt om fokus og det å skrive et liv og skrive en fantasi som et lite stykke, og så ikke nødvendigvis ta med alt på en gang, men fokusere på et lite område eller et lite emne, eller et lite sted og noe livlig i en liten boble på en måte. og derfor så begrenser jeg meg litt for å trekke med begrepet verden sånn med en gang eller ofte. men prøver å begrense litt. det blir kanskje fort litt filosofisk eller vurderende og litt slik at jeg da må begynne å peile meg inn på noe mindre igjen da om jeg først trekker med hele verden som om å ta med en hypotese eller et ord, en enhet og så gå videre med den. sier jeg verden og betrakter den som helhet så er på en måte det en ekspandering som jeg deretter må forminke etterpå. og da er det slik at det ikke er på en måte annet enn et merarbeid på en måte, fordi en må gjøre et arbeid som kommer etterpå når en sier ordet verden og tar det i betraktning. ja sånn er det nok at en kan begynne å tenke på om det finst flere verdener som om vår verden var avgrenset og at det finst flere univers separat fra hverandre og alt mulig sånn i det videre, men i mitt bilde så finnes det én verden og den begynner jeg med, og da er det på en måte alt sammen under ett som en sier, så da om verden sies så må en jobbe med å begrense seg på en måte og finne dette noe som er det som er midt i alt og som jeg skal skrive mer om på en måte. og om jeg ofte skriver om slike så er det ulike steder og enheter i verden og da om en trekker inn verden hele tiden så må en på en måte flytte seg og se og zoome og bevege seg i verden hele tiden. da kan det

være bedre å slippe denne flyttingen og endringen og bare la boks for boks, avsnitt for avsnitt. enhet for enhet være for seg selv om det det er i verden etter eller annet sted som en kanskje ikke vet så mye om hvor er engang og ikke vet å organisere i forhold til hverandre, men kan organiseres som om i en bokhylle eller lignende hver for seg da på en måte. avsnitt etter avsnitt. som om bok etter bok.

læredom om sjelen. lærdom om ånden. det å bevise eller motbevise at vi lever et liv etter døden. og kanskje reinkanerer som de kaller det og kommer tilbake og lever en stund som menneske eller et dyr, et annet liv, eller det første liv, og når en dør så lever en videre som en sjel eller en ånd som kanskje noen ville si var det grunnleggende livet. det å kunne vedta det uten at det er tro, men at det er kunnskap. det tror jeg vi klarer. men jeg skal ikke dette helt enda. fordi det er en del ting å tenke på og jo flere kunnskaper en har, dess enklere blir det å kunne finne svaret på dette. en verden med slike kunnskaper og det å vite hva som er sannheten, og en verden uten slike kunnskaper med en tro. det er en stor forskjell på. de kan kalles Evigliv og Tidliv. og det er nok slik at også når en har fått et liv først som Evigliv da så kan det komme også til å bli ødelagt av større forandringer i massene kanskje. og så videre. så en forfatter skrev en bok som het 'Når en ikke vet'. og det han gjorde var at han respekterte muligheten til at sjelene og åndene eksisterer er det som er det viktige å la være muligheten, men når en ikke vet er det viktig å være som menneske en del av livet og være, men forsøke tenke på at åndene kan finnes og la det være en del av eksistensen inntil en enn skulle vite det. om en later som om de ikke finnes eller tror de ikke finnes så kan en komme til å gjøre noen feil som medfører at ens eget Evigliv eventuelt skulle komme til å bli skadet. og da vil dette som kalles Evigliv kunne komme til å bli skadet. ens Tidliv vil likevel være noe som er verdt på veldig mange måter å prioritere på grunn av at det er slik at en uansett vil best kanskje trives i denne verden og dette livet, med å leve sitt liv på en måte en kan se tilbake på, og så eventuelt forlate det inn i et Evigliv som en enten vet noe om eller ikke vet noe om og så da se hva som skjer.

og så var det det siste avsnittet idag. kanskje blir det ett til. vi må jo ha noe å gjøre på uansett. så kanskje blir det en del flere idag uansett. vi får se. og det var en ferie. en bil med koffertene på taket og lett på gassen. og den kjørte. og så åpnbarte det seg en todelt vei. bilen tok til venstre så enkelt at det var litt fare for om den skulle velge seg et land som jeg ikke skal bevege meg i om jeg velger det å alltid gå med en linjal i den ene lommen for å kontrollere alt mulig av rette kanter og lengder på hus og være kritisk til enhver ting som ser ut til å gå de frie ville bølgenes vei. kanskje. men så om en står der i krysset sa en annen turist og en mann på ferie. vi skal faktisk gå den andre veien. og så kom der en ny bil som skulle opp på den veien. og den gikk først oppover og så bortover. og så kom det en bil som kalles for luksusbil. og tilfeldigvis kom de til å snakke sammen da den i luksusbil lurte på veien. og han ville gi den andre bilen noe penger og da sa den i den andre bilen nei takk her fokuserer jeg kun på poeng. da oppstod det faktisk en lengre debatt på veien. det ble køer og det ble en del tuting og slikt. men da de så luksusbilen så sa de ingenting, men stod å ventet. så debatten gikk ut på at turisten hadde fått for seg at en kunne leve et liv uten penger, men med poeng. ja som at poengene styrer samfunnet da mener du. og så kom en rekke med ulike idéer hos den rike og en rekke idéer hos turisten. og de stod en helt time å diskuterte og alle bilene stod fortsatt å ventet. mennesker respekterer luksus sa en mann som kom gående for å se hva det var som skjedde. ja det gjør de. men så ble samtalen så radikal synes den med luksusbilen at han takket for samtalen og gav pengene til den mannen som sa dette om respekt og så kjørte de fra hverandre og debatten var over og trafikken begynte igjen. og når begge to var kommet et stykke så gikk det opp for de to at dette vil kreve enormt med krig å realisere dette som vi her debatterte. Pengertilpoengkrigen kanskje. vi får se hva som skjer.

de ville tulle med det absolutt vakreste i verden. de kom med en hatt som sa pyton. en slange av pyton er der og sier to sider eller to hull. i huden. det handlet om at en tenkte på som første punkt at det er enormt

hvor lang tid det tar å lage en planet, og for det andre punkt at en derfor ville verdsette livet mer kanskje når en forstår punkt én. og så ville de forsøke si at det var noen annen sin idé enn min, og så etter det forsøkte de å få meg til å tulle med det. det kan vi kalle for en pyton i galaksene. tretti meter lang. som en pyton. og så er det stjernene og så er det kloden og så er det et sted hvor en kan være. en kan ikke være i en badestamp som har hundre grader. en må kunne ha litt mindre grader for at en skal kunne være der. eksempelvis tretti eller kanskje femogtyve grader. da vil en kunne ligge nedi stampen som en koselig kul stamp og sitte der og være der og leke seg med det som er av liv i stampen og vaske seg og temperere seg og så videre. så kom det en teorietiker for basseng. og slo ned en spade. her har dere en spade. grav og jeg bygger og planlegger. så spurte de hva mener du. nei jeg vil lage et basseng til dere. så dere kan være klar over én ting og det er at basseng er kult. og så kan dere bare begynne med det samme så skal jeg planlegge og tegne. jeg trenger en stor grop til oppdraget. så etter at vaksingen i stampen var ferdig, så begynte fem mann eller fem hundre mann å grave og så bygget de og vips så var bassenget ferdig. de laget til fest og inviterte familier og slekt og venner og forretningspartnere og slikt, og så var det også noen fra kommunen som var med på festen. og så ble det kjempekjekt med bading og leking og snakking og utover kvelden når barna hadde lagt seg så var det drikking ved bassenget. kun én druknet i løpet av den festen, og ellers gikk det helt fint.

feil i hjernen. feil i pung. når en ser en annens hjerne så er det allerede noe spesielt. og så om en finner en feil med den så er det enda mer spesielt. i alle fall om mennesket en betrakter er frisk i tillegg, så vil det være noe betraktelig. han forklarte seg om hva det var han gjorde, men det kom ikke så mye ut av ham. han sa feil i hjernen vel nå også. og prøvde seg på en løgn mest sannsynlig. løy om at noe var ondt som var godt. jeg er god. og han løy om at han så at jeg var ond, når han skulle vise hva han gjorde. det er noen ganske så falske folk kan du si. det kan du være helt sikker på at det er. benytte muligheten når en har en til å komme med en løgn. hva er det neste. på en måte spørre om en kan få

muligheten til å besøke noen for å lyge til de. det er vel nært krig det. når en blir invitert så kanskje ikke så gradert. men så enda verre som her i området. her dreper de folk som vet sannheten. og fengsler de sier de, og så prøver de å hjernevaske de. og så videre så prøver de i tillegg å stappe en løgn inn i dem om det guddommelige eller det onde. de prøver å si at de selv er noe annet enn hva de er. de er nemlig ond. og det er ganske galt, stort verre blir det ikke. og vet dere hva. det de har likt og begjært i åtte år er å bli ondere og ondere. og da ser en slike fullstendig korrupte situasjoner. ha begjært og ettertraktet det å bli så ond som mulig. det vet vi om området. så det er en historie om området her som kommer til å bli kjent. og det er noe som er veldig spennende å se på hva resultatet blir av. et begjær om å bli ond. det tror jeg ikke vi har sett før faktisk. det tror jeg ikke vi har erfaring med. og det tror jeg ikke vi har så mye stoff om i litteraturen annet enn kanskje i noen religiøse tekster. men her er et ekstremt tilfelle med merkelig begynnelse. de prøvde å drepe en god mann. og som tilfeldigvis hadde mye vakkert og imponerende. og så prøvde de å stjele fra mannen. og så ble de mer og mer spent imot. og klarte ikke stjele. klarte ikke skape hat. og den gode mannen var fortsatt god ved historiens slutt, og de som sa feil i hjernen var blitt så syk at de hadde feil i hjernen selv, og ikke den gode mannen.

aldri skal den ut. skrik som tøser. de må lese første, andre og tredje bok, og så da avslutningen på den tredje. altså tredje første del, og så tredje andre del, og de som sier meg en eneste negativ ting om den andre delen får aldri lese den. den ligger låst inne et sted, og da skal de bli offer for den tredje boken del én. så slike skrik og utrop skal en aldri høre igjen når jeg har drept alle som skriker slik. Nådeskriket. det er navnet folkens. Nådeskriket. og det er noe som er nytt for denne boken. og det er noe som er spennende med boken. fordi den er viktig. og den er frelse for godtfolk i verden. og den er noe som viser sannheten. og viser hvordan en skal gå frem om det onde forsøker å vinne makt i verden. og det onde skal ned og det onde skal vekk. og derfor må en gjøre det på ulike måter, men det har jeg klart og vise en ganske så generell og

vakker måte å gjøre det på som er en glede og en frelse og vise. og den boken skal ut i alle fall privat har jeg sagt. og om den ikke skal ut noen steder så er de i stor fare i de områdene hvor en ikke har boken i så tilfelle. og i alle fall om jeg står der. og jeg er der. og de har sagt til meg at boken skal vekk. og kommer de med Nådeskriket da så kan en le av de. se de lide den død de skal. og det er en deilig død å se på, fordi jeg har nøkkelen. jeg har den siste delen av den tredje boken. og der finner en ut på en vakker måte hvordan en skal bekjempe det som de selv har fremfor seg, men som de i utvitenhet forsvarer. de forsvarer sin egen død. de kan ikke være lært i skriften. og kan ikke være klok. de er svake, ukloke dårer som skriker at boken skal aldri gis ut. og det er noe den skal. Nådeskriket.

nytt luftsloft. når det ligger et sånt oppdrag, så kan det bli litt kjedelig å skrive. men det var der. som en ordre og bestilling. et nytt luftsloft. i himmelen på en måte. i tankene på en måte. i romanse. i flyt. i et stoff mellom kanskje mer grunnleggende materiale til masse. kanskje er det ikke noe mer grunnleggende materiale. men det er usikkert. og så eventuelt fra tankene til masse. tankene. og så der i dette vakre stoffet eller materialet. så et nytt loft. et enormt område. en plass. svært. og vakkert. briljant. og fritt. som om så enormt at en ikke kunne se grensene. men også som en egen sfære. avskjermet fra farer utenfor. et sted en kunne være. et sted en kunne være. et sted en kunne være helt trygg. og været var som om det vi bestemte. ikke som i den vanlige verden med tilfeldigheter som av og til råder. men en selvbestemmelse. det å kunne bestemme været selv. og så rom. så mange rom at det alltid var mer plass. alltid flere om til rådighet. og der er vi. og mat. som været var maten som om bestilt av ønske. ikke arbeid. ingen behov for å jobbe og bevege seg. men alt var der. til å ønske og så sitte seg ned ved bordene. og så ønske og spise. og det var slottet. og det var stedet. og der kunne vi være sammen alle sammen som ville. og der var på en måte et paradys for å være i. alle sammen. og vi er her og vi trives her ved slottet og i slottet. og det var et sted for å helbrede og det var et sted for å leve. og det var et sted for ro og avslapning og det var et sted for

å leve i. og det var et sted for å være i harmoni. og det var alltid noe som skjedde om en ville. det var alltid et sted en kunne være om en ville noe fordi da ville andre også, og så var det alltid noe som var kjekt å drive på med. noe som var hyggelig, trivelig. en harmoni i slottet og ved slottet og alt utenfor slottet. og det ble ferdig uten en gang å arbeide det en ønsket. og det var vi og der er vi.

aldri skal de få være en del av mitt folk de som forsøker idag å stjele gårsdagens skriving og tanker om det med liksom som om en stor industri av tanker som blir atom og molekyl for eksempel. de prøver idag å ødelegge for min skriving. og de får aldri være en del av mitt folk og leser de denne boken så skal de drepes. og halshugges og får aldri lov til å være en del av mitt folk som sagt. og da skal de såres med alle midler som finnes på jorden å oppdrive. 27.02.2022 10:29. de får som sagt aldri glede av å lese denne boken. og det er en fantastisk følelse. deilig. og det er fantastisk å ha makt over sine egne bøker og tanker slik som dette. de skal ned i helvete og de skal kles naken og voldtas. ja det skal de. alle som forsøkte å ødelegge for dagens skriving, ved å snakke om gårsdagens skriving. og videre så kan jeg benytte anledningen til å mobbe de litt nå. det så ut til at det var en del av et folk. lederene som samarbeidet med en fjern person om å true alle i folket for å stjele idéen. og så påstår de at jeg har blitt påvirket. de kom med et utsagn om at alle i folket skulle drepes. i alle fall kvinnene. og så sa eller følte jeg noe lignende en stund etterpå, og det holder de på. og så er følelsen nesten som om en spire til hat å si at jeg er for alt godtfolk i det folket og det vil jeg leve med og være sammen med. og så videre så er det slik at når det gjelder den lille spenning eller da nerve som er å føle på nå er ekkel. en ekkel stemning og de holder som om på det som vi laget igår, et bilde ute i universet et sted ved galaksenes og klodenes skapelse. og av og til blinkser den frem til oss for å komme med løgner og så sa en korrupt djevel at det var hallusinasjoner. mine idéer og tanker fra gårsdagens skriving påstår vedkommende er hallusinasjoner. du og du. en forfatter som meg vet hva dette er, men ikke den korrupte djevelen. det kan du

være sikker på. så de får aldri være en del av mitt folk de som der holdt på med dette idag.

det blir vel ikke noe bordell av dette vel. spørsmål. nei, vi får kjøre hjem.

GUDLEIK AURELIUS FORLAG

ISBN 978-82-94114-01-6